

Torsdag den 28. februar 2013 (D)

1

65. møde

Torsdag den 28. februar 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Mai Henriksen (KF).

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Mai Henriksen (KF).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om social pension og lov om individuel boligstøtte. (Frivillig overgang til førtidspension efter lov om social pension).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 12.12.2012. 1. behandling 17.01.2013. Betænkning 21.02.2013. 2. behandling 26.02.2013).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. (Ret til at anmode om fleksible arbejdsordninger efter forældreorlov og præcisering af beskyttelsen ved mindre gunstig behandling).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 12.12.2012. 1. behandling 17.01.2013. Betænkning 20.02.2013. 2. behandling 26.02.2013).

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statslige arbejdspladser.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 23.10.2012. 1. behandling 11.12.2012. Betænkning 05.02.2013).

6) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om placering af statslige arbejdspladser i hele landet.

Af Eva Kjer Hansen (V) og Mai Henriksen (KF) m.fl.

(Fremsættelse 26.10.2012. 1. behandling 11.12.2012. Betænkning 19.02.2013).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om kemikalier og lov om afgift af bekæmpelsesmidler. (Ændringer som følge af biocidforordningen, digital kommunikation, indhentelse af oplysninger om andre varer og oprettelse af registre over stoffer, blandinger og andre varer).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 29.11.2012. 1. behandling 29.01.2013. Betænkning 21.02.2013).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger.

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.02.2013).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af SU-loven og forskellige andre love.

(Konsekvensændringer som følge af lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.02.2013).

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om lettelse af regnskabsreglerne for små og mellemstore virksomheder.

Af Kim Andersen (V) og Brian Mikkelsen (KF) m.fl.

(Fremsættelse 19.12.2012).

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om lettelse af erhvervslivets administrative byrder.

Af Kim Andersen (V) og Brian Mikkelsen (KF) m.fl.

(Fremsættelse 19.12.2012).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af byggelov og lov om bygnings- og boligregistrering. (Indførelse af mål for sagsbehandlingstiden for byggesager (servicemål), indførelse af en certificeringsordning for transportable konstruktioner, øget mulighed for indhentning af oplysninger i forhold til forebyggelse af ulykker i bygninger m.v. og udvidet registrering af varmeinstallationer m.v. i medfør af BBR-loven m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 20.02.2013).

13) Forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om det stigende antal personer uden for arbejdsstyrken.

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.

(Anmeldelse 06.02.2013. Fremme 08.02.2013).

14) Forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om det stigende bureaukrati i den offentlige sektor.

Af Jacob Jensen (V), Morten Marinus (DF), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF).

(Anmeldelse 07.02.2013. Fremme 19.02.2013).

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 51:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af varighedsbegrænsningen på sygedagpenge.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 17.01.2013).

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 55:

Forslag til folkebeslutning om, at efterlønsbidrag og fleksydelsesbidrag udbetalt på gunstige vilkår i perioden fra den 2. april 2012 til den 1. oktober 2012 ikke må have indflydelse på beregning af kon-tanthjælp.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.

(Fremsættelse 29.01.2013).

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om jobgaranti.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.02.2013).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 164 (Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love. (Styrket indsats over for økonomisk kriminalitet)),

Lovforslag nr. L 165 (Forslag til lov om Offerfonden) og

Lovforslag nr. L 166 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Udvidelse af ordning om underretning af forurettede og styrkelse af rammerne for behandling af ansøgninger om offererstatning)).

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Lovforslag nr. L 167 (Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr, lov om landbrugsejendomme og lov om dyrlæger. (Uddannelseskrav i forbindelse med husdyrhold, gruppevis levering af slagtesvin, obligatorisk digital kommunikation om forhåndsanmeldelse af eksport af levende dyr m.v. og tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand)) og

Lovforslag nr. L 168 (Forslag til lov om ændring af lov om udendørs hold af svin. (Ændring af revisionsbestemmelse m.v.)).

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Lovforslag nr. L 169 (Forslag til lov om ændring af lov om arbejds-markedsuddannelser m.v. og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Regulering af de godkendte udbydere virksomhed, sanktioner, forsøgsvirksomhed m.v.)),

Lovforslag nr. L 170 (Forslag til lov om ændring af lov om instituti-oner for almen- og gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. og lov om folkeskolen. (Etablering af en Europaskole)) og

Lovforslag nr. L 171 (Forslag til lov om ændring af gymnasieloven, hf-loven og lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx). (Harmonisering af klageadgang og øget mulighed for at hæve faget matematik til B-niveau i stx-uddan-nelsen)).

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lovforslag nr. L 172 (Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og vævsloven. (Aktindsigt, levende donors samtykke til donation, sterilisation samt definitionspræciseringer i vævsloven)).

Miljøministeren (Ida Auken):

Lovforslag nr. L 173 (Forslag til lov om ændring af lov om kemika-lier. (Opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg, autorisationsord-ning for forhandlere, erhvervsmæssige brugere og rådgivere vedrø-rende bekæmpelsesmidler samt bødskærpe)) og

Lovforslag nr. L 174 (Forslag til lov om ændring af lov om foruren-et jord. (Offentlig indsats over for jordforurening, der kan have skade-lig virkning på vand eller natur, og nedlæggelse af Depotrådet m.v.)).

Tom Behnke (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 70 (Forslag til folketingsbeslutning om be-grænsning af visse kriminelles adgang til internet under afsoning).

Mai Henriksen (KF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 71 (Forslag til folketingsbeslutning om at sikre ordentlige forhold for prostituerede).

Martin Henriksen (DF) m.fl.

Beslutningsforslag nr. B 72 (Forslag til folketingsbeslutning om af-dækning af de økonomiske konsekvenser forbundet med indvandrin-gen).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov og indkaldelse af stedfor-træder for medlem af Folketinget Mai Henriksen (KF).

Kl. 10:01

Formanden:

Medlem af Folketinget Mai Henriksen (KF) har søgt om orlov fra den 1. marts 2013 på grund af graviditet og fødsel.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræder indkaldes som mid-lertidigt medlem.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Mai Henriksen (KF).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Det Konservative Folkeparti i Fyns Storkreds, Vivi Kier, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 1. marts 2013, i anledning af Mai Henriksens orlov.

Er der nogen, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

Udvalgets indstilling er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om social pension og lov om individuel boligstøtte. (Frivillig overgang til førtidspension efter lov om social pension).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 12.12.2012. 1. behandling 17.01.2013. Betænkning 21.02.2013. 2. behandling 26.02.2013).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. (Ret til at anmode om fleksible arbejdsordninger efter forældreorlov og præcisering af beskyttelsen ved mindre gunstig behandling).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 12.12.2012. 1. behandling 17.01.2013. Betænkning 20.02.2013. 2. behandling 26.02.2013).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen ordet?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 92 (V, S, RV, SF, EL, KF og 1 (DF) (ved en fejl)), imod stemte 17 (DF og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statslige arbejdspladser.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 23.10.2012. 1. behandling 11.12.2012. Betænkning 05.02.2013).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 46 (V, DF og KF), imod stemte 63 (S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 17: Forslag til folketingsbeslutning om placering af statslige arbejdspladser i hele landet.

Af Eva Kjer Hansen (V) og Mai Henriksen (KF) m.fl. (Fremsættelse 26.10.2012. 1. behandling 11.12.2012. Betænkning 19.02.2013).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Erling Bonnesen som Venstres ordfører og ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 10:06

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Hensigten med dette forslag fra Venstre og Konservative og med opbakning fra de øvrige partier i den blå blok er, som også fremgår af teksten, og jeg citerer lige kort det centrale:

»Folketinget opfordrer regeringen til at bidrage til udvikling i hele Danmark ved som udgangspunkt at placere nye statslige institutioner uden for hovedstadsområdet og ved i videst muligt omfang at placere de tilbageværende opgaver uden for hovedstadsområdet, når statslige enheder sammenlægges.«

Når man f.eks. rationaliserer og i forvejen flytter rundt på arbejdspladser, er det jo oplagt, at man skal have fokus på også at få nogle af dem placeret uden for hovedstadsområdet. Det har rigtig mange jo talt om i rigtig mange år. Jeg tror næsten, alle partier har været inde over det, har haft det med i deres valgprogrammer, og det er selvfølgelig for at styrke udviklingen i landdistrikterne, i yderområderne, i byerne uden for København. Vi stemmer naturligvis for det, når vi selv har fremsat forslaget.

Men når jeg så kigger i betænkningen, undrer jeg mig lidt, fordi det jo klart fremgår, at Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og De Konservative har indstillet, at man så vil stemme for forslaget. Og så står der, at et flertal bestående af regeringspartierne og støttepartiet, altså Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF og Enhedslisten, indstiller det her forslag til forkastelse. Det synes jeg jo lyder meget underligt, når nu tilgangen til det – og f.eks. hele den debat, der har været, har jo været meget grundig, også op til at vi fik dannet Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, og vi fik en landdistriktsminister – jo var, at man skulle have fokus på netop også at få styrket områderne i landdistrikterne og andre steder uden for Køben-

havn. Når der så kommer et forslag om, at man skal have særligt fokus på det, når man i forvejen flytter rundt på arbejdspladserne, indstiller man her og nu så til at stemme imod. Det må jeg sige virkelig undrer mig.

Men man kan så sige, at man måske ikke skal undre sig så meget nu, for det er jo en velkendt øvelse, har vi set, at man siger et før valget og så gør noget andet, når det kommer til handling derefter, og det kan vi så bare tage til efterretning. Men jeg er glad for, at vi fra de blå partier er enige om at indstille det her til vedtagelse.

Kl. 10:08

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er bare, fordi vi beklager, at vi er kommet til at lave en fejl. Nu blev der sagt hele vejen igennem, at de blå partier støtter det her. Fejlen er, at det er kommet til at fremgå af betænkningen, at Liberal Alliance støtter forslaget. Det gør vi ikke. Vi synes, det er en dårlig idé.

Kl. 10:08

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 10:09

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det var da rigtig godt, vi fik rettet den misforståelse af hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Jeg vil gerne kvittere for ordføreren for Venstres omsorg for landdistrikterne. Det her er det eneste forslag om landdistrikterne, Venstre har fremsat, siden de kom i opposition, så derfor er det naturligt, at hr. Erling Bonnesen jo er optaget af den del af det. Men som jeg sagde under førstebehandlingen af både B 15 og B 17, er regeringen ikke modstander af at prioritere statslige arbejdspladser i landdistrikterne, tværtimod. Men udflytningen af statslige arbejdspladser skal jo ske på et økonomisk og fagligt forsvarligt grundlag. Det var også det, den tidligere regering opererede med, og i øvrigt efter deres egen rapport fra 2001. Men det skal jo vurderes afhængigt af, om den enkelte institution og arbejdsplads også bidrager der, hvor den kommer ind.

Som Folketinget og hr. Erling Bonnesen godt er opmærksomme på, blev der i 2002 gennemført en omfattende analyse vedrørende udflytning af statslige arbejdspladser under den tidligere borgerlige regering. Jeg har allerede under begge behandlinger tilkendegivet, og det nævner hr. Erling Bonnesen behændigt nok ikke, at jeg i lyset af den teknologiske udvikling sammen med et flertal i Folketinget vil opdatere det vidensgrundlag, som der ligger fra den tværministerielle arbejdsgruppe fra 2002.

Derfor er jeg nu gået i gang med arbejdet med at opdatere den analyse, der lå som grundlag for udflytning af arbejdspladser inden udgangen af 2013. Derfor synes jeg egentlig, at Erling Bonnesen taler mod bedre vidende, selv om jeg gerne vil kvittere for, at Venstre nu altså har fremsat et enkelt beslutningsforslag om landdistrikterne.

Så synes jeg, man skal huske på, at vi jo med »Vækstplan DK« har annulleret de kørselsafgifter, som hr. Erling Bonnesens parti jo indførte som en afgift på landdistrikterne og dem med erhverv derude. Vi har reduceret hotelmomsen med 220 mio. kr., hvilket virkelig giver et løft derude. Vi har givet 400 mio. kr. til et løft af de boliger, som er ved at blive til ruiner, hvor vi nu i modsætning til tidligere faktisk har 75 mio. kr. om året i byfornyelsesrammen – altså to gange 200 mio. kr. til både at lave byfornyelse og komme af med

ruinerne. Her synes jeg at Venstre skulle tage arbejdstøjet på og være positive i stedet for at have den her negative attitude, som man har over for landdistrikterne.

Kl. 10:13

Kl. 10:11

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:11

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg synes da, at det lyder godt, når det også her bliver sagt af landdistriktsministeren, at man gerne vil det, at man analyserer det osv. Det er jo, som det skal være. Så er det bare, at kæden ryger af, når det kommer til konkrete handlinger og konkrete beslutninger, og når man skal trykke på knappen her i Tinget. Det er sådan set det, vi påpeger.

Det er jo ikke udtryk for surhed; det er sådan set bare at følge op på det, vi har sagt før valget, nemlig at vi vil gøre det, når situationen er til det. Det er den jo lige præcis i en sag som f.eks. om jordbrugskommissionerne, hvor man i forvejen siger, at der skal ske en rationalisering. Det er vi også med på i Venstre. Der skal rykkes rundt på funktioner og arbejdspladser for at optimere tingene. Men så er der jo ingen grund til, at det skal ende med det resultat, at man flytter 15 arbejdspladser fra resten af Danmark til København. Det er da oplagt, når man i forvejen flytter rundt på tingene netop på et område som f.eks. jordbrugskommissionerne, at sige, at de skal placeres et sted uden for København, tæt på de aktiviteter, som det handler om. Det er sådan set det, vi påpeger for at prøve at få en sammenhæng i det.

Så er det jo fint med statistikker og analyser, men lad os prøve at få sat handling bag ordene. Så jeg vil opfordre til, at man en gang til overvejer sin stemmeafgivelse. I forhold til Liberal Alliance skal jeg så bare beklage, men det fremgik af betænkningen. Det har man så ændret, og det har vi så taget til efterretning. Tak.

Kl. 10:12

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt har en kort bemærkning. Lad os bare tage den nede fra pladsen, så kan ministeren komme herop.

Kl. 10:12

Hans Christian Schmidt (V):

Vi havde sådan set slet ikke forestillet os, at vi skulle til at have en stor debat. Men den måde, som ministeren går op på talerstolen på, kalder jo på en debat. Det vil da kun være godt, hvis vi kan få en god debat her i formiddag, hvor vi kan begynde at tale lidt om ministerens indsats på landdistriktsområdet.

Det er jo normalt sådan, at når man ikke rigtig har lavet meget, går man da og skjuler det og lader være med sådan at komme frem. Det, vi nu skal høre på, er, at ministeren åbenbart skulle have gjort en kæmpe indsats for landdistrikterne. Jeg må bare minde ministeren om, at hvis ministeren ellers kom ud i landet, ville ministeren have fået det klare indtryk, at den opfattelse i hvert fald ikke deles af befolkningen. Så kunne ministeren ikke prøve at redegøre for, hvad det er for planer, der kommer i resten af det her folketingsår fra ministerens hånd? Nu taler jeg sådan om konkrete planer, for der er jo masser af kommissioner og udvalg, der har været nedsat, med forskellige kunstnere. Det er der masser af. Men hvad er det helt præcist, vi kan forvente, at der kommer af konkrete forslag?

Kl. 10:13

Formanden:

Ministeren.

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror ikke, at de her to beslutningsforslag kan bære, at vi tager sådan en generaldebat om landdistrikterne. Men det, man kan sige, er, at Venstre jo har fremsat et enkelt beslutningsforslag om, at man skal lægge fremtidige statslige arbejdspladser ud. Det er jo fair nok. Der har vi så sagt, at vi gerne vil opdatere det vidensgrundlag, der ligger fra den tidligere regering, set i lyset af den teknologiske udvikling, bl.a. hjemmearbejdspladser. Jeg tror, at vi kan blive enige om, at det er godt at være klogere på det, vi gør.

Med hensyn til konkrete initiativer vil jeg råde hr. Hans Christian Schmidt, som følger godt med i dansk politik, til at læse »Vækstplan DK«. Jeg skal bare nævne, at der i forhold til landdistrikterne ligger en lang række gode initiativer, som vi i fællesskab i regeringen vil gennemføre. Altså: 400 mio. kr. ekstra til nedrivning i 2014 og 2015, 200 mio. kr. til kystbeskyttelse, 60 mio. kr. til bedre bredbånd på Bornholm, annullering af hr. Hans Christian Schmidt og hr. Lars Løkke Rasmussens kørselsafgift på lastbiler – jeg ved, at Venstre, efter at de er kommet i opposition, har været optaget af at få ændret deres eget forslag fra dengang, de var i regering – 220 mio. kr. til forøgelse af fradrag på hotelmoms, som jeg ved betyder rigtig meget for turismen udeomkring. Derudover er der en fremrykkelse af investeringerne til Femern Bælt på 1 mia. kr.

Så der er rigtig mange gode forslag i forhold til landdistrikterne. Det kan jeg glæde hr. Hans Christian Schmidt med.

Kl. 10:15

Formanden:

Der var et ønske om en generel debat, men det bliver altså med korte bemærkninger, så det beder jeg om at man overholder taletiden til.

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 10:15

Hans Christian Schmidt (V):

Jo, men det har vi stor forståelse for.

Selv om jeg bedre kan lide den tone, som ministeren gik op med nu, så synes jeg stadig væk ikke, det er i orden, og jeg vil bare sige til ministeren, at jeg godt kan høre, at ministeren har et stykke papir med op, så man kan stå og læse op, hvad man har lagt frem i en vækstplan.

Næh, det var ministerens kommentar om, at Venstre havde fremsat et beslutningsforslag, og at det synes man da vi skulle delagtiggøre Folketingssalen i. Hvad angår den lange stribe af lovforslag og beslutninger, og hvad man ellers måtte komme med, som ministeren har fremlagt, så kan jeg jo slå op her og se, hvor mange lovforslag ministeren er kommet med på landdistriktsområdet, og jeg synes ikke, ministeren skal stå og hovre fra en talerstol over, at et parti i opposition fremsætter et beslutningsforslag og har det til debat herne, når jeg tænker på, hvad ministeren selv har fremlagt.

Men jeg synes da, ministeren selv kan oplyse om, hvor mange lovforslag det er, ministeren har fremsat på landdistriktsområdet, når nu ministeren mener, det er så vigtigt, at man fremsætter en stribe forslag.

Kl. 10:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:16

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Venstre går for at være et liberalt parti, men det er jo ikke alting, der skal reguleres, og det tror jeg heller ikke Venstre mener. Derfor kan vi sagtens tage en lang række initiativer på tværs af regeringen, initiativer, som ikke kræver lovændringer, og som vil forbedre forholdene

ne. Jeg har nævnt de der forskellige forslag, som er på vej, og man kunne også nævne de 75 mio. kr., som kommer via byfornyelse. Man kunne nævne flexboligforslaget, som vi behandlede i går, hvor hr. Hans Christian Schmidt jo blandede sig i debatten på rigtig god og konstruktiv vis.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, udfordringerne i landdistrikterne er enorme, og vi løser dem ikke alene ved det her. Vi gør det ved målrettet at arbejde for ramme forbedringer, og der burde vi i stedet for at bekriige hinanden med retorik tage arbejdstøjet på og komme videre. Jeg har bare den ene anke, at Venstre jo vil føre nultskattepolitik, altså at der ikke må være en stigning på mere 0 pct. i de offentlige udgifter. Hvordan vil man finansiere alle de gode ønsker?

Så mangler jeg at se en plan fra Venstre om, hvad man vil med landdistrikterne, så vi kunne komme ind i en konstruktiv dialog om, hvordan vi kommer videre.

KI. 10:17

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen mener, at han blev snydt for en kort bemærkning, fordi ministeren ikke svarede på den første, men nu får hr. Erling Bonnesen en kort bemærkning, værsgo.

KI. 10:17

Erling Bonnesen (V):

Tak for det, formand.

Jeg kan godt forstå, ministeren så forsøger at sylte det her ind i noget statistik, det er fuldt forståeligt. Nu handler det bare om den sådan principielle kurs på området, og hvis jeg lige må henlede opmærksomheden kort på teksten, står der helt præcis, uden at jeg vil læse det hele op, at man i videst muligt omfang netop skal have fokus på, at man, f.eks. når man med jordbrugskommissionerne flytter rundt på arbejdspladserne, skal prøve at få dem placeret uden for hovedstaden, f.eks. på Fyn, i Jylland, Vestsjælland og andre steder. Det kan jeg forstå at ministerens parti stemmer imod. Det er det, der undrer mig, og det er sådan set der, det går fuldstændig på kryds og tværs af, hvad der har været sagt, og sådan som den politiske kurs skulle være. Det kan man jo ikke fjerne ved alle mulige statistikker og enkelt sager.

Så hvorfor er det, at Socialdemokraterne ligesom ændrer kurs her? Det kunne jeg godt tænke mig at få på plads.

KI. 10:18

Formanden:

Ministeren.

KI. 10:18

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes ikke, at vi ændrer kurs, vil jeg sige til hr. Erling Bonnesen. Det, som vi har gjort, er, at vi har opdateret det vidensgrundlag, som også var grundlaget for den tidligere regering. For vi har ikke noget imod at udflytte statslige arbejdspladser, det skal bare ske på et økonomisk og fagligt forsvarligt grundlag. Derfor gjorde jeg også det undervejs i de her to debatter om de to beslutningsforslag, der er kommet fra DF og Venstre, at jeg gav tilsagn om, at nu opdaterer vi det vidensgrundlag, og så får vi en rigtig god debat, når det vidensgrundlag kommer med udgangen af 2013.

Jeg håber, hr. Erling Bonnesen er enig i, at vi selvfølgelig skal have et fuldt forsvarligt vidensgrundlag for, hvad det er, vi gør. Der er en række nye muligheder, bl.a. for hjemmearbejdspladser og andre ting, som vi kan tage en god diskussion om, når vi når dertil, og det håber jeg også at Venstre vil være med til.

KI. 10:19

Formanden:

Der er yderligere fire til korte bemærkninger, hr. Esben Lunde Larsen.

KI. 10:19

Esben Lunde Larsen (V):

Det, der får mig til at reagere, er, at ministeren taler om at tage arbejdstøjet på, og ministeren taler også hele tiden om, at vi skal have dialog. Det, der bare er så vanskeligt, er jo at føre dialog med ministeren på landdistriktsområdet, når der ikke fremsættes ét eneste selvstændigt lovforslag af ministeren på det område i hele første samling. Jeg tror, vi fik overført et til Landdistriktsudvalget.

Nu taler ministeren så om, hvordan Venstre endelig er kommet i arbejdstøjet, men det er da helt håbløst, at vi kan have en minister, der vil fremme landdistrikternes vilkår, og så kommer der ingen lovforslag, vi kan kommentere og debattere. Nu er der så kommet et i den her samling, men hvor meget vækst og beskæftigelse det skaber, ved jeg ikke.

Jeg kunne godt tænke mig at stille ministeren et spørgsmål, når ministeren taler så smukt om kystbeskyttelse: Hvor meget vækst i landdistrikterne er det, vi får skabt ved kystbeskyttelse? Altså, der er ingen tvivl om, at vi er glade for kystbeskyttelsen, især oppe ved den jyske vestkyst, men ligefrem at stå og flashe det i Folketingssalen som et vækstinitiativ er måske lige til den gode side.

KI. 10:20

Formanden:

Ministeren.

KI. 10:20

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg ved ikke, hvor hr. Esben Lunde Larsen har været henne, når vi har behandlet de to lovforslag, som ligger i Landdistriktsudvalget, men det er imod bedre vidende, hvis man siger, man ikke har set, at der er de to lovforslag i Landdistriktsudvalget.

Der er en række tværgående initiativer. Der var en udligningsordning i forhold til transportområdet, da man fordelte milliarder, hvor Venstre ikke var med, 57 mio. kr. om året i 5 år til kollektiv transport og udvikling af det i landdistrikterne. Og så håber jeg, hr. Esben Lunde Larsen har haft tid til at læse »Vækstplan DK«, hvor der ligger 400 mio. kr. til nedrivning, 200 mio. kr. til kystbeskyttelse, 60 mio. kr. til Bornholm osv. Der er en lang række initiativer, der går på tværs.

I stedet for at man sådan tager den lidt sure attitude på, så lad os da glæde os over, at der nu sker noget for landdistrikterne. Der kommer penge til nedrivning og til byfornyelse, der kommer penge til kystbeskyttelsen, og alt sammen er med til at understøtte rammebetingelserne og sikre, at der kommer vækst. Det håber jeg Venstre vil være rigtig glade for.

KI. 10:21

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen.

KI. 10:21

Esben Lunde Larsen (V):

Vi er utrolig glade for initiativer, der kan skabe vækst, hvis de så giver vækst. Det er vi da bestemt optaget af. Jeg synes bare ikke, det klæder ministeren at stå med den attitude, at der ikke sker noget på landdistriktsområdet fra oppositionens side, for grunden til, at det er så vanskeligt at trænge igennem, er jo, at ministeren ikke kommer med noget i Landdistriktsudvalget.

Jeg kan så spørge ministeren jævnfør det samråd, vi havde i går om væksten i den offentlige sektor – det har været et mantra for ministeren og regeringen, at det var noget af det, der genererede væksten: Vil vi få mindre vækst ude i landdistrikterne, nu hvor regeringens væksttal for den offentlige sektor ikke bliver så høje, som man ellers har gået til valg på at de blev?

Kl. 10:22

Formanden:
Ministeren.

Kl. 10:22

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er klart, at krisen op igennem 00'erne var rigtig, rigtig hård ved vores landdistrikter. Vi mistede mere end 150.000 arbejdspladser de sidste 4 år, vi havde en borgerlig regering, og det har ramt landdistrikterne rigtig hårdt, og det er private arbejdspladser. Derfor er vi kommet med »Vækstpakke DK«, der over en bred kam med en lang række målrettede initiativer jo aflaster erhvervslivet for afgifter, herunder de kørselsafgifter, som hr. Esben Lunde Larsens regering indførte, og som jo virkelig rammer hårdt i landdistrikterne.

Derudover er der en række målrettede initiativer, men samlet set skal det mod 2020 give 150.000 arbejdspladser – jeg behøver ikke at repetere hele vækstplanen her – og de vil jo for en stor dels vedkommende også komme landdistrikterne til gode. Skal vi helt ned i beregninger på enkeltforslag, vil jeg anbefale hr. Esben Lunde Larsen at bruge den mulighed, han har, til at stille konkrete spørgsmål til de enkelte ministre.

Kl. 10:22

Formanden:

Hr. Thomas Danielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:22

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Jeg må indrømme, at jeg er noget forundret over, at ministeren gør sig morsom på bekostning af Venstre ved at mene, at vi har fremsat for få forslag, samtidig med at ministeren selv i første periode fik fremført et forslag og i anden sammenhæng et forslag, dvs. at ministeren er helt oppe på to nu. Det er flot, at man så kaster med sten efter Venstre. Ministeren skal bare være klar over, at Venstre gerne vil være med til at drøfte regeringens strategi for landdistrikterne, men vi har ikke fået den endnu. Ministeren skal også være klar over, at vi gerne vil være med til at drøfte regeringens visioner for landdistrikterne, men vi har ikke fået dem endnu, så vi har ikke noget at diskutere ud fra.

Nu kan vi så se, at regeringen ikke engang har en vilje til bare at tage udgangspunkt i, at nye arbejdspladser skal flyttes ud i landdistrikterne. Vi havde jo håbet, at regeringen ville fortsætte de gode takter, vi havde i vores regeringstid, med at flytte arbejdspladser ud i landet, men nu vil man ikke engang overveje det.

Kl. 10:24

Formanden:
Ministeren.

Kl. 10:24

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil gerne kvittere for Venstres vilje til at være med til at løfte rammerne for vækstvilkårene også for vores landdistrikter, men jeg har såmænd bare sådan stille og roligt efterlyst, hvor pengene – med en nulvækst i det offentlige – til mange landdistriktsinitiativer skal komme fra ifølge Venstre, og hvad det er, Venstre vil med landdistrikterne. Venstre var jo meget aktiv i forbindelse med at gennemføre en kommunalreform, som fjernede en lang række offentlige ar-

bejdspladser ude i vores landdistrikter og sammenlagde kommuner. Man havde politireformen osv., hvor der var mange offentlige arbejdspladser, der forsvandt fra landdistrikterne – nok den mest centralistiske reform i nyere tid. Så ud over at kritisere, og det er jo oppositionens ret og pligt, kunne det måske også være dejligt at høre, hvad det er, Venstre vil her med hensyn til landdistrikterne, for jeg har kun set det ene beslutningsforslag. Jeg glæder mig rigtig, til vi kan komme i dialog med Venstre om, hvad det er, de vil, så vi ligesom har nogle fælles referencepunkter, vi måske kan finde hinanden på, så vi kan udvikle landdistrikterne.

Kl. 10:25

Formanden:

Fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning. Nå, hr. Thomas Danielsen havde en til. Ja, undskyld. Værsgo.

Kl. 10:25

Thomas Danielsen (V):

Ministeren efterlyste, hvad det er, vi vil på det her område. Vi vil netop fortsætte de gode takter, vi havde i VK-regeringens tid, hvor vi udflyttede den digitale tinglysning, vi udflyttede SKAT, miljøcentrene m.m., som regeringen nu er i gang med at centralisere igen. Det er netop de takter, vi vil fremme i form af det her lovforslag, og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren: Hvad vil regeringen helt konkret gøre for at sikre flytning af statslige arbejdspladser ud i landet, så den vækst, vi har set i København, kan smitte af på resten af landet?

Kl. 10:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:25

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg hører altså hr. Thomas Danielsen sige, at vi er i gang med at centralisere det, Venstre har lagt ud. Det er mig bekendt ikke rigtigt. At vi er i gang med at lægge tinglysningen tilbage og sådan nogle ting mener jeg bestemt ikke er rigtigt. Men jeg savner, sådan ud over hvad man engang har gjort, nogle planer fra Venstre om, hvad man gerne vil videre. Det glæder jeg mig til at hr. Thomas Danielsen som landdistriktsordfører fremsætter for Venstre, så vi kan komme i dialog. Der kan måske være noget, hvor vi kan finde hinanden, for Venstre sagde jo nej til udligningsordningen, man sagde nej til forbedringer af den kollektive trafik, der var man ikke med til at stemme for. Nu håber jeg på med det nye initiativ med 400 mio. kr. til nedrivning, med 60 mio. kr. til Bornholm og 200 mio. kr. til kystbeskyttelse, at Venstre også synes, det kunne være rart at prøve at stemme for nogle af de gode forslag for landdistrikterne. Det glæder jeg mig til, vil jeg sige til hr. Thomas Danielsen.

Kl. 10:26

Formanden:

Så er det fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 10:26

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg vil kort og godt gerne spørge ministeren: Når man nu flytter miljøcentrene, er det så ikke en centralisering, der foretages?

Kl. 10:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:26

Kl. 10:29

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er klart, at man på de enkelte ministerområder har gjort sig nogle overvejelser om, hvordan man kunne finansiere den boligjobordning, som den tidligere regering gennemførte, og fru Anni Matthiesen ved jo godt fra de meget gode debatter, vi har haft her i salen, at det faktisk er sådan, at det er i hovedstaden, der er blevet nedlagt allerflest arbejdspladser.

Men det er klart, at hver eneste arbejdsplads, der er forsvundet fra vores yderområder eller i provinsen, har gjort ondt, men det er sådan, at det er den enkelte ministers ansvar. Men – og det er taget fra hukommelsen – ca. 85 pct. af de statslige arbejdspladser, som er blevet lukket ned, var faktisk placeret i hovedstaden, så der blev taget et vidtgående hensyn.

Kl. 10:27

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 10:27

Anni Matthiesen (V):

Ministeren sagde det jo lige præcis: Hver eneste arbejdsplads, man flytter fra landdistrikterne, gør rigtig ondt. Det er netop derfor, Venstre er kommet med det her beslutningsforslag. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad årsagen er til, at ministeren ikke kan se, at det her faktisk kunne være en rigtig god idé, og dermed bakke op om beslutningsforslaget.

Kl. 10:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:28

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg sagde før, at jeg og resten af regeringen bestemt ikke har noget imod udflytning af statslige arbejdspladser, men det skal ske på et økonomisk og forsvarligt grundlag. Derfor opdaterer vi nu den rapport, som den tidligere regering udarbejdede i 2001, og som danner det grundlag, man fælles i Folketinget har arbejdet ud fra. Lad os få en god diskussion, når den kommer.

Men jeg håber og tror, at fru Anni Matthiesen og Venstre er enige i, at der er behov for private produktionsarbejdspladser i Danmark, for det er gået rigtig hårdt ud over landdistrikterne. Derfor er vi kommet med en omfattende plan, og jeg håber, der er mange af de ting, vi er kommet med, som Venstre er enig i. Vi vil nu gerne skabe 150.000 private arbejdspladser, som også kan komme landdistrikterne til gode, for vi mistede jo så mange i de sidste 4 år under den tidligere, borgerlige regering. Så jeg håber virkelig, at fru Anni Matthiesen og Venstre vil være med og deltage konstruktivt, og jeg håber, at vi kan få et bredt forlig om det.

Kl. 10:28

Formanden:

Fru Jane Heitmann for en kort bemærkning.

Kl. 10:28

Jane Heitmann (V):

Tak. Hvad angår statslige arbejdspladser, kan jeg forstå, at ministeren ønsker at samle kompetencerne. Alligevel har ministeren valgt at flytte en lang række statslige arbejdspladser væk fra Odense. Kunne ministeren ikke være så venlig at fortælle Folketinget og Fyn, hvad det er for konkrete kompetencer, man mangler i Odense, altså Danmarks tredjestørste by?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:29

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg ved ikke rigtig, hvad det er, fru Jane Heitmann tænker på; det er svært for mig sådan at tyde. Men det, jeg kan sige, er, at man har taget vidtgående hensyn til det i finansieringen af boligjobordningen, hvor det var staten, der skulle finansiere boligjobordningen. Så derfor har vi taget vidtgående hensyn, og de allerfleste arbejdspladser, som forsvandt i forbindelse med finansieringen af den, forsvandt i hovedstaden; som jeg sagde før til fru Anni Matthiesen, var det 85 pct. Men det er klart, at det er på de enkelte ressortområder, man skal spørge den enkelte minister, hvilke overvejelser der har ligget i forhold til det, der er gjort, når de har centraliseret og samlet kompetencer.

Kl. 10:29

Formanden:

Så må det være hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning? Nej? Så er det fru Jane Heitmann igen, o.k.

Jamen det er lidt varierende, vil jeg godt sige, om man selv trykker for den anden bemærkning, eller om man ikke gør det, og det kan godt distrahere formanden.

Fru Jane Heitmann.

Kl. 10:30

Jane Heitmann (V):

Altså, jeg bliver nødt til at sige, at det svar her jo simpelt hen er symptomatisk for den røde regering: Man spørger i øst, og man får et svar i vest. Ministeren står her og diskuterer boligjobordningen, mens jeg i al mindelighed spurgte om udflytningen af statslige arbejdspladser fra Odense. Jeg gentager gerne mit spørgsmål, hvis ministeren ikke har forstået det, og jeg vil også gerne stille det skriftligt, for så kan ministeren bare sige fra talerstolen, at han ikke helt forstår, hvad det er, jeg spørger om.

Men det, jeg sådan set spurgte om, var, om ministeren ønskede at samle kompetencerne – det var ministerens egne ord i forbindelse med de statslige arbejdspladser – og jeg kan jo så konstatere, at man har valgt at flytte en lang række statslige arbejdspladser væk fra Odense. Så nu gentager jeg bare mit spørgsmål fra før: Hvad er det for kompetencer, man helt konkret mangler i Odense?

Kl. 10:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:31

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er sådan, og det ved fru Jane Heitmann godt, at den tidligere regering vedtog en boligjobordning, som gjorde, at man skulle spare 5 pct. i staten. Den her regering har levet op til den ordning og har videreført den, og der er det jo, hvad angår de 85 pct. af de arbejdspladser og finansieringen af dem, sådan, at det er sket i København. Der er også forsvundet nogle arbejdspladser andre steder. Hvis man sigter til konkrete ministeriers overvejelser i forhold til det, må man spørge det enkelte ministerium, og jeg ser frem til at modtage et konkret spørgsmål fra fru Jane Heitmann skriftligt. For det er lidt uklart for mig, hvad fru Jane Heitmann mener her.

Kl. 10:31

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:31

Kl. 10:34

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er beskæmmende at høre ministeren stå her og kun bruge sin talletid på at rakke ned på oppositionspartierne frem for at handle, for det er det, der er brug for ude i landdistrikterne og på de små øer. Vi lever jo i et it-samfund, og der kunne ministeren jo komme med nogle initiativer til, hvordan der kan skabes arbejdspladser, herunder også statslige arbejdspladser, på Ærø, på Samsø, på Orø, på Thunø, på Agersø og på Fejø, og jeg kunne blive ved. Der er med den nye teknologi muligheder for at få skabt nogle arbejdspladser, også statslige arbejdspladser. Men hvorfor vil ministeren ikke tage nogle initiativer i den retning?

Kl. 10:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:32

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg er enig med hr. Flemming Damgaard Larsen i, at it er rigtig, rigtig vigtigt i vore landdistrikter. Derfor indgik vi jo også sammen med hr. Flemming Damgaard Larsens parti og teleforligskredsen under Erhvervs- og Vækstministeriet en aftale, kort tid efter at vi kom i regering, hvor vi tog de 207 postnumre, som har de dårligste bredbåndsforbindelser, ud, og sagde, at der her skal være 99,8 pct. dækning inden udgangen af 2015. Det ved jeg at Venstre også brændte for.

Det andet er, at vi nu har skabt en særlig løsning til Bornholm, hvor markedet ikke ville kunne gå ind. Bornholm vil gerne være en grøn test-ø, og det håber jeg også at Venstre er meget optaget af at være med til. Der er vi i hvert fald enige, har jeg lyttet mig til.

Det sidste er, at jeg da synes, vi skal overveje, hvad vi yderligere kan gøre, vil jeg sige til hr. Flemming Damgaard Larsen. Vi har været rundt sammen – Erhvervs- og Vækstministeriet og mine folk – og vi har haft møder i hver eneste region. Vi har taget syv kommuner ud for at analysere dem, og det betyder selvfølgelig, at vi løbende diskuterer, hvordan vi kan forbedre bredbåndsdækningen, og der ser jeg gerne at Venstre er med. Men vi har altså taget en række initiativer. Vi er ikke færdige endnu, men jeg er enig i, at det giver ganske mange nye muligheder, og det skal vi selvfølgelig i fællesskab følge.

Kl. 10:33

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 10:33

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det jo ikke nok med hensyn til bredbånd, at man kun tænker på Bornholm. Det er rigtig godt, at man gør det, men der er også de andre øer og landdistrikter, som også har nogle meget dårlige løsninger. Det bevirker, at der i forhold til f.eks. designvirksomheder, arkitekter og layoutvirksomheder, som godt kunne placere sig på og drives fra en ø, ikke er mulighed for det, fordi man ikke har den ordentlige bredbåndsdækning. Jeg kunne også godt nævne sådan noget som Søby Værft på Ærø, som bare skal have en lille håndsrækning fra ministeren, for at der kan skabes en lang række arbejdspladser, og det betyder så utrolig meget for Ærø.

Hvorfor går regeringen og ministeren ikke ind og sikrer den bredbåndsløsning til alle øer, og sikrer, at f.eks. et lille værft som Søby Værft kan skabe disse arbejdspladser, som virkelig kan rykke noget på en ø som Ærø?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:34

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg er enig med hr. Flemming Damgaard Larsen i forhold til de nye muligheder, som er i landdistrikterne. Landbruget, gartneriet og fiskeriet indsnævres, urbaniseringen fortsætter, og folk flytter ind til byen, og derfor vil vi også gerne give folk mulighed for at få sig en flexbolig. Vi vil gerne sikre, at andre erhverv kan komme derud med landdistriktsbestemmelsen, og jeg håber, at Venstre også vil være med i planlovs løsningen, hvor vi har lavet den særlige landdistriktsbestemmelse. Og så skal vi selvfølgelig fortsætte det gode arbejde, vi i fællesskab har lavet i teleforligskredsen, med at udbygge det her. Måtte jeg ikke bare sige, at det på Ærø – der er jo gode forbindelser fra Fyn til Ærø, og jeg har været derovre ganske mange gange – ikke er it-forbindelserne, som er det store problem, for man har på Ærø faktisk rimelig gode forbindelser.

Så det er nogle helt andre udfordringer, vi taler om her, og der er det at skabe vækst og arbejdspladser med »Vækstplan DK« jo rigtig, rigtig vigtigt. For det er 150.000 private arbejdspladser, vi gerne vil skabe frem mod 2020.

Kl. 10:35

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:35

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Ministeren sagde tidligere i et svar til et andet medlem af Folketinget, at man bl.a. havde været med til at tilgodese udkantsområderne med udligningsreformen. Den tidligere udligningsreform indeholdt jo nogle udviklingsaftaler med de enkelte kommuner, som havde behov for disse. Der havde man mellem Finansministeriet og kommunerne opstillet nogle pejlemærker, der skulle være med til at sikre vækst og beskæftigelse ude i den enkelte kommune. De udviklingsaftaler blev lagt fuldstændig ned i den udligningsreform, som ministeren henviser til skulle være et gode for kommunerne. En sådan udviklingsaftale betød jo også, at der fulgte et større millionbeløb med. Den kommune, hvor jeg kommer fra, kom til at miste et to-cifret millionbeløb fra den ene dag til den anden. Det er jo ikke noget, der er med til at sikre udvikling og beskæftigelse.

Så har ministeren fra talerstolen af flere omgange nævnt it-løsningen til Bornholm, og den vil jeg selvfølgelig gerne kvittere for. Men så har jeg et ganske kort spørgsmål: Vil ministeren ikke lige ganske kort fortælle mig, hvornår det bornholmske erhvervsliv får glæde af de 60 mio. kr.? Hvornår virker det fibernet? Og måske kunne ministeren lige ganske kort komme ind på, hvordan ordningen er bygget op.

Kl. 10:36

Formanden:

Værsgo.

Kl. 10:36

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak. Jeg vil bare kort sige om udligningsreformen, at med den flyttede vi 400 mio. kr. fra by til land. Borgmestrene i de større byer var kede af det og sure, og ude i landdistrikterne ville man godt have haft lidt mere, men fakta er, at der blev indført nogle nye kriterier, hvilket kom vores landdistrikter til gode. Jeg er ked af, at Venstre ikke ville være med til den udligningsreform.

I forhold til Bornholm vil jeg sige, at der nu er lagt op til, at man prioriterer 60 mio. kr. til Bornholm. Så skal man jo finde nogle lokale løsninger. Det må indgå i de forhandlinger, der er, og jeg forstår, at der er indkaldt til sættemøde i dag. Det er jo erhvervs- og vækstministeren, der står for den del af det. Men jeg er også glad for, at hr. Peter Juel Jensen kvitterer for, at vi jo i fællesskab har haft det her på dagsordenen – og Bornholm har været meget aktiv – for man kan ikke skabe en markedsbaseret løsning, har jeg forstået, på Bornholm. Så derfor er det rigtig godt, at der, når man gerne vil være grøn testø, gives nogle nye muligheder fra regeringens side. Der tror jeg at vi i fællesskab kan skabe nogle rigtig gode løsninger.

Kl. 10:37

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 10:37

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg er selvfølgelig glad for forklaringen om de 60 mio. kr., og jeg glæder mig selvfølgelig til at se udkommet af sættemødet. Men ministeren sagde, at fakta med hensyn til udligningsreformen var, at man havde ført penge fra by til land, så man havde tilgodeset landdistrikterne. Bornholm er jo også et landdistrikt. Hvordan kan ministeren så forklare, at Bornholm mistede et tocifret millionbeløb, hvis det er fakta, at man har ført penge fra by til land?

Kl. 10:38

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:38

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er det sådan, og det ved hr. Peter Juel Jensen jo godt, at der er en lang række parametre, der indgår i sådan en udligningsreform. Men samlet set flyttede man penge fra det ene til det andet. Så er der fraflytning, der er en mindre befolkningstilvækst, og det betyder selvfølgelig noget for de tal, man har. Men der er ingen tvivl om, at man både på Lolland og Langeland, hvor man fik nogle flere penge, var glade for det. Så kan der være enkelte områder, hvor nogle andre ting har spillet ind i forhold til parametrene i udligningsreformen, men fakta er jo, at man flyttede 400 mio. kr. fra byerne og ud til landet.

Kl. 10:38

Formanden:

Der er rigtig mange, der har bedt om korte bemærkninger. Faktisk er vi ved at overskride den tid, vi normalt sætter af til korte bemærkninger. Men der er tre tilbage, og der kommer ikke flere.

Fru Mai Henriksen.

Kl. 10:39

Mai Henriksen (KF):

Det bliver sådan en lidt mærkelig debat, for enten svarer ministeren ikke på spørgsmålene, eller også står ministeren og efterlyser svar hos Venstre. Det, der jo egentlig er hele kernen, er, at ministeren ikke kommer med ret meget selv. Altså, det, vi har set fra landdistriktsministeren indtil nu, har været to lovforslag, som lige så godt kunne have ligget ovre i Boligministeriet, men som partout er blevet hevet over i Landdistriktsministeriet, for så havde ministeren dog to lovforslag at bryste sig af.

Det andet var en visionsgruppe bestående af kendisser, som kom med et visionsoplæg, som ikke engang var ministerens eget, for det ville han søreme ikke tage ejerskab til, og som handlede om, at man kunne sælge grønsager i vejkanter.

Så man kan jo godt spørge sig selv, og jeg tror rent faktisk, der er rigtig mange ude i det ganske danske land, der sidder med det brændende spørgsmål på læberne: Hvorfor er det lige, vi har en landdistriktsminister, når landdistriktsministeren ikke ønsker at lave landdistriktspolitik?

Kl. 10:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:39

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu kan vi jo sådan blive ved med at køre rundt i det, men jeg vil gerne kvittere for, at fru Mai Henriksen er enig i, at der er fremsat lovforslag. Der var en tidligere taler fra Venstre, der ikke mente, at der var fremsat nogen – han havde ikke helt fulgt med.

Men når det er sagt, håber jeg da, at De Konservative vil være med. Og man skal glæde sig over de 400 mio. kr., der nu er afsat til at forbedre forholdene i landdistrikterne i forbindelse med huse og nedrivning. Det er da en klar landdistriktspolitik. Jeg synes også, at kystbeskyttelse er landdistriktspolitik. Jeg synes også, at de bredbåndsforbindelser, som jeg diskuterede med hr. Peter Juel Jensen, er landdistriktspolitik. Jeg mener også, at annulleringen af V og K's kørselsafgift er god landdistriktspolitik. Det var jo skat på erhvervslevet ude i vores landdistrikter, for de skal jo betale den kørselsafgift. Jeg mener også, at det med at sætte hotelmomsen ned vil komme landdistrikterne til gode.

Jeg ved, at De Konservative brænder for private arbejdspladser. Så derfor er det godt at forsøge at genskabe private arbejdspladser i landdistrikterne, hvor krisen har været så hård. Der håber jeg da at vi sammen med De Konservative kan finde nogle gode løsninger, og at man måske kan kvittere i stedet for at være alt for sur, for regeringen har jo faktisk tænkt på landdistrikterne her.

Kl. 10:41

Formanden:

Fru Mai Henriksen.

Kl. 10:41

Mai Henriksen (KF):

I virkeligheden er det jo en rigtig interessant diskussion, for som jeg husker det sidste beslutningsforslag, vi havde, nemlig beslutningsforslaget om de statslige arbejdspladser, husker jeg en ordveksling mellem ministeren og mig selv, hvor jeg jo netop sagde til ministeren: Tag dog og indbyd os til en diskussion om eventuelt at tage nogle fælles initiativer. Så kan jeg igen høre ministeren stå og sige: Hvorfor kommer man ikke på banen? Hvorfor vil man ikke spille ind?

Nu siger jeg det igen, sådan at alle i det ganske danske land kan forstå det: Vi vil rigtig gerne spille med; vi venter på en invitation. Og så kan jeg jo bare spørge: Hvornår kommer den invitation, som ministeren jo i sidste debat lovede var på bordet og snart ville komme?

Kl. 10:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:41

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er det sådan, at der jo allerede i dag er sættemøde om den store pakke »Vækstplan DK«, og der ved jeg at De Konservative er med. Der kan man jo gøre sin indflydelse gældende. Og så skal vi udmønte det rundtomkring i ministerierne, og der ser jeg frem til, at vi også her kan være fælles om udmøntningen i form af de mange, mange

gode initiativer, som ligger i »Vækstplan DK«, hvor der jo også er mange afgifter, som betyder meget for virksomhederne, der bliver lempet. F.eks. fjerner vi den kørselsafgift, fru Mai Henriksens parti indførte under den borgerlige regering.

Der håber jeg da at man har besindet sig og vil være med. Og så lad os diskutere de to gange 200 mio. kr. oven i de 75 mio. kr., vi har prioriteret, så vi i de næste 2 år snakker om 550 mio. kr. til mindre landsbyer og byer, som man kan bruge på at rive huse ned og byfor-ny osv. Jeg håber, at fru Mai Henriksen også vil glæde sig over det, når vi skal diskutere det.

Kl. 10:42

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 10:42

Louise Schack Elholm (V):

Ministeren har meget travlt med at tale udenom, synes jeg lidt. Derfor vil jeg stille ministeren et meget enkelt spørgsmål og håbe på, jeg får et meget klart svar: Har ministeren taget initiativ til at flytte statslige arbejdspladser ud af København til landdistrikterne, og hvilke arbejdspladser har ministeren flyttet ud til landdistrikterne?

Kl. 10:43

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:43

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Som jeg også sagde, da vi behandlede både B 15 og B 17, har vi været i den situation, at vi overtog en boligjobordning, hvor de statslige arbejdspladser skulle beskæres. Der har vi forsøgt at tage rigtig meget hensyn til, at det skete mindst muligt i landdistrikterne, og de enkelte ressortministre har undervejs også taget de hensyn, så 85 pct. af de arbejdspladser, der er forsvundet, er forsvundet i København. Men vi har ikke i den her periode, hvor vi har været i en hård økonomisk krise, flyttet nogen statslige arbejdspladser ud, mig bekendt. I øjeblikket er det sådan, at vi overtog en økonomi med 70 mia. kr. i underskud på de offentlige finanser, og det er rigtig vigtigt at have styr på den økonomiske politik, og det har vi prioriteret rigtig højt.

Kl. 10:43

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 10:43

Louise Schack Elholm (V):

Tak for svaret. Så ministeren har ikke på nuværende tidspunkt flyttet statslige arbejdspladser ud af København til landdistrikterne. Har ministeren planer om at flytte statslige arbejdspladser fra København ud til landdistrikterne, og i givet fald hvilke arbejdspladser ville ministeren så flytte ud til landdistrikterne?

Kl. 10:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:44

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Som jeg sagde i mit allerførste indlæg til hr. Erling Bonnesen i forhold til B 15 og B 17, opdaterer vi nu den rapport, som i sin tid var grundlaget, også for den tidligere regering. Der er sket rigtig meget i forhold til den teknologiske udvikling, og jeg tror, der er masser af ting, man kan se på her. Jeg glæder mig til, når vi får rapporten inden udgangen af 2013, at komme i dialog med Venstre, men også de øvrige partier i Folketinget, om, hvad det er, vi kan gøre. Så nu skaf-

fer vi altså vidensgrundlaget, og lad os så diskutere, hvad vi kan gøre ved det.

Kl. 10:44

Formanden:

Den sidste korte bemærkning går til fru Karina Adsbøl.

Kl. 10:44

Karina Adsbøl (DF):

Jeg skal lige høre ministeren, om han kan bekræfte, at den landdistriktsskommission, han ville nedsætte, før han blev valgt, blev skudt til hjørnespark, og at ministeren i stedet for nedsatte en visionsgruppe af kendisser, der blot skulle skabe offentlig debat og ikke skulle ende ud i politiske initiativer. Kan ministeren bekræfte det? Og kan ministeren også bekræfte, at han nu i stedet for har nedsat en bypolitisk tænketank?

Kl. 10:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:45

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Altså, jeg kan bekræfte, at de halvanden mand, der sadovre i Indenrigsministeriet og havde med landdistriktspolitik at gøre, blev overflyttet til mit ministerium, da vi jo oprettede et landdistriktsministerium i regeringen. Og det har jeg i hvert fald lyttet mig til at man har kvitteret for ude i landdistrikterne: at der er nogle, der tager deres udfordringer alvorligt, at der er et sted, hvor man kan koordinere, og hvor man kan bringe ønskerne fra landdistrikterne ind i regeringen for at få diskuteret udfordringerne.

Det er »Vækstplan DK« jo også et udtryk for. Her prioriterer vi jo nu en lang række midler for at forbedre rammevilkårene i landdistrikterne, samtidig med at vi satser på private produktionsjob.

I forhold til en ny tænketank ved jeg ikke, hvad fru Karina Adsbøl tænker på, men det hører jeg gerne nærmere om i næste spørgsmål.

Kl. 10:45

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 10:45

Karina Adsbøl (DF):

Jeg får jo ikke noget svar, så jeg gentager mit spørgsmål: Kan ministeren bekræfte, at den landdistriktsskommission, ministeren ville nedsætte, før han blev minister inden valget, er blevet skudt til hjørnespark, og at ministeren i stedet for nedsatte en visionsgruppe af kendisser, der blot skulle skabe offentlig debat? Det er et klart spørgsmål, der kan besvares med ja eller nej. Og kan ministeren bekræfte, at han nu har nedsat en bypolitisk tænketank i ministeriet?

Kl. 10:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:46

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Til det sidste først: Jeg tror altid, det er vigtigt, at vi som ministre og folketingsmedlemmer, og hvad vi ellers er, lytter til folk, der har gode ideer, men også, at vi får bredt debatterne ud.

Den tænketank, jeg tror fru Karina Adsbøl hentyder til, er om bypolitik, hvor jeg gerne vil bede nogle eksperter, nogle debattører og andre om at give input til, hvordan vores byer kommer til at se ud i 2025. Jeg kan ikke rigtig se, hvad det har med landdistrikterne at gø-

re, men nu tror jeg, at jeg har redegjort for det, hvis det altså er det, fru Karina Adsbøl mener.

Med hensyn til en kommission, som S og SF spillede ud med før valget, vil jeg godt sige, at alternativet til det blev, at man faktisk oprettede et landdistriktsministerium. Det mener vi er langt, langt stærkere end at have en kommission lige på det her område. Så det er det, der er grunden til det.

Kl. 10:47

Formanden:

Tak til ministeren for by, bolig og landdistrikter. Jeg tænker på, om vi så sparede en forespørgsel senere.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så vi går til afstemning. Men der skal lige være tid til at komme tilbage fra baglokalet.

Vi går til afstemning om forslagens endelige skæbne.

Kl. 10:47

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Her slutter afstemningen.

For stemte 47 (V, DF og KF), imod stemte 62 (S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om kemikalier og lov om afgift af bekæmpelsesmidler. (Ændringer som følge af biocidforordningen, digital kommunikation, indhentelse af oplysninger om andre varer og oprettelse af registre over stoffer, blandinger og andre varer).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 29.11.2012. 1. behandling 29.01.2013. Betænkning 21.02.2013).

Kl. 10:48

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:48

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-4, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger.

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.02.2013).

Sammen med dette punkt foretages:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af SU-loven og forskellige andre love. (Konsekvensændringer som følge af lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.02.2013).

Kl. 10:49

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:49

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag i forbindelse med L 91.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om lettelse af regnskabsreglerne for små og mellemstore virksomheder.

Af Kim Andersen (V) og Brian Mikkelsen (KF) m.fl.

(Fremsættelse 19.12.2012).

Kl. 10:50

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Det er erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 10:50

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Med beslutningsforslaget foreslår Venstre og De Konservative, at der skal ske en lettelse af regnskabsreglerne for små og mellemstore virksomheder. Beslutningsforslaget indeholder tre forslag: For det første skal der ske en tilpasning af årsregnskabsloven til de internationale regnskabsregler, IFRS. For det andet skal virksomhederne have mulighed for at udarbejde årsrapport alene på engelsk. For det tredje skal det være frivilligt for små og mellemstore virksomheder at udarbejde grønne regnskaber.

Lad mig starte med at slå fast, at regeringen arbejder på at lette de administrative byrder, ikke mindst for de små og mellemstore virksomheder. Regeringen har f.eks. lige lempet revisionspligten for mange virksomheder og indført mulighed for, at små virksomheder kan anvende en såkaldt erklæringsstandard i stedet for den almindelige revision. Det vil medføre store administrative lettelser for virksomhederne.

Jeg forstår forslaget om tilpasning af årsregnskabsloven til de internationale regnskabsstandarder sådan, at forslagsstillerne vil give virksomhederne mulighed for at anvende de overordnede regler i de internationale standarder. Samtidig skal virksomhederne kunne nøjes med at anvende årsregnskabslovens mere begrænsede notekrav, dvs. krav om uddybende oplysninger til de forskellige regnskabsposter.

Det er et ret teknisk område, og jeg vil derfor indlede med at beskrive forholdet mellem de internationale regnskabsstandarder og årsregnskabsloven. De internationale standarder indeholder omfattende notekrav og en meget detaljeret regulering, som ofte ændres. Det er allerede i dag sådan, at børsnoterede virksomheder skal anvende de internationale regnskabsstandarder, men også alle andre danske virksomheder omfattet af årsregnskabsloven kan allerede i dag vælge at anvende de internationale standarder. Det er imidlertid kun en meget lille del af de danske virksomheder, der vælger at benytte denne mulighed. Det skyldes givetvis de meget omfattende notekrav i de internationale regnskabsstandarder.

Årsregnskabsloven er en langt enklere rammelov. Det betyder bl.a., at den ikke skal ændres lige så tit som de internationale standarder. Og det er set med mine øjne en styrke og en fordel for virksomhederne, at loven ikke hele tiden ændrer sig.

Jeg vil også nævne, at de internationale standarder er kommet i en light udgave, IFRS for SMV'erne, som er rettet mod mellemstore virksomheder med omkring 50 ansatte. Det er en mindre byrdefuld standard end de fulde internationale standarder, men den stiller alligevel mere omfattende krav til virksomhederne end årsregnskabsloven, og standarden er derfor primært relevant for de virksomheder, som skal anvende deres årsrapport internationalt, eller som af andre årsager ønsker at lave et mere ambitiøst regnskab end det, der kræves efter årsregnskabsloven.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at der i øjeblikket forhandles i EU om et nyt regnskabsdirektiv. Formålet med direktivet er en forenkling af regnskabsreglerne, som skal reducere de administrative byrder, særlig for de små virksomheder. Jeg forventer, at direktivet vil blive vedtaget i EU i løbet af 2013. Derefter skal det implementeres i dansk ret, dvs. årsregnskabsloven.

Regeringens mål er, at de danske regnskabsregler er så fleksible og enkle at anvende for den enkelte virksomhed som muligt, og reglerne skal være opdaterede i forhold til de internationale regler og standarder. Vi ønsker derfor at foretage en samlet opdatering af årsregnskabsloven, som kan tage højde for hele paletten af nye regelforenklinger, frem for kun at se på et enkelt forhold. Samtidig sætter det kommende regnskabsdirektiv rammerne for, om og hvordan de internationale standarder kan indgå i årsregnskabsloven.

Derfor ønsker regeringen at afvente vedtagelsen af de nye EU-regler, før vi ændrer på regnskabsreglerne, ellers vil vi med stor sandsynlighed skulle ind at ændre lovgivningen igen meget kort tid

efter. Det kan virksomhederne ikke være tjent med, da det vil udløse administrativt bøvnl.

Kl. 10:55

I forbindelse med implementeringen af det nye regnskabsdirektiv vil vi gennemføre en større samlet analyse af lovgivningen med det formål at forenkle reglerne og opdatere dem i forhold til de internationale regnskabsstandarder. I den forbindelse vil vi bede Regnskabsrådet, som repræsenterer brugerne af regnskabslovgivningen, om at deltage aktivt i det lovforberedende arbejde.

Med hensyn til muligheden for at udarbejde en årsrapport alene på engelsk er reglerne i dag sådan, at danske virksomheder skal aflægge årsrapport på dansk. Regeringen har nedsat Virksomhedsforum for enklere regler, som udpeger områder, hvor virksomhederne oplever de største byrder, og kommer med forslag til forenklinger til regeringen. Virksomhedsforum har i december 2012 stillet forslag om, at det fremover skal være muligt at aflægge årsrapport alene på engelsk, og regeringen har besluttet at gennemføre forslaget. Der er tale om en mindre ændring af loven, som jeg forventer at fremsætte forslag om i den kommende folketingssamling.

Med hensyn til grønne regnskaber vil jeg indledningsvis slå fast, at regeringen ikke er indstillet på at gøre grønne regnskaber frivillige for virksomhederne. De grønne regnskaber er med til at sikre offentligheden adgang til oplysninger om virksomhedernes miljøforhold, og det er vigtigt. Også mellemstore virksomheder er jo blandt forurenerne i Danmark. De grønne regnskaber er desuden med til at fastholde og styrke virksomhedernes miljøfokus, og virksomhederne skal løbende blive bedre til at handle og producere mere miljø- og resourceeffektivt.

Danmark skal til EU's PRTR-register, som er EU's register over udledning af forurenende stoffer, årligt indberette oplysninger om virksomheders udledninger og affald. Miljøstyrelsen indberetter data ud fra virksomhedernes grønne regnskaber. Selv om man måtte afskaffe de grønne regnskaber, vil virksomhederne fortsat skulle indberette dette. Så besparelserne vil være minimale for virksomhederne, men til gengæld vil de forringe borgernes muligheder for at få miljøoplysninger.

Samlet set støtter jeg hensigten med beslutningsforslaget om at gøre det mindre bureaukratisk at drive virksomhed i Danmark, og som nævnt har regeringen allerede besluttet at fremsætte lovforslag om, at det skal være muligt at aflægge årsrapport alene på engelsk. Det forventer vi at gøre i næste folketingssamling.

Hvad angår de internationale regnskabsstandarder, vil vi foretage en samlet opdatering af årsregnskabsloven, som tager højde for hele paletten af nye regelforenklinger, frem for kun at se på et enkelt forhold. Vi ønsker at afvente det nye regnskabsdirektiv, og i forbindelse med implementeringen af det vil vi gennemføre en større samlet analyse af lovgivningen med det formål at forenkle reglerne og opdatere dem i forhold til de internationale regnskabsstandarder. Og med hensyn til de grønne regnskaber er jeg som nævnt ikke enig med forslagsstillerne. De grønne regnskaber tjener et vigtigt formål, og en afskaffelse af dem vil som sagt forringe borgernes muligheder for at få miljøoplysninger uden at give store besparelser for virksomhederne. På den baggrund kan regeringen ikke støtte det samlede beslutningsforslag.

Kl. 10:58

Formanden:

Tak til ministeren. Så er det den socialdemokratiske ordfører, hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:59

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Forslagsstillerne har i dag to beslutningsforslag på dagsordenen, og begge handler i hver sin forstand om en lettelse af danske virksom-

heders administrative byrder, og derfor vil jeg, inden jeg bevæger mig ned i det konkrete beslutningsforslag her, godt lige slå fast med syvtommersøm, hvad Socialdemokraternes holdning er på området. Hos Socialdemokraterne mener vi, at det er et sundt princip at spørge patienten, hvor det gør ondt, i stedet for at spørge lægen, og derfor er vi meget tilfredse med, at regeringen har lanceret en række tiltag, hvor vi direkte spørger erhvervslivet, hvad der fungerer for dem, og hvad der ikke fungerer for dem. Vi mener, at det er god fornuft at basere tiltag på, hvad erhvervslivet rent faktisk finder er administrativt bøvlet, frem for hvad vi tror og forestiller os. Når jeg siger »vi«, er det jo faktisk ikke os her i Folketingssalen, men derimod embedsfolkene i ministeriet. Jeg er fuldstændig tryk ved vores embedsfolk og deres lange uddannelser, men det er altså ikke dem, der sidder ude i erhvervslivet, hvor det gør ondt, så billedet, jeg lancerede før, hvor vi spørger patienten, er ganske dækkende for det. Når vi har spurgt erhvervslivet, hvor det gør ondt, sætter vi derefter specialisterne, lægen, om man vil, til at finde løsninger. Tanken er simpel: Peger erhvervslivet på en løsning, der kan fjerne bøvlet, gælder følg- eller forklarprincippet. Med det princip som udgangspunkt nedsatte regeringen i 2012 Virksomhedsforum for enklere regler, og forummet skal komme med forslag til forenklinger på områder, hvor virksomheden i særlig grad oplever administrative byrder. Processen fra forslag til implementering kan i øvrigt følges på den hjemmeside, som hedder www.enkleregler.dk, som ministeren også har redegjort for. Det er en hjemmeside, jeg foreslår forslagsstillerne giver sig tid til at besøge fra tid til anden.

Nu fra det principielle til det mere konkrete: Beslutningsforslag B 43 indeholder tre konkrete forslag til ændringer af regnskabslovgivningen – forslag, som efter forslagsstillerens opfattelse vil lette aflæggelsen af årsregnskaber for små og mellemstore virksomheder.

For det første handler det om en tilpasning af årsregnskabsloven til de internationale regnskabsregler. Danske virksomheder er underlagt regnskabsmæssig regulering på forskellige niveauer, bl.a. årsregnskabsloven, som baserer sig på EU's regnskabsdirektiver, og det er vigtigt at huske, at der ikke er noget, der forhindrer danske virksomheder i at benytte de regnskabsmetoder, der ligger i IFRS, men det er jo ikke altid, som ministeren også har redegjort for, at det faktisk vil være en fordel for dem. Årsregnskabsloven gælder både for de meget store virksomheder og for de små og mellemstore, og som en naturlig følge af virksomhedens størrelse, stilles der ikke lige så mange krav til den lille virksomhed som til den store. Det synes jeg er et godt princip. I forbindelse med regeringen og Socialdemokraternes kickstart af dansk økonomi valgte man at erstatte revisionspligten med en erklæringsstandard, som er særligt tilpasset behovene i mindre virksomheder. Det betyder, at der fra den 1. april 2013, altså lige om lidt, bliver mulighed for, at mindre virksomheder kan anvende en ny standard for aflæggelse af årsregnskab. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at erklæringsstandarden har betydning for ca. 100.000 mindre virksomheder, og det letter de administrative byrder med ca. 400 mio. kr. På den baggrund og med det tiltag for øje er det Socialdemokraternes vurdering, at den gældende regulering i årsregnskabsloven for langt de fleste virksomheders vedkommende er både fleksibel og administrativt enkel.

For det andet handler beslutningsforslagsstillerens forslag om at give virksomhederne mulighed for kun at udarbejde årsrapporter på engelsk. Som reglerne er i dag, skal virksomheder udarbejde en årsrapport på et skandinavisk sprog, virksomhederne har dog samtidig mulighed for på eget initiativ at udarbejde årsrapport på andre sprog. Det er Socialdemokratiets vurdering, at denne praksis er uhensigtsmæssig, og derfor vil det for de virksomheder, der i dag udarbejder årsrapport på både dansk og engelsk, være en administrativ lettelse, at de fremover får muligheden for at udarbejde årsrapporten alene på engelsk. Dette konkrete forslag er imidlertid for længst behandlet i Virksomhedsforum, og de har da også klart anbefalet, at man gen-

nemfører forslaget. Regeringen har meddelt det nedsatte Virksomhedsforum, at der vil blive arbejdet for at gennemføre forslaget om udarbejdelse af årsrapport alene på engelsk, sådan at forslaget kan fremsættes allerede i næste folketingssamling, som ministeren også har tilkendegivet. Jeg glæder mig derfor over, at Venstre og Konservative med dette beslutningsforslag må forventes at ville støtte det bebudede lovforslag.

Hvad angår det tredje, har ministeren allerede redegjort for de grønne regnskaber, og min taletid er ved at udløbe, så jeg vil bare sige, at her erklærer jeg mig enig, ellers må ordførerne stille nærmere spørgsmål til det.

Af de ovennævnte årsager vil jeg altså understrege, at Socialdemokraterne ikke kan støtte op om det fremsatte forslag, men jeg glæder mig over, at der er elementer, vi godt kan blive enige om.

Lad mig så bare slutte med at tilføje, at det er spøjst at se, at vi oplever de her to tidligere regeringspartiers iver efter at fremstå som forkæmpere for en fortidig tilgang til at lette de administrative byrder. Vi vil ikke længere spørge lægen, men derimod patienten, om, hvor det gør ondt.

Kl. 11:04

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Man kan jo sige, at både det her beslutningsforslag og det næste rammer ind i den aktuelle dagsorden om virksomheders rammevilkår. For virksomhedernes rammevilkår og konkurrenceevne handler jo ikke alene om skat, det handler også om deres administrative byrder, og der er i det her forslag jo i hvert fald en intention om, at man vil lette regnskabsreglerne for små og mellemstore virksomheder. De kan også være en byrde for virksomhederne derude, og vi synes da, at det er en rigtig væsentlig og vigtig debat, vi får, så det ikke alene handler om skat, men også om, om vi kan få lettet nogle andre byrder, hvilket vil gøre det mere attraktivt at drive virksomhed i Danmark.

Forslaget indeholder tre punkter, som allerede er blevet grundigt gennemgået af ministeren og den foregående ordfører. Punkt 1 drejer sig om, at man vil skabe mulighed for at gå over på internationale regnskaber, det, der forkortes IFRS, og det har det formål, at man vil gøre det enklere for små og mellemstore virksomheder, og at man vil reducere deres administrative omkostninger. Men jeg kan forstå på ministeren, at det allerede er en mulighed, man har i dag. Så det punkt i beslutningsforslaget er jo lidt overflødigt, men intentionen om, at man vil gøre det nemmere i forhold til årsregnskaberne eller regnskabsreglerne, er da ganske fornuftig, hvis det er det, der er behov for.

Punkt 2 i forslaget er, at man vil give mulighed for, at man kan udarbejde årsrapporter på engelsk, hvor man i dag enten kan gøre det på svensk, dansk eller norsk. Jeg vil sige, at det er et af de punkter, vi i Dansk Folkeparti synes er negativt, selv om vi kan forstå, at regeringen faktisk er på vej med ting. Der er jo faktisk et godt formål med, at regnskaberne er på dansk i dag. For ikke alene er det jo rettet til ejerne, men det er altså også, fordi kreditorerne og investorerne kan finde relevante informationer, som de kan bruge til bl.a. at kreditvurdere en virksomhed, med hensyn til om man skal give lån eller ej. Der synes jeg altså at det er vigtigt, at vi i Danmark har vores ting på dansk, så alle har en god mulighed for at sætte sig ind i det og læse det i en let tilgængelig form.

Det er jo lidt i modstrid, kan man sige, med det, jeg kunne forstå at ministeren sagde, nemlig at man ville beholde de grønne regnskaber, netop for at det skulle være let tilgængeligt for borgerne at se,

om en virksomhed har en grøn miljøpolitik. Men det skal åbenbart ikke være på dansk, hvor alle, der ikke kan fremmedsprog, ellers har mulighed for at læse det. Det synes jeg da er ærgerligt, for jeg synes, at det er utrolig vigtigt, at vi værner om det danske sprog, og det gælder altså også, når det handler om årsregnskaber for virksomheder, så alle danskere har mulighed for at orientere sig i de offentligt tilgængelige regnskabsoplysninger og altså også kan læse dem. Så den del af beslutningsforslaget synes jeg ikke er positiv.

Punkt 3 er, at man vil gøre det frivilligt for vores små og mellemstore virksomheder at udarbejde grønne regnskaber. Det er jo en rent dansk ordning med de grønne regnskaber, så det er tydeligvis en byrde, som man har pålagt danske virksomheder, og som udenlandske konkurrenter ikke har. Der synes jeg helt klart at man bør kigge på at gøre det frivilligt, så det er op til det enkelte selskab selv at vurdere, om de vil bruge det redskab til måske at skabe et bedre image, eller hvordan de nu vil bruge det. Men det er jo en administrativ byrde, som andre virksomheder i andre lande ikke har, og derfor synes vi, at det er et rigtig positivt tiltag, at man gør det frivilligt.

Alt i alt synes vi, at det er et positivt forslag, og at det er godt, at man trods alt gør noget i forhold til de administrative byrder, så intentionen i det kan vi klart støtte i Dansk Folkeparti.

Kl. 11:08

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 11:08

Benny Engelbrecht (S):

Jeg tillader mig lige at stille et supplerende spørgsmål til den her diskussion om engelske årsregnskaber eller danske årsregnskaber. Altså, hvis man er investor og har en interesse i at investere i en virksomhed, har man en interesse i at kigge på de nøgletal, der ligger i virksomheden. Kan vi ikke godt blive enige om, vil jeg spørge hr. Dennis Flydtkjær, at det er fuldstændig ligegyldigt, om et årsregnskab er engelsk eller dansk – eller norsk eller svensk, for den sags skyld, hvis man skal se de nøgletal, fordi nøgletallene jo er tal og ikke ord? Vil ordføreren ikke, bare sådan helt objektivt, give mig ret i, at det er fuldstændig ligegyldigt, om det er engelsk eller dansk?

Kl. 11:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:09

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu har jeg selv drevet virksomhed i en del år, inden jeg kom herind, så jeg har selv siddet med regnskaber, og jeg har også siddet i bestyrelser i forskellige virksomheder, hvor jeg der har været med til at kigge på regnskaberne. Det er rigtigt, at hvis man alene kigger på tallene, er sproget selvfølgelig ligegyldigt, men der står altså mange andre ting end rene tal i et regnskab. Der kan være bemærkninger fra revisor, man er nødt til at kigge på, og der er mange andre ting, der står beskrevet. Det er netop der, som jeg sagde, hvor der er lidt en selvmodsigelse i forbindelse med de grønne regnskaber.

Men jo, er det rene tal, er det ligegyldigt, men regnskabet er jo meget mere end rene tal. Der er bemærkninger fra revisoren, hvis der er noget, der ikke er i orden. Så er der anmærkninger i forhold til de ting, man ikke har styr på i virksomheden. Det kan være vurdering af varelager osv., om det er retvisende eller ej, og om der har været nedskrivninger eller andre ting. Så der står altså mange andre ting end rene tal i et regnskabssæt, som er rigtig vigtige, og der synes jeg bare det er vigtigt, at man også kan se det på dansk.

Hvad enten man sidder som investor og skal investere i et selskab, man er en kreditor, som skal give et lån, eller man skal sælge noget til en virksomhed, så synes jeg, det er utrolig vigtigt, at alle

har lige adgang til information og mulighed for at få de informationer, som skal være i et årsregnskab.

Kl. 11:09

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 11:10

Benny Engelbrecht (S):

Jeg har faktisk siddet og oversat årsregnskaber, den anden vej rundt i øvrigt, fra engelsk til dansk, for at være sikker på, at man havde tingene rigtigt registreret i den virksomhed, jeg arbejdede i tidligere. Vi havde et internationalt perspektiv, og derfor var vi nødt til at have et internationalt regnskab, så vi gjorde det den anden vej rundt. Det er meget interessant i øvrigt, det tror jeg mange virksomheder gør. Og noget af det, der er den store udfordring, er lige præcis, at det jo ikke bare er nok, at man sidder og oversætter med sin lille kundskab i engelsk. Det skal være certificerede oversættelser, vi taler om, fordi en oversættelse jo skal være hundrede procent nøjagtig.

Jeg skal bare være helt sikker på, at hr. Dennis Flydtkjær forstår konsekvenserne af det her princip om, at man så gerne vil holde fast i det danske. Er hr. Dennis Flydtkjær ikke enig med mig i, at det faktisk er ret omkostningsbetonet, og er hr. Dennis Flydtkjær ikke også stødt på den holdning i erhvervslivet, at det her er en relativt tåbelig regel, som påfører dem ret store omkostninger i praksis?

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Dennis Flydtkjær (DF):

Som ved de fleste forslag i Folketinget er der jo for og imod, og det er klart, at kunne man lave alt om til engelsk, kunne man selvfølgelig spare, at det skal være på to sprog. Men man kunne også vælge at lade være med at lave det om til engelsk, og så har man jo sparet oversættelsesomkostninger. Det er jo en prioritering af, hvad der taler for og imod. Og i Dansk Folkeparti prioriterer vi bare det danske sprog højt. Vi værner meget om, at alle danskere, som ikke nødvendigvis kan fremmedsprog, også har mulighed for at læse regnskaberne og sætte sig ind i, hvis der f.eks. er kommet en anmærkning fra en revisor. Det synes vi vægter højere, end at det selvfølgelig koster noget ekstra for en virksomhed, at man skal oversætte tingene.

Kl. 11:11

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Venstre foreslår sammen med de andre borgerlige partier tre administrative lettelser for erhvervslivet. Jeg vil gerne starte med at sige, at Radikale Venstre er helt enig i det mål, at vi skal nedbringe de administrative byrder for erhvervslivet. Det er selvfølgelig godt for erhvervslivet, men det kan også gøre, at vi kan spare penge i statsadministrationen, fordi vi ikke længere skal administrere en masse forhold. Derfor er jeg rigtig glad for, at regeringen, Erhvervs- og Vækstministeriet, i dag har offentliggjort en redegørelse, der viser, at målt på den her AMVAB-metode har vi lettet de administrative byrder for erhvervslivet med 370 mio. kr. Det er jeg rigtig glad for. Det viser, at regeringen både kan og vil lette byrderne for erhvervslivet, ikke kun de administrative byrder, men med den plan, vi fremlagde forleden, også skattebyrderne.

Jeg vil lige nævne vores holdning til de tre forslag, som bliver foreslået i det her beslutningsforslag. Det første handler om ændring af årsregnskabsloven. Her har erhvervs- og vækstministeren gennemgået, at EU kommer med et direktiv i løbet af i år. Det vil sige, at den danske regering og det danske Folketing kommer til at skulle ændre årsregnskabsloven i løbet af i år, fordi der kommer ændringer fra EU. Derfor synes jeg ikke, det vil være en god idé, hvis vi i dag laver årsregnskabsloven om. Det vil ikke være godt for virksomhederne, for så skal de indrette sig efter en ny lov her i foråret, og så kommer der endnu en ny lov i efteråret. Det vil selvsagt være molboagtigt, og det vil gøre, at virksomhederne skal bruge en masse energi og tid på at lave noget om med kort varsel og så lave det om igen med kort varsel.

Det andet forslag er, at årsrapporten kan aflægges på engelsk. Som erhvervs- og vækstministeren har gennemgået, har vi allerede fået det forslag fra virksomhederne og har sagt ja tak, og det har vi tænkt os at gennemføre. Det er sådan, at regeringen har nedsat et såkaldt virksomhedsforum, hvor virksomhederne og virksomhedernes organisationer sidder, og der får vi anbefalinger om administrative lettelser. Netop det her forslag kom frem allerede sidste år, og det tager vi altså med.

Den sidste del handler om, hvorvidt virksomhederne skal eller ikke skal lave grønne regnskaber. De borgerlige partier foreslår, at det bliver frivilligt, men Radikale Venstre ønsker ligesom regeringen at fastholde de grønne regnskaber. Vi mener, det er med til at sikre den grønne omstilling af dansk erhvervsliv, og det støtter vi varmt op om, og derfor ønsker vi at fastholde det.

Som sagt kommer vi til at se på årsregnskabsloven til efteråret eller senere i år, og det her med at afrapportere på engelsk gennemfører vi, men den sidste del kan vi ikke støtte, og derfor kan vi heller ikke støtte det samlede beslutningsforslag.

Kl. 11:15

Formanden:

Tak til De Radikales ordfører. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Der er ingen tvivl om, at de administrative byrder er i fokus, når det handler om vores erhvervsvirksomheder for tiden. Vi har, tror jeg, en fælles interesse med oppositionen i at sikre, at erhvervslivet har de rette rammer, at det er så enkelt som muligt, og at det er så administrativt lidt bøvlet som overhovedet muligt. Vi er i regeringen rigtig optaget af det her spørgsmål, og i disse timer tror jeg også at der går nyheder ud om, at vi rent faktisk har sparet virksomhederne i omegnen af 370 mio. kr. ved simpelt hen at lave simple regler. Det skal vi selvfølgelig gøre, hvor det giver mening, og hvor det er fornuftigt.

Det her forslag handler jo om tre forskellige ting. Den ene ting, nemlig at virksomhederne kan lave en årsrapport på engelsk alene, er et forslag, som virksomhederne selv er kommet med. Det er jo sådan, at vi har nedsat et Virksomhedsforum for enklere regler, hvor vi rent faktisk spørger virksomhederne selv, hvad det er, der kan gøre en forskel i deres hverdag. Det her er et af de forslag, som de selv har stillet, og som var en del af det, der blev lagt frem i december 2012, og som så rent faktisk også bliver gennemført.

Så er der et forslag om at ændre regnskabsreglerne, og som andre ordførere har nævnt, vil det nok være lidt omsonst, når der er nogle EU-regler på vej, for vi skal alligevel gennemgå det hele flere gange og eventuelt lave flere lovændringer. Så det er smart, tror jeg, at vi laver en samlet vurdering af, hvad der skal ske i Danmark, når vi ved, hvad EU planlægger på det her område – og det er vist snart. I det arbejde kan jeg forstå at Regnskabsrådet er inddraget. Det lyder

som en meget fornuftig ting. Og så vil jeg bare sige, at kravene til årsregnskabet i 2013 jo også er blevet forenklet, og det er noget, som vedrører 100.000 virksomheder. Så det er ikke, fordi regeringen ikke er lydhør på det her område. Det er vi faktisk, og vi gør også noget.

I forhold til de grønne regnskaber, som er den sidste del af forslaget her, vil jeg bare som SF'er sige, at jeg synes, at vi i et demokratisk samfund skal have gennemsigtighed for borgerne. Vi skal sikre, at der er oplysninger, som indberettes. I det her tilfælde skal EU jo også have nogle af dem, så hvis vi skulle følge forslaget her, ville de stadig væk være tvunget til at indberette nogle ting. Men jeg er sikker på, at de grønne regnskaber holder virksomhederne på tæerne på det her område, og det har vi internationalt set også brug for. Jeg tror faktisk på, at det på sigt kan være med til at give konkurrenceevne, fordi danske virksomheder bliver rigtig gode til at håndtere den grønne dagsorden. Og det er noget, som virksomheder også internationalt må forholde sig til i de her år. Så på den baggrund kan vi desværre ikke støtte beslutningsforslaget her, men jeg kan bare sige, at mange af intentionerne er gode, og vi kigger også på en hel del af tingene.

Kl. 11:18

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 11:18

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er et ganske simpelt spørgsmål. Jeg kan forstå, at flere af regeringens ordførere synes, det er vigtigt med gennemsigtighed i forhold til de grønne regnskaber. Men synes ordføreren, det skaber gennemsigtighed, hvis man fjerner kravet om, at regnskaberne skal være udarbejdet på dansk, og de så går over til at være på engelsk? Der er jo åbenlyst nogle mennesker derude, som ikke kan engelsk, og så fjerner man vel noget gennemsigtighed. Så efter min mening er det sådan en lidt modsat vægtet argumentation.

Jeg vil høre, hvad SF's holdning er til det, for man kan jo ikke på den ene side sige, at vi skal skabe gennemsigtighed, når det kommer til grønne regnskaber, og på den anden side sige, at det ikke behøver være på dansk, som er et sprog, vi er sikre på at alle mennesker i nationen kan.

Kl. 11:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:19

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Altså, selvfølgelig vil der være nogle, som har svært ved fremmedsprog, som vil have svært ved engelsk, og for hvem det så vil blive sværere at læse et årsregnskab. Der er også danskere, som har rigtig, rigtig svært ved at læse dansk i almindelighed; jeg tror, der er danskere, der vil have svært ved at forstå et årsregnskab i sig selv og forstå, hvad de enkelte ting betyder. Og jeg tror ikke, at det er en problemstilling, vi kommer helt til livs.

Jeg glæder mig ved, at danskerne rent faktisk bliver bedre og bedre til engelsk, og det er simpelt hen et markedsvilkår, at tingene også kan foregå på engelsk. Det er et hensyn, som jeg synes vi bliver nødt til at tage til virksomhederne, sådan at de også får de bedste muligheder for at lave årsrapporter på et marked, som bliver mere og mere internationalt og globaliseret. Jeg tror ikke, vi behøver at have den store bekymring her.

Kl. 11:20

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 11:20

Dennis Flydtkjær (DF):

Jamen jeg kan forstå, at det er svært for danskerne at læse et årsregnskab, men det er åbenbart ikke svært at læse den grønne del af klimaregnskabet, når det er på engelsk. Altså, det hænger da overhovedet ikke sammen. Hvis man siger, at det er på grund af åbenheden, at folk skal have adgang til at læse det, så må man da beholde det på dansk. Så kan man være for eller imod, at der skal være det grønne regnskab, men man kan da ikke have den holdning, at man siger: Nu skal det være åbent og transparent, så borgerne kan se, hvordan virksomheden gør det, men det behøver ikke lige være på det sprog, som vi trods alt har i Danmark. Det giver da absolut ingen mening.

Kl. 11:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:20

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen jeg synes, at Dansk Folkepartis ordfører overser en ting, og det er jo, at hvis de grønne regnskaber forsvinder, så forsvinder der også nogle oplysninger, som derved ikke bliver tilgængelige for borgerne, som ikke skal lægges frem. Et årsregnskab bliver jo trods alt lagt frem og kan læses – selvfølgelig hvis man kan engelsk. Så jeg synes altså, der er en nuanceforskel her. Og heldigvis er det sådan, at danskerne bliver bedre og bedre til engelsk. Jeg medgiver, at der formentlig vil være nogle, der ikke kan læse det, men jeg tror, der er endnu flere, som ikke ville kunne forstå, hvad indholdet i et årsregnskab rent faktisk betyder.

Kl. 11:21

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:21

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Reglerne for regnskaber og revision af regnskaber er gennem tiderne blevet lempet ganske betragteligt for alle virksomheder, men i særdeleshed for små og mellemstore virksomheder. Der har sikkert været meget fornuft i på i hvert fald nogle punkter at gøre det, men når vi ikke kan anbefale, at man går videre ad den vej, skyldes det, at vi som samfund har behov for at kunne stole på de regnskaber, som bliver fremlagt.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at samfundet jo har vedtaget, at virksomheder, også meget små og også helt nyetablerede virksomheder, kan få lov til at administrere meget væsentlige offentlige midler, ved at vi f.eks. har givet dem ret til at opkræve moms og beholde momsen i en periode. Vi har givet virksomhederne ret til at opkræve personskat og beholde personskatten i en periode. Og der kan gå ganske lang tid, inden man overhovedet opdager, at f.eks. hverken moms eller skatteopkrævning bliver videresendt til de offentlige kasser.

Derfor er det vigtigt, at vi kan regne med, at man, når man går ud og laver en kontrol, så også kan regne med de regnskaber, der ligger, altså at de er dækkende. Vi ser jo faktisk allerede i dag meget store problemer i forhold til f.eks. skatteoplysninger, fordi virksomhederne ikke indberetter korrekt. Det er det ene.

Det andet er hensynet til andre virksomheder. Andre virksomheder skal jo kunne være sikre på, at de, når de går ind og kigger på en virksomheds regnskaber, så vil se det, der nogenlunde dækker tingene. Så kan de se, at virksomheden kan man godt investere i; man kan godt give dem en varekredit eller på anden måde jo i virkeligheden risikere penge. Så også af hensyn til andre virksomheder synes vi,

det er vigtigt, at man ikke slækker for meget på regnskabs- og revisionsforpligtelsen.

Så vi kan ikke støtte det her. Vi må selvfølgelig se, hvad der kommer, og vi tager stilling til det, som ministeren bebudede vil komme. Men umiddelbart er vi ikke meget for at slække yderligere.

Så til sidst bare noget om de grønne regnskaber. Jeg synes, at der er to aspekter i det. Det ene aspekt er, at man, i og med at man har en pligt til at udarbejde et grønt regnskab, også bliver mere fokuseret på problemet, altså det at sørge for, at man gør, hvad man kan, for at opføre sig korrekt miljømæssigt og klimamæssigt. Det andet er, at vi som samfund kan bruge de regnskaber til at se, hvor det er, der er brug for at gøre en ekstra indsats. Hvor er det, der er problemer? Hvor er det, man kan forbedre klimaet ved f.eks. regelændringer eller ved anden form for indsats? Så derfor synes vi absolut, at man skal opretholde kravet om et grønt regnskab.

Så vi kan altså ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:24

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Fru Mette Bock som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:24

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Først vil jeg gerne i forhold til erhvervsministerens indlæg sige, at jeg faktisk synes, at det er en meget fornuftig tilgang, at man ser på tingene i en bred sammenhæng, så man ikke hele tiden ændrer kurs og gør det anderledes. Men jeg synes faktisk ikke, at det er relevant i den her sammenhæng, for det, der ligger i beslutningsforslaget, er tre konkrete forslag, som i virkeligheden giver nogle friheder, som man ikke har haft før. Derfor er der sådan set for mig at se ingen grund til at vente på, at vi får den samlede gennemgang.

Der ligger tre ting i forslaget. Punkt 1 er, at årsregnskabsloven skal tilpasses International Financial Reporting Standards, altså IFRS. Der siger erhvervsministeren, at det allerede er tilfældet i dag. Mit spørgsmål til erhvervsministeren er: Gælder det også noterne? Det vil jeg faktisk gerne have et svar på i opsamlingen. Det håber jeg erhvervsministeren hørte, ellers gentager jeg det lige om lidt.

Punkt 2 er et forslag om, at man skal have mulighed for kun at udarbejde årsrapporter på engelsk. Det er der, sådan som jeg hører det, en meget bred enighed om. Så der er der jo sådan set ikke noget problem. Hvorfor skulle vi ikke lige så godt kunne gennemføre det nu i stedet for at vente?

Punkt 3 handler om at gøre det frivilligt for de små og mellemstore virksomheder at udarbejde grønne regnskaber. Der tror jeg så til gengæld, og det kan vi jo også forstå på debatten her, at der er en substantiel uenighed. Men så meget desto gladere bliver jeg jo ved at lytte til Socialdemokraternes ordfører, som siger, at det er meget vigtigt, at man spørger patienten om, hvad det er, der opleves som en byrde. Jeg tror, at også Socialdemokraterne, hvis de spørger virksomhederne om, hvorvidt det er en byrde eller ikke en byrde at skulle udarbejde de grønne regnskaber, uden tvivl vil høre, at de siger, at det faktisk er en ekstra belastning. Så der har vi jo en substantiel uenighed. Men hvis Socialdemokraterne vil være med til at spørge virksomhederne derude nu, synes jeg faktisk, at det er en rigtig god idé.

Jeg gentager lige mit spørgsmål til erhvervsministeren omkring punkt 1, nemlig årsregnskabsloven i forhold til internationale standarder. Det, at man kan bruge det allerede i dag, gælder det også noterne, eller gælder det ikke noterne?

Vi synes alt i alt, at der her er tale om, at man giver nogle frihedsrettigheder i forhold til udarbejdelse af regnskaber, som er rigtig fornuftige. Der er ingen grund til at vente på den samlede gennemgang, som vi hilser velkommen. Vi synes også, det er dejligt at se, at

der er gennemført en række lettelser. Man vi er positive over for forslaget, som det ligger her, og vi er i øvrigt også positive i forhold til det arbejde, som regeringen agter at sætte i gang.

Kl. 11:27

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 11:27

Benny Engelbrecht (S):

Et helt simpelt spørgsmål til fru Mette Bock: Er det ikke korrekt, at selv hvis man fjernede kravet om at lave de grønne regnskaber, ville virksomhederne stadig væk skulle indsamle alle de informationer, som de i dag indsamler, og ville stadig væk skulle rapportere alle de informationer, som de i dag rapporterer, jævnfør lovgivningen?

Kl. 11:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:27

Mette Bock (LA):

Det kan jeg ikke svare præcist på, men det er muligt, at det er tilfældet. Men det forhindrer jo ikke, at det er fornuftigt at sige, at man ikke skal udarbejde de grønne regnskaber.

Hvis vi så efterfølgende også kan kigge på, hvad det egentlig er for informationer, virksomhederne skal indsamle og rapportere, om der er fornuft der, eller der også her er et potentiale for at forenkle de administrative byrder for virksomhederne, så vil vi meget gerne tage det ekstra skridt også. Men det forhindrer jo ikke, at det er en god idé. Det er trods alt et ekstraarbejde at skulle udarbejde de grønne regnskaber. Vi synes ikke, man får værdi i forhold til den byrde, det er for erhvervslivet, og derfor synes vi, det er en god idé at fjerne det som et krav.

Kl. 11:28

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 11:28

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan så bekræfte, at man netop stadig væk ville skulle indsamle alle de informationer og indrapportere dem til myndighederne på grund af de miljøkrav, der i øvrigt er. Det er bare lige, så vi i hvert fald ikke skal have den diskussion. Og medmindre man går på kompromis med international lovgivning, hvilket jeg heller ikke tror Liberal Alliance har en interesse i, så vil det stadig væk være en administrativ byrde, der påhviler virksomhederne.

Så bare sådan helt grundlæggende: Jeg går ud fra, at vi godt kan blive enige om, at det ville være en relativt lille byrdelettelse, hvis det, som ville være følgen af, at man ikke skulle lave grønne regnskaber, alene var et spørgsmål om, at man ikke skulle skrive det ned på et stykke papir, som man skulle offentliggøre. Altså, det ville ikke være et spørgsmål om selve dataindsamlingen, og det er jo den, der er den byrdefulde for virksomheden. Det ville være en meget lille administrativ lettelse, ikke?

Kl. 11:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:29

Mette Bock (LA):

Jeg vil gerne understrege, at selv små administrative byrdelettelser går Liberal Alliance ind for. Dertil kommer, at jeg ikke er enig i, at det er en meget lille byrde at skulle udarbejde de grønne regnskaber.

Det er ikke en lille byrde. Og hvad angår de krav, der i dag er omkring indsamling og rapportering vedrørende miljø f.eks., vil vi meget gerne være med til at kigge på at få mildnet de krav også. Så det er vores holdning. Der er en substantiel uenighed, og det er sådan, som det er.

Kl. 11:29

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 11:29

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

99 pct. af de danske virksomheder har under 250 ansatte, 85 pct. af de danske virksomheder har under 10 ansatte. Og for dem betyder hver eneste lille flig af administrative lettelser, vi giver dem, rigtig markante ændringer i deres hverdag. Det her er ikke et stort beslutningsforslag, men det er ting, som betyder noget for virksomhederne.

Jeg kunne forstå på erhvervs- og vækstministeren, at to ud af de tre forslag, som vi fremkommer med her i dag, er rimelig fremkommelige. Det ene af dem – spørgsmålet om at udarbejde årsrapporter på engelsk – har man tænkt sig at gennemføre, og det synes jeg er positivt og godt; det vil gøre det meget mere fleksibelt og mere muligt for virksomhederne at foretage aftrapportering. Hvad angår tilpasning af årsregnskabsloven til International Financing Reporting Standards, altså IFRS, så kan det allerede lade sig gøre i dag.

Men jeg vil godt tilslutte mig spørgsmålene fra Liberal Alliances ordfører om, hvorvidt det gælder alt, som handler om IFRS. For det, det handler om her, er, at når vi snakker med virksomhederne, så siger de, at hvis de får mulighed for at implementere den standard og den tilpasning, vil det gøre det meget nemmere i forhold til de revisionsmekanismer, der er, når de snakker med revisorerne, men også i forhold til de dataprogrammer, der er. Så det skal selvfølgelig gælde i hele strukturen og ikke kun i nogle enkelte dele af det.

Det tredje element, som jo har været mest diskuteret her i dag, er spørgsmålet om udarbejdelse af grønne regnskaber. Det er rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Benny Engelbrecht, siger, at man som virksomhed i forvejen skal indsamle mange oplysninger til brug for forskellige former for myndigheder. Men hver eneste mulighed, der er, for at slippe for at indberette endnu flere ting, er altså en hjælp for virksomhederne. Vi skal forestille os en lille virksomhed, hvor et ægtepar sidder og laver regnskaberne, og der betyder det altså noget i hverdagen, at man slipper for endnu en forpligtelse.

Derfor vil de forslag, V og K kommer med her, kunne leve op til alle de krav, der er til økonomisk aftrapportering, det vil give en transparens, og det vil gøre livet lettere for så godt som alle danske virksomheder. Derfor håber jeg selvfølgelig på, at Folketingets parti er vil tage vel og konstruktivt imod forslaget her, som kun har ét formål, nemlig at gøre det lettere at være virksomhed i Danmark.

Kl. 11:32

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det hr. Kim Andersen som ordfører for forslagsstillerne og for Venstre.

Kl. 11:32

(Ordfører for forslagsstillerne)

Kim Andersen (V):

Tak for ordet. Vi har i Danmark rigtig mange små og mellemstore virksomheder, faktisk er det jo rygraden i dansk erhvervsliv, og det er helt nødvendigt, at vi giver de virksomheder gunstige betingelser for at vokse. Det er de små og mellemstore virksomheder, der i høj

grad har potentialet til at vokse sig store til gavn for både værdiskabelsen og beskæftigelsen.

Vi skal handle, og vi skal handle så hurtigt som muligt, og noget af det, vi kan gøre, er vedrørende rammebetingelserne. Vi kan forbedre dem, så virksomhederne får mulighed for at vækste, og her kan vi f.eks. gøre noget ved vores krav til regnskaberne. Regnskabsreguleringen for SMV'erne er kompliceret og ude af trit med den virkelighed, som mange af virksomhederne skal forholde sig til. Konsekvensen er, at virksomhederne bruger megen tid på at udarbejde meget komplicerede regnskaber. Det koster ud over tid også penge. Det synes vi er ærgerligt, og vi foreslår derfor en række ændringer i regnskabsreglerne, som vil gavne de små og mellemstore virksomheder i Danmark.

Som nævnt i beslutningsforslaget foreslår vi at tilpasse årsregnskabsloven til de internationale standarder, også kaldet International Financial Reporting Standards, IFRS. Det er godt, at der er ændringer på vej på området fra EU. Det er også godt, som vi nu hører her i dag fra ministeren, at regeringen har planer om at følge op herpå og komme med et lovforslag til efteråret. Det er positivt. Vi foreslår også, at det skal være muligt at udarbejde årsrapporter på engelsk, altså muligt for virksomheder kun at udarbejde årsrapporter på engelsk. Det er jo simpelt hen, fordi vi må erkende, at der er sket en ændring i virksomhedernes virkelighed, og det skal afspejle sig. Endelig foreslår vi, at det skal gøres frivilligt for SMV'erne at udarbejde grønne regnskaber.

Vi vil gerne, for så vidt angår de internationale standarder, gøre det muligt for SMV'erne at benytte sig af moderne regnskabsregler. Virksomhederne skal naturligvis følge årsregnskabslovens regler, men vi foreslår altså, at man fremover skal kunne følge IFRS-standarden på hele området, også når det angår de omfattende notekrav. De opfattes af mange virksomheder som administrativt tunge. Det her vil være med til at reducere regnskabsomkostningerne og det administrative bøvvl for virksomhederne. Det synes vi at vi skal søge at imødekomme.

Jeg vil også gerne sige, at det jo i dag er sådan, at virksomhedernes årsrapporter skal være udarbejdet på enten dansk, svensk eller norsk, men internationaliseringen har sat sine spor i landet og på bestyrelsesgangene i form af datterselskaber for udenlandske virksomheder og med en omfattende handel med udlandet. De virksomheder har behov for at benytte et andet arbejdssprog end dansk. Og da det jo ikke er rimeligt, at et bestyrelsesmedlem ikke kan forstå den årsrapport, som vedkommende er medansvarlig for, er der allerede i dag mange virksomheder, som aflægger rapporten på både dansk og engelsk. Men det har naturligvis nogle omkostninger. Derfor foreslår vi, at det skal være muligt kun at udarbejde den på engelsk. Det vil også bidrage til en effektivisering.

Med hensyn til de grønne regnskaber vil jeg gerne slå fast, at Danmark her erotorisk ude af trit med landene, som vi normalt sammenligner os med. Det er alene her i Danmark, at vi har kravet om grønne regnskaber. Det giver ikke den store mening, og det er forbundet med nogle omkostninger, også selv om man i øvrigt skal indsamle og rapportere de pågældende oplysninger. Miljømæssigt tunge virksomheder vil i forvejen være underlagt internationale forpligtelser. Forslaget her vil være en om ikke stor så dog reel lettelse for de små og mellemstore virksomheder.

Det her forslag har alene det formål at forbedre rammevilkårene for SMV'erne, så de får lettere ved at vækste og dermed skabe job. Jeg er glad for, at regeringen tilkendegiver, at den vil følge op på nogle af tingene – noget af det, der kommer fra EU, og noget af det, der er fremsat i Virksomhedsforum. Det synes jeg er meget positivt. Men vi behøver ikke altid at skulle vente på, at noget skal implementeres fra EU. Vi kan godt selv gå foran og agere. Så bliver de tilrettelser, som vi efterfølgende om 1 eller 2 år skal foretage, så meget desto lettere og mindre.

Det her er alene et forslag for at prøve at være imødekommende over for et erhvervsliv, som er betrængt, som har mange administrative omkostninger, og som ville have godt af at mærke også rent psykologisk, at det politiske Danmark er indstillet på at lette vejen for virksomhederne, så de kan koncentrere sig om udvikle, skabe produktion, sælge deres varer og dermed hente valuta hjem til Danmark samt bidrage til øget beskæftigelse. Det er det, vi alle sammen sukker efter, og jeg tror, at det ville være meget nyttigt og godt for virksomhederne, at de oplevede, at det også ned i detaljen har en klangbund i det politiske liv.

Derfor er jeg i og for sig glad for de positive tilkendegivelser til forslaget, der er kommet fra mine kollegaer. Jeg tillader mig i og for sig at opfatte det som en generel positiv tilkendegivelse, der er kommet, for jeg kender jo godt rollefordelingen herinde, og jeg ved også, at der jo er noget af det, der har karakter af rituel stammedans, afhængigt af om man kommer fra regeringspartierne eller oppositionspartierne. Når jeg sådan sorterer det fra, kan jeg jo godt lytte mig frem til, at man godt er klar over, at der skal ske noget på området, og at man grundlæggende er positiv. Det vil jeg gerne takke for, og så kan jeg tilsige regeringen, at Venstre vil støtte alt, hvad der kommer fra regeringen, i forhold til at lette virksomhederne for administrative byrder og skære omkostningerne til administration ned.

Så fra min side tak for de venlige bemærkninger og fortsat held og lykke med at hjælpe virksomhederne med at koncentrere sig om det, der er deres, nemlig at skabe værditilvækst og beskæftigelse.

Kl. 11:38

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 11:39

Benny Engelbrecht (S):

Det er bare et lille opklarende spørgsmål til hr. Kim Andersen og tak i øvrigt for de imødekommende ord om, at Venstre altså vil støtte det forslag om administrative lettelser, der kommer. Det gør det jo altid lettere, hvis man har det som tilgang, at man ved, at det altid vil blive positivt modtaget, hvad der måtte komme, især fordi der kommer rigtig meget. Det kommer vi til at have en debat om under det næste beslutningsforslag også.

Men lige det faktuelle spørgsmål: I 2010 reviderede den forrige regering jo loven om grønne regnskaber. Hvad var egentlig årsagen til, at man valgte at revidere loven og modernisere, men ikke at afskaffe, som partierne nu foreslår? Der må være sket noget i mellemtiden. Det er nærmest det, jeg lige ville høre til.

Kl. 11:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:39

Kim Andersen (V):

Der er jo klart sket noget i mellemtiden. Vi har fået, og det er rigtig, rigtig godt, et øget fokus på virksomhedernes rammevilkår, og vi er i øget omfang blevet opmærksomme på, at dansk erhvervsliv er trængt i den internationale konkurrence. Jeg må sige, at i de år, jeg har beskæftiget mig med politik, har jeg på intet tidspunkt som det sidste års tid oplevet, at fokus har flyttet sig fra den fordelingspolitiske diskussion til en reel diskussion om, hvad vi skal leve af i det her land. Vi er i dag langt mere optaget af virksomhedernes rammevilkår og muligheder for at skabe værdi og skabe beskæftigelse, end vi har været i rigtig mange år, og derfor kommer der også et naturligt ændret fokus på virksomhedernes vilkår. Derfor er der naturligvis også ting, som man ser anderledes på i dag, end man gjorde for 2, 3, 4 år siden.

Endelig er det jo også sådan, at de politiske flertal trods alt flytter sig, der har jo også i mellemtiden været et valg, og der er fra tid til anden nogle muligheder ad den vej, som åbner sig, som ikke tidligere har været til stede.

Kl. 11:41

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 11:41

Benny Engelbrecht (S):

Bare lige, så jeg forstår det helt rigtigt: Det, Venstres ordfører siger på vegne af Venstre og Konservative, er, at man i dag anno 2013 har et helt andet og større fokus på erhvervslivets byrder, end man havde, da man selv var i regering.

Kl. 11:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:41

Kim Andersen (V):

Nej, så tror jeg, at ordføreren skal høre en lille smule bedre efter for helt at opfange de nuancer, som jeg rent faktisk giver udtryk for. Det tror jeg så også godt ordføreren kan.

Venstre og Konservative har jo hele vejen igennem været overordentlig positive over for virksomhederne og optaget af virksomhedernes konkurrenceevne, men det, der jo er sket, er, at der er sket et holdningsmæssigt skifte til virksomhederne i befolkningen og dermed også her på Christiansborg i forhold til betydningen af rammevilkår helt ned i detaljen. Og det er nu det, som vi skal holde fokus på, og hvor vi skal bidrage til, også helt ned i detaljen, at lette virksomhedernes vilkår og dermed reducere deres omkostninger, så de får bedre muskler til at kunne koncentrere sig om deres kerneopgaver, nemlig at skabe værditilvækst og beskæftigelse. Det er sådan set den reelle forskel, tror jeg, der er sket over de seneste år, og det tror jeg vi skal være rigtig, rigtig glade for er sket. Skam skulle tage den politiker herinde, som ikke registrerer det og er indstillet på at følge positivt op på det, for det vil vi grundlæggende alle sammen have en interesse i. Tak.

Kl. 11:42

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om lettelse af erhvervslivets administrative byrder.

Af Kim Andersen (V) og Brian Mikkelsen (KF) m.fl.
(Fremsættelse 19.12.2012).

Kl. 11:43

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 11:43

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Tak for det, og tak for muligheden for, at vi kan drøfte det her ganske vigtige område. Med det her beslutningsforslag foreslår Venstre og Konservative, at der fastsættes en målsætning om at lette de administrative byrder for erhvervslivet med 10 pct. målt med AMVAB-metoden inden 2015 i forhold til niveauet i 2011. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at det er afgørende for væksten i Danmark, at der er gode rammevilkår for danske virksomheder. Virksomhederne skal bruge deres tid på at drive forretning og ikke på unødigt administration og bureaukratiske processer.

Derfor har regeringen iværksat en ambitiøs indsats – i form af det, vi har kaldt Virksomhedsforum for enklere regler – som skal lette erhvervslivets byrder væsentlig på de områder, hvor virksomhederne oplever de største udfordringer. Vores indsats for enklere regler rummer flere elementer, og som jeg netop har redegjort for over for Folketinget, er vi kommet godt fra start.

Redegørelsen om erhvervslivet og reguleringen, som jeg sendte til Folketinget i går den 27. februar, viser, hvordan vi i 2012 har gennemført en række væsentlige tiltag, som har lettet erhvervslivets administrative byrder og gjort det enklere at drive virksomhed. Der er især tre resultater fra det forgangne år, som jeg vil nævne:

For det første er erhvervslivets årlige administrative byrder som opgjort med AMVAB-metoden lettet med 370 mio. kr. Det skyldes bl.a. enklere regler for mindre virksomheders regnskabsaflæggelse også kaldet erklæringsstandarden.

For det andet er den offentlige sagsbehandling på en række områder blevet effektiviseret, og der er indført nye smarte digitale løsninger, som gør det lettere for virksomhederne at indberette til det offentlige. Det gælder bl.a. inden for byggesagsbehandling, husdyrgodkendelser, landbrugsstøtteordninger og virksomhedsregistrering.

For det tredje har vi nedsat et Virksomhedsforum. Her er det virksomhederne og deres organisationer, som fører ordet. Det er Dansk Erhverv, Dansk Industri, Landbrug & Fødevarer og mange flere, der er medlemmer af Virksomhedsforum. De fortæller os, hvor det er vigtigst, at vi sætter ind, og de sender konkrete forenklingsforslag til regeringen. I regeringen har vi pålagt os selv et følg eller forklar-princip. Det indebærer, at vi enten gennemfører forslagene fra Virksomhedsforum eller offentligt forklarer, hvorfor forslag ikke imødekommes. Regeringen har taget stilling til de første 40 forslag fra Virksomhedsforum og gennemført 85 pct. af forslagene helt eller delvis. Regeringen tager stilling til 61 nye forslag i næste måned, så det høje tempo holdes i 2013.

Det forslag, som vi behandler her i dag, handler om at indføre en AMVAB-reduktionsmålsætning. Jeg mener, at AMVAB er en valid metode til at opgøre en del af erhvervslivets byrder med, bl.a. i forbindelse med udarbejdelsen af ny lovgivning. Derfor arbejder vi også som den forrige regering på at reducere antallet af de byrder, som kan måles med AMVAB. Vi har sat som mål, at de byrder, der kan måles med AMVAB-metoden, skal være lettet i 2015. Faktum er imidlertid, at meget af det offentlige bureaukrati, som erhvervslivet

oplever som mest udfordrende, ikke kan opgøres med AMVAB-metoden, og det er derfor, vi har valgt at sige, at vi skal rette fokus mod de oplevede byrder.

Virksomhedsforum, som jeg omtalte før, er et meget godt eksempel på det, vi gør anderledes i forhold til den forrige regering. De forslag, som regeringen har modtaget fra Virksomhedsforum, viser netop, at de udfordringer, som virksomhederne selv oplever som mest byrdefulde, ikke kan måles med AMVAB. F.eks. har Virksomhedsforum foreslået, at Miljøministeriet ændrer sin kontrolindsats på pesticidområdet, sådan at det i højere grad fokuserer på forebyggelse af anvendelse af ulovlige pesticider. Erhvervet finder den eksisterende information på området uoverskuelig, og regeringen arbejder derfor nu på at sikre erhvervslivet en bedre vejledning om de gældende regler.

Kl. 11:48

Virksomhedsforum har også foreslået, at kontrolmyndighederne skal have en kortere frist for indberetning til NaturErhvervsstyrelsen. I dag venter erhvervet unødigt længe på, at deres kontrolresultater indberettes til NaturErhvervsstyrelsen, og det skaber frustration og usikkerhed for den enkelte erhvervsdrivende, der afventer konsekvenserne af den gennemførte kontrol. Denne usikkerhed vil regeringen nu fjerne ved at reducere erhvervslivets ventetid på deres kontrolresultater.

Det her er blot to eksempler blandt mange på forenklinger, som virksomhederne efterspørger, men som ikke kan måles med AMVAB-metoden. Hertil kommer, at Virksomhedsforum i 2013 vil sætte fokus på bl.a. uklar implementering af EU-regler og kommunale sagsbehandlingstider. Sådanne tværgående temaer vil heller ikke kunne fanges med AMVAB-metoden.

Regeringen har altså en anden tilgang til enklere regler. Vi har givet ordet til virksomhederne selv og beder dem fortælle os, hvor vi skal sætte ind. Derfor mener jeg ikke, at en 10-procents-AMVAB-målsætning er den rigtige vej at gå. Der er brug for, at fokus bredes ud.

Det vigtigste for regeringen er, at de administrative byrder reduceres der, hvor erhvervslivets udfordringer er størst, uanset om det kan tælles i en AMVAB-måling eller ej. Det tror jeg sådan set at virksomhederne er enig med mig i.

Afslutningsvis er det værd at pege på resultatet af VK-regeringens 25-procents-reduktionsmålsætning. Selv om de administrative byrder, der kan måles med AMVAB, blev lettet væsentligt, så gav virksomhederne udtryk for, at de ikke oplevede, at det var blevet enklere at drive virksomhed. Også belært af den historie mener jeg at vi bør gøre tingene på en anden måde.

Af ovennævnte grunde kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:50

Formanden:

Tak til ministeren. Var der en kort bemærkning, der nåede frem? Ja, der var et splitsekund tilbage. Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 11:50

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg beklager meget, jeg trykkede på knappen meget sent. Jeg forstår ikke helt, hvorfor ministeren ikke kan støtte forslaget, for tilbage i januar 2011 havde Dansk Folkeparti et forslag til afstemning her i Folketinget, som handlede om præcis det samme, nemlig at man skulle nedbringe de administrative byrder med 10 pct. ud fra præcis samme metode. Og der var der et bredt flertal i Folketinget – jeg tror faktisk, de eneste, der ikke stemte for, var Enhedslisten – og det var vi selvfølgelig glade for, når det var et forslag fra Dansk Folkeparti. Vi er så også glade for, at Venstre har kopieret forslaget i dag. Jeg forstår bare ikke, hvad der gør, at SF så i dag ikke kan støtte det, for

det er præcis det samme, altså at man vil nedbringe det med 10 pct. inden 2015.

Kl. 11:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:51

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Altså, det, som vi gør her, og som jeg også gør som minister, er jo f.eks., at vi har – det havde vi jo ikke dengang, men det har vi nu – nedsat Virksomhedsforum for enklere regler. Og jeg mener faktisk, det er en god måde, at man går ud og gør det her i dialog med det erhvervsliv, som også har den oplevede byrde. Og det er det arbejde, som vi støtter, og som vi faktisk også forsøger at få implementeret.

Kl. 11:51

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 11:51

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er såmænd fint nok, at man har nedsat et forum, som skal kigge på administrative byrder, men det hindrer jo ikke, at vi som Folketing kan sætte en overordnet målsætning for, at vi vil have de administrative byrder ned med 10 pct. For det her forslag er jo faktisk forholdsvis løst formuleret, det er jo ikke så konkret, at man siger, at det er de og de regler eller de og de byrder, der skal væk. Det er jo en overordnet målsætning om, at vi skal sænke det med 10 pct., og jeg synes da, det var oplagt, at vi ligesom i 2011 med forslaget fra Dansk Folkeparti også nu kan blive enige om, at vi har den målsætning som indsats, så vi egentlig bare fortsætter det, det gamle Folketing sagde, og at vi også i det nye Folketing fortsætter med de her ambitioner. Jeg synes da egentlig, det kunne være ret omkostningsfrit, at vi kunne enes om, at vi havde den ambition, at det skulle nedbringes med 10 pct.

Kl. 11:52

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:52

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Lige for at præcisere det endnu mere, er det faktisk sådan, at vi i regeringen mener, at AMVAB-metoden for så vidt er en udmærket metode til at opgøre dele af erhvervslivets byrder. Men derfor har vi sat som mål, at de byrder, der måles med AMVAB skal være lettet i 2015 – vi har dog ikke sat procenter på. Men det, der er det interessante ved det her, er, at en væsentlig del af det offentlige bureaukрати, som erhvervslivet oplever som mest udfordrende, ikke kan fanges af den her AMVAB-måling. Derfor er det ikke hensigtsmæssigt, hvis fokus i indsatsen bliver en 10-procents-reduktionsmålsætning, for så er risikoen, at fokus i indsatsen bliver på at gennemføre forenklinger, der kan tælles i målsætning, frem for at forenkle der, hvor erhvervslivet faktisk oplever, at byrden er størst, og i forhold til det, de efterspørger mest. Så det, der er afgørende for regeringen, er, at vi får forenklet bureaukratiet på de områder, hvor udfordringerne for erhvervslivet er og opleves størst, ikke om forenklingerne kan tælle med i en målsætning på et afgrænset område.

Kl. 11:53

Formanden:

Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:53

Kl. 11:56

Kim Andersen (V):

Det, der foregår i Virksomhedsforum, er jo glimrende tiltag. Det er godt, at det er sat i gang, og det skal vi hjælpe hinanden med at få videreført, når vi i øvrigt ser, forslag for forslag, hvad det konkret indebærer.

Men det ene tiltag udelukker vel ikke det andet. Derfor kunne man vel godt have en generel målsætning om en øget indsats med henblik på at nedbringe de administrative byrder.

Er den indsats, der foregår i Virksomhedsforum i øvrigt rettet fremad mod ny lovgivning og ny implementering fra EU, eller er det alene gamle regler, det drejer sig om?

Kl. 11:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:54

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Nu er det jo sådan, at tingene forhåbentlig hænger sammen, det er i hvert fald vores intention i regeringen, at de initiativer, vi tager, naturligvis skal hænge sammen.

Det, som er målet for regeringen, er, at reglerne og de administrative processer skal forenkles væsentligt på de områder, hvor det efterspørges mest af virksomhederne. Det vil vi sikre ved at lade indsatsen foregå i et tæt samarbejde med f.eks. Virksomhedsforum for enklere regler.

Som et element i indsatsen skal de administrative byrder, som opgøres her ved AMVAB-metoden, samlet set være lettet i 2015. Det, vi gør, er, at vi fortsætter med at følge udviklingen.

Der bliver spurgt til, om det kun drejer sig om det – hvad skal man sige? – der ligger bagud. Men det drejer sig jo også om at kunne følge en udvikling i de administrative byrder med udgangspunkt i AMVAB-metoden og så anvende metoden i indsatsen for at forebygge, at nye byrder kommer til.

Vores mål er at reducere byrderne på væsentlig bredere områder end det, en målsætning på et afgrænset område vil kunne fange. Og hvad det vil kunne betyde fremadrettet, skal det her arbejde jo selvfølgelig gerne følge op på.

Kl. 11:55

Formanden:

Hr. Kim Andersen.

Kl. 11:55

Kim Andersen (V):

Jeg forstår godt det svar, som bliver læst op her for tredje gang.

Jeg spørger om, om det ene tiltag udelukker det andet. Gælder de initiativer, der ligger i Virksomhedsforum i forhold til gældende lovregulering, eller gælder de også fremadrettet?

Kl. 11:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:56

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

De forslag, der ligger i Virksomhedsforum, forholder sig til den lovgivning, som vi har nu. Og det Virksomhedsforum lytter vi til, det er også et dialogforum. Peger de på noget, der også er fremadrettet, vil vi selvfølgelig også lytte til det.

Kl. 11:56

Formanden:

Fru Mette Bock for en kort bemærkning.

Mette Bock (LA):

Tak. Jeg kan forstå på ministeren, at ministeren faktisk mener, at AMVAB-metoden ikke er dækkende i den forstand, at der er mange flere byrder end dem, som AMVAB-metoden faktisk kan registrere og måle. Vil ministeren være med til at kigge på, om vi skal have udviklet den model? Eller fungerer den, som den skal, hvis ikke den, om jeg så må sige, omfatter det, den egentlig er sat til at måle?

Kl. 11:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:57

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

For at svare, hvad jeg også svarede før, så mener regeringen faktisk, at AMVAB-metoden på sine områder er en ganske udmærket metode. Derfor er det jo rigtig hensigtsmæssigt, at Virksomhedsforum er sammensat af lige præcis de folk, som er i erhvervslivet, og som direkte oplever, hvilke byrder de har i deres virksomheder og deres tilgang til at drive virksomhed, og det er et godt supplement til AMVAB-metoden.

Kl. 11:57

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 11:57

Mette Bock (LA):

Jeg forstår ikke helt, for AMVAB betyder jo Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder. Dermed vil man jo få det indtryk, at det faktisk er et redskab, som kan bruges til det, som det er tænkt til. Og så gentager jeg mit spørgsmål: Hvis ikke det dækker, jamen hvorfor i alverden skal vi så ikke kigge på den metode og få den revideret? Det er punkt 1. Og punkt 2): Hvis man ikke vil kigge på metoden og revidere den, så den faktisk kommer til at opsamle og registrere det, som den skal, vil ministeren så være med til at drøfte en målsætning for, hvor meget de administrative byrder skal reduceres, hvis vi ikke kun tager AMVAB-metoden ind, men også kigger på, hvad det er, der kommer fra Virksomhedsforum osv., sådan at vi altså bare laver en målsætning, som ikke relaterer sig til AMVAB's registreringer som i det fremsatte forslag her, men kigger bredere ud?

Kl. 11:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:58

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

I alle målinger vil der være ting, man kan gøre til genstand for måling, og noget, der ikke nødvendigvis kan gøres til genstand for måling. Regeringens holdning til det her er, at vi egentlig mener, at AMVAB er udmærket til at foretage nogle målinger, men de fanger ikke nødvendigvis det, som opleves fra virksomhederne, som jeg også nævnte i min indledende tale, og som nogle virksomheder har gjort opmærksom på. Derfor mener vi, at AMVAB-metoden dækker det, den kan. Vi har et ønske om, at man i 2015 kan se en lettelse i byrderne målt ved AMVAB. Men vi har også et reelt ønske om at høre, hvad det er, virksomhederne oplever som byrder, og det er det arbejde, som vi bl.a. har i forbindelse med Virksomhedsforum.

Kl. 11:59

Formanden:

Tak til ministeren.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00.
Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Kl. 13:00

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Mødet er genoptaget.

Vi er i gang med førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 44, forslag til folketingsbeslutning om lettelse af erhvervslivets administrative byrder, og vi er i ordførerrækken nået til ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:01

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Som udgangspunkt kan det være fint at have procentmæssige målsætninger for nedbringelsen af erhvervslivets administrative byrder. Men Socialdemokraterne er mere ambitiøse end det, og derfor har vi sammen med resten af regeringspartierne iværksat en lang række tiltag, der tilsammen skal forbedre erhvervslivets rammevilkår og gøre det nemmere at drive virksomhed i Danmark. Socialdemokraterne mener ikke, at en lettelse af erhvervslivets byrder som opgjort ved hjælp af AMVAB-metoden kan stå alene. Det mener vi ikke af to grunde.

For det første måler AMVAB-metoden kun et udsnit af de administrative byrder, som erhvervslivet rent faktisk oplever. Eksempelvis tager AMVAB-metoden generelt ikke højde for de administrative byrder, der er i forbindelse med kommunikation, implementering og håndhævelse af regler. For det andet vil en overordnet AMVAB-reduktionsmålsætning alt andet lige have den konsekvens, at fokus flyttes fra en bred indsats, hvor der sættes ind på mange byrdelettede parametre, til en mere snæver indsats. Det finder Socialdemokraterne ikke er hensigtsmæssigt. Vi vil derimod arbejde med en bredere og mere sammenhængende tilgang og med de udfordringer, som virksomhederne reelt oplever som de største administrative byrder.

Som jeg nævnte under det foregående beslutningsforslag, giver det ikke mening for os Socialdemokrater, at man spørger lægen, hvor det gør ondt. Det giver meget bedre mening, at man spørger patienten selv. I stedet for at lette, hvad vi tror er en byrde, så spørger vi simpelt hen erhvervslivet direkte, hvad det er, der betyder noget for dem. Vi tror, at et tæt samarbejde mellem dem, der formulerer reglerne, og dem, der lever efter dem, i sidste ende medvirker til enklere regler.

Regeringen og Socialdemokraterne lancerede i foråret 2012 en indsats for enklere regler for virksomhederne frem mod 2015, og målet for indsatsen er, at de administrative byrder lettes væsentligt på de områder, virksomhederne oplever som de mest byrdefulde. I oktober 2012 sendte Virksomhedsforum de første 40 forslag om forenklinger til regeringen. Af dem har regeringen besluttet at gennemføre 34 helt eller delvis. Det svarer til 85 pct. Det synes Socialdemokraterne, sådan sagt på godt jysk, ikke er så ringe endda. Regeringen er allerede i gang med at kigge på de næste 61 forslag, der er modtaget fra Virksomhedsforum, og det forventes, at der bliver truffet beslutning om de 61 forslag i marts 2013. I betragtning af at vi jo altså skriver sidste dag i februar, er der da ikke så lang tid at vente til det. Det er heller ikke så ringe endda.

Når man læser den redegørelse, som Erhvervs- og Vækstministeriet offentliggjorde for nylig, og som der er udsendt en pressemeddelelse om i dag, kan man da også se, at regeringens strategi virker. I redegørelsen om erhvervslivet og reguleringen 2012 fremhæves nogle af de tiltag, som regeringen har igangsat, og lad mig bare nævne et par konkrete tiltag, som allerede er gennemført, og som i løbet af kort tid også vil kunne vise sig at være målbare.

Som det første har vi fjernet fedtafgiften. Det har medført administrative lettelser for erhvervslivet for ca. 40 mio. kr. Det er også en slat penge. Regeringen og Socialdemokraterne har også indført en erklæringsstandard for mindre virksomheder, som forventes at kunne give en besparelse for 100.000 virksomheder på minimum 25 pct. af deres omkostninger til revision. Det kan også mærkes helt konkret. Regeringen og Socialdemokraterne har også gjort virksomhedernes kontakt til det offentlige nemmere gennem digitale løsninger. I 2012 har virksomhederne fået deres egen side på Virk.dk. Redegørelsen om erhvervslivet og reguleringen giver en samlet status for indsatsen i 2012, og hvis vi bevæger os ind i AMVAB-universet, kan vi se, at de administrative byrder efter den metode er lettet med ca. 370 mio. kr., siden Socialdemokraterne kom i regering. Det er en forbedring på 1,3 pct., og vi har altså en målsætning om, at de yderligere skal sænkes.

Med baggrund i den brede indsats for enklere regler, som allerede er lanceret, er det besluttet ikke at fastsætte en ny kvantitativ målsætning for reduktionen af målbare administrative byrder. I stedet har man igangsat et arbejde med henblik på at skabe et overblik over effekten af de mange forenklingstiltag, som vi gennemfører for tiden, men som ikke kan opgøres efter AMVAB-metoden.

Af de årsager, som jeg har nævnt her, kan Socialdemokraterne ikke støtte det fremsatte forslag, og jeg skal hilse fra SF's ordfører, som desværre ikke kunne være til stede, og meddele, at SF's indstilling er den samme.

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det, det var meget præcis 5 minutter.

Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Her har vi så et forslag, der ligger meget godt i forlængelse af det foregående forslag, vi behandlede før middag, da det her også handler om virksomhedernes administrative byrder. Det her er så mere overordnet, kan man vel roligt sige, og det går ud på, at man vil reducere det med 10 pct., og det vil man så ud fra den her AMVAB-metode, som er blevet beskrevet. Vi synes, det er en ganske god målsætning, men det er også alene målsætning, og derfor kan det undre noget, at regeringen og regeringspartierne ikke kan støtte det, for det burde være muligt i Folketinget at have en fælles ambition om at nedbringe byrderne og så også stemme for det her.

Jeg synes jo trods alt, det er en vigtig debat, vi får, for som det også blev nævnt under det sidste beslutningsforslag, er virksomheders rammevilkår jo ikke alene, at man har lav skatteprocent eller man har nogle andre afgiftssatser end i dag, for også de administrative byrder er en stor omkostning for dem, og der synes vi i Dansk Folkeparti, at det er oplagt, at man gør en stor indsats for at få de administrative byrder ned. Det gjorde vi faktisk også selv en indsats for, for vi har jo selv haft et beslutningsforslag, B 24, til afstemning her i Folketingssalen i januar 2011, hvori foresloges præcis det samme, som Venstre og Konservative gør i dag, netop at man skal nedbringe de administrative byrder med 10 pct. inden 2015. Derfor kan det selvfølgelig også godt undre lidt, hvorfor Venstre og Konservative ikke har spurgt Dansk Folkeparti, om man ville være medfor-slagsstiller på forslaget. Når man nu alligevel valgte at kopiere Dansk Folkepartis forslag, kunne man måske have spurgt, om vi vil være med på det. Men om ikke andet skal man da i hvert fald have ros for forslaget, for vi er jo åbenlyst enige i budskabet, når vi selv har fremsat præcis det samme tidligere.

Jeg vil i øvrigt sige, at vi også kan støtte Venstres udspil i forhold til den her konkurrencepakke, der også skal forhandlesovre i ministeriet senere i dag, om at lave et byrdestop for virksomhederne frem

mod næste valg, for jeg synes, det er utrolig vigtigt for virksomhederne, at de ikke blot ved, at der er ro på skattepolitikken. For når man investerer, skal man selvfølgelig vide, hvordan ens afkast og andre ting bliver langt ude i fremtiden, i forhold til om det nu er rentabelt at investere. Men det er også vigtigt, at man ved, at byrderne ikke grundlæggende bliver ændret i en negativ retning, så jeg synes, det kunne være positivt, hvis vi vil have lempet byrderne, også at kunne sige, at vi ikke vil have nye byrder på indtil næste valg, for for investeringsklimaet er det utrolig vigtigt at have et stop ikke alene i forhold til nye skatter og afgifter, men også i forhold til byrder.

Men jeg synes som sagt umiddelbart, det er et rigtig fornuftigt forslag, og derfor kan vi fra Dansk Folkepartis side støtte forslaget.

Kl. 13:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig en, der har bedt om en bemærkning.

Det er hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokraterne.

Kl. 13:09

Benny Engelbrecht (S):

Nu synes jeg, at det var lidt interessant, at ordføreren både stillede spørgsmål til ministeren om det og nu selv fremhæver det beslutningsforslag, B 24, som Dansk Folkeparti fremsatte dengang, især fordi der jo er en meget væsentlig forskel på det forslag, vi behandler nu, og det forslag, som Dansk Folkeparti fremsatte, nemlig den forskel, at dengang var det Dansk Folkeparti meget magtpåliggende, at de administrative byrder ikke kunne måles alene ved hjælp af AMVAB-metoden.

Man talte direkte om, at det var vigtigt at kigge efter en ny vej til at nå målet om, at virksomhedernes administrative byrder blev lettet. Man skrev også i forslaget:

Et er at måle de administrative byrder ved hjælp af AMVAB-metoden, noget andet er, hvordan virksomhederne opfatter og oplever de her administrative byrder i virkeligheden.

Det er for mig at se slet ikke omfattet af lige præcis det her forslag. Jeg skal bare være helt sikker på, at ordføreren rent faktisk har læst det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti selv har fremsat.

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:10

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er rigtigt. Jeg sagde også i indledningen til min tale, at det her forslag, vi behandler i dag, jo er en overordnet målsætning. Så alle sammen burde kunne stå inde for, at man ud fra den her AMVAB-metode nedbringer de administrative byrder med 10 pct.

Som det også har været en del af debatten fra ordføreren selv tidligere, kan det jo ikke stå alene. Det er vi meget indforståede med. Og der synes vi også, at det er positivt, at man har det her Virksomhedsforum, der kan komme med konkrete tiltag.

Derfor synes jeg stadig væk godt, at man kan støtte det her forslag, for det er et meget overordnet tiltag. Det er faktisk et beslutningsforslag, der er meget lidt konkret, og som egentlig bare siger, at vi trods alt i fællesskab burde kunne stå inde for, at man nedbringer de administrative byrder med 10 pct.

Det kunne man i øvrigt også godt stå inde for fra spørgernes partis side, da vi havde behandlingen af Dansk Folkepartis forslag, som jeg mener kom til afstemning tilbage i 2011.

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:11

Benny Engelbrecht (S):

Jamen helt grundlæggende kan man stille dette spørgsmål: Når nu Dansk Folkeparti i 2010 efterlyste en anden og klogere måde at gøre tingene på – og vi kan finde mange referater her fra salen, hvor der er blevet brugt meget værre udtryk om AMVAB-metoden end dem, hr. Dennis Flydtkjær bruger nu; det skal jeg undlade at gentage her – og det rent faktisk er sådan, at her ligger en ny metode, som erhvervslivet er glad for, og som viser sig giver resultater, er det så ikke langt bedre end at skulle holde sig til en ren AMVAB-model og have nogle procentuelle tilgange med den risiko, at man lige præcis nøjes med at fokusere på nogle områder, som kan give nogle procent, mere end de kan give en effekt?

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg synes ikke, at det er så simpelt. Jeg lagde også mærke til, at hr. Benny Engelbrecht sagde i sin ordførertale før, at det sådan ville blive en slags sovepude, hvis man alene fokuserede på AMVAB-metoden.

Den køber jeg ikke, for det er en overordnet målsætning. Man kan også godt have en ambition fra Folketingets side om, at man vil mindske uligheden målt ved Ginikoefficienten, men det gør da ikke, at man dropper alle andre sociale tiltag, som gør det. Eller man kan have en målsætning i Folketinget om, at den gennemsnitlige levealder skal stige med 1 år inden 2015 f.eks. Det gør da ikke, at det bliver en sovepude, alene fordi man har sat et eller andet tal på, hvad man gerne vil nå, altså en fælles målsætning.

Så jeg køber ikke den idé om, at fordi man alene her fra Folketingets side siger, at man har en målsætning om, at man gerne vil nedbringe administrative byrder med 10 pct. ud fra den her metode, så kan man ikke også kigge på andre metoder.

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Den næste ordfører i rækken er ordføreren for Radikale Venstre, hr. Andreas Steenberg.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Radikale Venstre er helt enige med de borgerlige partier i, at de administrative byrder for erhvervslivet skal lettes. Derfor er jeg også rigtig glad for, at vi i går offentliggjorde den halvårslige redegørelse om netop administrative byrder, som viser, at siden vi kom til magten, er de administrative byrder blevet lettet med 370 mio. kr. målt med den her AMVAB-metode.

Jeg kan heller ikke dy mig for i den her sammenhæng lige at nævne den vækstplan, som vi fremlagde forleden, som altså letter skatterne for erhvervslivet med godt 10 mia. kr. frem mod 2020. Begge dele gør det nemmere at drive virksomhed og vil være med til at skabe job i Danmark.

Det borgerlige forslag i dag går ud på, at vi skal sætte et bindende mål for reduktion af byrderne målt med den her AMVAB-metode. Regeringen er fuldstændig enig i målet, og vi har også lavet de her lettelser, som blev offentliggjort i går, men vi er ikke enige i, at AMVAB-regnemetoden er den bedste måde. Vi har valgt at lave et virksomhedsforum, hvor vi har indkaldt virksomheder og erhvervsorganisationer til at sige, hvor skoen trykker. Det er nemlig sådan, at en

byrde godt kan være meget stor for erhvervslivet, uden at den nødvendigvis bliver opfanget med den her AMVAB-metode. Derfor har vi nu valgt en anden metode, og det er simpelt hen at høre på virksomhederne. De kom sidste år med en lang række forslag til lettelse, og regeringen har valgt at ville gennemføre 85 pct. af de forslag.

Tidligere i dag har vi haft en diskussion om nogle konkrete forslag til lettelse, hvor vi jo netop sagde, at et af dem, der blev foreslået, er vi faktisk i gang med at lave om. Så der kommer helt sikkert flere lettelse end dem, vi allerede har vedtaget. Vi har valgt at lytte til virksomhederne selv og har gennemført mange af de forslag, de har været kommet med, og det har vist sig indtil videre at give lettelse på 370 mio. kr. målt med AMVAB-metoden. Vi mener, at det at lytte til virksomhederne er den rigtige vej at gå. Det er også den vej, vi vil gå ad i fremtiden, og det har allerede virket.

Med de ord kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Den næste ordfører i rækken er ordføreren for SF, som jeg dog ikke ser. Det bliver i stedet for ordføreren for Enhedslisten, hr. Frank Aaen.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Man kan sikkert godt gå ud fra, at SF også ville have sagt nej.

Jeg vil sige, at alle er imod bureaukrati og byrder og den slags ting, der er unødvendige og skadelige og belastende, uden at nogen bliver rigere eller bedre af det. Det kan vi skrive under på alle sammen. Men det er jo et konkret spørgsmål om, om den enkelte forordning eller den enkelte regel skaber mere bureaukrati, som er godt, eller om det er mere bureaukrati, der er skidt.

Jeg vil give et eksempel. Lige nu tror jeg der foregår en hel del i Europa, der øger den administrative byrde for virksomhederne inden for kødindustrien, fordi man kræver af kødindustrien, at de i højere grad måler, hvad det er, de sælger, og at de ikke blander kød af forskellige typer sammen. Det er jo en byrde, og det vil også indgå i de her målinger over byrder, men det er noget, som jeg tror vi alle sammen synes er en god idé, altså at hvis vi beder om at få noget, der er oksekød, så er det oksekød, og hvis vi beder om noget, der er hestekød, så er det hestekød, og ikke noget, der er blandet sammen, medmindre der står, at det er blandet sammen. Altså, det er jo en byrde, som jeg tror alle vil støtte. Men derfor kan man jo ikke bare sige: Jamen så stiger omfanget af byrder på erhvervslivet, og så skal vi alligevel sænke den samlede mængde af byrder, og hvad skal det så være for en, vi vælger?

Jeg vil give et par andre eksempler på byrder, som garanteret vil klikke ud som værende nogle, som øger den samlede mængde af byrder, men som vi alligevel går ind for. Vi går f.eks. ind for, at man pålægger virksomhederne, at de skal tage flere praktikanter. Det er jo en byrde, det er der ingen tvivl om, men den går vi ind for. Vi vil gerne have, at man tager flere i fleksjob og flere langtidsledige ind, der er ved at miste deres dagpenge. Det går vi ind for. Det vil være en byrde, men det er en byrde, vi går ind for.

Er det så sådan, at Enhedslisten og Frank Aaen bare går ind for flere byrder? Nej, sådan er det ikke, og der vil jeg sige til forslagsstillerne, at jeg tror, man kan finde et sted, hvor byrdemængden er vokset eksplosivt og bliver ved med at eksplodere, og det er de byrder, der kommer fra Bruxelles, altså fra EU-systemet. Flere og flere regler bliver lavet dernede, bliver administreret dernede, og Domstolen, der afgør, om det er i overensstemmelse med EU-reglerne, foretager de afgørelser i Luxembourg. Lobbyvirksomheden for at påvirke lovgivningen foregår i Luxembourg eller Bruxelles eller et andet sted i EU-systemet. Altså, de byrder, der er pålagt os gennem EU, er da byrder, der virkelig vil noget. Jeg ikke imod internationalt samar-

bejde, og internationalt samarbejde giver selvfølgelig byrder, det giver sig selv, men hvis man virkelig mener noget med det her og ikke bare gemmer sig bag, at man går ind for EU, og at vi derfor endelig ikke må genere EU, så vil jeg sige, at hvis man skulle lave en byrdereduktion, der virkelig battede noget ude i virksomhederne, skulle det være i forhold til indberetning af statistik. Det gælder også Eurostat, som har et enormt system med, hvad virksomheder hvert eneste år skal indberette – det er enorme mængder af statistik, der skal afleveres. Altså, jeg tror, at hvis man virkelig ville, skulle man sætte ind der og komme med et beslutningsforslag, og så vil vi kigge meget positivt på det.

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en enkelt, der har bedt om ordet, og det er fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:19

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nu sad jeg her, fordi jeg venter på det næste punkt, som jeg skal til. Men som EU-ordfører fik jeg lyst til at spørge hr. Frank Aaen, om hr. Frank Aaen ikke også er enig i, at der er forskel på, hvad der kommer fra EU, at det kan være godt eller dårligt. For sent i går aftes hørte vi jo, at nu er repræsentanter for de 27 EU-lande blevet enige om at lægge et loft på de europæiske bankcheferes bonusordninger, og det kunne man jo også betragte som en byrde, i hvert fald for dem, det går ud over. Men vil hr. Frank Aaen ikke bekræfte at det jo kommer an på, hvilke regler det er, også når det kommer fra EU, om det er godt eller skidt?

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:20

Frank Aaen (EL):

Det er i hvert fald ikke en byrde for bankerne. Det kan være, det er en byrde for bankdirektørerne, og det støtter vi selvfølgelig helt oplagt. Man kan diskutere, om det er noget, EU skal blande sig i. Men nu har jeg ikke haft tid, jeg har selvfølgelig set overskrifterne og også læst omtalen af det, men det kommer også meget an på, om det er et minimumsdirektiv eller et maksimumsdirektiv. Altså, må vi have lov til at lægge lavere rammer for bonusordninger end det, EU har vedtaget? Det vil være meget vigtigt for os, når vi skal se konkret på det.

Man altså, Enhedslisten har det jo som bekendt med EU på den måde, at når der kommer noget fornuftigt fra EU, støtter vi det, og når der kommer noget skidt fra EU, stemmer vi imod. Vi har aldrig nogen sinde haft en religiøs holdning om, at vi bare er imod.

Kl. 13:21

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:21

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det var egentlig også bare den sidste sætning, som jeg synes sætter en streg under, at det jo ikke kommer an på, hvor reglerne kommer fra, om det er kommuner eller det danske Folketing eller EU. Det kommer an på indholdet i det, og det er jeg også glad for at hr. Frank Aaen lige bekræftede.

Kl. 13:21

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:21

Kl. 13:25

Frank Aaen (EL):

Her kan vi ikke blive meget uenige. Det var sådan set bare til forslagsstillerne, jeg prøvede at sige, at hvis de vil finde nogle byrder for erhvervslivet, som erhvervslivet med glæde vil undvære, og hvor man kan sige at tingene måske kunne afgøres bedre og mere nært, altså her i Danmark, i stedet for at det skal afgøres i EU-systemet i Bruxelles, så er jeg sikker på, at der kan de virkelig finde nogle byrder, som alle på nær EU-bureaukraterne vil være glade for at slippe for. Så det var bare et godt råd.

Kl. 13:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, fru Mette Bock.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Det her er jo i grunden en sjov diskussion, for alle er jo sådan set enige om, at det er godt at lade byrder, og en byrde er jo sådan sprogligt set noget, som er ubehageligt. Så vi er sådan set enige om målet i det.

Det blev fremhævet fra regeringspartierne side, at de administrative byrder allerede er lettet ganske betydeligt, og det kan vi jo alle sammen kun glæde os over. Det er blevet nævnt, at Virksomhedsforum er blevet nedsat og kommer med forslag til, hvor man kan lade byrder, og det er vi alle sammen rigtig glade for. Det er blevet nævnt, at den offentlige sagsbehandling er blevet effektiviseret, og det synes jeg sådan set også vi skal glæde os over alle sammen.

Dog skal vi lige have i baghovedet, at noget af det, som jo virkelig kan føre til effektivisering, er en øget digitalisering, men at digitaliseringen faktisk også kan have nogle negative konsekvenser. Her kl. 11.59 modtog vi en henvendelse fra en revisor, som sidder og indrapporterer selskabernes regnskaber til Erhvervsstyrelsen via Virk.dk, som også er blevet nævnt her. Han skriver så, at det system simpelt hen ikke fungerer. Revisorerne skal sidde og udfylde et skema på nettet, hvor man endnu en gang skal indtaste alle årets tal, da regnskabet jo er lavet, inden man går i gang med Virk.dk's skema. Når man så samtidig oplever, at systemet gentagne gange går ned, og der på ens skærm optræder fejlmeddelelser ustandselig, ja, så bliver man faktisk noget harm. Der er jo kun en til at betale for den tid, der bruges, og det er virksomheden, klienten. Så den der dimension synes jeg faktisk også at vi skal have med, når vi taler om at lave byrdelettelser.

Men når vi nu alle sammen er enige om, at det er en god idé, hvad så med at gøre tre ting på én gang? Erhvervsministeren og ordførerne fra regeringspartierne peger jo på, at AMVAB-metoden kun opfanger nogle ting, men ikke alt, og derfor skal vi udvide perspektivet. Det er vi sådan set fra Liberal Alliances side helt indstillet på, så vores forslag vil egentlig være, at det her beslutningsforslag, som vi har behandlet i dag, siger vi ja tak til. Lad os sætte os en målsætning om at reducere byrderne med 10 pct. inden 2015 på alt det, vi kan måle via AMVAB-modellen. Oven i det lægger vi så de gode forslag, som kommer fra Virksomhedsforum, og oven i det lægger vi så, at alle nærlæser Liberal Alliances afbureaukratiseringskatalog, hvor der er adskillige gode forslag til at lade virksomhedernes byrder. Så tre i én.

Vi er selvfølgelig positive over for det beslutningsforslag, som vi behandler her i dag, og hvor vi sætter en konkret målsætning med reduktion af 10 pct. indtil 2015, men altså oven i den de gode forslag fra Virksomhedsforum og oven i det de gode forslag fra Liberal Alliances afbureaukratiseringskatalog. Jeg tror, de ville blive rigtig glade derude, hvis vi kunne lægge de gode kræfter sammen på den måde.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for De Konservative, hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Der er tre væsentlige parametre, der afgør, om virksomheder investerer i vækst i Danmark – investerer i nye arbejdspladser, i nyt produktionsapparat.

Det ene er, at man sikrer, at skatter og afgifter bliver så lave som overhovedet muligt, så omkostningerne kommer ned.

Det andet er, at der bliver skabt en ordentlig fundingsituation, så der f.eks. bliver et marked for erhvervsobligationer, og at man i det hele taget kan låne nogle penge som virksomhed. Det nytter jo ikke at skabe nogle ordentlige rammer, hvis man ikke kan låne penge og skabe vækst og på den måde finansiere de projekter, man skal i gang med.

Det tredje er, at det skal være lettere at være virksomhed – både følelsen og oplevelsen, men også realiteterne bag det at være virksomhed og selvstændig skal være lettest muligt.

Derfor kommer jeg her med et godt gratis råd til erhvervs- og vækstministeren: at det altid er godt at gæste sådan en erfaren mand. For den erfaring, jeg selv har haft i 10 år som minister, er, at hvis man sætter nogle eksplicitte mål, er det nemmere at nå de mål i forhold til de samarbejdspartnere, man skal have til at implementere det her og sparke det i mål.

Vi havde i den daværende VK-regering et mål om, at vi ville lade byrderne med 25 pct. – og det lykkedes. Det var med hjælp fra alle mulige, og det lykkedes, fordi vi havde det eksplicitte mål, at vi skulle lade det med 25 pct. Og jeg kan roligt sige til erhvervs- og vækstministeren, at den måde, vi fik vredet armen om på kollegaer, styrelser og alle mulige andre på, var, ved at vi kunne henvise til, at der var et konkret mål. Derfor var det da også med beklagelse, at vi noterede os, at man fjernede det konkrete, eksplicitte mål, da den nye regering kom til den 3. oktober 2011.

Det er også på den baggrund, at man skal se forslaget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti: at hvis man sætter et nyt mål om 10 pct.s yderligere forbedringer, altså yderligere 10 pct.s administrative lettelse for virksomhederne, så bliver det nemmere at nå i forhold til den dialog, der skal være med de relevante offentlige myndigheder.

Det her er jo så at sige en apolitisk sag. Alle er jo enige om, at byrderne skal ned, og derfor er det, at jeg har tænkt på, hvordan man bedst kan opnå den mulighed. Jeg erkender og respekterer og synes, det er flot, at man i den periode, regeringen har siddet indtil nu, har formået at få byrderne ned. En stor ting er, at det på revisionsområdet har betydet rigtig meget, men det er også godt, og alting skal selvfølgelig tælles med.

Men hvis man skal videre, så nytter det ikke noget, at man bare har et dialogforum – det er fint, og det er godt, men hvis man virkelig skal videre, skal man tage imod det forslag, som V og K kommer med her, om, at man sætter nogle mål, nogle krav ind om, at man vil lade byrderne med 10 pct., for så når man det også; så er det nemmere at bruge som redskab, som håndtag.

Derfor håber jeg selvfølgelig på, at man vil lytte til det fra regeringens side. Det er ment positivt og konstruktivt, så vi får et bedre erhvervsklima i Danmark. Og det er vejen frem for at få lettet byrderne betragteligt i det danske samfund.

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke nogen, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Andersen fra Venstre.

Kl. 13:28

(Ordfører for forslagsstillerne)

Kim Andersen (V):

Tak for det, og tak for alle de faldne bemærkninger. Det er vigtigere end nogen sinde, at vi har øje for de danske virksomheders konkurrenceevne og dermed mulighederne for at vækste og skabe job. Det har den nuværende regering også et eller andet sted erkendt med den vækstplan, som regeringen lagde frem forleden dag. Men der er flere måder, vi kan angribe den her problemstilling på, og en af dem er, at vi har opmærksomheden rettet mod de administrative byrder. Jeg er helt med på, at der er forskellige former for byrder, og der er også nogle byrder, som kan have en positiv effekt, også for erhvervslivet, men det, vi her har fokus på, er altså de administrative byrder, dem, der ikke umiddelbart er forbundet med en konkurrenceforbedring eller en produktivitet.

Dette at beskæftige sig med de administrative byrders reduktion er en uhyre vigtig opgave. Det er en central del af at forbedre virksomhedernes konkurrenceforhold og rammevilkår. Det er en helt nødvendig proces, og jeg tror også, man må erkende, at det er en fortløbende proces. Med det her beslutningsforslag stiller Venstre og Konservative en betydelig mere ambitiøs målsætning på det her område, end den nuværende regering har stillet i udsigt. I dag har regeringen kun som målsætning, at de samlede administrative byrder skal være lettet i 2015, og man må sige, at formuleringen »skal være lettet« rummer meget elastik, det er ikke forpligtende.

Med det her beslutningsforslag foreslår V og K en konkret målsætning. Vi ønsker nemlig at optimere indsatsen og strategien for at lette erhvervslivets administrative byrder, og vi foreslår, at byrderne reduceres med 10 pct. inden 2015 målt i forhold til 2011. Da Venstre og Konservative var i regering, arbejdede vi målrettet med at nedbringe virksomhedernes omkostninger i forbindelse med opfyldelsen af de administrative pålæg. Også dengang iværksatte vi tiltag for at forbedre konkurrenceevnen og frigøre ressourcer til virkelyst og produktudvikling. Det er stadig vores hensigt at arbejde ad det spor. Og det arbejde, vi dengang satte i gang, lykkedes i høj grad. Ifølge Erhvervs- og Selskabsstyrelsens officielle tal er virksomhedernes administrative byrder faldet med 24,6 pct. målt ved den såkaldte AMVAB-metode. Byrderne faldt fra et niveau på 30,9 mia. kr. i 2001 til 23,3 mia. kr. i december 2010. Det er et godt resultat, men ikke nok, og vi skal videre.

Det lykkedes VK-regeringen at nedbringe de administrative byrder for erhvervslivet med ca. 7 mia. kr.; oversat til en jobstatistik betyder det 19.000 frigivne fuldtidsstillinger. De frigivne ressourcer har været med til at skabe øget vækst og velstand. Nu skal vi fastholde de opnåede resultater, og vi skal fortsætte med at lette de administrative byrder for virksomhederne. Det er på tide, at der opstilles en ny kvantitativ målsætning for reduktion af administrative byrder.

Naturligvis er vi mange, som sætter pris på, at regeringen nu har sat fokus på erhvervslivets rammebetingelser, men vi mener, at man skal gøre mere for at øge regelforenklingen og lette de administrative byrder for dansk erhvervsliv. Vi ser også positivt på, at regeringen har nedsat et virksomhedsforum, som skal identificere problemer med bebyrdende regulering og komme med forslag til regelforenklinger, men vi mener ikke, at det initiativ kan stå alene. Vi mener, at der fortsat er brug for et kvantitativt mål, som kan være baseret på den såkaldte AMVAB-metode eller for den sags skyld en anden form for talmæssig måling. Det mener vi af flere grunde.

Kl. 13:33

For det første vil et kvantitativt mål sikre en reel fremdrift i regelforenklingsarbejdet, fordi det er en målsætning, som *skal* nås, og som de administrative systemer har som en rettesnor.

For det andet vil de konkrete mål give de enkelte ministerier noget at styre efter, de kvantitative mål vil således være med til at disciplinere fagministerierne og begrænse indførelsen af nye byrder.

For det tredje beskæftiger regeringens virksomhedsforum sig kun med eksisterende lovgivning, og med det fokus modvirker vi ikke i sig selv, at der indføres ny bebyrdende lovgivning. Det problem kan vi undgå, hvis vi indfører et kvantitativt mål, der har et mere helhedsorienteret perspektiv, et kvantitativt mål kan virke som et værn mod ny bebyrdende lovgivning.

Endelig vil et kvantitativt mål give et incitament til at foretage en passende prioritering af regelforenklingsiltagene. På den måde kan det tilgodeses, at der sættes ind der, hvor forenklingerne har størst effekt på de administrative byrder.

Jeg konstaterer i dag, at der i og for sig er en positiv stemning over for intentionerne i vores forslag, men jeg forstår bare ikke helt, at regeringen i forhold til de gode intentioner, som forslaget er udtryk for, er så afvisende. Det er, som om man slår om på automatpilot og bare skal afvise, hvad der kommer fra oppositionen.

Jeg er helt med på, at AMVAB-metoden ikke er fuldstændig all-round i forhold til at afspejle oplevelsen af eller for den sags skyld den reelle byrde af administrativ karakter for virksomhederne, men så kunne vi jo udvikle AMVAB-metoden, som det også er blevet foreslået heroppefra af fru Mette Bock. Vi kunne udvikle et nyt system, som var mere dækkende og afspejlende virkeligheden. Vi kunne også se hinanden i øjnene og konstatere, at vi sandsynligvis aldrig finder et system, som tager højde for alle problemstillinger samtidig, men at man udmærket kan køre flere indsatser sideløbende.

Vi anerkender jo, at det er en glimrende proces, som regeringen har sat i gang med virksomhedsforum og det, som det forum kan fremkomme med af nye ideer og tiltag, og som regeringen så vil tage til sig, det er glimrende, men det ene udelukker jo ikke det andet. Det her er et forsøg på, at vi på det administrative niveau er mere ambitiøse end det, regeringen hidtil har signaleret, nemlig at vi sætter en procentsats på og så i øvrigt forfølger de andre spor samtidig. Kendsgerningen er nemlig, at vi har for mange og for omkostnings-tunge administrative byrder i det her land. De er med til at begrænse væksten for virksomhederne, og dermed er de også med til at hindre, at vi får skabt den værdi i erhvervslivet, som der potentielt er mulighed for, og det er også med til implicit at medføre, at vi ikke får de job i Danmark, som vi kunne have fået.

Vi har jo alle sammen, tror jeg i og for sig, den fuldstændig modsatte intention, og lad os da så prøve at være en lille smule konkrete og samarbejdsorienterede og i detaljen tage fat på det, som kan lette stenene fra virksomhedernes vej, sådan at de kan koncentrere sig om det, de er gode til, nemlig at skabe produktion, skabe udvikling, handle, i det hele taget skabe merværdi og job til gavn for os alle sammen og som forudsætning for velfærdssamfundet. Jeg håber virkelig, at regeringen undtagelsesvis vil se en smule nuanceret på forslaget, selv om det er kommet fra oppositionen, og undlade den rene og skære automatpilotreaktion. Tak.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig to, der har bedt om ordet, og den første er fru Lisbeth Bech Poulsen, SF.

Kl. 13:37

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Jeg ville bare spørge hr. Kim Andersen, om han kan bekræfte, at der i den periode, hvor den tidligere regering var ved magten, altså under Fogh Rasmussen og hr. Lars Løkke Rasmussen, kom 287 nye skatter og afgifter.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:37

Kim Andersen (V):

Jeg kan bekræfte, at der under VK-regeringen i tre omgange blev foretaget skattelettelser, som var finansierede, og at også selskabsskatten blev nedsat med mere end det, der nu lægges op til fra den nuværende regerings side. I øvrigt synes jeg, at spørgsmålet er udtryk for en, ja, undskyld, jeg siger det, firkantet, rigid, polemisk stil, som ikke afspejler den ånd, som det her forslag er fremsat i, nemlig viljen til at samarbejde om at forbedre nogle vilkår i forhold til erhvervslivet, så vi kan komme ud af det dødvande, vi befinder os i lige nu, og som er skæbnesvangert for os alle sammen, nemlig at erhvervslivet ikke trives. Der er ikke den fornødne værditilvækst, og der skabes ikke de job, som kunne skabes. Det er det altså vigtigere at samles om end at lægge op til det småfnidder, som spørgeren her lægger op til.

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:38

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen det var ikke ment polemisk; det var bare ment sådan, at jeg spurgte, om der var noget, jeg havde misforstået, altså at der under den tidligere regering kom 287 nye skatter og afgifter. For når vi ser på, hvad Venstre i de her dage præsenterer om nulvækst, og at man skal gå endnu længere, end den her regering har foreslået, i forhold til byrder osv., så må jeg jo bare høre, om Venstre har ændret holdning i forhold til det antal skatter og afgifter, som man skal præsentere i en regeringsperiode.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:39

Kim Andersen (V):

Jamen jeg kan helt og fuldt bekræfte, at der er noget, fru Lisbeth Bech Poulsen ikke har forstået. Det er jo nemlig sådan, at VK-regeringen gennemførte markante skattelettelser, som var finansierede, både på personskatteområdet og på virksomhedsområdet, og det var i høj grad med til at skabe forudsigelighed for virksomhederne, så man kunne disponere i tillid til fremtiden. Det er nemlig noget af det, der betyder rigtig, rigtig meget for erhvervslivet, at der er tillid, at de har tiltro til det politiske system, at de kan regne med det, og at der ikke sker vilkårligheder på den måde, at man i den ene situation kommer med skatte- og afgiftslettelser, for så i den næste situation, nogle få måneder senere, at indføre nye skatter og afgifter – kort sagt, at de fra virksomhedernes side har tillid til regeringen og tror på, at den linje, der er lagt, bliver fulgt. Det er nemlig det, som den nuværende regering ikke har formået at udvise. Derfor er der skabt den mistillid hos virksomhederne, som tilfældet er, og det giver sig desværre negativt udslag i forhold til værditilvækst og jobskabelse.

Kl. 13:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Den næste er hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokraterne.

Kl. 13:40

Benny Engelbrecht (S):

Tak, fru formand. Må jeg ikke tillade mig bare at spørge hr. Kim Andersen: Kan vi helt udelukke den situation, at der, mens man under den tidligere regering brugte den her rene AMVAB-metode, kunne have været tilfælde, hvor man har stået i en situation, hvor man har tænkt – jeg vil ikke beskyldt nogen folketingspolitikere for

at tænke sådan, men de har måske fra embedsværkets side tænkt det – at det her forslag, der kommer fra erhvervslivet, er så lille, det giver så lille en effekt i AMVAB-målingen, hvis overhovedet nogen, at man ikke behøver at kigge på det?

Jeg tænker faktisk på et helt konkret forslag, som hr. Kim Andersen selv har fremsat beslutningsforslag om, og som vi lige har behandlet, nemlig forslaget om, at man kun skal kunne aflevere årsregnskaber på engelsk, hvis man ønsker det. Der er jo formodentlig næsten ingen, hvis overhovedet nogen, AMVAB-værdi i det, men det er noget, der betyder meget for virksomhederne.

Så jeg spørger bare helt upolemisk: Kan man forestille sig den problemstilling, at noget kan være blevet afvist alene af den årsag?

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:41

Kim Andersen (V):

Det er jo meget, meget svært for mig at udtale mig sikkert om, hvad nogen kan forestille sig, i særdeleshed tror jeg, det er vanskeligt for mig at påtage mig at skulle udlægge, hvad hr. Benny Engelbrecht kan forestille sig. Men hvis det indgår i hr. Benny Engelbrechts forestillingsverden, er det jo sådan. Jeg synes, at det, der er interessant, er at se fremad, det er at samarbejde, det er at erkende, at vi står med nogle problemer i forhold til dansk erhvervsliv, som er tårnhøje, som er større end nogen sinde før, som koster os velfærd, og som ender med at fjerne grundlaget for det velfærdssamfund, vi kender i dag, hvis ikke vi står sammen om at forbedre rammevilkårene og bringe os på omgangshøjde med de lande, vi normalt sammenligner os med. I den sammenhæng skal vi tage alle virkemidler i brug. Vi skal også hjælpe erhvervslivet med at fjerne byrder, som måske umiddelbart synes små, men som for den enkelte virksomhed kan være væsentlige.

Kl. 13:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:42

Benny Engelbrecht (S):

Jamen så tillader jeg mig at komme med et konkret eksempel, hvor den tidligere regering dumstædigt holdt fast i en uklog beslutning, nemlig i spørgsmålet om erklæringsstandarder – noget, som vi nu heldigvis har gennemført, i øvrigt også med både Venstres og Konservatives stemmer. Men dengang, da man fjernede pligten til at indberettede årsregnskaber, fremførte min ærede kollega, hr. Jens Christian Lund, jo igen og igen muligheden for, at man indførte erklæringsstandarder. For man havde godt nok et meget flot AMVAB-resultat på den her fjernelse af indberetningspligten, men det gav jo ingen oplevet effekt ude hos virksomhederne.

Så jeg fremhæver blot dette for at sige, at der jo altså er nogle eksempler på noget, som ser godt ud på papiret, men som i praktisk effekt overhovedet ikke giver noget. Jeg siger bare, at måske er det en lidt bedre tilgang, en lidt mere fornuftig tilgang, som den nuværende regering har, end den, som den tidligere regering havde.

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Kim Andersen (V):

Jamen jeg tror, at man kan finde eksempler på mange ting, og jeg er ikke sikker på, at der er én bestemt tilgang, som er hundrede procent

dækkende i enhver sammenhæng. Men jeg tror på, at man ser hinanden i øjnene, og at man så lægger en strategi for et samarbejde og for en proces, der skal føre hen mod et resultat, og det er der, jeg tror vi skal til at erkende at vi rent faktisk står i forhold til virksomhederne. Der synes jeg, vi skal bruge de værktøjer, som nu er tilgængelige for os, og jeg synes, vi skal samarbejde konstruktivt om det, og det tror jeg faktisk også at virksomhederne forventer. Vi har her fremsat et par beslutningsforslag. Vi siger ikke, at det er løsningen på alle problemer, og at det redder virksomhedernes konkurrenceevne, det siger vi bestemt ikke, men vi siger, at det er vores lille bud på i dag, hvordan man kan komme videre ad en konstruktiv vej.

Vores forslag udelukker bestemt ikke andre gode initiativer. Men de er med til at kvalificere processen, og de er med til at stille nogle målsætninger op, som jeg tror at den nuværende regering også med fordel kunne tage til sig.

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er endnu en, der har bedt om ordet. Det er hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 13:45

Frank Aaen (EL):

Det er i familie med det her. Venstre har jo sagt, at der skulle være et byrdestop for erhvervslivet, og at man skulle være sikker på det. Så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad byrder omfatter. Er det alt, en virksomhed kan sige giver dem en ekstra forpligtelse til et eller andet? For jeg er ikke sikker på, at det kun er skat, og at det ikke kun er afgifter. Det er vel også andre former for ting, som virksomheden måtte opfatte som generende?

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:45

Kim Andersen (V):

Jeg tror ikke, at Enhedslisten er så forfærdelig meget i tvivl om, hvad det er, Venstre mener, når vi siger, at vi skal have et byrdestop. Nu har regeringen fremlagt en vækstplan, og vi bliver indbudt til forhandlinger. Dem møder Venstre op til og deltager i, og så tager vi drøftelsen omkring vækstplanen og præmisserne for den i det forum.

Jeg vil gerne sige, at jeg tror, at noget helt, helt centralt, hvilket jeg også var lidt inde på før, omkring virksomhederne og investeringer og dermed jobskabelse, er tillid og tro på fremtiden. Vi er desværre nok i en situation nu, hvor begreberne tillid og tro på fremtiden har lidt et knæk i forhold til den nuværende regering. Det i sig selv kan sådan set være værre end en lille byrde. Derfor tror jeg, at det er meget vigtigt, at der nu i forbindelse med de initiativer, der tages, bliver truffet nogle beslutninger, som virksomhederne har tillid til og tror vil holde flere år ud i fremtiden. Jeg tror, at det selvstændigt er noget helt centralt.

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:47

Frank Aaen (EL):

For at være helt konkret: Hvis man siger, at det samlede antal praktikpladser skal øges, og at det kan ske ved, at de virksomheder, der ikke tager praktikanter, bliver pålagt en skat, som bruges til at give penge til de virksomheder, der opretter praktikpladser, altså den model, vi kender, og som der så skrues op for, ville det efter Venstres opfattelse være en byrde, som skal omfattes af et byrdestop?

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:47

Kim Andersen (V):

Jeg havde fanget ordførerens spørgsmål, også i ordførerens egen tale heroppefra lige før. Det var faktisk derfor, at jeg også i min tale her svarede, som jeg gjorde, nemlig at nu tager vi forhandlingerne der, hvor de skal tages, altså i Finansministeriet. Jeg er naturligvis fuldstændig enig med spørgeren i, at man kan tage beslutninger, som i situationen af den enkelte opfattes som en byrde, men som for fællesskabet og for den sags skyld også for den enkelte på sigt er et aktiv og en nødvendighed.

Så tingene er nuancerede, og vi skal håndtere de her vanskelige problemstillinger omkring erhvervslivet nuanceret og med blik for forskelligheden, også ude i virksomhederne. Men det, det drejer sig om, er, at vi nu erkender problemstillingerne for dansk erhvervsliv, som de har tårnet sig op; at vi se hinanden i øjnene og er indstillet på at gøre noget ved det. Hertil hører altså, at vi tilvejebringer den fornødne tillid, som er det fuldstændig fundamentale grundlag for, at virksomhederne vil investere.

Kl. 13:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af byggelov og lov om bygnings- og boligregistrering. (Indførelse af mål for sagsbehandlingstiden for byggesager (servicemål), indførelse af en certificeringsordning for transportable konstruktioner, øget mulighed for indhentning af oplysninger i forhold til forebyggelse af ulykker i bygninger m.v. og udvidet registrering af varmeinstallationer m.v. i medfør af BBR-loven m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). (Fremsættelse 20.02.2013).

Kl. 13:49

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første i ordførerrækken er hr. Thomas Danielsen fra Venstre.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Thomas Danielsen (V):

Tak for det, formand. L 150 drejer sig om ændringer vedrørende byggeloven og bygnings- og boligregistrering. L 150 er blevet fremsat som opfølgning på en række forslag fra en arbejdsgruppe nedsat af Klima-, Energi- og Bygningsministeriet. Arbejdsgruppen har un-

dersøgt byggesagsbehandling, og der har været deltagere fra KL og byggebranchens erhvervsorganisationer. På baggrund af de anbefalinger, som arbejdsgruppen så er kommet med, har klima-, energi- og bygningsministeren fremsat lovforslag nr. L 150, som vi behandler her.

Det overordnede formål med lovforslaget er at få en effektivisering af byggesagsbehandlingen i kommunerne og en nedbringelse af sagsbehandlingstiden for byggesager. Med lovforslaget indføres der for det første en regel om, at kommunerne skal fastsætte og offentliggøre deres servicemål for sagsbehandlingstiden i byggesager. Det er vi i Venstre begejstrede for, og jeg vil i den forbindelse gerne understrege – i forhold til nogle af de høringssvar, der er kommet ind – at vi bestemt mener, at det skal være op til den enkelte kommune at sætte disse mål for sagsbehandlingstider, og vi tror på, at det kan give en øget konkurrence mellem kommunerne, så det er også godt.

For det andet indføres der en certificeringsordning for transportable konstruktioner, altså cirkustelte, festivaltelte og scener og den slags, og denne ordning vil forenkle processen i forbindelse med op sætning, således at det ikke er hver gang, det skal sættes op, der skal foretages en byggesagsbehandling. Den form for afbureaukratisering mener Venstre selvfølgelig også er godt.

For det tredje udvides en række bestemmelser, der har til formål at forebygge større ulykker i og med bygninger. Det kan Venstre også kun bakke op om.

For det fjerde udvides reglerne om forebyggelse af større ulykker i bygninger. Her gøres det tydeligere, at de afgørelser, som er truffet efter bygge loven, kan påklages til statsforvaltningen, og desuden får ministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om klageadgang. Det mener Venstre også er fint.

For det femte ønsker ministeren at forbedre mulighederne for, at myndigheder kan indsamle danskernes personlige energiplysninger for at fremme satsninger på energieffektiviseringer f.eks. ude i kommunerne i form af målrettede kampagner m.m. Det kan Venstre til gengæld ikke støtte, som det ligger, og derfor håber vi, at vi kan blive enige om at dele lovforslaget op, så vi kan få lov til at støtte alle de gode tiltag. Tak for det.

Kl. 13:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører i rækken er ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Mikkel Dencker.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Lovforslaget her indeholder jo en lang række forskellige elementer på bygningsområdet. Den foregående ordfører fra Venstre har jo allerede listet en del af dem op, og jeg vil da også sige, at det ville være voldsomt, hvis jeg skulle gennemgå det hele. Derfor holder jeg mig til hovedpunkterne.

I Dansk Folkeparti kan vi såmænd godt følge de fleste af de gode intentioner, der ligger i lovforslaget, særlig ideen om, at kommunerne skal fastsætte sagsbehandlingstider på deres byggesagsbehandling. Vi synes, at servicemål er et godt fremskridt for den stilling, som den enkelte borger eller virksomhed befinder sig i, hvis de har en byggesag, som de skal have behandlet.

I den nuværende ordning har man som udgangspunkt ikke nogen idé om, hvor længe ens byggesagsbehandling vil vare, og disse behandlingstider kan variere meget fra kommune til kommune. Det er en dårlig måde at gribe det an på. Så vi hilser det velkomment, at man kan lave en ordning om, at kommunerne skal melde noget ud, så man som virksomhed eller borger har en idé om, hvor længe man skal gå og vente.

Ideen om, at der skal laves en certificeringsordning for det, man kalder for transportable konstruktioner, altså cirkustelte, festivaltelte og den slags ting, er også en ganske udmærket idé til at få nogenlunde styr på området. Man kunne få en fornemmelse af, at tilfældet i dag er, at der ikke er styr på området, at der ikke foretages byggesagsbehandling eller nogen form for kontrol med området, og så er der fare for, at de her konstruktioner, altså telte og scener, potentielt kan være til fare for publikum. Derfor hilser vi det meget velkomment, at der laves den her certificeringsordning, så der kan komme nogenlunde styr på området.

Jeg vil så også sige, at der også er nogle punkter i lovforslaget, som vi i Dansk Folkeparti stiller os lidt mere skeptiske over for. Bl.a. beder klima-, energi- og bygningsministeren om hjemmel til, at han kan implementere nye EU-regler i bygge loven, uden at det skal en tur forbi Folketinget. I Dansk Folkeparti kan vi godt lide det her med, at vi kan kigge EU over skulderen og følge med i, hvad der foregår. Jeg er da sikker på, at en minister altid foretager en seriøs behandling og god vurdering af de her ting, men der er jo nogle partier her i Folketinget – og regeringer har det som regel – der har en lidt mere ukritisk tilgang til EU og til de regler, der kommer fra EU, end vi har i Dansk Folkeparti. Så vi kan egentlig meget godt lide, at vi har hånd i hanke med tingene, og at tingene kommer en tur forbi Folketingssalen.

Endelig vil jeg sige, at Venstres ordfører var inde på noget af det rigtige og på noget, som vi egentlig også er enige i, nemlig at vi er lidt forbeholdne. Hvad kan alle de her registreringer af den enkelte husstands energiforbrug i BBR-registeret bruges til? Hvordan hindrer man, at tredjemand utilsigtet kan komme til at kigge i dem? Vi bryder os egentlig ikke om ideen om, at kommunerne skal bruge oplysningerne til at føre kampagner over for udvalgte boligejere; at de altså med udgangspunkt i et energiforbrug kan bruge de her oplysninger til at føre kampagner over for borgerne.

Vi bryder os heller ikke om, at der bliver givet mulighed for, at personhenførbare energiplysninger bliver videregivet til forskere eller bruges til forskning. Vi har såmænd ikke noget imod, at der bliver forsket på baggrund af nogle oplysninger, man ligger inde med. Vi synes bare, at det er vigtigt, at de oplysninger, der er, bliver videregivet i anonymiseret form, så der ikke sker en utilsigtet offentliggørelse af folks sådan ret personlige oplysninger om deres energiforbrug.

Så jeg skal sige, at vi umiddelbart godt kan tilslutte os det meste af lovforslaget, men at der er nogle elementer i det, som vi vil stille spørgsmål om. Derfor kan jeg ikke her i dag give nogen endelig melding om vores indstilling til lovforslaget.

Kl. 13:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Radikale Venstre, fru Linda Kristiansen.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Linda Kristiansen (RV):

Tak for ordet. Som vi har hørt, er der forskellige elementer i det her forslag, og jeg vil hovedsagelig fokusere på to af dem, nemlig det, at kommunerne skal fastsætte og offentliggøre mål for sagsbehandlingstiden i byggesager, og det, at der kan laves certificeringsordning for cirkustelte, festivaltelte, scener osv.

Vedrørende servicemålene for sagsbehandlingstiden er der jo en bred positiv opbakning fra høringsparterne. Forslaget vil gøre det nemmere at tilrettelægge en byggeproces, samtidig med at det forhåbentlig også skaber en positiv konkurrence mellem kommunerne, som faktisk får mulighed for at kigge hinanden over skuldrene, da servicemålene vil blive offentliggjort.

Vedrørende certificeringsordningen af transportable konstruktioner ser jeg det som et win-win-forslag. Hvis konstruktionen er certificeret, skal der ikke byggesagsbehandles ved hver eneste opstilling. Det vil spare både tid og ressourcer hos både telt- og scenejeerne og i kommunen. Samtidig går man ikke på kompromis med sikkerheden.

Så i Radikale Venstre kan vi sagtens bakke op om det her forslag.
Kl. 13:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er ordføreren for SF, hr. Steen Gade.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

SF kan også støtte lovforslaget. Jeg skal hilse fra Socialdemokratiets ordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og sige, at Socialdemokratiet også støtter lovforslaget. Der er jo redegjort for indholdet af andre ordførere, der kom før mig, så det behøver jeg ikke at repetere. Vi er tilhængere af hele lovforslaget.

Jeg vil bare komme med en bemærkning om det, der har været lidt diskuteret, nemlig BBR-oplysninger. Jeg synes, at det er en helt naturlig videreførelse af BBR, at vi ved noget om, hvilken type opvarmning der er i et hus. Sådan som jeg har forstået det, er persondataloven stadig gældende, så der er ingen diskussion om de ting, som nogle af mine kollegaer har rejst her. Jeg er selvfølgelig helt åben for, at vi får de ting belyst i udvalgsarbejdet, men det er i hvert fald vores synspunkt, at der ikke er nogen som helst problemer i den anledning.

Jeg kan altså også godt se nogle gode formål med at have så gode oplysninger som muligt. Vi har jo et register i forvejen, og det er der, hvis man spørger mig sådan lidt personligt, måske nok nogle problemer i at få til at være så effektivt som muligt. Men en af de ting, der gør, at det vil kunne blive så effektivt som muligt, er jo rent faktisk også, at man har de relevante oplysninger, og at de hele tiden er ajourført, hvad jeg ved på nogle andre områder indimellem er et problem med det register, vi har.

Kl. 14:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om bemærkninger. Så er det ordføreren for Enhedslisten, hr. Per Clausen.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, at det her lovforslag indeholder en række forskellige elementer, hvoraf nogle er forholdsvis entydigt positive, mens der også er nogle, man godt kan sætte et klart spørgsmålstejn ved.

Det, jeg vil starte med, og det har ikke noget med selve lovforslaget at gøre, er den indsigelse, der er kommet fra bl.a. Advokatsamfundet, som klager over høringsfristen. Det der med høringsfrister er jo noget, vi tit diskuterer, og derfor synes jeg måske, at det svar, som fremgår af høringsnotatet, ikke er helt tilfredsstillende, for der fremgår det, at man godt har hørt, at nogle klager, men man synes, at der har været tid nok, og det er så det. Jeg vil sige helt ærligt til ministeren, at det synes jeg ikke er tilfredsstillende. Der har været tale om 20 dage. Det er i underkanten i forhold til det, Justitsministeriet mener vedrørende ordentlig lovbehandling. Og selv om man kan hævde, at de enkelte elementer i det her lovforslag er små, så vil jeg sige, at den samlede mængde af ændringer jo nok gør, at det vil være relevant at overveje det.

Det andet, jeg vil sige, som jeg finder er problematisk, er den begrænsning i klageadgangen, som man vil gennemføre. Begrundelsen

er jo på en eller anden måde sådan helt fantastisk. For man har private virksomheder til at tage sig af myndighedsudøvelsen, og det, der så sker, er, at man ikke i de offentlige myndigheder har nogen, der er i stand til at foretage en bedømmelse af, om disse afgørelser er rigtige eller ej. Man har ikke den faglige ekspertise, der skal til. Så i klagesager kan man kun forholde sig til, hvorvidt de formelle ting er overholdt, mens der i praksis i dag ingen klageadgang er for selve det, der kunne være sagens substans. Og så kommer man til Folketinget og siger, at man gerne vil have lovgivningen ændret, så den kan blive i overensstemmelse med praksis.

Normalt er det jo en uskyldig ting, men på det principielle plan synes jeg da – det vil jeg godt sige – at det er dybt betænkeligt, at konsekvensen af, at man har private virksomheder til at tage sig af myndighedsudøvelse, er, at den måde, de håndterer det på, ikke, når vi kommer til substansen, kan kontrolleres af myndighederne, og at man altså heller ikke har noget sted at anke. Det synes jeg faktisk er problematisk, og jeg ikke sikker på, at løsningen på den udfordring er at få lovgivningen lavet om.

Jeg deler helt Dansk Folkepartis dybe skepsis over for den tanke, at man skulle overlade det til skiftende ministre i det her Folketing at beslutte, hvad det var for nogle EU-regler, der kunne implementeres uden behandling i Folketinget. Det skal vi i hvert fald have udbygget noget mere i udvalgsarbejdet hvad handler om. Og det skyldes – det vil jeg gerne for en god ordens skyld sige – ikke nogen særlig mistro til, at den nuværende minister på området ville begå nogen afgørende fejl. I så tilfælde har vi vel stadig væk, hvis han ikke har allieret sig med andre og større magter, mulighed for at påpege det og korrigere det. Men det er jo sådan med den slags bemyndigelser, at de også gælder i forhold til kommende ministre, og selv om jeg nærer stor forventning til, at den nuværende minister kan sidde i rigtig, rigtig mange år, så er jeg jo heller ikke helt herre over det, trods alt. Man kan jo ikke undgå valg, næsten ligegyldigt hvad man gør.

Så vil jeg i øvrigt sige til sidst, at jeg da synes, at det er rigtig positivt, at man med hensyn til det, der handler om sagsbehandling i byggesager, lægger op til, at kommunerne skal have nogle klare mål for, hvornår sagerne bliver behandlet, og hvor lang sagsbehandlings-tiden er osv. Det er en rigtig, rigtig god idé, som jeg måske kunne ønske mig blev et generelt krav til kommunerne. For ellers er der den risiko, når man opstiller den slags krav på nogle områder og ikke på andre, at der sker en skævvridning af kommunernes fokusering, sådan at de fokuserer mere på nogle områder end på andre områder. Det kan selvfølgelig godt være, at det er et led i den almindelige erhvervsvenlige holdning fra regeringens side, at det er vigtigere, når det handler om byggesager, end når det handler om sociale sager. Men jeg er ikke sikker på, at alle borgere er helt enige i det.

Og så bare til allersidst en enkelt bemærkning om det med oplysninger om varmeinstallation: Jeg deler helt de synspunkter, som hr. Steen Gade kom med. Jeg synes sådan set, det virker fornuftigt og naturligt, og jeg er sikker på, at vi gennem et seriøst udvalgsarbejde kan blive overbevist om, at det, at persondataloven stadig gælder også på det her område, nok er tilstrækkeligt til, at der ikke sker noget misbrug.

Kl. 14:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om bemærkninger. Så er det hr. Villum Christensen fra Liberal Alliance.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Alle, som kender til byggesager, ved, hvor vigtigt det er, at man kan tilrettelægge byggeprocessen så hensigtsmæssigt som muligt. Det er der mange penge i, og det er dyrt, hvis det går galt. Med dette lovforslag mener jeg, at man forbedrer mulighederne for de her ting.

Virksomheder og borgere ved nu, hvornår de kan forvente at få en byggetilladelse, og det synes jeg er rigtig positivt.

Vi ved alle, at der er enorme forskelle på området, så lidt større gennemsigthed og opmærksomhed i kraft af at skulle offentliggøre servicemål og sagsbehandlingstider synes jeg er positivt, selv om man kan sige, at den idé burde serviceorienterede kommunalbestyrelser jo nok selv kunne finde på. Men her kommer altså en hjælpende hånd. Bestemmelsen om at spare en masse sagsbehandlingstid på at certificere scener og festivaltelte, og hvad det ellers hedder, ser vi også som et positivt tiltag, som vil indebære en mere effektiv sagsbehandling og en billiggørelse for ansøgerne, som kun skal søge om lov en enkelt gang. Og apropos diskussionen om byrder for en halv times tid siden, så har vi jo et rigtig godt eksempel her.

Endelig vil jeg fremhæve, at udbygningen af BBR-registeret med en udvidelse af muligheden for at registrere varmeinstallationer, som kan være nyttige i forbindelse med energirenoveringer, også virker velbegrundet, hvis vi er sikre på, at vi ikke piller så langt ned, så vi også kan se, hvad den enkelte familie bruger i energi. Men jeg kan forstå, at persondataloven skulle afskærme det problem. Ellers vil vi holde øje med det.

Så alt i alt vil jeg sige, at det er et godt lovforslag, energiministeren er kommet med her. Jeg kunne måske ønske, at alle lovforslag var båret af lige så meget sund fornuft som det her – så var det jo herligt at være energiordfører. Så med de bemærkninger kan jeg sige, at vi støtter lovforslaget.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om kommentarer. Så er det ordføreren for De Konservative, hr. Mike Legarth.

Kl. 14:07

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak for det, fru formand. Lovforslaget her støtter vi næsten i sin helhed. Der er et enkelt element – det vil jeg vende tilbage til. Men vi støtter selvfølgelig, at kommunerne får en mere ensartet og mere effektiv sagsbehandling, der gør det lettere og enklere ikke bare for selve sagsbehandlingstiden i kommunen og for de medarbejdere, der beskæftiger sig med det, men også for dem, der venter på en tilladelse. Og at reglerne er ensartet landet over, så det er de samme regler, der gælder over det hele, synes vi er helt fremragende.

Den øgede sikkerhed med certificering osv. bakker vi selvfølgelig også fuldt og helt op om.

Afbureaukratisering, altså at det bliver lettere og enklere: en konservativ dagsordenen. Det bakker vi fuldstændig op om.

Men vi har også et lille forbehold, som vi har hørt andre nævne, vedrørende energikampagnerne og den viden, man så skal give til offentligheden, om sit forbrug, og hvordan man er beskyttet af persondataloven osv. Det vil vi spørge ind til under udvalgsarbejdet, inden vi siger, at vi vil støtte lovforslaget i sin helhed.

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om bemærkninger. Så giver jeg ordet til klima-, energi- og bygningsministeren, hr. Martin Lidegaard.

Kl. 14:09

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Mange tak. Og tak for de mange bemærkninger, der er faldet fra ordførerne og den generelt positive opbakning til vores lovforslag, der som hovedformål har at indføre nye tiltag, som kan medvirke til en effektiv byggesagsbehandling i kommunerne og nedbringe sagsbehandlingstiden for byggesager.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at byggeriet stadig er hårdt ramt af finanskrisen, og at der derfor bliver gennemført betydelig færre byggearbejder end i de gode år i 00'erne. Når en virksomhed eller en borger så alligevel vælger at bygge nyt eller bygge om, så er det vores pligt som politikere at sørge for, at sagsbehandlingen ikke udgør en hindring, men tværtimod kan medvirke til, at byggeprojektet hurtigt og effektivt bliver omsat til konkret byggeri.

Derfor er byggesagsbehandlingen et vigtigt rammevilkår for byggebranchens produktivitet og for byggebranchen som sådan, da en hurtig sagsbehandling giver mere aktivitet hos byggefirmaerne og dermed ikke bare sikrer større omsætning, men også flere arbejdspladser osv.

Derfor nedsatte jeg sidste år en arbejdsgruppe med repræsentanter fra byggeriets erhvervsorganisationer og Kommunernes Landsforening, og jeg bad gruppen om at se på, hvad vi kan gøre for at gøre det her bedre. På baggrund af de anbefalinger, der er kommet fra den arbejdsgruppe, foreslås det her at gøre to ting overordnet set.

For det første foreslår regeringen, at der indføres krav om, at den enkelte kommune skal fastsætte servicemål for byggesagsbehandlingen, det vil sige offentligt oplyse, hvor lang tid det tager at få behandlet en byggesag. Det er min forventning, at kommunernes aktive stillingtagen til det i sig selv vil bidrage til hurtigere sagsbehandling, og samtidig vil det blive lettere for virksomhederne og borgerne at orientere sig.

For det andet ønsker jeg at forenkle reglerne for ejere og brugere af transportable konstruktioner. Det har været nævnt flere gange, og det er sådan noget som cirkus- og festivaltelte, og det kan gøres ved indførelse af en certificeringsordning for den type af konstruktioner, således at når man først har fået certificeret sådan en konstruktion, så skal den ikke byggesagsbehandles, hver eneste gang den skal sættes op. På den måde sparer både ejerne og brugerne tid, samtidig med at der stadig er et godt sikkerhedsniveau.

Med disse tiltag tager vi altså de første vigtige skridt på vej mod en mere effektiv byggesagsbehandling. Men det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg faktisk ønsker at komme et spadestik dybere. Derfor har vi også i regeringens vækstplan, som blev offentliggjort i tirsdags, lagt op til, at der skal ske yderligere effektiviserings tiltag.

Et centralt element er, at regeringen ønsker at indføre en gebyrmodel, der skal medvirke til en højere grad af ensretning og gennemskuelighed i gebyroprokrævnningen. Vi ser gerne, at vækstplanens initiativer hurtigst muligt får effekt, så vi går på med krum hals, når vi går til forhandlingerne, og efterfølgende fremlægger vi forslag til en ny gebyrmodel, som kan skabe ensrettede og gennemsigtige gebyrer til gavn for både virksomheder og borgere.

I regi af regeringens kommende byggepolitiske strategi tager vi også initiativ til at vurdere hele organiseringen af byggesagsbehandlingen helt fra bunden, samtidig med at vi ser på, hvordan digitale værktøjer kan lette sagsbehandlingen i kommunerne.

Byggesagsbehandling, og hvordan den foretages, vil derfor blive et meget centralt element i den byggepolitiske strategi. Det er min ambition, at vi kommer hele vejen rundt om det, og at det sikres, at både erhvervsliv og borgere kan få en effektiv, smidig og gennemskuelig sagsbehandling.

Kl. 14:12

Endelig vil jeg også gerne bemærke, at den del af lovforslagets anden del, som handler om ændringer af BBR-loven, hvor vi forbedrer mulighederne for at registrere oplysninger om varmeinstallationer i Bygnings- og Boligregistret, jo giver kommuner og andre myndigheder mulighed for at målrette og effektivisere deres indsats for at opnå energibesparelser. Det er jo en af de ting, som nogle af ordførerne har været lidt bekymret over. Det var vist Dansk Folkeparti og De Konservatives ordførere, der specifikt nævnte den bekymring.

Når vi er lidt interesseret i at videregive de oplysninger, så skyldes det f.eks., at hvis man nu forestillede sig, at man var et elnetsselskab, der skulle estimere, hvor meget elnettet skulle forstærkes, og om et øget elforbrug ville medføre behov for at forstærke dele af elnettet, så ville man faktisk have brug for de her oplysninger. Så også i forhold til planlægningsformål kan der være god grund til at videregive de her oplysninger.

Vi har selvfølgelig også overvejet, om det her på nogen måde kan misbruges. Er det noget, som kan virke som en slags gabestok? Der er det vigtigt for mig at sige til Dansk Folkepartis ordfører, at der ikke med det her lovforslag bliver ændret på indsamlingen af oplysninger om energiforbruget. Det kan kun finde sted under iagttagelse af reglerne i persondataloven, som flere har nævnt, og det betyder i praksis, at det kun er tilladt at offentliggøre oplysninger i en samlet eller bearbejdet form, så de ikke kan henføres til enkelte husstande. Og det er noget, som vi selvfølgelig har spurgt Datatilsynet om de er enige i, og det er de.

Endelig kan jeg også sige, at de nuværende regler i BBR-loven ikke giver mulighed for, at oplysninger om enkeltpersoners eller husstandes energiforbrug kan videregives til brug for en virksomheds markedsføring, så det skulle der også være taget højde for i det her. Så det håber jeg kan berolige lidt.

Der har også været nogle andre kommentarer. Venstres ordfører bemærker, at de synes, det er vigtigt, at kommunerne stadig har en vis frihed til at vælge, hvordan de vil fastsætte de her forskellige sagsbehandlingstider. Det er jeg sådan set enig i. Dansk Folkeparti og Enhedslisten er fælles om en, jeg vil ikke sige dyb bekymring, men dog en alvorlig bekymring for, om ministeren nu kunne finde på at misbruge denne beføjelse til bare at vælte nye EU-bestemmelser ind i dansk lovgivning. Det er jo klart, at når man har det forhold til EU, som både Dansk Folkeparti og Enhedslisten har, så er det en helt forståelig bekymring.

Jeg vil dog gerne berolige ordførerne lidt ved at sige, at vi – jeg – selvfølgelig har tænkt bemyndigelsen alene anvendt ved mindre justeringer eller ændringer i EU-forskrifter, som har helt overvejende teknisk karakter. Det kunne f.eks. være, at man implementerer en del af energieffektiviseringsdirektivets krav om, at individuelle målere også skal bruges til måling af varmt og ikke kun koldt brugsvand. Man kan måske undre sig over, at det er nødvendigt at have det så udførligt beskrevet i et direktiv, men det er det, og der har vi altså tænkt, at vi måske skulle spare det ærede Folketing for at skulle ned på det detaljeringsniveau i implementeringen af direktiverne – så det er baggrunden. Det er klart, at den her bemyndigelse heller ikke gælder til at kunne implementere helt nye retsakter uden om Folketinget. Det vil jeg gerne garantere herfra.

Det sidste, jeg måske lige skal nævne her, er, at Enhedslisten havde nogle bemærkninger om høringsfristen. Det er rigtigt, at den ikke har været så lang, som vi egentlig gerne ville have det. Det er jo en afvejning, og jeg vil gerne sige åbent, at det altid er utilfredsstillende, når ikke høringsfristen kan opfyldes til punkt og prikke. Vi har rigtig meget lovgivning i den her folketingssamling, og vi har også forsøgt som helhed fra regeringens side at få fordelt det nogenlunde, sådan at vi ikke sad med, om jeg så må sige, langt, langt den overvejende del af al den lovgivning, der skal laves, i den sidste måned af folketingssamlingen her. Og det gør, at vi har skudt noget af det lidt frem for at være sikre på, at vi kunne nå at få det igennem på en fornuftig måde. Men det er selvfølgelig aldrig helt tilfredsstillende.

Endelig har Enhedslisten så udtrykt bekymring om, at det retssikkerhedsmæssigt er betænkeligt, at klageadgangen begrænses, sådan at der alene kan klages over retslige spørgsmål. Det er klart, at når man beskærer en klageadgang, er det jo altid betænkeligt, men lige præcis den her ændring er det altså min vurdering faktisk ikke har betydning for borgernes retssikkerhed, for når virksomheder efter

bygningsloven godkender konstruktion og materialer og udførelsesmåder, er det jo meget tekniske forhold, som vil kræve særlige tekniske kompetencer at kunne vurdere, og det er kun den her del, altså den tekniske del, som klagemyndigheden afskæres fra at vurdere. Der kan fortsat klages til Energistyrelsen over selve sagsbehandlingen og i forhold til, om den virksomhed, der teknisk har vurderet produktet, har foretaget den tekniske godkendelse efter de rigtige regler. Det er helt almindelig forvaltningspraksis, at klageadgangen til en delegerende myndighed, i det her tilfælde altså Energistyrelsen, kan begrænses til alene at angå de retslige forhold.

Så tror jeg, at jeg har svaret på de fleste spørgsmål, men man er naturligvis velkommen til også at stille spørgsmål skriftligt. Jeg ser frem til at fortsætte drøftelserne om de enkelte elementer i Klima-, Energi- og Bygningsudvalget, og med de bemærkninger vil jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Kl. 14:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en enkelt, der har bedt om ordet indtil nu. Det er hr. Thomas Danielsen fra Venstre.

Kl. 14:18

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Indledningsvis vil jeg gerne kvittere for et rigtig godt lovforslag fra ministerens side. Jeg vil også kvittere for nogle gode takter i regeringens nye vækstprogram, bl.a. udrulningen af fjernaf-læste timemålere m.m., så generelt synes jeg faktisk, at det på det område er nogle rigtig gode takter.

Dog udtrykte jeg også en lille smule bekymring over det her nye ved L 150 vedrørende BBR-loven. Jeg kan godt forstå, at byggebranchen ønsker at få flere oplysninger om, hvor højt borgernes energiforbrug er, og at kommunerne vil få større fokus på at punkte de borgere i hovedet med, at de nu skal se at få gjort noget ved det. Men jeg synes faktisk, at ministeren forsimpler det en lille smule, når han siger, at det er for at give energiselskaberne flere muligheder i forhold til deres udbygning.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge, om ikke jeg kunne få ministeren til at bekræfte, at hensigten med det her lovforslag altså også er, at kommunerne kan bruge det som en del af målrettede kommunale kampagner med henblik på at opnå f.eks. deres energimål.

Kl. 14:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 14:19

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Det er tanken, at en række forskellige aktører, herunder kommunerne, skal kunne anvende de her data både til planlægningsformål, og det gælder sådan set også kommunerne, der jo også planlægger på varmeområdet osv., og selvfølgelig også, hvis der er behov for at oplyse borgerne om særlige, om jeg så må sige, omstændigheder, man kan se gør sig gældende i et særligt boligområde. Så svaret på hr. Thomas Danielsens spørgsmål vil jeg mene nærmest er et ja.

Kl. 14:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 14:19

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Det var også netop det, der var flere, der var bekymrede for, altså hvor mange af de personlige oplysninger kommunerne skal kunne bruge til kampagner m.m. Derfor kan man ikke lade være

med at gøre sig den tanke, om der ikke er en grænse for, hvor mange personlige oplysninger der skal videregives, og som egentlig ikke rager myndighederne.

Vi kunne også tænke, at det ville være godt for miljøet, hvis vi nu satte gps'er i alle vores biler, for at vi så kunne komme efter de folk, som ikke kørte miljømæssig korrekt – for det ville vi kunne følge med i at de ikke havde gjort på turen. Kan ministeren ikke se, at der et eller andet sted bør være en grænse for, hvor meget myndighederne bør blande sig i borgernes energiforbrug?

Kl. 14:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 14:20

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg forstår spørgsmålet, men altså nu vil jeg gerne sige, at det, jeg ser for mig, og det, som vi lægger op til i denne lovgivning, jo ikke er, at man så går ud og tager én husstand og siger: Hvad gør denne husstand? – og så sender man et brev til den husstand og siger: Lad være med at have oliefyr, eller hvad det nu kan være. Det er jo slet ikke på den måde, man må benytte det her.

Det er en måde at få et statistisk overblik over, om der er en særlig opvarmningsform eller energiforbrugsmåde i et bestemt område, som gør, at man kunne gøre det smartere, og som gør, at det giver mening i det område – fordi de har fjernvarme eller ikke har fjernvarme, eller hvad ved jeg, eller har en særlig snæver elforsyning i forhold til behovet, hvis de gerne vil have smart grid, eller hvad det nu kan være. Det er der så mulighed for der.

Men man må ikke bruge det til at sætte enkelte borgere i gabelstok. Man må ikke bruge det til at offentliggøre særlige borgeres måde at forbruge ting og sager på eller på nogen måde blande sig i, hvad de borgere i øvrigt måtte gøre derhjemme. Så det er for at kunne danne sig et overblik. Det er ikke møntet på, at man skal ud og, om jeg så må sige, snage i folk privatliv. Det er ikke tanken, og det er heller ikke det, vi giver bemyndigelse til.

Kl. 14:21

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak for det.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) Forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren:

Hvad agter regeringen at gøre for at vende den negative udvikling, hvor flere og flere bliver forsørget af færre og færre, som det bl.a. kommer til udtryk i Økonomisk Redegørelse, december 2012, hvor det ses, at beskæftigelsen på det ordinære arbejdsmarked falder, mens antallet af personer uden for arbejdsstyrken stiger, og som det ses i prognosen fra Det Nationale Institut for Kommuner og Regioners Analyse og Forskning, KORA, hvoraf det fremgår, at det i 2013 kun vil være i 3 af landets kom-

muner, at der vil være et flertal af indbyggerne i arbejde, mens der i 2009 var et flertal i arbejde i 59 kommuner?

Af Anders Samuelsen (LA), Mette Bock (LA), Ole Birk Olesen (LA) og Joachim B. Olsen (LA).

(Anmeldelse 06.02.2013. Fremme 08.02.2013).

Kl. 14:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 12. marts 2013.

Som den første, der får ordet, er det ordføreren for forespørgerne, hr. Anders Samuelsen, til begrundelse.

Kl. 14:22

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Midt i en tid, hvor vi også diskuterer vækstpakke, synes jeg alligevel, det er væsentligt at stoppe op og få en overordnet diskussion af, hvordan vi vender den meget negative udvikling, som vi alle sammen har været vidner til i bund og grund siden 1970. I 1970 var der ca. 800.000 på offentlig forsørgelse, i 2012 var det tal vokset til 2,1 millioner. Der er altså et stadig stigende antal mennesker på en offentlig forsørgelse, og det er en kæmpemæssig udfordring for os alle sammen. Derfor synes vi, at det er væsentligt, at vi får denne debat i dag.

Kl. 14:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er det økonomi- og indenrigsministeren for besvarelse.

Kl. 14:23

Besvarelse

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Indledningsvis vil jeg gerne takke Liberal Alliance for at have stillet spørgsmålet, for det er jo en central udfordring i dansk økonomi, hvordan vi sørger for, at dem, der ikke kan forsørge sig selv, bliver forsørget, hvordan vi sørger for, at vi er tilstrækkelig mange i beskæftigelse.

Det er et, tror jeg, efterhånden veletableret faktum, at de ældre generationer, som forlader arbejdsmarkedet i de her år, er større end de unge generationer, som kommer ind på arbejdsmarkedet. Det betyder jo isoleret set, at der bliver færre og færre aktive på arbejdsmarkedet i årene frem mod 2020, hvis man bare lader stå til.

Hvis man gør ingenting, bliver der stadig færre til at forsørge stadig flere. Hvis man lader stå til, vil det jo begrænse vores muligheder for at forbedre vores levestandard, for at skabe velstand, men det vil jo i sagens natur også begrænse vores muligheder for at skabe velfærd, i hvert fald sådan i klassisk forstand forstået som at finansiere vores uddannelser, sundhedsvæsen, veje, og hvad vi har. Og det er jo en af grundene til, at hverken denne eller – måske som det sidste – den tidligere regering har ladet stå til, men tværtimod har lagt en kurs, en reformkurs, hvor det har været helt centralt at sørge for, at vi er flere til at sikre forsørgelsen, flere, der er i arbejde.

Så det korte svar på spørgsmålet er, at regeringen håndterer den her åbenlyse udvikling i antallet af ældre og yngre ved at gennemføre reformer, som sikrer, at flere af os er i arbejde. Det er en ambitiøs dagsorden, fordi det er store tal, vi har med at gøre. Gennem de reformer, som er gennemført, øges antallet af os, der er i arbejde og dermed også den beskæftigelse, der følger. Det er også reformerne,

der skal sikre, at vi er dygtige nok, er kompetente, når vi er på arbejdsmarkedet, og dermed også er med til at skabe flere job, der kan give baggrunden for vækst og velstand.

Med den kurs, som er lagt med regeringens reformer, vil der være lidt over 50 pct. af befolkningen, der er i arbejde i 2020. Det er faktisk lidt flere end gennemsnittet de sidste 30 år, til trods for at der bliver flere ældre og færre i den erhvervsaktive alder. Reformerne modvirker dermed det demografisk betingede fald i antallet af os, der er i arbejde, og dermed også i beskæftigelsen. Og vi er godt i gang med at føre det ud i livet. I december 2011 vedtog Folketinget tilbagetrækningsreformen. Den styrker beskæftigelsen med i alt 65.000 mennesker i 2020. Den lovgivning, de initiativer, indebærer bl.a., at aldersgrænsen for tilbagetrækning gradvis øges fra 2014, og på sigt følger arbejdstiden med levetiden. Når vi lever længere, har vi også mulighed for at blive længere på arbejdsmarkedet. Det er et godt eksempel på, at vi har tænkt demografien ind i den måde, vi fører økonomisk politik på.

Sidste sommer gennemførte vi to reformer: En skattereform og en reform af vores førtidspension og fleksjob. Skattereformen øger beskæftigelsen med i størrelsesordenen 11.000-12.000 personer frem mod 2020 gennem en markant nedsættelse af skatten på arbejde. Reformerne af førtidspension og fleksjob øger beskæftigelsen med ca. 5.000 personer fra 2013 til 2020. Reformerne skal bidrage til, at færre ender på langvarig passiv forsørgelse, at flere får lov til at bidrage og være på arbejdsmarkedet. Det er godt for den enkelte, og det er også godt for samfundsøkonomien.

I sidste uge fremlagde regeringen forslag, som sigter mod, at studerende gør deres uddannelser færdige hurtigere. I den her uge har vi fremlagt forslag, der sigter på, at flere kontanthjælpsmodtagere kommer i uddannelse og beskæftigelse eller måske endnu mere præcist, at unge ikke bliver kontanthjælpsmodtagere, men i stedet for kommer i uddannelse og gør den færdig og kommer på arbejdsmarkedet. Med regeringens udspil vil de to reformer tilsammen styrke beskæftigelsen med i størrelsesordenen 8.000 personer frem mod 2020.

Desuden har vi peget på, at der stadig væk er muligheder for at ændre den måde, der bliver aktiveret på. Integrationen kan blive bedre. Det er vigtigt at kunne rekruttere kvalificerede medarbejdere også internationalt, og der er også mulighed for at gøre noget ved det sygefravær, som stadig væk plager nogle steder. Alt sammen skal det være med til at øge antallet af os, der er på arbejdsmarkedet, sørge for, at flere er i beskæftigelse og dermed jo også, at færre er på passiv overførsel.

Med »Vækstplan DK« bygger regeringen nu videre på den ambitiøse dagsorden, som vi satte med »Danmark i arbejde«. Vækstplanen skal skabe grundlaget for flere private job og fastholde et markant fokus på uddannelse og på øget beskæftigelse. Med »Vækstplan DK« gør vi det mere attraktivt at investere i danske virksomheder og dermed jo også at skabe arbejdspladser, og det er helt afgørende for Danmarks vækstmuligheder at få gang i den private sektor igen. Det handler om at genskabe tilliden til fremtiden og sikre danske virksomheder et godt udgangspunkt, så vi er klar til at gribe opsvinget, når konjunkturerne vender, og efterspørgslen stiger igen.

Med planen tager vi et vigtigt skridt på vejen til fornyet fremgang og jobvækst, som samlet skal løfte den private beskæftigelse med i alt 150.000 job i 2020. De arbejdspladser skaber vi ved at skabe grundlaget for, at dansk økonomi kan vende tilbage til normale konjunkturer og gennem de ambitiøse reformer, som bliver gennemført.

Kl. 14:29

Vi mistede rigtig mange arbejdspladser under det økonomiske tilbageslag. De seneste års fald i beskæftigelsen og stigningen i antallet af borgere uden for arbejdsstyrken hænger jo selvfølgelig sammen med det tilbageslag, der har været, med de dårlige konjunkturer. Samtidig har flere valgt at tage en uddannelse i de senere år, hvilket godt nok trækker dem ud af arbejdsstyrken lige nu og her, men til

gengæld gør det jo den enkelte dygtigere, smartere, mere produktiv, og dermed får vi jo også mere ud af det som samfund på længere sigt.

Regeringen har, siden vi fik ansvaret, taget en lang række initiativer for at holde hånden under beskæftigelsen. Det har vi bl.a. gjort med offentlige anlægsinvesteringer, skattelettelser, investeringsvindet for virksomheder. Det rekordlave renteniveau understøtter også beskæftigelsen, og den ansvarlige linje i regeringens politik, finanslovafterne, budgetloven, reformerne bidrager selvfølgelig til at sikre, at der er tillid til dansk økonomi og dermed lave renter. Og selv om beskæftigelsen er faldet under krisen, har vi fortsat en høj beskæftigelse, hvis man ser det sådan i den historiske sammenhæng og sammenligner det med andre lande.

Der er slet ikke nogen tvivl om, hvor indgribende det er i den enkelte familie, når langtidsledighed plager. Det tror jeg ikke man kan sige andet om. Men der er dog trods alt plads til at glæde sig over, at langtidsledigheden er lav, både hvis vi sammenligner os med andre lande, og hvis vi ser det i den historiske sammenhæng. Under hele krisen har langtidsledigheden været på et lavere niveau end på noget tidspunkt i den første halvdel af det første årti. Det illustrerer jo meget tydeligt, hvad strukturreformer kan bidrage med.

Det danske arbejdsmarked er i dag sundt, der er høj fleksibilitet, der er mange, som skifter job – hvis man mister et, kan man få et andet. Det er det ikke alle, der kan, men det er der heldigvis mange, der kan. Det er takket være en lang række af arbejdsmarkedsreformer og den aktive politik på arbejdsmarkedet. Det afspejler sig selvfølgelig også i, at vi i dag har en betydelig lavere strukturel ledighed, end vi havde i 1990'erne. Det er et godt arbejdsmarked, som fungerer på den måde, at færre bliver låst fast i ledighed med alt, hvad der til hører af dybe sociale konsekvenser for den enkelte og for familierne. Og det er jo også muligheden for, at flere kan komme i gang igen, når væksten på et tidspunkt tager til.

Afslutningsvis: Regeringen er en reformregering. Det er gennem reformerne, vi skaffer flere i beskæftigelse og færre på overførsler. Med regeringens reformer vil der være over 50 pct. af danskerne, der er i beskæftigelse i 2020. Det er meget, både i historisk sammenhæng og internationalt set. Samtidig med vi laver reformer, som måske for det løftede blik er nogle år ud i fremtiden, har vi også taget en lang række initiativer, som holder hånden under beskæftigelsen her og nu, og som skal gøre Danmark klar til fornyet vækst.

Kl. 14:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til økonomi- og indenrigsministeren, og så giver jeg ordet til ordføreren for forespørgslerne, hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:33

Forhandling

(Ordfører for forespørgslerne)

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det.

En undersøgelse for nylig viste, at hvis vi i Danmark havde den relativt set samme grad af beskæftigelse, som man har i Sverige, så ville der være over 200.000 flere i arbejde – langt over 200.000. Det fortæller lidt om, at vi ikke har gjort det godt nok i Danmark. Det er der mange forskellige grunde til. Først vil jeg sige, at det er vigtigt at holde fast i princippet om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Sådan bør det være, og sådan skal det være. Men desværre er det langt fra altid sådan i Danmark i dag. På trods af en række mere eller mindre gode initiativer, også fra denne regerings side, står vi fortsat over for massive udfordringer i det danske samfund. Der er færre, der skal forsørge stadig flere, også ifølge regeringens egne tal. Vi har i Danmark alt for få mennesker på arbejdsmarkedet og alt for mange,

som er uden for arbejdsmarkedet. Og hvis man kigger isoleret på det private arbejdsmarked, bliver tallene faktisk endnu voldsommere.

At denne situation er fuldstændig uholdbar, har vi i Liberal Alliance længe forsøgt at gøre opmærksom på. Vi har ved flere lejligheder nævnt den skræmmende historiske udvikling, der dokumenterer, at antallet af folk på overførselsindkomst i den arbejdsdygtige alder er steget med over 400 pct. – over 400 pct. – siden starten af 1960'erne, fra ca. 200.000 i 1960 til ca. 850.000 i 2012, en udvikling, der i sig selv er temmelig paradoks, fordi reallønnen jo i samme periode er steget med over 300 pct. Det er altså blevet betydelig lettere at klare sig selv, som årene er skredet frem, men alligevel får vi i dag flere og flere på offentlig forsørgelse.

Endnu mere skræmmende blev det, da Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning, KORA, for nylig kunne berette, at der i år kun vil være tre af landets kommuner, hvor over halvdelen af befolkningen er i arbejde – kun tre. Og her behøver vi ikke engang det store historiske perspektiv for at dokumentere en alarmerende udvikling. Et kig på tallene bare tilbage i 2009 afslører nemlig, at der altså for blot 4 år siden var 59 kommuner, hvor halvdelen af borgerne var i arbejde.

Hvis vi så anlægger et internationalt perspektiv, bliver hovedet for alvor slået på sømmet. DA's Arbejdsmarkedsrapport 2012, som blev lanceret for ganske nylig, kunne således bevidne, at vi i Danmark har den suverænt største andel af offentligt forsørgede borgere, sammenlignet med de lande, som vi normalt sammenligner os med – suverænt. Og hvor andelen af personer på offentlig forsørgelse har været faldende siden 2007 både i Sverige og i Tyskland, har den, ja, ganske rigtigt, været opadgående her i landet.

Hvorfor står det så generelt dårligt til i Danmark? Det er jo uægtelig et spørgsmål, som trænger sig på. Grundene er uden tvivl mange, men én skinner nu mere igennem end andre, nemlig incitamentsstrukturen eller, skulle jeg sige måske mere præcist: den håbløse, ineffektive incitamentsstruktur, som vi har i Danmark. Det kan nemlig for rigtig mange mennesker reelt set ikke betale sig at tage et arbejde, fordi gevinsten er meget lille. Faktisk fremlagde analyseinstituttet Agenda så sent som i går en analyse, der viser, at gevinsten ved at tage et arbejde for en betydelig gruppe af kontanthjælpsmodtagere er under 10 kr. i timen – under 10 kr. i timen.

Hold så det tal op imod en anden Agendaanalyse, som viste, at 37 ud af 100 kontanthjælpsmodtagere, altså 37 pct., svarer, at de kun vil sige ja til et arbejde, hvis de får mere end 3.000 kr. ud af det om måneden. 22 ud af 100 svarer, at de kun vil tage et arbejde, hvis de får over 4.000 kr. ud af det om måneden. Der skal immer væk arbejdes en del timer om ugen til en nytte af langt under 10 kr. i timen for at nå et niveau, hvor de fleste overhovedet vil overveje at tage et arbejde.

Hver gang vi i Liberal Alliance forsøger at rejse den debat, bliver vi mødt med argumentet om, at problemet ikke er incitamentbaseret, hvor mærkeligt det end kan lyde, når man hører de tal, som jeg lige har læst op, men snarere er, at der ikke er job at få, og at det er det, der skal gøres noget ved. Og hvis vi nu skal gå med på den galej, er vi i Liberal Alliance for så vidt enige i, at selvfølgelig skal der skabes job.

Derfor imødeså vi også regeringens vækstpakke med længsel. Rygterne forud for den gode løsning i marts, som vi blev stillet i udsigt, var ganske lovende. Og stort var det da også sat op: 150.000 nye arbejdspladser i den private sektor i 2020, det var det, der var overskriften på alle netmediernes i tirsdags, sådan! Med en marginal sænkning af selskabsskatten og fravalget af nogle ellers planlagte afgifter skulle bøtten åbenbart for alvor kunne vendes. Og bevares, ved første øjekast så man da også elementer, som man bør rose regeringen for. Men som det også vil fremgå af debatten senere, ser man tydeligt, hvis man dykker ned i tallene, især på side 9, er det reelle tal, som man forventer at øge beskæftigelsen med, er 1.500.

Jeg vil gerne på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Konservative og Liberal Alliance fremsætte:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at den af regeringen førte reformpolitik åbenlyst ikke har løst de strukturelle problemstillinger på det danske arbejdsmarked ved at skabe flere job og ved at sikre, at det kan betale sig at arbejde.

Folketinget finder, at der skal være en økonomisk gevinst ved at tage et arbejde frem for at være på offentlig forsørgelse, og beklager, at regeringen ikke har mere fokus på denne problemstilling i sit udspil til en ny kontanthjælpsreform.

Det er Folketingets opfattelse, at regeringen indtil nu har ført en meget slingrende kurs i forhold til at øge arbejdsudbuddet. Folketinget opfordrer regeringen til at søge mere stringente, ambitiøse og langsigtede reformløsninger, der sikrer, at det kan betale sig at arbejde. Folketinget opfordrer endvidere regeringen til at få løst det strukturelle paradoks, hvor en række danske job varetages af udenlandsk arbejdskraft, mens arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere står uden for arbejdsmarkedet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 42).

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Der er et par spørgsmål til ordføreren.

Det oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i debatten.

Så vil jeg give ordet til fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:40

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er jo alvorlige sager, vi behandler i dag, og derfor synes jeg også, at de skal behandles med den saglighed, de fortjener. Winston Churchill sagde jo engang noget i retning af, at han ikke stolede på en statistik, han ikke selv havde forfalsket. Sådan er det jo tit med tal. De kan vendes og drejes. Og jeg vil bare gerne høre ordføreren, om ordføreren vil bekræfte, at den stigning, der er sket siden 1960'erne, den udvikling, der er sket, først og fremmest hænger sammen med kvindernes indtog på arbejdsmarkedet. Altså, de talte simpelt hen ikke med før, da de gik derhjemme og lavede husarbejde. Det er den primære grund til den udvikling i tallene, der er sket siden 1960'erne.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Anders Samuelson (LA):

Det forstår jeg ganske enkelt ikke. Skulle det faktum, at kvinder er kommet ud på arbejdsmarkedet, bevirke, at der kommer flere på sygedagpenge, at der kommer flere på overførselsindkomst generelt, og at der kommer flere førtidspensionister? Man skal jo virkelig tænke kreativt for at nå frem til det. Selvfølgelig, alt andet lige, kommer der flere, men den eksplosive udvikling, som vi har set i tallene, skal den udelukkende kunne henføres til, at kvinder kom ud på arbejdsmarkedet?

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:41

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Arbejdsstyrken voksede eksplosivt, fordi kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet. Og for nogle af de kvinder, som ville være arbejdsløse

se i dag eller ville være på sygedagpenge eller noget, gælder, at de i 1960'erne gik derhjemme. Det er den første og primære årsag til den udvikling i tallene. Dernæst synes jeg, vi helt sagligt skal diskutere de alt for mange mennesker, der er uden for arbejdsstyrken, og som er på overførselsindkomster. Men når man præsenterer tallene fra 1960'erne og frem og siger, hvordan udviklingen har været, så synes jeg også, at vi skal behandle dem ordentligt.

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:42

Anders Samuelsen (LA):

Jeg har to ting til det. Der er, som jeg nævnte, kommet cirka fire gange så mange på overførselsindkomst, på passiv forsørgelse. Det er gået fra ca. 220.000 i 1960'erne til 857.000 i 2012. Jeg har ikke læst tal, der skulle bevidne, at der er fire gange så mange kvinder som mænd, og at det skulle begrunde en firedobling af de her tal. Sådan kan man vel ikke regne. En del af stigningen skyldes selvfølgelig, at arbejdsstyrken er blevet udvidet, det er rigtigt, men er ordføreren sikker på, at man kan holde fast i, at stort set hele forklaringen, sådan som jeg forstod ordførerens første spørgsmål, skulle være, at kvinderne kom ind på arbejdsmarkedet?

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Næste spørger er hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:42

Bent Bøgsted (DF):

Grunden til, at jeg spørger, er, at tal jo er vanvittig taknemlige. Jeg skulle lige høre hr. Anders Samuelsen med hensyn til de tal fra, nu bliver der sagt 1960 til 2012, om det ikke har en betydning for, hvor mange der står uden for arbejdsstyrken, at befolkningstallet er vokset med cirka 1 million i Danmark siden 1960. Noget andet har også betydning. Det må vel være korrekt, at den indvandring, der er sket til Danmark gennem 1980'erne og 1990'erne, og som stadig væk fortsætter, og hvormed der kommer rigtig mange, vi ikke kan få ud på arbejdsmarkedet, har betydning for det antal, der er uden for arbejdsmarkedet.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:43

Anders Samuelsen (LA):

Det er klart, at et stigende antal danskere relativt set alt andet lige vil føre til, at der er flere uden for arbejdsmarkedet. Det er der ikke det store hokuspokus i. Men det kan jo ikke løse den problemstilling, at vi samlet set år for år, stort set, har set, at der er flere og flere, der skal finansieres af reelt set i den sidste ende det private arbejdsmarked. Så uanset hvordan vi taler os frem og tilbage om det her, må man bare konstatere, at der er en stigende forsørgerbyrde, som skal håndteres.

Alt i alt ifølge regeringens egne tal er der over 2 millioner mennesker, som er på en eller anden form for overførselsindkomst, og herudover er der ca. 800.000 mennesker ansat i den offentlige sektor, og de skal reelt set finansieres af den private sektor. Sådan hænger det jo sammen. Den offentlige sektor har udgifter i form af overførselsindkomster, bygning af veje og alle andre mulige andre ting og sager og offentlige ansatte. De penge skal reelt set i den sidste ende komme fra private virksomheder, og derfor stiger den byrde, og det er selvfølgelig en udfordring for os alle sammen.

Kl. 14:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Bent Bøgsted.

Kl. 14:44

Bent Bøgsted (DF):

Vi er slet ikke uenige om, at der er et problem, som vi skal have set på. Det er slet ikke det. Men man kan vel ikke bare gå tilbage i tallene og kigge. Hr. Anders Samuelsen gik meget langt tilbage, 1970 blev også nævnt, og der var SU til alle. Det er 287.000 i dag. Det figurerer ikke i 1970, at de var uden for arbejdsstyrken. Der er sket en fordobling af antallet af pensionister. Det er de store efterkrigsår-gange. Det er vel ikke alle de her pensionisters skyld, at de har nået deres pensionsalder. Vi har jo hævet pensionsalderen til 67 år. Jeg tror da egentlig, at de der 500.000, der har nået pensionsalderen, egentlig gerne ville have det, hvis hr. Anders Samuelsen lige kunne trylle dem tilbage til kun at være 40 år. Der er jo sådan lidt af en udvikling, der også har indflydelse på det. Det er vel heller ikke hr. Anders Samuelsens skyld, at der er blevet født for få børn i dag – eller hvad? Så er det i hvert fald noget af en arbejdsopgave, hr. Anders Samuelsen kommer på.

Kl. 14:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Vist, vist.

Kl. 14:46

Anders Samuelsen (LA):

Jeg kan selvfølgelig godt have et vist medansvar for, at der bliver født for få børn. Jeg har leveret to – mig bekendt i hvert fald – og det kan man selvfølgelig godt klage over er for få. Det er så, hvad det er.

Men alt det her kan jo bare ikke tale os væk fra den problemstilling, at selv med de mest optimistiske tal, som vi lige har hørt fra økonomi- og indenrigsministeren, er det cirka fifty-fifty i 2020, med hensyn til hvor mange der i arbejde, og hvor mange der ikke er i arbejde. Det er jo de mest optimistiske tal, som vi har at gå ud fra på nuværende tidspunkt. Faktum er jo, at det med pensionsalderen har vi indvirkning på her i Folketinget. En af måderne at få færre på overførselsindkomst på er selvfølgelig at hæve pensionsalderen og også at hæve den yderligere. Det, at man gør op med efterlønnen – og det har Dansk Folkeparti også været med til at lægge stemmer til – er et af de redskaber, som vi har valgt at bruge herinde, for at prøve at begynde at dæmme op for det. Men på trods af de tiltag, som vi har gjort, og som hr. Bent Bøgsted pegede på, så er der stadig væk en enorm udfordring, som vi er fælles om at skulle løse.

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til ordføreren for forespørgerne.

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om det præsenterede forslag til vedtagelse vil foregå tirsdag den 12. marts 2013.

Jeg giver nu ordet til Venstres ordfører, fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Ifølge Dansk Arbejdsgiverforenings seneste arbejdsmarkedsrapport – det er den, jeg står med her – er mere end hver femte i den erhvervsaktive alder på førtidspension, kontanthjælp, dagpenge eller anden form for offentlig forsørgelse.

Det er en kæmpe udfordring for det danske samfund, at så mange danskere holdes uden for arbejdsmarkedet og dermed ikke er en del af fællesskabet. Man kan vel sige, at det i virkeligheden er en af de

allerstørste udfordringer for det danske samfund, for vi skal sikre, at vi får flere med, og at flere bliver selvforsørgende.

Jeg vil derfor gerne starte med at takke Liberal Alliance for at have taget initiativ til denne vigtige debat, og jeg er meget langt hen ad vejen enig med Liberal Alliances ordfører, hr. Anders Samuelsen, i beskrivelsen af den kæmpe udfordring, vi står over for. Men allervigtigst er naturligvis selve debatten om, hvordan vi får vendt udviklingen, så flere kan blive en del af arbejdsmarkedet og færre fremadrettet parkeres på offentlig forsørgelse.

For Venstre er det helt afgørende, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det har altid været og er fortsat en vigtig ledetråd for Venstres politik, at det skal kunne betale sig at yde en indsats. Og sådan lidt populært sagt skal det kunne betale sig at stå op om morgenen, tage af sted på arbejde og bidrage til fællesskabet frem for at være passiv og modtage offentlig forsørgelse, f.eks. i form af kontanthjælp. Det nytter derfor ikke, at vi har opbygget et system, hvor det desværre for alt for mange ikke kan betale sig at stå op om morgenen og dermed være en del af fællesskabet.

Finansministeren har i et svar til Folketinget understreget, og det er regeringens egne tal, jeg citerer her, at mere end 14.000 danskere rent faktisk ville have mere i disponibel indkomst, hvis de overgik til offentlig forsørgelse. Det duer bare ikke. Vi ved også, at mere end 57.000 danskere på overførselsindkomst har en gevinst på mindre end 1.000 kr. om måneden ved at komme i job. Det duer bare heller ikke. Sammenligner vi os med andre lande, og det var hr. Anders Samuelsen også inde på, så har vi markant flere på offentlig forsørgelse i Danmark, og dermed går vi jo glip af en stor arbejdskraftressource, men vi har også forholdsmæssigt langt højere offentlige udgifter til forsørgelse, end man har i andre lande.

For at sikre, at vi kan opretholde og allerhelst, som også ministeren var inde på, naturligvis videreudbygge det danske velfærdssamfund, er der brug for, at vi fortsætter ad det reformspor, som blev lagt af den tidligere regering.

VK-regeringen gennemførte således fra 2001 og frem til valget i 2011 en lang række reformer, hvis formål var at bidrage til at øge arbejdsstyrken, og det skete rent faktisk. Alene fra 2009 og frem til valget i 2011 gennemførte VK-regeringen reformer, der øgede arbejdsstyrken med mere end 100.000 fuldtidspersoner. Antallet af personer, der fik mindre end 1.000 kr. om måneden ved at tage et job, faldt fra 195.000 danskere i 2001 til 57.000 danskere i 2011.

Hvad det danske samfund ikke har brug for, er den slingrekurs, vi desværre har oplevet fra den nuværende regerings side, når det drejer sig om at øge arbejdsudbuddet. Først – ja – så forbedrede regeringen vilkårene for kontanthjælpsmodtagerne bl.a. ved at afskaffe kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen og give kontanthjælpsmodtagerne ret til at holde mere ferie. Alene de forslag bidrog til at reducere arbejdsudbuddet med op til 3.000 fuldtidspersoner.

Siden er regeringen vendt på en tallerken – det er vi glade for – og nu har man fremlagt et udspil til kontanthjælpsreform, der skal øge arbejdsudbuddet med, når det er fuldt indfaset, samlet 3.600 fuldtidspersoner, altså lidt mere end en nulstilling i forhold til det tidspunkt, da man overtog regeringsmagten.

Kl. 14:52

Tilsvarende har regeringens kurs været på skatteområdet, hvor regeringen først har hævet skatter og afgifter og dermed reduceret arbejdsudbuddet for dernæst at øge arbejdsudbuddet ved at lette de selv samme skatter og afgifter.

Venstre ønsker at fortsætte den reformkurs, som vi lagde grundstenene til med skattereformer, dagpengereform og tilbagetrækningsreform for i denne sammenhæng blot at nævne de vigtigste. Derfor valgte vi også at indgå en skatteaftale med regeringen. Vi valgte også at gå med i en førtidspensions- og fleksjobreform sammen med regeringen, ligesom vi er klar til at forhandle den nye kon-

kurrenceevnepakke, nøjagtig som vi ser frem til de kommende forhandlinger om en reform af kontanthjælpen.

Men for nu at sikre, at regeringen ikke mister modet og vender tilbage til slingrekursen, har vi foreslået regeringen, at vi sammen indgår en aftale om et byrdestop, der sikrer trygge rammer for danske virksomheder, så de ved, hvilke rammer de har at agere inden for, og, frem for alt, hvilke rammer de har at investere inden for. Faktisk er et byrdestop en udstrakt hånd fra vores side til regeringen, for med et byrdestop undgår man at komme i en situation, hvor regeringen ville blive tvunget af sit parlamentariske grundlag til at vedtage det modsatte af, hvad den netop har aftalt, f.eks. med os. Så det handler kort sagt om at holde fast i de ændringer, som vi forhåbentlig kan nå frem til gennem forhandlinger.

I Venstre fremlagde vi vores bud på en kontanthjælpsreform, og jeg kan se, at jeg desværre ikke har tid til at gennemgå den her. Men vi er klar til at møde op til de forhandlinger, vi bliver indbudt til af regeringen, når det drejer sig om at forhandle en reform af kontanthjælpen. Tak.

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 14:54

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil bare spørge ordføreren ganske kort: Er det korrekt, at hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister hævdede skatterne med 24 mia. kr., og at det alle var erhvervsskatter?

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Ulla Tørnæs (V):

I 00'erne under den borgerlige regering lavede vi samlet set tre skattereformer, og alle skattereformerne handlede om at sænke skatten på arbejdsindkomst, for det var der et bredt ønske om hele vejen op igennem 00'erne, og det handlede bl.a. om at øge arbejdsudbuddet. Det var altså et væsentligt bidrag til den diskussion, som vi netop har her, og de skattereformer, som vi gennemførte, var et væsentligt bidrag op gennem 00'erne til netop at øge arbejdsstyrken.

Det er korrekt, at en del af personskattelettelserne blev gennemført ved, at man indførte andre afgifter, herunder også afgifter, som blev pålagt dansk erhvervsliv. Jeg forstår, at det er det, ordføreren spørger ind til.

Kl. 14:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Leif Lahn Jensen.

Kl. 14:55

Leif Lahn Jensen (S):

Så svaret til det er, at den tidligere statsminister pålagde erhvervslivet ekstra skatter for 24 mia. kr. Det takker jeg for.

Det næste spørgsmål, jeg så kan stille, er: Er det korrekt, at den her regering har afskaffet hr. Lars Løkke Rasmussens fedtafgift, multimedieskat, iværksætterskat og også en del andre afgifter, bl.a. på farligt affald, og at det er en del afgifter, som hr. Lars Løkke Rasmussen selv har fundet på? Hvis det er korrekt, forstår jeg ikke helt den der med slingrekurs, for så burde Venstre måske selv rette ind.

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:56

Ulla Tørnæs (V):

Det er mageløst! Jeg tror faktisk ikke, at jeg har gået i den samme skole som hr. Leif Lahn Jensen. Jeg sagde nemlig ikke ja til det spørgsmål, som hr. Leif Lahn Jensen stillede. Jeg forsøgte at redegøre for, hvad den tidligere regering havde gennemført af reformer, herunder skattereformer, der omlagde beskatningen fra at være en hård beskatning på arbejdsindkomst til beskatning af andre områder. Men samlet set kan jeg ikke bekræfte, at skattetrykket, som hr. Leif Lahn Jensen spørger ind til, blev øget med 24 mia. kr.

Det var jo slet ikke det, skattereformerne handlede om, tværtimod handlede de netop om, som jeg nu har sagt flere gange, at lette skatten på arbejdsindkomst for at bidrage til at udvide arbejdsstyrken. Og det er det, den her forespørgsel handler om. Den handler om, hvor vigtigt det er og også var i 00'erne, at vi har den arbejdskraft til rådighed, som virksomhederne efterspørger. Det er jo en kendt sag, at under højkonjunkturer i 2006, 2007 og 2008 var der efterspørgsel på arbejdskraft, og det betød lønstigninger, som vi i dag må betale prisen for. Det er derfor, at rigtig mange arbejdspladser i dag flytter til udlandet; lønomkostningerne er ganske enkelt for høje.

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 14:58

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil også gerne starte med at takke Liberal Alliance for at rejse den her forespørgselsdebat, for det er jo, synes vi alle, en meget, meget vigtig debat. Det er et faktum, at vi i Danmark står med den centrale udfordring, at der er flere ældre, der forlader arbejdsmarkedet på grund af alder, end der er unge, der kommer ind på arbejdsmarkedet. Derfor er regeringen jo optaget af fremadrettet at få skabt et samfund med en større andel af befolkningen i beskæftigelse. Jeg synes, at netop denne forespørgselsdebat viser, at det er den helt rigtige prioritering, regeringen har valgt.

I forbindelse med denne forespørgselsdebat er der gjort særlig opmærksom på Økonomisk Redegørelse, december 2012, og en analyse fra KORA af beskæftigelsesandele i Danmark. Begge analyser understøtter det, vi egentlig godt ved, nemlig at Danmark er presset af demografien. Liberal Alliance fremhæver i deres forespørgsel, at Økonomisk Redegørelse, december 2012, viser, at beskæftigelsen er faldet siden 2009, hvilket selvfølgelig er et naturligt krisetegn. Det forsøger regeringen konstant at imødegå ved at sikre vækst i Danmark og skabe arbejdspladser.

I undersøgelsen fra KORA er målgruppen alle danskere fra vugge til grav og ikke kun dem i den arbejdsduelige alder. Her ser vi den samme udvikling som i den økonomiske redegørelse. Eftersom undersøgelsen desuden arbejder med prognoser, der ikke medtager de reformer, som regeringen har gennemført eller foreslået, tydeliggør den desuden behovet for en handlekraftig og aktiv regering, altså en regering, der er i arbejdstøjet og ikke ligger i hængekøjen.

Regeringen har gennemført en række reformer og foreslået en række tiltag, der netop tager højde for disse udfordringer. Formålet med reformerne er bl.a. at øge den andel af befolkningen, der er i arbejde. Her er det selvfølgelig vigtigt at nævne tilbagetrækningsreformen, der netop sikrer, at flere bliver på arbejdsmarkedet i længere tid. Men det er også rigtig, rigtig vigtigt, at regeringen har fokus på senere at fastholde de her mennesker i arbejde netop ved at have fokus på Forebyggelsesfonden.

Regeringens allerede gennemførte skattereform og reform af førtidspension og fleksjob er også rigtig gode eksempler. Begge refor-

mer øger beskæftigelsen i Danmark fremover; skattereformen ved at sætte skatten markant ned på arbejde; reformen af førtidspension og fleksjob ved at skabe rammerne for en mere aktiv tilværelse for syge medborgere. De to tiltag alene øger den strukturelle beskæftigelse med 16.000-17.000 personer i 2020 og betyder op mod 30.000 flere beskæftigede på langt sigt.

Derudover er regeringen netop kommet med forslag til reformer, der yderligere vil hæve beskæftigelsesandelene, deriblandt SU-reformen og kontanthjælpsreformen. Med vores forslag til SU-reformen råder vi netop bod på, at unge mennesker er for lang tid om at gennemføre deres uddannelse og dermed komme ud på arbejdsmarkedet. Regeringens forslag til kontanthjælpsreformen giver også de unge et kærligt skub væk fra passiv kontanthjælpsforsørgelse og ud i uddannelse eller arbejde. De to forslag vil øge beskæftigelsen med 8.000 mennesker på sigt. Dertil kommer sygedagpengereformen, som også bidrager positivt ved at vi får flere syge væk fra langvarig passiv forsørgelse og i gang igen.

Med regeringens nye vækstplan sætter vi ekstra fokus på at styrke den danske konkurrenceevne. Det skaber først og fremmest arbejdspladser, men løfter også danskernes uddannelsesniveau. En ting er at skabe større arbejdsudbud, men det nytter ikke noget, hvis arbejdsstyrkens kompetencer ikke matcher den efterspørgsel, der er. Uddannelse er derfor en hjørnesten i regeringens reformprogram. Vi vil ikke bare have den bedst uddannede generation i danmarkshistorien, altså dygtige unge; vi vil også prioritere efteruddannelse meget, meget højt. Det er klart, at når man skal være længere tid på arbejdsmarkedet, skal vi også bruge ressourcer på at gøre dem, der skal være på arbejdsmarkedet, dygtigere. Og det gør vi bl.a. ved at investere samlet 1 mia. kr. i efteruddannelse med vores nye vækstudspil.

Konklusionen på regeringens ambitiøse reformarbejde er altså, at det vil være over halvdelen af befolkningen, der er i beskæftigelse i 2020. Det vil – på grund af de flere ældre, som jeg startede med at sige – selvfølgelig være svært, men det vil ske. Men det kræver naturligvis også en målrettet indsats i Danmark, og det kræver fortsat opmærksomhed på vækst, beskæftigelse og økonomisk udvikling.

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en stribe korte bemærkninger. Først er det hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:02

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Jeg har blot lige et spørgsmål til hr. Leif Lahn Jensen om reformerne af SU'en og kontanthjælpen og om vækstpakken: Hvordan kan det være, at Socialdemokratiets ordfører synes, at det er så fantastisk at tage 2 mia. kr. fra SU'en og 1 mia. kr. fra kontanthjælpen for at sænke selskabsskatten, hvilket ikke giver særlig mange job? Var det ikke bedre, at man satsede mere på at sænke afgifter? Jeg ved godt, det også er med i vækstpakken, men man er låst fast på, at det skal give 1 mia. kr. fra kontanthjælpen og 2 mia. kr. fra SU'en, og at det skal bruges til at sænke selskabsskatten med. Er det ikke sådan lidt den forkerte vej at gå, når det ikke giver ret mange nye job?

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:03

Leif Lahn Jensen (S):

Det her med kontanthjælp er et rigtig godt eksempel på, at vi har fået en ny regering, for kontanthjælpsreformen er netop en win-win-situation, som man siger. For hvad er det, der sker? Vi beholder pengene inden for reformen. Med vores udspil sørger vi for at have fokus på den enkelte, for at få alle i gang. Alle skal have en chance. Vi

skal have folk på passiv forsørgelse i arbejde. Vi mener helt klart, at de har det bedst med det. Og hvis det så sker, kommer de her mennesker ud og får et arbejde. De får et bedre liv, og de tilfører så også samfundet flere penge. Det vil sige, at de får et godt liv, og samfundet bliver rigere. Det kan man da kun synes er en rigtig god idé.

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Bent Bøgsted.

Kl. 15:04

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo ikke et spørgsmål om, at det er en dårlig idé at lave en reform af kontanthjælpen. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Men når man kigger på bundlinjen, når man kigger på de penge, der bliver flyttet rundt i kontanthjælpssystemet, og som skal bruges til noget andet, så er bundlinjen 1 mia. kr., der skal gå til vækstpakken til sænkelse af selskabsskatten. Det kan hr. Leif Lahn Jensen ikke komme uden om, det står i reformen. Det er rigtigt, at der er nogle beløb, der bliver flyttet rundt i systemet. Og i forhold til SU'en er det låst fast, at det på bundlinjen skal give 2 mia. kr.

Jeg vil bare lige høre hr. Leif Lahn Jensen, om det er o.k., hvis nu kontanthjælpsreformen kun giver 0,5 mia. kr. til at blive flyttet over til vækstpakken, og hvis SU-reformen måske kun giver 1 mia. kr. i stedet for 2 mia. kr. Er det acceptabelt for regeringen og for hr. Leif Lahn Jensen?

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Leif Lahn Jensen (S):

Det, som vi gør i den her regering, er, at vi investerer i mennesker. Det er vigtigt for os at få mennesker videre, så de kan få et godt liv, og det betyder at være i arbejde. Og når man investerer i mennesker, investerer man også i samfundet, og det vil sige, at vi sørger for at bruge de penge, som vi sparer i kontanthjælpsreformen – og her er det noget, som hr. Bent Bøgsted fuldstændig har misforstået – på at få de her mennesker i uddannelse for at få dem tættere på arbejdsmarkedet.

Hvis vi gør det rigtig godt, hvilket vi forhåbentlig gør – og der er rigtig, rigtig mange her, der støtter den kontanthjælpsreform – så lykkes det rent faktisk på sigt også at tilføre samfundet penge og dermed give mulighed for at bruge de penge til at skabe endnu mere udvikling i samfundet. Og igen: Det kan vi da kun være rigtig, rigtig tilfredse med.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så giver jeg ordet til hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:06

Jacob Jensen (V):

Tak for det. På det pressemøde, der blev afholdt her forleden dag, i tirsdags, i forbindelse med lanceringen af denne vækstpakke, blev statsministeren spurgt, om det var klassisk socialdemokratisk politik at beskære SU'en og kontanthjælpen og så sænke selskabsskatten. Til det svarede hun måske lidt overraskende, at ja, det var klassisk socialdemokratisk politik. Jeg vil bare høre, om ordføreren er enig i det.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen jeg kan jo sådan set bare sige det, jeg sagde før, nemlig at det er klassisk socialdemokratisk politik at investere i mennesker. Det er jo det, vi gør med alle de her reformer. Som jeg sagde før, så sørger vi for at give dem uddannelse, vi sørger for at få dem tættere på arbejdsmarkedet, vi sørger for, at de bliver raske i en fart. Vi gør alt, hvad vi overhovedet kan, for at sørge for, at de her mennesker får det godt. Og hvad sker der så samtidig? Der sker det, at vi også sørger for at skabe arbejdspladser.

Hvis ikke vi sørgede for, at de mennesker fik det godt og kom ud på arbejdsmarkedet, kom igennem en uddannelse, så ville det også være fuldstændig ligegyldigt, at der ikke var ret mange arbejdspladser, for så var der ikke nogen til at tage de job. Så de to ting går hånd i hånd. Det, som Venstre glemte, dengang de havde regeringsmagten, var at investere i mennesker. Det er det, vi gør nu, og det er vigtigt at investere i mennesker, hvis arbejdspladserne og arbejdsgiverne også skal have nogle rigtig dygtige folk at tage af, når der kommer rigtig gang i den igen.

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:07

Jacob Jensen (V):

Jeg gik ud fra, at når man opererer med udtryk, som at noget er klassisk, så drejer det sig om noget, der ligesom har gjaldt en rum tid. Derfor kan man jo undre sig lidt over, at statsministeren vælger at kalde det klassisk socialdemokratisk politik at sænke selskabsskatten, når det, husker jeg, ikke er mere end 5-6 måneder siden, at finansministeren talte om, at en sænkelse af selskabsskatten ikke var på regeringens dagsorden.

Hvordan hænger de to ting sammen? Skal man forstå det sådan, at når det er klassisk socialdemokratisk, er det noget, der måske har gjaldt 1, 2 eller 3 uger eller et par måneder, men ikke længere? Eller hvordan skal man opfatte det, når man bliver fortalt, at noget er klassisk socialdemokratisk, selv om det godt nok kun har gjaldt i 5-6 måneder?

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:08

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg forventer ikke, at spørgeren ved, hvad klassisk socialdemokratisk politik er, og det er også derfor, at jeg gerne vil give et svar nu: Det er netop – det er mange ting – at skabe arbejdspladser. Hvorfor skaber vi arbejdspladser? Det gør vi, fordi vi skal udvikle det her samfund. Hvorfor gør vi det? Det gør vi for at skabe en god økonomi. Hvorfor gør vi det? Det gør vi, fordi vi på sigt skal have råd til en bedre velfærd.

Det hele går hånd i hånd, og det er netop derfor, at det er rigtig, rigtig vigtigt, at vi, samtidig med at vi skaber arbejdspladser, også sørger for, at de her mennesker kommer hurtigt igennem systemerne og hurtigt, godt, trygt og sikkert ud på arbejdsmarkedet, så vi kan bruge dem derude, når det virkelig går stærkt igen. Det er klassisk socialdemokratisk tænkning – det er i hvert fald sådan, jeg opfatter det.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:09

Per Clausen (EL):

Jeg skal jo ikke blande mig i, hvad der er klassisk socialdemokratisk politik, man bare i al stilfærdighed sige, at den lange sammenhængende række af argumenter, jeg har imod selskabsskattelettelser, og som alle sammen stammer fra socialdemokrater, vil jeg nu bruge. Men jeg skal nok lade være med at sige, at det var udtryk for socialdemokratisk politik. For de havde bare i en række år misforstået, hvad der var socialdemokratisk politik. Nu har de forstået det. Og det er selvfølgelig spændende.

Jeg har stillet et spørgsmål til hr. Leif Lahn Jensen, og det handler om kontanthjælp. Jeg kan forstå, at kontanthjælpen til en række unge under 30 år skal forringes, for nogles vedkommende med flere tusinde kroner om måneden. Jeg vil godt spørge hr. Leif Lahn Jensen om, hvor mange af disse unge hr. Leif Lahn Jensen forventer kommer i arbejde næste år og næste år igen, og hvor mange af disse mennesker vil bare blive fattige, fordi regeringen nu indfører en ny fattigdomsydelse som erstatning for de gamle fattigdomsydelser?

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Leif Lahn Jensen (S):

Den her gruppe af kontanthjælpsmodtagere er langt mere blandet. Det vil tage rigtig lang tid at få nogle af dem i gang, mens vi kan få andre rimelig hurtigt i gang. Der er jo tre matchgrupper, men det er meget mere nuanceret.

Det, jeg tror er vigtigt for de her mennesker, er, at vi fortæller dem, at vi nu investerer i dem og gør noget for dem. Vi sørger for, at de får en uddannelse. Vi sørger for, at de får en aktiv indsats frem for som i dag, hvor man tit ser, at de her mennesker bliver ladet alene. Der er mange af dem, der kommer og siger til mig: Jeg vil gerne hjælpes med et eller andet. Men man bruger ikke tid på dem. Det synes jeg er synd. Det synes jeg er ærgerligt. Det er netop det, vi vil løfte i den her reform.

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Per Clausen.

Kl. 15:10

Per Clausen (EL):

Hr. Leif Lahn Jensen erkender, at der i den her gruppe, som er mellem 25 år og 30 år, er rigtig mange – formentlig 80-90 pct. af dem – som ikke umiddelbart kan få et arbejde. Man kan sige, at jo dårligere, de er stillet, jo længere tid vil det tage. Men i hvor mange år skal de mennesker så være fattige, før hr. Leif Lahn Jensen synes, at nok er nok? Pointen er jo, at de her mennesker bliver sat ned på nogle ydelser, som er lavere end nogle af de fattigdomsydelser, vi tidligere var stolte af at afskaffe. Det er jo det, der er kernen i det her.

Tror hr. Leif Lahn Jensen, at de tusindvis af unge mennesker, som får ødelagt deres økonomi, bliver grebet af glæde og begejstring over det udspil, der her kommer fra regeringen?

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Leif Lahn Jensen (S):

Altså det, det hele drejer sig om, er netop det, som også forespørgslen går ud på, nemlig at vi skal sørge for, at der er rigtig, rigtig mange mennesker, der kommer tættere på arbejdsmarkedet. Det er netop

det, vi gør, fordi vi laver den her aktive indsats for dem. Jeg tror, at de har brug for den her indsats. De har brug for, at vi tænker helt anderledes i hele beskæftigelsesindsatsen, i hele indsatsen for dem.

Vi skal netop gå ind og interessere os for de her mennesker, samtidig med at vi sørger for at bruge flere penge på uddannelse, samtidig med at vi skaber arbejdspladser. Det er på den måde, vi skaber en rigtig god udvikling, så de her mennesker kan komme tættere på arbejdsmarkedet. Det synes jeg at de har fortjent, og det er bestemt også det, vi vil stå i spidsen for, og det er det, vi har prøvet at udtrykke i vores udspil til en kontanthjælpsreform.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 15:12

Ulla Tørnæs (V):

Tak. Jeg vil gerne vende tilbage til det her med klassisk socialdemokratisk politik. Jeg forstår på statsministeren såvel som på hr. Leif Lahn Jensen, at det her er kerneklassisk socialdemokratisk politik. Så er det bare, jeg lige bliver nødt til at spørge ordføreren: Hvordan kan det være, at man fra Socialdemokratiets side stemte imod de reformer, som den tidligere regering vedtog, og som bl.a. lempede selskabsskatten, og som i øvrigt også bidrog til at øge arbejdsudbuddet ganske mere end den her klassiske socialdemokratiske politiske plan, som regeringen fremlagde forleden dag. Hvorfor stemte man imod, da man havde chancen for at få gennemført det, man i dag bryster sig af er klassisk socialdemokratisk politik?

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Leif Lahn Jensen (S):

Forskellen på den skattereform, som Venstre jo selv var med til at lave, som regeringen her indførte, og så det, som den borgerlige regering typisk gjorde, når den lavede skattereform, var, at den her regering også gav skattelettelser til dem med de laveste indkomster. Og det gjorde vi jo netop, fordi det skulle kunne svare sig at arbejde. Dengang den blå regering var til, gav de flere skattelettelser til vennerne, der havde masser af penge, mens vi typisk har gjort det hele mere nuanceret. Vi har selvfølgelig lyttet, og vi ved jo godt, det skal kunne svare sig arbejde. Og sådan var det jo netop med den her reform; det var nok også derfor, Venstre var med. Så derfor synes jeg, det er en ret god reform, og derfor er det en helt anderledes skattereform end den, som Venstre lavede, dengang de var ved magten.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ulla Tørnæs.

Kl. 15:14

Ulla Tørnæs (V):

Jamen jeg forstår det stadig ikke. Da man for ganske få år siden havde muligheden og chancen for at få gennemført klassisk socialdemokratisk politik, nemlig en sænkning af selskabsskatten, valgte man at stemme imod og talte om 12 minutter og om mange andre luftige planer. Kan hr. Leif Lahn Jensen ikke bare fortælle mig, hvorfor det var, man stemte imod klassisk socialdemokratisk politik i form af en sænkning af selskabsskatten, da man havde chancen for at få det gennemført?

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg tror, det er fuldstændig umuligt at få indført klassisk socialdemokratisk politik med en blå regering, og det var temmelig sikkert også det, man vurderede dengang, altså at det var umuligt.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Anders Samuelsen (LA):

Kan hr. Leif Lahn Jensen fortælle Folketinget, hvor meget den vækstplan, som blev lagt frem i går, netto forventes at bidrage med i 2020 i forhold til den strukturelle beskæftigelse? Altså, hvad er tallet? Vi hørte i overskrifterne tallet 150.000 frem til 2020, men isoleret set, hvad bidrager vækstplanen så med i forhold til den strukturelle beskæftigelse?

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:15

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er lidt usikker på, om jeg har forstået spørgsmålet. Nu nævnte hr. Anders Samuelsen selv de der 150.000 arbejdspladser, og for os er det jo vigtigt netop at skabe arbejdspladser i en vækstplan. Det, der er så vigtigt for os, er jo at skabe udvikling i det her land. Det er at sørge for, at vores private arbejdspladser – arbejdsgivere og virksomheder – har det rigtig, rigtig godt og kan tjene penge og blive her, så vi netop kan få skabt endnu flere arbejdspladser, og så vi netop også kan have arbejdspladser til alle de mennesker, vi via de andre reformer får ud, og som vi prøver at give et rigtig godt arbejde. Det er det, vi forsøger med vækstplanen, og det er det, jeg håber på lykkes rigtig, rigtig godt.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Anders Samuelsen.

Kl. 15:16

Anders Samuelsen (LA):

Det kunne jeg så ikke få svar på, men jeg kan så fortælle, hvad tallet er. På side 9 i regeringens vækstplan er der en figur, og i anmærkningerne til den står:

»Reformerne af SU og kontanthjælp samt vækstplanens lempelser af erhvervslivets vilkår« – altså de tre elementer – »skønnes at løfte den strukturelle beskæftigelse med ca. 9.000 personer i 2020«.

Man kan tage de to elementer ud, som ikke blev præsenteret i går, men som er en historie for sig, nemlig SU og kontanthjælp, og de to elementer i sig selv vurderer regeringen vil bidrage med ca. 7.500. Tilbage er der 1.500 fra den plan, der blev lagt frem i tirsdags, som er et bidrag til at forbedre den strukturelle beskæftigelse. 1.500! Kan hr. Leif Lahn Jensen bekræfte det tal?

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:17

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen vi kan da godt lave alt muligt talfnider. Det kan man altid gøre. Jeg synes ikke, det er det interessante. Det interessante er – nu står jeg også her med en liste foran mig – alle de afgiftslettelser, som

Kl. 15:17

vi jo så har bl.a. for at rydde op efter en Venstre-regering; det er, hvordan vi virkelig skaber arbejdspladser til ufaglærte, til faglærte, til mindre håndværksvirksomheder, til Udkantsdanmark, til alle de her industrivirksomheder. Vi kan godt lave talfnider, men jeg synes bare, det er vigtigt at sige: Prøv at høre her, har vi en vækstplan, hvori der er nogle muligheder for at skabe arbejdspladser?

Det er jo netop det, som jeg hører at Liberal Alliance ønsker, og som jeg hører Liberal Alliance sige hele tiden: Lad os skabe arbejdspladser. Derfor synes jeg da, vi skal gå sammen om at skabe de her arbejdspladser, gå sammen om at lave reformer, som giver de her mennesker – kontanthjælpsmodtagere, dem på sygedagpenge, alle de her mennesker – et meget bedre liv ved at få dem tættere på arbejdsmarkedet. Jeg synes, det er det, vi skal koncentrere os om, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at hvis det lykkes, hvis den vækstplan lykkes, hvis alle de reformer lykkes, får vi et meget bedre Danmark, vi får endnu flere i arbejde, og vi får de tal, som Liberal Alliance jo egentlig også ønsker.

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:18

Joachim B. Olsen (LA):

Socialdemokratiet bryster sig meget af velfærdssamfundet og ynder at sige, at de er ophavsmænd til det. Nu har vi i dag en debat om antallet af mennesker på offentlig forsørgelse i Danmark. Da man for 50 år siden holdt skåltaler og talte om, at vi skulle opbygge velfærdssamfundet, talte man om, at man skulle skabe et samfund, hvor flere skulle være selvforsørgende. Det var et mål. Man skulle også tage sig af de svageste.

Nu er vi så i en situation, hvor der er 800.000 på offentlig forsørgelse i den arbejdsdygtige alder i en periode, hvor det på alle måder er blevet lettere at klare sig selv, fordi reallønnen er steget med over 300 pct., vi kan købe flere varer, vi kan købe flere serviceydelser. Historisk set har det betydet, at beskæftigelsen skulle være steget, at færre mennesker skulle være ude af stand til at klare sig selv. Alligevel har vi set den omvendte udvikling.

Helt overordnet set – og der er rigtig mange gode ting ved velfærdssamfundet, som vi også vil holde fast i, men helt overordnet set: Er det en succes, at 23 pct. af befolkningen i den arbejdsdygtige alder er på overførselsindkomst?

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:19

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen hvorfor er det, vi laver de her reformer? Hvorfor kommer vi med en vækstplan? Det er da netop, fordi vi vil have flere mennesker i arbejde, det er da netop, fordi vi gerne vil have alle de her virksomheder til at blive her i landet.

Så hører jeg hr. Joachim B. Olsen spørge, om det ikke er Socialdemokratiet, der har svigtet. Jeg står her med et svar på hr. Joachim B. Olsens spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren, hvori der er en masse tal, og hvor man kan se helt tilbage til de forskellige regeringer og de forskellige årstal, og det viser sig, at det lykkedes den borgerlige regering, der var før Nyrup, at få 300.000-400.000 flere fra arbejdspladserne og ud på passiv forsørgelse. Nyrup var dygtig, tallet steg så kun under ham med 30.000. Under den tidligere regering, som vi lige er kommet af med, steg det så med 300.000. Den tidligere regering vil sikkert give krisen skylden for det.

Nu har vi jo så bare igen sagt, at vi gerne endnu en gang vil rydde op efter en borgerlig regering og se, om vi ikke kan gøre det bedre;

det er jeg ikke et sekund i tvivl om at vi kan. Det er faktisk det, vi forsøger.

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Joachim B. Olsen.

Kl. 15:20

Kl. 15:21

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen jeg står ikke her og forsvaret det, som tidligere borgerlige regeringer har gjort. Jeg synes, at man på mange måder har fejlet. For man har nemlig ikke – og det er, uanset om det har været socialdemokratiske regeringer eller borgerlige regeringer – forstået at løse det problem, at så stor en andel af befolkningen i den arbejdsdygtige alder er på overførselsindkomst.

Men jeg kan forstå – det udleder jeg af det, som hr. Leif Lahn Jensen siger på talerstolen i dag – at det er et problem, at så stor en andel af befolkningen er på overførselsindkomst, og at det ikke er meningen, at så mange skal være det. Og det er jo godt, for så er vi enige om noget.

Så bliver der spurgt af hr. Anders Samuelsen, om man mener, at den her vækstplan og de andre initiativer, man har lagt frem, løser det. Altså, tager man virkelig den opgave seriøst? Mener man, at man tager opgaven seriøst, når man fremlægger en vækstplan, som øger beskæftigelsen med 1.500 personer frem mod 2020? Det der med de 150.000 er jo afhængigt af konjunkturer, og at man håber på en vækst på 2 pct. – der har det i øvrigt slået fejl, hver eneste gang det har været prøvet at bedømme det.

Men isoleret set regner man med, at det øger beskæftigelsen med 1.500 personer, at en kontanthjælpsreform øger beskæftigelsen med 3.900, set i forhold til at der er 130.000 på kontanthjælp, at en SU-reform øger beskæftigelsen med 3.600. Er det seriøst? Mener man så helt seriøst, at man gerne vil nedbringe antallet af danskere, der er på offentlig forsørgelse?

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Leif Lahn Jensen (S):

Når vi siger, at vi vil skabe arbejdspladser, og når vi siger, at vi vil give mennesker et rigtig godt liv og et meget bedre liv ved at få dem fra en passiv indkomst og så ud i arbejde, så mener vi det, og vi er ikke et sekund i tvivl om, at vi har ret.

Men jeg hører da hele tiden hr. Joachim B. Olsen angribe Socialdemokratiet for at lave slingrekurs og for, at der ikke helt er hold i de her ting. Jeg kan så spørge den anden vej, for jeg kan igen se et svar fra finansministeren til hr. Joachim B. Olsen. Hr. Joachim B. Olsen vil gerne høre finansministeren: Hvad nu, hvis vi sætter kontanthjælpen så langt ned, at der er en forskel på 3.000 kr. mellem kontanthjælpen og den laveste løn på omkring 110 kr. i timen. Hvis vi sætter den ned fra i morgen, så der er 3.000 kr. i forskel, hvad giver det så af arbejdspladser? Det giver 400 personer.

Det vil sige, at løsningen for hr. Joachim B. Olsen og hele Liberal Alliance er 400 personer. Så synes jeg da også, at Liberal Alliance skal starte med at kigge deres egne tal igennem, inden de begynder at angribe andre.

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Mike Legarth (KF):

Det er jo en helt særlig fornøjelse for mig at høre og overvære hr. Leif Lahn Jensen her på talerstolen med fryd i stemmen fortælle om de her lettelser af selskabsskatten. Det er en stor fornøjelse for mig at overvære. Jeg vil godt igen have hr. Leif Lahn Jensen til at bekræfte, at han synes, at det er rigtig godt og sundt for dansk erhvervsliv. Det er det jo, men jeg vil bare godt høre det – også i forhold til de mange debatter, vi har haft tidligere.

Så synes jeg, at hr. Leif Lahn Jensen går temmelig vidt, når han siger, at vi andre her i salen laver fnidder med tallene. Det synes jeg at hr. Leif Lahn Jensen er den første til at gøre, når han nævner de ting, der er givet for at kunne finansiere skattelettelser. Altså, det var ikke tilfredsstillende, men man må dog sige, at det var skattereformer, der gik i nul. Det var skatteomlægninger, som vi Konservative kunne overbevise Venstre og Dansk Folkeparti om skulle gennemføres. Man ville ikke være med til netto at sænke skatten. Jeg synes, at hr. Leif Lahn Jensen manipulerer med tingene.

Men det sidste og det egentlige, jeg vil spørge om, er: Når vi nu skal lave en kontanthjælpsreform, har jeg så ordførerens ord på, at man vil sørge for, at de ca. 14.000 mennesker, der vil tjene penge på at gå på offentlig forsørgelse, får ændret deres vilkår, sådan at der selvfølgelig er en gevinst ved at gå på arbejde?

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:24

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg synes, det er rart at høre, at hr. Mike Legarth kan høre, at jeg har fryd i stemmen. Jeg er faktisk i godt humør lige for tiden, for vi gør rigtig, rigtig meget for at hjælpe en masse mennesker. Vi laver en vækstplan for at skabe arbejdspladser, vi laver masser af reformer for at få de her mennesker tættere på arbejdsmarkedet. Om det lykkes at få de her mennesker tættere på arbejdsmarkedet ved at lave en god kontanthjælpsreform, er jo desværre ikke op til os alene. Jeg forstår ikke helt, hvorfor vi ikke fik over 50 pct. af stemmerne ved sidste valg, men det fik vi ikke, så vi skal jo have hjælp fra den anden side, bl.a. fra Konservative. Så hvis Konservative sammen med os kan lave en rigtig god kontanthjælpsreform, kan sørge for, at vækstplanen går rigtig godt igennem, så vil hr. Mike Legarth høre, at min fryd i stemmen stiger, og at mit humør bliver rigtig, rigtig højt.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mike Legarth.

Kl. 15:25

Mike Legarth (KF):

Det er jeg rigtig glad for, og jeg vil give ros og anerkendelse. Dagsordenen er rigtig. Man kunne så godt være gået lidt videre, men det er rart, og der er fuld opbakning til det. Vi vil selvfølgelig gerne medvirke til at lave den kontanthjælpsreform, men jeg formoder, at det så skal forstås som en accept af, at det er rigtigt, altså at man har identificeret det problem, at 14.000 mennesker, der går på arbejde, rent faktisk ville kunne tjene flere penge ved at flytte sig over på offentlig forsørgelse, og at det synes Socialdemokraterne og den her regering er forkert, og at det vil de ændre på.

Mit tillægsspørgsmål er. Gælder det så også for familierne – det gør det forhåbentlig – sådan at det kan betale sig at tage et arbejde, og at man ikke skal tjene 30.000 kr. som den ene part, for at det kan betale sig på bundlinjen? I så fald er vi to, der smiler med ægte glæde, nemlig hr. Leif Lahn Jensen og jeg selv.

Kl. 15:26

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Leif Lahn Jensen (S):

Det, jeg kan garantere hr. Mike Legarth, er, at det, vi har allermest fokus på, er at give de her mennesker et bedre liv. Jeg tror simpelt hen ikke på, at der er nogle, der har et godt liv ved ikke at få en chance, ved at sidde og få kontanthjælp og ikke blive prøvet af, ikke få en uddannelse, ikke komme ud i et eller andet. De her mennesker har fortjent, at vi investerer i dem. De har fortjent, at vi interesserer os for dem, og det gør vi med den her reform.

Men hvis vi ikke samtidig skaber arbejdspladser, hjælper det ikke noget. Det hjælper ikke noget, at vi sender en masse hurtigt igennem uddannelsessystemet eller sender kontanthjælpsmodtagere ud på arbejdsmarkedet eller gør de syge raske og lader dem stå derude, hvis ikke vi samtidig skaber arbejdspladser. Det hele hænger sammen, det har den her regering set, og det er jo derfor, jeg står her og smiler og er i så godt humør og håber på, at den anden side også har set det og vil hjælpe os med det.

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Sidste spørger er hr. Hans Andersen.

Kl. 15:27

Hans Andersen (V):

Tak for det. Hr. Leif Lahn Jensen har tidligere svaret, at det med en borgerlig regering er umuligt at få gennemført klassisk socialdemokratisk politik. Så vil jeg bare spørge, om det så er klassisk socialdemokratisk politik, vi ser her med vækstplanen, med sænkelse af selskabsskatten og med fjernelse af kørselsafgifter og alle de andre ting.

Det er et spørgsmål, jeg gerne vil bede om et svar på. Vi har indtil videre ikke rigtigt fået noget svar på, om det, der ligger med den vækstplan, der er lanceret, er klassisk socialdemokratisk politik, for det må det jo være. For i tiden med den borgerlige regering var det jo umuligt at få gennemført klassisk socialdemokratisk politik.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:28

Leif Lahn Jensen (S):

Det er en skam, der ikke er flere, der spørger mig, for hver eneste gang jeg bliver spurgt om klassisk socialdemokratisk politik, så kommer jeg i godt humør. Men nu bliver jeg så spurgt igen. Det er så ikke første gang, jeg har fået det spørgsmål her, men jeg vil gerne svare på det igen.

Det, der er klassisk socialdemokratisk politik og forskellen til den tidligere regering, er, at vi ikke kun investerer i virksomhederne, vi investerer også i menneskerne. Det vil sige, at det i vores vækstplan går ud på samlet at sørge for, at virksomhederne har det godt, at de gider at være i det her land, samtidig med at vi via de andre reformer sørger for, at de her virksomheder har nogle dygtige, sunde folk, nogle, som synes, at det er dejligt arbejde i de her virksomheder, nogle, som hver eneste dag vil kæmpe for, at de her virksomheder kan have det godt, og som vil sørge for, at de også har det godt i det her land.

Igen: Hvis virksomhederne har det godt, lønmodtagerne har det godt, så har vi alle det godt. Og ved I hvad, venner? Det er socialdemokratisk politik.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hans Andersen.

Kl. 15:29

Hans Andersen (V):

Jeg kunne tolke det i retning af, at det er klassisk socialdemokratisk politik at sænke selskabsskatten – det vil jeg tillade mig at gøre. Så vil jeg bare spørge til et andet element, som nu også er kommet frem: boligjobordningen.

Vi havde en længere debat om boligjobordningen i forbindelse med vedtagelsen af finansloven, hvor jo boligjobordningen var blevet fjernet. Det måtte jeg jo i hvert fald forstå som klassisk socialdemokratisk politik. Nu er boligjobordningen så med i vækstplanen igen, og så er mit spørgsmål: Hvad er klassisk socialdemokratisk politik? Er det at støtte boligjobordningen? Eller synes man egentlig i bund og grund, at den skal fjernes?

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:29

Leif Lahn Jensen (S):

Hvad er klassisk liberalistisk politik? Er det at indføre mange afgifter eller ikke at indføre mange afgifter? For jeg er i tvivl.

Vi rydder stadig væk op efter alle de afgifter, som hr. Lars Løkke Rasmussen pålagde erhvervslivet – det gør vi stadig væk. Så hvad er klassisk liberalistisk politik? Det tror jeg selv at hr. Lars Løkke Rasmussen er i tvivl om.

Men jeg ikke i tvivl om, hvad klassisk socialdemokratisk politik er. Det er at hjælpe mennesker; det er at sørge for, at de får et bedre liv; at de kommer ud på arbejdsmarkedet; at vi sørger for at få skabt rigtig gode arbejdspladser. Det er det, vi gør, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at hvis vi får hjælp til det fra den modsatte side, altså hvis vi får den tid, vi skal bruge, til det, så kommer det til at gå ligesom alle de andre gange, ordførerne her i salen har set der er kommet en socialdemokratisk ledet regering, nemlig rigtig godt.

Så vi vil vise, at vi endnu en gang kan rydde op efter en borgerlig regering, der stort set ikke har vidst, hvad den ville. Men det gør vi, og med de her ting har vi vist vejen.

Kl. 15:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så giver jeg ordet til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:30

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Man må i den grad sige, at Socialdemokratiets veje er uransagelige. Klassisk socialdemokratisk politik er at indføre afgifter, men inden de rigtig er trådt i kraft, fjerner man dem igen, for så kan man selv sige, at man har ført klassisk socialdemokratisk politik. Det fristes man til at sige, men jeg vil nu ikke beskyldes hr. Leif Lahn Jensen for, at det er hans tankegang. Jeg tror snarere, det er økonomiministerens tankegang, for det er jo økonomiministeren, der også står for den slags, så det skal hr. Leif Lahn Jensen i hvert fald ikke have skyld for.

Nu har vi den her forespørgsel om personer uden for arbejdsstyrken, og i Dansk Folkeparti er vi da klar over, at det kan være lidt af et problem, når vi ser, at der i flere og flere kommuner er et stort flertal af borgerne, der er uden for arbejdsmarkedet. Jeg kan så bare ikke lige lade være med at stikke lidt til hr. Anders Samuelsen, når

vi kigger på tallene, for som jeg også sagde i spørgsmålet, går man langt tilbage, helt tilbage til 1960. Befolkningstallet er siden da øget med en million, vi har haft en stor indvandring med mange af indvandrerne uden for arbejdsmarkedet, vi har store årgange af pensionister, der forlader arbejdsmarkedet. Der har vi faktisk lavet reformer, for vi har hævet pensionsalderen, så man skal være længere på arbejdsmarkedet for at udnytte den arbejdskraft, der er. Der er lavet om på efterlønsordningen, og det har vi også fået klø for. Dansk Folkeparti står ved det, vi har gjort, det er ikke nær det, og der er gjort tiltag, men så alligevel ser vi, at der er flere uden for arbejdsmarkedet nu.

Hvad er forklaringen på det? Hvis jeg kunne forklare det hele, var jeg nok økonom, professor eller noget i den stil, men jeg tror ikke engang, de kan komme med noget godt bud på det. Men vi har en krise, der i hvert fald har påvirket det og gjort, at flere står uden for arbejdsmarkedet. Vi har en politik herinde i Folketinget, der opfordrer flere og flere unge til at tage en uddannelse. Så kommer de på SU, og det er også med til at gøre, at der er flere uden for arbejdsmarkedet. Så har vi så en regering, der, når vi har opfordret flere og flere til at tage en uddannelse, så bare har beskåret deres SU, for nu er der kommet for mange, og så skal der skæres i SU'en. Det er sådan et lidt mærkeligt tiltag. Vi har også en regering, der med den ene hånd indfører afgifter og med den anden, inden blækket er blevet tørt, afskaffer de afgifter, der er indført. Selskabsskattelettelser skal finansieres af SU- og kontanthjælpsnedskæringer, og det begrundes man med, at det er for at få flere ud på arbejdsmarkedet, og at det skulle give en gevinst i den sidste ende. Det er den her gode klassiske socialdemokratiske politik, som jeg snakkede om lige før. Bare de selv kan finde ud af det, så behøver jeg ikke at blive rodet ind i det, og jeg skal i hvert fald ikke redegøre for, hvad det reelt er for noget.

Men hvordan sikrer man så, at vi får flere på arbejdsmarkedet? Det gør man selvfølgelig ved at se på, hvordan vi sikrer, at det private arbejdsmarked kan oprette flere arbejdspladser, og at de bliver mere konkurrencedygtige, og det kan man gøre ved at fjerne nogle af de afgifter, der er lagt på dem. Men det har også noget at gøre med, at hvis de private virksomheder ikke kan sælge deres varer til udlandet, så kan vi lave alle de tiltag, vi vil, herhjemme, men det vil ikke hjælpe noget, for der skal noget mere gang i væksten.

Det plejer at være sådan, når man tænker tilbage på den tid, man har været på arbejdsmarkedet, at når der var fremgang i Europa, Tyskland, Frankrig, Italien, Spanien, slog det igennem i Danmark med 1 års forsinkelse. Nu har jeg været på arbejdsmarkedet siden 1970'erne, og hver eneste gang, der har været et eller andet, har det været sådan, at når der var fremgang på arbejdsmarkedet i Sydeuropa, er det slået igennem i Danmark 1 år efter. Det samme gjorde sig gældende, når der var nedtur, så slog det igennem 1 år efter, og jeg vil næsten vædde på, at det også vil komme til at passe den her gang. Men indtil da er vi selvfølgelig nødt til at se på, hvordan vi sikrer, at vores arbejdsmarked kan have fremgang, hvordan vi sikrer, at de inden for det private område vil sætte noget i gang. Og der er boligjobordningen en rigtig god ting, men den afskaffer regeringen så for at genindføre den nu her og så sige, at alle dem, der har sat noget i gang, kan stadig væk benytte sig af boligjobordningen. Men jeg synes, vi skal kvittere for, at regeringen og Socialdemokratiet har indrømmet, at de har fortrudt noget, for det er lovligt at fortryde noget og indrømme det, når man har lavet noget forkert. Jeg synes, de skal have ros for at indrømme, at der er blevet lavet noget forkert, så det vil jeg ikke klandre dem for. Men tingene gøres somme tider i en forkert rækkefølge, også det her med at lave reformer, for så låser man sig fast på et bestemt beløb, det er det, vi skal nå, fordi det skal bruges til noget andet, i stedet for at se på, hvordan reformerne bliver lavet bedst muligt til mest gavn for dem, der skal omfattes af re-

formerne, og så kan vi bagefter se, hvad provenuet så er blevet, og det er så det, der kan bruges til at lave andre tiltag.

Så tror jeg nok, min tid er gået, men jeg kunne godt have brugt 5 minutter mere.

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der vil blive et par minutter endnu, idet hr. Joachim B. Olsen har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 15:36

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes, at ordføreren skøjter lidt let hen over den her problemstilling, at så stor en andel af befolkningen i den arbejdsdygtige alder i Danmark er på overførselsindkomst. Faktum er, at siden 1960 er befolkningen steget med 14 pct. I samme periode har vi altså set en stigning i antallet af mennesker i den arbejdsdygtige alder på overførselsindkomst på 400 pct. Der er ikke nogen sammenhæng, og det, at vi så samtidig har set en så kraftig stigning i antallet af mennesker på overførselsindkomst, kan ikke ledes tilbage til, at vi har set en stigning i befolkningstallet.

Man kan også se en klar tendens til, at hver eneste gang, vi har haft en lavkonjunktur, er antallet af mennesker på overførselsindkomst selvfølgelig steget, det er ganske naturligt. Desværre har man så set en tendens til, at når der så er kommet en højkonjunktur igen, er beskæftigelsen ikke steget tilsvarende – altså, den er ikke faldet tilbage på det niveau, som den var på før. Hver eneste gang, der er en lavkonjunktur, øges antallet af mennesker på overførselsindkomster, og antallet falder ikke lige så kraftigt bagefter.

Økonomerne har en forklaring på, hvorfor vi har set den her stigning, og for at skære den helt ud i pap er den, at vi i højere og højere grad har betalt folk for ikke at være på arbejdsmarkedet. Vi har igen nemme høje ydelser og lettere adgang til forskellige former for overførselsindkomst set en kraftig stigning i antallet af mennesker på overførselsindkomst, og det er et paradoks, for det er blevet lettere at klare sig selv. Reallønnen er steget, produktiviteten er steget – det vil sige, at vores arbejdskraft er blevet mere værd – det er på alle måder blevet lettere at klare sig selv. Det eneste, der kan gøres for at vende den her udvikling, er reformer af vores arbejdsmarked, som er langt mere vidtgående end det, som der er lagt frem.

Jeg synes, et godt mål ville være, at vi kom ned på svensk niveau, det vil sige, at vi havde 270.000 færre på overførselsindkomst i den arbejdsdygtige alder. Det synes jeg ville være et godt, fornuftigt mål at sætte sig.

Så vil jeg bare spørge: Vil Dansk Folkeparti være med til at gennemføre den type reformer, så vi kan øge Danmarks velstand, så vi kan sikre danskerne bedre private forbrugsmuligheder, men også på sigt sikre, at det offentlige har nogle bedre forbrugsmuligheder, altså kan levere bedre uddannelse, bedre sundhedsydelser?

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Bent Bøgsted (DF):

Jamen nu er det egentlig sådan lidt vanskeligt, for hr. Joachim B. Olsen undgår jo at sige, hvem det er, der skal rammes af de reformer. Hvad er det for en type reformer, der bliver snakket om?

Men vi kan jo hurtigt finde et sted, hvor man kan sige, at vi kan bremse op. Der er omkring 160.000 fra Østeuropa, der arbejder i Danmark, og som har været med til at presse de dårligst stillede danskere ud af arbejdsmarkedet, de ufaglærte ud af arbejdsmarkedet. Der kunne man jo starte med at lukke af og sige: Vi har ikke behov for mere tilgang til det danske arbejdsmarked, så lang tid vi har den

arbejdsløshed, vi har. Vi skal vente, til lønniveauet i de lande, som de kommer fra, er oppe på et niveau, der ligner det, vi har i Danmark, før vi kan lukke op for adgangen. Og så kunne vi lave det sådan, at hvis der så er mangel på arbejdskraft, kan de søge et job hjemme fra deres hjemland, og så kan de tage til Danmark og arbejde på samme måde, som danskere tager til Norge at arbejde. De tager ikke derop, før de har en ansættelseskontrakt. Det var i hvert fald et område, hvor vi kunne finde rigtig mange arbejdspladser.

Så er jeg fuldstændig klar over, at der også er en stor gruppe, som der skal arbejdes på at lave en holdningsændring til det at tage et arbejde hos. Og vi vil også gerne have et loft over kontanthjælpen, netop fordi det skal kunne betale sig at arbejde. Man må ikke kunne få mere ud af at være på offentlig forsørgelse, på kontanthjælp, end ud af at tage et job til mindstelønnen. Og så tror jeg nok, tiden er gået igen.

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Joachim B. Olsen.

Kl. 15:40

Joachim B. Olsen (LA):

Om det er et problem, at der er østarbejdere heroppe – ja, det kan man godt sige at det er, men hvad er roden til det problem? Det er jo netop, at de her høje ydelser har gjort det uattraktivt for rigtig mange danskere at påtage sig den type arbejde. Det har presset mindstelønningerne op i en sådan grad, at danskere med de mindste ressourcer ikke kan sælge deres arbejdskraft. Det finder jeg hverken rationelt eller særlig menneskeligt fornuftigt: at mennesker bliver presset ud af arbejdsmarkedet.

De analyser, jeg har set, af, hvordan østarbejdere bidrager til det danske samfund, viser, at de faktisk bidrager til holdbarheden af dansk økonomi. Og at lukke den arbejdskraft ude af Danmark svarer til at lukke alle mulige andre varer ude af Danmark – fjernsyn produceret i Asien osv. – fordi vi vil have, at danskerne kun køber dyre fjernsyn produceret i Jylland hos B&O. Altså, det giver ikke nogen mening; det ville vi aldrig gøre med den type varer.

Så det, der er det helt centrale, er, at hvis vi skal have nedbragt antallet af mennesker i Danmark, som er på overførselsindkomst, er vi nødt til at se på de strukturelle udfordringer, vi har, i forhold til at det simpelt hen ikke for rigtig mange mennesker kan betale sig at tage et arbejde. Vi har presset mindstelønningerne op herindefra med høje ydelser, og dermed har vi presset dem med de ringeste kompetencer ud af arbejdsmarkedet. Der synes jeg at vi har en opgave både af økonomisk art og i høj grad af social art, fordi vi ved, at det, at så mange mennesker er udenfor, faktisk fører til nogle massive sociale problemer.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:42

Bent Bøgsted (DF):

Vi kan hurtigt blive enige om, at der er en opgave, men vi skal også bare lige tænke på, at uanset hvad, er der ikke 160.000 ledige job i Danmark. Jeg ved godt, det bliver sagt, at der er over 700.000 jobåbninger. Ja, men det er folk, der skifter job. De flytter fra et job til et andet, og dem, der har et job, skifter til et af de andre. Det er jo ikke nye åbninger eller nogen ting. Det er 700.000, der mere eller mindre bytter job indbyrdes, fordi de nu er trætte af at være et sted, og så tager de et andet sted hen.

Jeg ved ikke, hvor mange reelle ledige job der er – om der er 10.000 reelle ledige job på nuværende tidspunkt, men der er ikke 160.000 job. Så det, man skal gøre, er først og fremmest at sikre, at

arbejdsgiverne kan oprette nye job, kan få nemmere ved at etablere sig og på den måde skabe job. Og der er nogle tiltag, der er sat i gang, der medvirker til det. Afgiftslettelser de rigtige steder kan være med til at skabe job.

Vi skal vel også se på, hvordan vi sikrer, at man får den uddannelse, der skal til, for at man kan bestride de job, der så er ledige. Så der er da noget, der skal gøres. Det kan vi hurtigt blive enige om.

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Sidste spørger, hr. Anders Samuelsen.

Kl. 15:43

Anders Samuelsen (LA):

Det er egentlig blot, fordi ordføreren jo selv nævnte mig i sin ordførertale. Jeg kunne bare godt tænke mig at få ordføreren til at bekræfte, at samlet set, med pensionister, SU-modtagere og folk på overførselsindkomst, er vi gået fra at have ca. 800.000, som levede af offentlig forsørgelse i 1970, til at det i dag er 2,1 millioner. Det er altså en stigning på 1,3 millioner. Hertil har vi så fået en offentlig sektor, som nu fylder 800.000.

Det giver selvfølgelig et problem på det private arbejdsmarked, som i sidste ende er dem, der skal finansiere det her. Selvfølgelig er det private arbejdsmarked også afhængig af en god offentlig sektor – det er, hvad det er. Men der har altså været en stigning på 1,3 millioner.

Godt nok har vi fået en del indvandrere til landet. De har en erhvervsfrekvens på ca. 50 pct. ifølge Økonomi- og Indenrigsministeriets tal, så man kan ikke sige, at de alle sammen er endt på en overførselsindkomst, trods alt.

Men det er dog tal, hvor man ikke bare kan henvise til, at det er, på grund af at folk er kommet på SU. De fylder ca. 280.000. Resten – 1 million – er den udfordring, vi har foran os, minimum.

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:45

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er da rigtigt, at der er et problem med dem uden for arbejdsmarkedet. Det har jeg heller ikke sagt at der ikke er. Spørgsmålet er bare, hvilke tiltag der skal gøres for at sikre, at de kan komme i job igen. Vi har lavet nogle tiltag, der gør det. Men det er jo et spørgsmål om, at det skal have tid til at virke. Pensionsalderen er blevet sat op til 67 år og stigende, hvis ellers levealderen bliver højere. Efterlønsordningen er blevet ændret. Men det tager jo tid, inden det rigtig slår igennem. Det ved hr. Anders Samuelsen også, for hr. Anders Samuelsen har egentlig meget indsigt i den slags – det er slet ikke det, det drejer sig om.

Samlet set kunne man begynde at pille grupper ud og finde en årsag, men tilbage står altså en gruppe, hvor man har svært ved at forklare, hvorfor de er ude. Så er man nødt til at se på, hvad årsagen til det er.

Det kan være, der er en for høj kontanthjælp. Vi vil gerne have loftet over kontanthjælp genindført, vi vil gerne have 225-timersreglen, og vi vil gerne have starthjælpen genindført. Jeg kan forstå, at Liberal Alliance også vil have starthjælpen genindført. Så det er sådan et tiltag, vi måske kunne blive enige om, altså at det er den vej, man skal gå. For det skal være sådan, at man kan få mere ud af at tage et job på mindsteløn end at gå på kontanthjælp.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anders Samuelsen.

Anders Samuelsen (LA):

Jeg vil gerne takke for bekræftelsen af, at vi deler opfattelsen af, at der er en kæmpemæssig udfordring. Så kan vi også diskutere, præcis hvilke tiltag der skal til.

Det var bare, fordi det i den første ordførertale sådan lidt kom til at lyde, som om man prøvede at snakke sig uden om, at der var et stort problem her. Det er jeg glad for at vi er enige om at der er.

Kl. 15:46

Bent Bøgsted (DF):

Det var en bemærkning.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi til Det Radikale Venstres ordfører, hr. Nadeem Farooq.

Kl. 15:46

Kl. 15:46

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak. Det er et vigtigt emne, som Liberal Alliance har taget op i dag i form af denne forespørgselsdebat. Det vil jeg gerne kvittere for. For det er helt afgørende, at det skal kunne betale sig at arbejde, at man bliver selvforsørgende, og at man kan gøre nytte for sig selv og for samfundet generelt.

Jeg vil gerne medgive, at der i mange år ikke har været et tilstrækkeligt politisk fokus på at inkludere flere medborgere i vores arbejdsfællesskaber. Det har betydet, at der over en længere årrække er kommet flere personer på offentlige ydelser. Tallene kender vi. Det er netop derfor, at denne regering er så optaget af at få vendt denne tendens. For det er uholdbart på længere sigt ikke at gøre noget. Det er også i det lys, man skal se regeringens ambitiøse reformspor. Jeg kan ikke nævne alle tiltagene, men i flæng kan jeg nævne: tilbagetrækningsreform, skattereform, reform af førtidspension, forbedring af SU-system, og jeg kunne fortsætte, fortsætte og fortsætte.

Nu har regeringen lagt en dugfrisk vækstplan for Danmark frem, en banebrydende og historisk ambitiøs plan. Med »Vækstplan DK« gør vi det mere attraktivt at investere i Danmark. Vi styrker konkurrenceevnen, og vi lægger fundamentet for en styrkelse af privat jobskabelse. Vi siger til erhvervslivet: I kan roligt sætte i gang, I kan roligt investere, og I kan roligt ansætte igen, for vi vil levere gode og stabile rammevilkår. Vi leverer både på de hardcore økonomiske parametre, og vi leverer også, når det handler om at vise tillid til erhvervslivet til gavn for vækst og beskæftigelse, alt imens vi selvfølgelig også har fokus på offentlige investeringer og renovering af den offentlige sektor, hvor vi løfter kompetencerne og investerer i mennesker.

Når regeringen ønsker at gennemføre reformer, handler det i bund og grund om at ruste os til de udfordringer, som dansk økonomi står over for. Det handler om at genskabe fremdriften i dansk økonomi. Det handler om at forny den danske arbejdsmarkedsmodel, altså flexicuritymodellen. Det handler om at bekæmpe ledigheden og sætte turbo på beskæftigelsen. Det gode ved det er blandt mange andre ting, at vi derved får færre på offentlige ydelser og flere til at blive selvforsørgende på det danske arbejdsmarked. Reformerne virker – også i en krisetid. Ja, især i en krisetid er det vigtigt at designe og gennemføre reformer. For nu at bruge en kliché, så handler det om at udvise rettidig omhu. Om ikke andet er det noget, denne regering er opsat på.

Med regeringens reformkurs vil der være over 50 pct. af befolkningen, der er i beskæftigelse i 2020. Det er væsentligt at bemærke. Det er lidt mere end gennemsnittet over de seneste 30 år, til trods for

at der bliver flere ældre og færre i den erhvervsaktive alder. Samlet set medvirker reformerne dermed til at tage livtag med den regulære udfordring fra det demografisk betingede fald i arbejdsstyrken og beskæftigelsen.

Hvad er det for en udfordring, vi står over for? Det er en udfordring, som både er en strukturel udfordring og en konjunkturbetonet udfordring; en udfordring på lang sigt, men også her og nu på kort sigt. Regeringen er passioneret optaget af at løse begge udfordringer. Jeg vil derfor hilse det velkommen, hvis partierne uden for regeringen også ville kvittere for dette og fremadrettet støtte regeringens reformspor samt regeringens egentlige målsætning, nemlig at give flere danskere bedre muligheder for at lykkes med deres drømme og visioner. Tak.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Først fra hr. Anders Samuelsen.

Kl. 15:51

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Jeg vil bare gerne have den radikale ordfører til at bekræfte, at vækstplanens isolerede effekt på den strukturelle beskæftigelse i 2020 er 1.500 personer.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:51

Nadeem Farooq (RV):

Det kan jeg ikke bekræfte, for det er en underdrivelse af den effekt, der vil være af »Vækstplan DK«. Det er nemlig ikke alle elementer i vækstplanen, der lader sig klassificere, som spørgeren gør her. Samlet set taler vi – hvis man ser på den samlede portefølje af indsatser, herunder en normalisering af konjunkturerne – om 150.000 arbejdspladser frem mod 2020.

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Anders Samuelsen.

Kl. 15:52

Anders Samuelsen (LA):

Kan jeg så få ordføreren til at bekræfte – måske på en lidt anden måde – at der i noterne på side 9 i hvert fald står:

»Reformerne af SU og kontanthjælp samt vækstplanens lempelse af erhvervslivets vilkår skønnes at løfte den strukturelle beskæftigelse med ca. 9.000 personer i 2020«.

Jeg går ud fra, at ordføreren kan bekræfte, at det er det, der ordret står, altså det, jeg lige har læst op.

Dermed står der altså, at en del af de 9.000 personer kommer fra reformen af SU og kontanthjælp. Ifølge regeringen selv bidrager de to reformer med 7.500. Det er derfor, man kommer ned på de 1.500.

Man kommer så op på de 150.000 ved – og det kan ordføreren måske så bekræfte – at indregne en forventet vækst på cirka 2 pct. om året plus de tiltag, der allerede er blevet lavet tidligere, altså den isolerede effekt, hvor der regnes med en forventet vækst på 2 pct. om året. Vi har lige fået tallene fra sidste kvartal, og så vidt jeg forstår, viser de minusvækst i dansk økonomi. Kan jeg få de ting bekræftet?

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Nadeem Farooq (RV):

For nu at blive i den aktuelle debat om tal, så har vi også lige fået tal om ledigheden, og den er faldet. Sådan kan man jo sammenstykke et lidt mere nuanceret billede. Men jeg vil godt bekræfte, at der står mange gode ting i »Vækstplan DK«. Jeg vil opfordre spørgeren til at læse hele planen.

Men det, som er det væsentlige, er jo at se på helheden i planen. Når vi fører en ansvarlig økonomisk politik, så er det jo også for at skabe en højere vækst, som vil betyde, at vi samlet set får 150.000 flere arbejdspladser i 2020. Jeg mener, det er vigtigt med et holistisk syn på den samlede økonomiske politik.

Kl. 15:53

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:54

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at hr. Anders Samuelson sådan set spørger meget præcist til indholdet i den plan, som ordføreren, går jeg ud fra, også står bag, og at de tiltag, der ligger frem mod 2020 – det kan man jo bare slå efter – så viser, at det giver en nettoeffekt på 1.500. Det er ikke noget med 150.000, det er ikke noget med alle mulige andre kæmpestore tal, som man har slynget om sig med, historiske reformer, og hvad ved jeg. Det er 1.500 netto. Det er sådan set det, der står, og jeg synes, det ville klæde ordføreren, hvis han ville bekræfte det, nemlig at den isolerede beskæftigelseseffekt i vækstplanen er 1.500.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Nadeem Farooq (RV):

Der er en enorm positiv effekt af »Vækstplan DK«. Man må se på det, der er ud over de ting, der har trådt til den økonomiske politik og til erhvervspolitikken generelt, og indregne det, og man må se på virkningen af øgede skatte kreditter, hvor vi belønner virksomhederne for at investere og for at sætte gang i forhold til forskning og uddannelse. Hvis man gør det, og hvis man også ser på den lavere hotelmoms, hvis man ser på alle de initiativer – herunder også lavere selskabsskat – så kan man se, at vi får et gedigent bidrag til væksten og dermed også til flere arbejdspladser. Hvis man så også sammenregner det i forhold til den økonomiske politik generelt, kan man se, at vi får en markant effekt.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jacob Jensen.

Kl. 15:55

Jacob Jensen (V):

Jo, men en markant effekt kan man jo altid definere på forskellig vis. Men faktum er altså, at det, der står tilbage i forhold til den vækstplan, der er blevet lagt frem, er, at nettoeffekten på beskæftigelsen i 2020 er 1.500. Der er et bidrag fra SU-reformen, der er et bidrag fra kontanthjælpsreformen, og så er der et bidrag fra vækstplanen, og det sidste bidrag er 1.500. Det synes jeg sådan set er relativt enkelt.

Så kan man kalde det historisk og sige, at det er helt fantastisk, og at der er store effekter, og alle mulige andre ting, der ikke kan kvantificeres. Det er selvfølgelig altid spændende at høre, hvad det så er for nogle tiltag, der ikke kan kvantificeres, men man har trods

alt lagt en plan frem, hvoraf det fremgår, at der er 1.500 i nettoeffekt.

Jeg synes da, det ville være bemærkelsesværdigt, hvis ikke ordføreren kunne bekræfte det, som står i planen.

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Nadeem Farooq (RV):

Altså, jeg kan bekræfte, at hr. Jacob Jensen er ude i et behændigt forsøg på ligesom at undervurdere de positive effekter af »Vækstplan DK«. For hvis man får foldet alle de positive tiltag ud og får kvantificeret det, så viser det sig, at der er en langt større effekt end den effekt, som hr. Jacob Jensen lægger op til.

Kl. 15:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 15:57

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil godt lige blive lidt ved væksten. Det er måske mig, der ikke helt forstår det, det vil jeg ikke gøre mig klog på, jeg er ikke økonom, men når der står i vækstpakken, at den offentlige vækst sænkes fra 0,8 til 0,4 pct., er det i hvert fald ikke noget, der skaber yderligere tiltag. Men ordføreren står og siger, at den øgede vækst skal give fremgang.

Så er det, jeg vil spørge: Hvor stor er den forventede vækst på det private arbejdsmarked? På det offentlige arbejdsmarked bliver den sænket fra 0,8 til 0,4 pct. Hvor stor er stigningen på det private arbejdsmarked? Hvad er forventningen der for at opnå et resultat med flere arbejdspladser?

Der må jo være en stigning i væksten. Det har jeg ikke lige kunnet finde noget om, men det kunne godt være, at ordføreren kunne forklare mig lidt om det.

Kl. 15:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:57

Nadeem Farooq (RV):

Det, vi lægger op til, er, at vi via vores strukturelle tiltag, vores erhvervs politik og den økonomiske politik, der skal sørge for en normalisering af konjunkturerne, får genskabt væksten og derved kommer til at levere 150.000 flere arbejdspladser.

Så er der en række forudsætninger. Vi kan tale om en vækst på 2 pct., og der er en række forudsætninger for det. Men samlet set bør man se vækstplanen under ét, og det mener jeg også man skal gøre. Der øger vi med 150.000 arbejdspladser.

Så er det klart, at de reformer, som jeg nævner her, også er indregnet i det. Men jeg synes da, at DF burde glæde sig over, at vi skaber så mange nye arbejdspladser.

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Bent Bøgsted.

Kl. 15:58

Bent Bøgsted (DF):

Det vil sige, at på den ene side sænker man væksten i det offentlige, ved at der bliver fjernet arbejdspladser fra det offentlige. Det sker automatisk, når væksten bliver sænket og kommunerne skal spare. De skal ud at spare et par milliarder fordelt ud på kommunerne, og

så er kommunerne nødt til at afskedige nogle folk for at få den besparelse.

På den anden side øger man væksten i det private, og så er man afhængig af, at væksten i USA og Tyskland og sådan noget kan give de her 150.000 arbejdspladser. Men jeg synes, det er sådan lidt nemt at komme om ved det ved at sige, at man øger væksten med 150.000 arbejdspladser, når vi ved, at det meste af det skal komme på grund af en stigning i væksten i USA.

Nu læste vi lige, at der vist var ved at være problemer i USA. De skal jo spare, så væksten var måske ikke så stor derovre. Vil det ikke smitte af på os, så vi ikke får de her 150.000 arbejdspladser som forventet? Eller forventer De Radikale, at der vil komme så stor en vækst i Sydeuropa, at det vil medføre en så stor stigning i antallet af arbejdspladser herhjemme?

Kl. 16:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Nadeem Farooq (RV):

Der er en lang række myter i det her.

For det første kan man jo ikke dele det op i, hvor stor vækstbidraget er fra Sydeuropa og fra Nordamerika osv. Samlet set kan man sige, at når vi er optaget af at forbedre erhvervslivets rammevilkår, er det, fordi vi i Danmark skal være parate til at gribe opsvinget og sørge for, at opsvinget ikke styrer uden om Danmark.

Det er også derfor, vi sænker selskabsskatten. For når kapital er så mobil, som kapital er, skal det sikres, at kapital og investeringer ikke styrer uden om Danmark. Det er det ene.

Det andet, det om offentligt ansatte, er jo en myte. For vi øger jo faktisk væksten i de offentlige udgifter fremadrettet, også når man ser på, hvilken vækst vi har på finansloven, nemlig 0,1 pct. Når man ser det fremadrettet, er det en vækst på 0,6 pct. gennemsnitligt.

Så det der med, at vi vil fyre offentligt ansatte, er jo en myte, og det må stå for spørgerens egen regning.

Kl. 16:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Per Clausen.

Kl. 16:01

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det er flot, at regeringen er i stand til så præcist at beskrive den økonomiske udvikling frem til 2020 med en 2-procentsstigning i BNP år efter år, når man tænker på, hvor dårlig regeringen indtil nu har været til at se 1 år frem i tiden eller bare ½ år frem i tiden indtil nu. Men det er selvfølgelig imponerende. Jeg ved så ikke, hvor sandsynligt det er. Det er den ene ting.

Det andet, jeg godt vil spørge om, er: Når nu selskabsskatten skal sættes ned, hvad er det så for et problem, man løser? Er det sådan, at der er manglende opsparinger, manglende formuer, i de her store selskaber, der betaler selskabsskat? Eller er kendsgerningen, at de sådan set har masser af penge, men at de ikke investerer, fordi det er deres vurdering, at de ikke her og nu kan være sikre på at have afsætning på deres produkter og derfor heller ikke kan tjene nogen penge?

Det er ligesom det, der er problemet: Hvad er det for et problem, man løser ved at sætte selskabsskatten ned? Det synes jeg faktisk er svært at forstå.

Kl. 16:02

Formanden:
Ordføreren.

Nadeem Farooq (RV):

Det er jo ingen hemmelighed, at dansk økonomi er udfordret. Der er en lang række udfordringer: En udfordret konkurrenceevne, en meget ringe tilvækst i produktiviteten, og så er der noget, der ikke har været så meget fokus på, nemlig at Danmark er i en investeringskrise.

Når det er sådan, at afskrivningerne er større end nyinvesteringerne, sådan at vi faktisk æder af kapitalapparatet, så er det jo udtryk for, at mange virksomheder er i gang med en afviklingsforretning i Danmark, for nu at sige det lidt hårdt, og vælger at flytte investeringer til udlandet.

Det er en dårlig ting, for det koster arbejdspladser, det betyder lavere produktivitet, og det koster også på konkurrenceevnekontoen.

Derfor skal vi både sikre et højere langsigtet afkast af de investeringer, som virksomhedsejerne gør i Danmark, og sige til udlandet: Der er en rød pil her, der peger på Danmark, invester i Danmark, for vi sikrer et attraktivt afkast. Så lavere selskabsskat er med til at forøge afkastet af investeringer.

For det andet vælger vi at udvise rettidig omhu og sige: Når de andre lande, som Danmark konkurrerer med – Sverige og andre økonomier, som vores økonomi er beslægtet med – går ned i selskabsskat, så gør vi det også, for at sikre, at Danmark ikke taber i kapløbet.

Kl. 16:03

Formanden:

Tak. Hr. Per Clausen.

Kl. 16:03

Per Clausen (EL):

Det, jeg ikke forstår, er: Hvad skulle det hjælpe på viljen til at investere i produktion i Danmark, at man lemper selskabsskatten, sætter den ned?

Lad os f.eks. tage Carlsberg, det er en virksomhed, der investerer massivt i andre lande. Det, at man nedsætter selskabsskatten, forhindrer jo ikke Carlsberg i bare at investere endnu flere penge i udlandet og ikke investere en eneste krone i en ny arbejdsplads i Danmark.

Det gælder jo alle de selskaber, vi taler om her, og som nu slipper lidt billigere. Det er rigtigt, at de yderligere kan lægge millioner eller milliarder til deres formuer, som de måske – måske – investerer i Danmark, men det er jo meget, meget usikkert.

Når man tænker på, hvor mange penge regeringen bruger på at lette selskabsskatten, er den beskæftigelsesmæssige effekt af det jo fuldstændig ubetydelig. Så det, regeringen er i gang med her, er jo økonomisk helt uansvarligt. De penge kunne være anvendt langt bedre, hvis det handlede om at skabe arbejdspladser.

Kl. 16:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:04

Nadeem Farooq (RV):

Jamen jeg har også godt hørt om det eksempel med Carlsberg, som bliver hevet frem som en gammel traver, hver gang man skal argumentere mod lavere selskabsskat. Det er sikkert meget underholdende.

Men nu er det her jo ikke designet til at hjælpe Carlsberg. Det er designet til at forbedre investeringsklimaet i Danmark. Og jeg kan godt forstå, hvis Enhedslisten har en ideologisk modstand mod lavere selskabsskat.

For os i regeringspartierne er der mere tale om en nøgtern kalkule af, hvad der bedst kan svare sig. Og der må jeg også sige, for at nuancere det her billede, at lavere selskabsskat altså ikke er det eneste saliggørende. Det er netop derfor, at det er et værktøj blandt flere værktøjer, som vi har valgt at tage i brug.

Der mener jeg faktisk, at det har sin berettigelse, for vi ved, at vores investeringsklima er udfordret, og at investeringer styrer uden om Danmark. Hvad gør vi så? Vi øger afkastet af at investere i Danmark, og det gør vi med en lavere selskabsskat blandt flere ting.

Kl. 16:05

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:05

Joachim B. Olsen (LA):

Nu diskuterer vi jo i dag, at vi igennem de seneste mange årtier har set en stigning i antallet af mennesker på overførselsindkomst i den arbejdsdygtige alder. Jeg vil godt høre ordførerens vurdering af følgende: Hvis man sænkede ydelserne – kontanthjælpen, dagpengene – ville det så øge beskæftigelsen i Danmark? Har ydelsernes niveau en betydning for, hvor mange lavtlønsjob der er, og for, hvor mange mennesker der kan komme ind på arbejdsmarkedet?

Kl. 16:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:06

Nadeem Farooq (RV):

Ydelsen har en betydning for, om det kan betale sig at arbejde eller ej – så ydelsen spiller en rolle. Men det gør hensynet til de sociale vilkår for dem, som ufrivilligt er blevet ramt, eller som ufrivilligt lever på en overførselsindkomst, også. De hensyn spiller også en rolle.

Så det, der er vigtigt for regeringen, er at finde det passende leje, den passende balance mellem på den ene side, at det skal kunne betale sig at arbejde – for det skal det jo – og på den anden side, at vi også sørger for helt rimelige og anstændige vilkår, for at folk kan føre et ordentligt socialt liv.

Kl. 16:06

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:06

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen så har vi i hvert fald fået bekræftet af den radikale ordfører, at det spiller en stor rolle, hvad ydelsens niveau er. Det har betydning for, hvor mange lavtlønsjob der bliver skabt. Det betyder i det hele taget noget for, hvor mange mennesker som kommer i beskæftigelse.

Så siger ordføreren, at vi også skal tage et socialt hensyn, og det er jeg sådan set fuldstændig enig i. Hvis man ser på ydelsernes niveau i Sverige, har OECD regnet sig frem til, at man bliver kompenseret i langt højere grad i Danmark, når man er uden for arbejdsmarkedet. Kompensationen for det indkomsttab, man har målt i forhold til medianhusholdets indkomst, er større i Danmark, end den er i Sverige. Altså, kontanthjælpen er større, de sociale ydelser er højere set i forhold til den midterste indkomst i helhed.

Så vil jeg spørge ordføreren: Mener ordføreren, at man har et uanstændigt niveau i Sverige?

Kl. 16:08

Formanden:

Ordføreren.

Nadeem Farooq (RV):

Nu fik spørgeren spændt mig for en verbal vogn, som jeg ikke lige har lyst til. Det spiller en rolle, sagde jeg, ikke nødvendigvis en stor rolle, og der er ikke nødvendigvis en lineær sammenhæng, sådan at man kan blive ved med at sætte ydelser ned og så få en tilsvarende forøgelse af arbejdsudbuddet. Jeg tror også, der er en grænse for, hvor langt man kan gå ned, og i det hele taget er vi ikke så meget optaget af at barbere ydelserne ned for de folk, som er mest udsatte i vores samfund.

Det, det jo handler om hele tiden, er at sikre, at der er rimelige og anstændige betingelser for at føre et socialt liv, samtidig med at det skal kunne betale sig at arbejde. Vi er selvfølgelig optaget af, at det skal kunne betale sig at arbejde – også for den sidste restgruppe, som der nogle gange bliver fokuseret på.

Men grunden til, at vi har et dansk velfærdssamfund, er jo netop, at det er dansk, og det har vi indrettet på vores måde. Når vi skal løse nogle af de udfordringer, der udestår, så må det være ud fra vores tilgang og ikke ud fra et eller andet gennemsnitstal for, hvordan de gør i andre lande. Jeg mener, at det giver rigtig god mening at øge mulighederne for at være på arbejdsmarkedet, og også at det skal kunne betale sig at arbejde. Derfor gennemfører vi en skattereform, som Liberal Alliance egentlig også burde være med på.

Men det er jo mageløst hykleri, for når det kommer til stykket, vil Liberal Alliance ikke være med til at tage ansvar. Det mener jeg godt spørgeren kunne tænke lidt mere over

Kl. 16:09

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Der er ikke flere bemærkninger. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 16:10

(Ordfører)**Lisbeth Bech Poulsen (SF):**

Fra SF's side ønsker vi jo, at vi får et samfund, hvor mennesker bliver myndige og i videst muligt omfang kan forsørge sig selv, og hvor de får frihed og får uddannelse, både i forhold til arbejde og til at blive myndige og dannede mennesker, der kan deltage i samfundslivet.

Der er et par fakta, som jeg først lige vil slå fast – dem diskuterede jeg også med Liberal Alliances ordfører tidligere. Jeg vil gerne slå fast, at når vi taler om, hvem der er uden for arbejdsstyrken i Danmark, så skal vi have nogle tal på bordet. Først og fremmest er der 2,75 millioner beskæftigede i Danmark, jævnfør Økonomisk Redegørelse for 2012, som Liberal Alliance jo også henviser til i deres forespørgsel. Og det svarer så til niveauet i starten af 2006 inden ophedningen af økonomien. Vi har den tredjehøjeste beskæftigelsesfrekvens i EU, kun overgået af Holland og Sverige, og det hænger jo i høj grad sammen med, at der er mange kvinder på det danske arbejdsmarked sammenlignet med andre europæiske lande.

Når vi ser på Økonomisk Redegørelse, som Liberal Alliance henviser til, skal vi jo også se på, at der netop står, at antallet af personer uden for arbejdsstyrken er steget, specielt på grund af at flere unge i en krisetid tager en uddannelse og så ryger ud af arbejdsstyrken. Men det er jo rigtig godt. Der står:

»Det er primært blandt de yngre aldersgrupper, at der er konjunkturbetingede udsving i erhvervsdeltagelsen, fx fordi flere vælger uddannelse, når jobmulighederne er mindre gode ... Hertil kommer konjunkturvirkninger fra den aktiveringsindsats, der foregår uden for arbejdsmarkedet, og som følger udsving i ledigheden.«

Desværre er der jo også i en krisetid flere af dem, man kalder usynlige arbejdsløse, altså dem, som ikke er berettiget til kontanthjælp og derfor heller ikke optræder i statistikken.

Der er blevet talt lidt om heroppe, om det er et problem, at folk er på overførselsindkomst, og der vil jeg sige: Nogle gange er det, og nogle gange er det ikke. For er det et problem, at vi har et samfund, hvor kvinder og forhåbentlig også i stigende grad mænd kan gå på barsel? Nej, det synes vi ikke. Er det et problem, at unge er på SU, så der er lige adgang til uddannelse? Nej, det synes vi heller ikke. Er det et problem, at der er overførselsindkomster, så der bliver taget hånd om dem, der er syge eller har et handicap eller andet? Nej, det synes vi ikke fra SF's side. Men vi skal selvfølgelig se på de mange mennesker, der er uden for arbejdsmarkedet, og som vi skal give en hjælpende hånd, så de i det omfang, det er muligt, kan komme ind på arbejdsmarkedet og bidrage, både for deres egen skyld og for samfundets skyld.

Det er jo også derfor, at beskæftigelsesministeren har fremlagt en kontanthjælpsreform, så alle de, der kan arbejde, selvfølgelig skal arbejde, og de, der ikke kan i dag, men som måske kan komme til det, skal have en hjælpende hånd.

Grundlæggende handler det jo om at se på, hvilke grupper der er på overførselsindkomst og uden for arbejdsstyrken, men som kan komme ind og bidrage til samfundet, blive selvforsørgende og få et arbejde, der giver dem indhold i deres liv. Så mange som muligt af de mennesker skal vi selvfølgelig have ind på arbejdsmarkedet, og der har Liberal Alliance jo en pointe, nemlig at der er for mange i dag, der er uden for arbejdsmarkedet.

Jeg havde en interessant snak med hr. Joachim B. Olsen tidligere. Det har jo været en lang debat, så vi havde tid til at diskutere – selv om vi selvfølgelig har forskellige udgangspunkter – hvorfor der er så mange mennesker uden for arbejdsmarkedet. Og en af de grunde, som jeg tror de fleste af os herinde er enige om, er – og det er jo meget bekymrende – at der er rigtig mange mennesker i det her samfund, der er psykisk syge. Det er der mange forskellige årsager til, men når folk har et problem, hvad enten det er fysisk eller psykisk, så mener vi fra SF's side, at de skal have en økonomisk hjælpende hånd økonomisk. Men vi skal jo selvfølgelig også tage hånd om de problemer, der gør, at så mange mennesker – et stigende antal mennesker – er uden for arbejdsmarkedet.

Det er lidt for at sige, at jeg synes, man skal differentiere, i forhold til hvem der er uden for arbejdsstyrken og hvorfor, men også anerkende det problem, at der i nogle grupper er et stigende antal mennesker, som står uden for arbejdsmarkedet. Og det tror vi fra SF's side ikke er sundt for mennesker. Altså, at arbejde er godt, og vi skal hjælpe de folk, der i dag ikke har et arbejde, til at få et, og de mennesker, som i dag er på kontanthjælp, og som kan komme videre i systemet, skal vi også hjælpe. Jo længere tid man er på kontanthjælp, jo sværere er det at få fodfæste på arbejdsmarkedet, og det er derfor, vi synes, der er nogle rigtig gode elementer i kontanthjælpsreformen.

Den sidste ting, jeg lige vil pointere, er netop det med, at vi skal se på de forskellige grupper, der er uden for arbejdsstyrken. Og jeg synes jo, det er rigtig, rigtig glædeligt, at vi kan se, at der er et fald i arbejdsstyrken, fordi der er en masse mennesker, specielt unge mennesker, som er startet på en uddannelse i en krisetid. Og når der er mangel på job, er der ikke nogen bedre idé end at tage fat i mange af de unge, som måske tog et ufaglært job før, og sige: Tag en uddannelse, det er bedst for jer selv, og det er bedst for samfundet. Og når de ryger over på SU, ryger de ud af statistikken, men det er jo kun glædeligt. Tak.

Kl. 16:15

Formanden:

Der er anmeldt tre korte bemærkninger. Først er det hr. Mike Legarth.

Kl. 16:15

Mike Legarth (KF):

Jeg vil gerne spørge ordføreren på samme måde, som jeg spurgte den anden ordfører fra regeringspartierne: Når vi nu skal gennemføre kontanthjælpsreformen, vil ordføreren så bekræfte, at den vigtigste problemstilling, der skal løses, er, at det kan betale sig at være på offentlig forsørgelse i forhold til at tage et job? Og vil ordføreren være med til at ændre på den præmis, sådan at det til enhver tid i alle tilfælde og i enhver situation vil kunne betale sig at tage et arbejde i forhold til at være på offentlig forsørgelse?

Kl. 16:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:16

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nej, det vil jeg ikke bekræfte, for jeg vil ikke gå med på den præmis, som ordføreren stiller op. Det vigtigste for SF er, at man har en forpligtelse til at yde det, man kan, for sig selv og for samfundet, og hvis man kan arbejde, skal man arbejde. Men det er også, fordi arbejdet har en værdi i sig selv. Man får nogle kolleger, man deltager i samfundslivet, og man bidrager, og det er altid bedre, at man, hvis man kan arbejde, forsørger sig selv i stedet for at være på kontanthjælp.

Vi kan jo se, at der er en masse unge mennesker, som desværre kommer til at hænge fast i systemet, og det er derfor, vi siger: Hvis du kan arbejde, skal du. Det er også derfor, jeg synes, at den model med nyttejob, som jeg selv kender fra Aalborg, hvor jeg er fra, skal komme ind i den her reform. Det er jo ikke, fordi de unge skal være i de her nyttejob. Det er for at sige: Synes du ikke, at det ville være lidt bedre, at du tog den uddannelse, som du drømmer om, så du kan få det job, du drømmer om, tjene nogle penge og betale noget skat, end at du er ude at klippe hæk, eller hvad det nu er? Men mens du er på kontanthjælp, skal du bidrage til dit samfund, hvis du kan arbejde.

Kl. 16:17

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:17

Mike Legarth (KF):

Jo, men det er det, jeg taler om. Hvis man er arbejdsmarkedsparat og man er på kontanthjælp og man får tilbudt et job, så kan man opleve, at man går ned i indtægt. Det er jo fuldstændig vanvittigt. Er vi ikke enige om, at det system skal laves om? Jeg kunne forstå, at jeg ikke kunne få en bekræftelse fra fru Lisbeth Bech Poulsen, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man ikke er enig i, at vi er nødt til at lave et system, hvor vi belønner dem, der tager et arbejde i stedet for at ligge på sofaen hjemme. Man er arbejdsmarkedsparat, man får tilbudt et job, og så skal man tage det, og når man tager det job, skal man have mere i indtægt, end hvis man var på offentlig forsørgelse. Altså er man nødt til at sænke den offentlige forsørgelse, sådan at det til enhver tid i alle sammenhænge skal kunne betale sig at arbejde.

Kl. 16:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:18

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg tror ikke, at hr. Mike Legarth hører, hvad jeg siger. Efter SF's opfattelse er der en værdi for det enkelte menneske i at være i arbejde, hvis man kan, og der er en værdi for samfundet i, at alle bidrager

med det, de kan, og at de bredeste skuldre løfter mest. Derfor tror jeg, at vi har et så vidt forskelligt verdenssyn, at vi måske simpelt hen taler forbi hinanden. For det er jo allerede sådan i dag, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man er på kontanthjælp. Hvis der kommer en sagsbehandler siger, at vedkommende har fundet et job til en, så skal man jo tage det. Sådan er reglerne. Man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Kl. 16:18

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:19

Jacob Jensen (V):

Jeg vil bare høre, om ordføreren synes, det er en god idé, at bruge provenuet fra SU-reformen og kontanthjælpsreformen til at sænke selskabsskatten og andre virksomheds afgifter.

Kl. 16:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:19

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Altså, nu har jeg jo fulgt debatten her i dag, og måske er det mig, der har været naiv, når jeg har troet på, at vi kunne tale om det store problem, at der er rigtig mange mennesker, som ikke bare er syge, men som også har været i systemet for længe og derfor er uden for arbejdsmarkedet, altså tale om, at det er en tragedie for dem og for samfundet og om, hvordan det her Folketing i fællesskab kan prøve at finde de bedst mulige løsninger til at få flest mulige mennesker ind på arbejdsmarkedet i stedet for at diskutere vækstplanen. Men det kan vi godt.

Som jeg i hvert fald har forstået det med hensyn til kontanthjælpen – og nu har jeg kigget en hel del på det – så bliver provenuet inden for systemet, fordi man skal bruge en masse ekstra penge på at få uddannet de unge og give dem en individuel sagsbehandler og få dem vejledt igennem systemet. Det provenu bliver altså inden for systemet.

Når det gælder SU, skulle der findes 2 mia. kr. Vi har de sidste 2 år brugt 5,5 mia. kr. mere på uddannelse, end den foregående regering gjorde. Vi skal altså finde 2 mia. kr. frem til 2020, og regeringen er kommet med et udspil. Det skal bidrage til det råderum på 0,8 pct., som står i 2020-planen, som så igen – undskyld, formand – skal bidrage til vækst og velfærd og job. Så omkring SU'en: Ja.

Kl. 16:20

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 16:20

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg troede sådan set, at vækstplanen handlede om at få folk i arbejde og skabe job, så derfor kan jeg ikke helt forstå, at ordføreren skoser mig for at ville tale om vækstplanen i en sammenhæng, hvor vi netop taler om at få folk i arbejde. Det kan godt være, at jeg har misforstået noget med den vækstplan, og at det slet ikke har noget at gøre med at få folk i arbejde. Det kunne man måske godt tro, når man kigger på den nettoeffekt, der er.

Men jeg vil bare spørge til elementerne i vækstplanen og tillade mig – måske lidt mere præcist end jeg gjorde før – at spørge, om ordføreren synes, det er en god idé at sænke selskabsskatten.

Kl. 16:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:21

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Til det vil jeg sige to ting.

Så vidt jeg har forstået, skal vi i dag diskutere det stigende antal personer uden for arbejdsstyrken. Og så vidt jeg har forstået, består arbejdsstyrken af beskæftigede og arbejdsløse.

Dem, vi taler om, der står uden for arbejdsstyrken, er jo dem på overførselsindkomster som f.eks. førtidspension og sygedagpenge og andre ting, hvor man ikke er beskæftiget, men man er heller ikke arbejdsløs. Og vi skal diskutere, hvordan vi kan få den store gruppe af mennesker ind på arbejdsmarkedet.

Ordføreren spørger jo ind til arbejdsløse – altså dem, der er i arbejdsstyrken lige nu – og det er dem, vi skal have fundet et job til. Men vi skal samtidig få dem, der er uden for arbejdsstyrken, ind i arbejdsstyrken. Så det er jo to forskellige ting. Jeg vil nemlig ikke bebrejdes for at snyde på vægten.

Omkring selskabsskatten vil jeg sige, at nej, det er ikke SF's politik generelt. Det er en del af den her pakke, og der er rigtig mange andre gode ting i det. Det er et kompromis, og det anerkender vi, og vi støtter fuldt op om det.

Kl. 16:22

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 16:22

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg skal beklage, at SF ikke synes, at vækstpakken er en del af det med at få dem, der er uden for arbejdsmarkedet, ind i et job igen, for ordføreren sagde, at hun ikke troede, at vi skulle diskutere »Vækstplan DK«. Men det, jeg vil spørge om, er: Hvordan kan man formindske den gruppe, der er uden for arbejdsmarkedet, ved i vækstpakken at sige, at væksten i det offentlige skal være på 0,4 pct. og stigende med årene, når 0,8 pct. er det, der skal til, for at man kan holde status quo for arbejdsstyrken?

Ved at sætte væksten ned, som SF sammen med Radikale og Socialdemokratiet er med til at gøre, får man mindsket arbejdsstyrken i det offentlige med 13.000 personer; det er det, FOA selv har regnet ud. Status quo på 0,8 pct. er det, der var lagt ud med, men nu mindsker man væksten, og det vil sige, at med den her plan er SF med til at øge størrelsen på den gruppe, der står uden for arbejdsmarkedet. Det var vel ikke det, der var meningen.

Kl. 16:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:23

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Undskyld, når jeg bliver lidt irriteret heroppe, er det, fordi at for at vi kan få en god diskussion, bliver vi nødt til at bruge de samme begreber, og arbejdsmarkedet og arbejdsstyrken er altså to forskellige ting. Dem, der er uden for arbejdsstyrken, er jo ikke almindeligt arbejdsløse. Det er derfor, jeg synes, det er lidt svært at diskutere, når vi ikke bruger de samme begreber. Spørgsmålet, vi behandler i dag, handler om gruppen uden for arbejdsstyrken, og det er jo ikke almindeligt arbejdsløse mennesker. Det er folk, der er på førtidspension og sygedagpenge og alle de andre ting, og som vi gerne vil have kigget på hvordan vi kan få løftet ind i arbejdsstyrken og fundet job til. Vi taler jo ikke om de arbejdsløse, der er en del af gruppen i dag. Det er derfor.

Hvad angår sækningen fra 0,8 til 0,4, så ja, det er jo en nedgang i det offentlige forbrug. Kommunerne har haft en vækst på 0,1 pct. De har så også brugt færre penge, end der var sat af, og derfor vil vi

jo gerne opfordre dem til at bruge det, de har budgetteret med. Men jeg bliver nødt til at sige, at i forhold til den plan, der er lagt frem, er der 11.000 flere offentligt ansatte i 2020, end der er i dag.

Kl. 16:25

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 16:25

Bent Bøgsted (DF):

Ordføreren må undskylde, men det, der også blev refereret til fra hr. Anders Samuelsens side, var jo den her undersøgelse fra KORA, der viser, at der kun var tre kommuner, hvor 50 pct. var i beskæftigelse og var med til at finansiere de andre. Det vil sige, at for at hjælpe de kommuner, skal man jo også sikre, at der er så mange som muligt i beskæftigelse. Dem, der ikke bidrager til det, er jo også dem, der er arbejdsløse, så det er jo omtalt i den debat, Liberal Alliance har rejst, og så kan det ikke hjælpe at stå og sige, at det skal man ikke diskutere.

SF har været med til at fremlægge en vækstplan, hvor væksten i det offentlige falder fra 0,8, som er status quo, og så ned til 0,4 procent – og så skal den godt nok stige igen. Men den beregning, FOA har lavet, viser, at 13.000 mister deres job frem til 2020. Det må da være lidt af et problem, at SF er med til det. Jeg kan ikke forstå, at det skulle være god Socialistisk Folkeparti-politik, at man skærer ned og så øger gruppen af ledige.

Kl. 16:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:26

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nu er stigningen i væksten i det offentlige forbrug heldigvis lidt nem at huske, for man kan sige, at den i 2014 er på 0,4 pct., i 2015 er den på 0,5 pct. osv. osv. med et gennemsnit på 0,7 pct., og så ender vi på 0,75 pct., som selvfølgelig er lige under de 0,8 pct. Det anerkender jeg. Det er klart, at en del af finansieringen kommer herfra, men der bliver stadig væk 11.000 flere ansatte i den offentlige sektor i 2020, end der er i dag.

Vil gerne diskutere arbejdsløse, men jeg vil også gerne diskutere dem, der er uden for arbejdsstyrken, for det er jo et andet, mere komplekst problem, selv om det er meget alvorligt ikke at kunne få et arbejde, især hvis man oven i købet er syg, fysisk eller psykisk, eller har været så langt væk, at man har andre problemer end arbejdsløshed. Det er jo det, jeg kan forstå at Liberal Alliance gerne vil have sat fokus på, men så må jeg også igen sige, at man skal kigge på de specifikke tal, og når vi har rekordoptag på uddannelsesinstitutionerne i en krisetid, påvirker det jo også tallene. Men det er jo en god nyhed, at flere unge uddanner sig.

Kl. 16:27

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen, kort bemærkning.

Kl. 16:27

Anders Samuelsen (LA):

Lige til det sidste vil jeg først sige, at det jo ikke i sig selv er en god nyhed, hvis det er noget, de vælger som deres andet valg. Hvis de havde foretrukket at være i arbejde, er det jo for dem personligt ikke nogen god nyhed; så er det, fordi de vælger noget andet end det, de egentlig allerhelst ville, nemlig at være i beskæftigelse.

Men vi har et hængeparti fra tidligere i debatten. Jeg forstod på ordføreren, at stigningen i antallet af folk på overførselsindkomst

kunne forklares med kvinders ankomst til arbejdsmarkedet. Vil ordføreren ikke godt uddybe det synspunkt?

Kl. 16:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:28

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nej, jeg sagde tidligere, da Liberal Alliances ordfører var på talerstolen, at man ikke bare kunne se isoleret på nogle tal fra 1960 til i dag, for vi har fået et helt andet arbejdsmarked, og vi har fået nogle helt andre ydelser, end man havde i 1960. Vi har fået arbejdsstyrken forøget med 1 million mennesker, hovedsagelig kvinder – omkring 85 pct. af dem er kvinder. Det vil så også sige, at blandt de kvinder er der også nogle, der skal gå på barsel, når de, heldigvis, får nogle børn. Før ville de gå derhjemme, de ville ikke tælle med. Nu er de på en overførselsindkomst, fordi de går på barsel.

Der er også blevet mange flere unge, der uddanner sig. De er på SU. Og så har vi også fået førtidspensionen. Og det mener jeg faktisk er en del af velfærdsstaten, og det kan godt være, at Liberal Alliance ikke er enig i det, men jeg synes faktisk, at det er godt, at man kan komme på førtidspension, hvis man er syg. Men man skal jo bare have fundet ud af, om det er den eneste mulighed. Og det er det, vi kigger på. Men det er godt, at vi har en række ydelser til dem, som møder nogle udfordringer i deres liv, og det velfærdssamfund har vi i høj grad udbygget sammen med Socialdemokraterne, Radikale og andre på centrum-venstre-fløjen. Og det er godt. Derfor ændrer tallene sig. Så man kan ikke se på det isoleret.

Kl. 16:29

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16:29

Anders Samuelsen (LA):

Fakta er, hvis vi så nu går ned i tallene, at der, som jeg har nævnt tidligere i dag, var ca. 800.000 i alt på overførselsindkomst i 1970. I dag er der i alt 2,1 millioner. Fra de 2,1 millioner kan vi selvfølgelig trække dem, der er på SU, for det er en ydelse, der er blevet indført, som vi alle sammen enige om. Det er så ca. 280.000. Tilbage er der ca. 1 million at tale om. Af den million er der cirka kommet 200.000 flere arbejdsløse. Man er gået fra 60.000 til 260.000 i alt inklusive aktiverede. Det er en stigning på 200.000. Det er altså mere end en fordobling, så det kan ikke på nogen måde forklares bare med henvisning til kvindernes indtræden på arbejdsmarkedet, men kvinderne har selvfølgelig en andel. Men det er jo ikke nødvendigvis sådan, at der burde være den sammenhæng, at fordi der kommer kvinder ud på arbejdsmarkedet, skal antallet af arbejdsløse absolut stige.

Jeg kan forstå logikken i forhold til sygedagpenge eller førtidspensionister, men i forhold til, hvor mange der egentlig er på offentlig forsørgelse, har jeg svært ved at følge logikken. Derudover er der så også kommet en halv million ekstra folkepensionister. Det er vi begyndt at tage fat på i en erkendelse af, at vi ikke kan blive ved med at have en så eksplosiv stigning. Det går jeg ud fra at ordføreren er enig i er den måde, vi skal diskutere det på.

Kl. 16:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:31

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen jeg synes jo, det er rigtig godt at dykke ned i tallene, for så kan man kigge på det isoleret: Er det godt, at kvinder kan gå på bar-

sel? Ja, det synes jeg. Er det godt, at unge kan få SU? Ja. Er det godt, at der er forskellige pensionssystemer? Ja. Men under det skal vi jo kigge på, om der er for mange, der er på førtidspension. Kan de få en hjælpende hånd til måske at have nogle få timer om ugen på arbejdsmarkedet? Hvordan kan de hjælpes til at bidrage til samfundet. Det er jo det med de bredeste skuldre, der skal bære det tungeste læs, men alle skal bidrage med det, de kan.

Så derfor synes jeg, det er helt relevant at gå ned i hver gruppe og sige: Er den gruppe for stor; er der nogle mennesker, som ikke alene vil bidrage mere til samfundet, men også vil få et bedre liv, hvis vi gør en aktiv indsats for dem? Men min pointe var bare, at når arbejdsstyrken bliver forøget med en million mennesker, hvoraf ca. 85 pct. er kvinder, og vi samtidig får en række velfærdsydelse, man ikke havde i 1960, så vil tallene jo selvfølgelig også ændre sig.

Kl. 16:32

Formanden:

Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 16:32

Ulla Tørnæs (V):

Efter nu at have siddet og lyttet meget intenst til SF's ordfører må jeg tilstå, at det står mig en anelse uklart, hvad der egentlig er SF's bud på det, vi drøfter her i dag. Og noget af debatten har jo også handlet om regeringens netop fremlagte vækstplan – man kan sige, at det måske ikke lige handler om selve forespørgslen, og så dog alligevel. Men en ting står lysende klart for mig efter have lyttet til SF's ordfører, og det er, at SF ikke synes, at det er en god idé at gøre sådan, som regeringen lægger op til, nemlig at spare på SU og kontanthjælp for bl.a. at sænke selskabsskatten.

Det bringer mig så til – nu forud for at vi skal i gang med forhandlinger her i Folketinget om regeringens vækstplan – at spørge, om SF synes, det er en god idé at fjerne momsfradraget for visse virksomheders brug af hotelovernatninger. At større virksomheders omkostninger til spildevandsafledning reduceres, og at den kørselsafgift, som ellers var annonceret, droppes, er også noget, jeg kunne tænke mig at spørge SF's ordfører om, altså om man i SF synes, at det er en god idé, ligesom jeg også godt kunne tænke mig at spørge SF, om det er en god idé at genindføre boligjobordningen.

Kl. 16:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:33

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det var mange ting, men jeg har heldigvis selv listen foran mig, så den kan jeg jo følge slavisk nedefter. Men jeg skal lige sige, at når fru Ulla Tørnæs konstaterende sagde, at SF ikke synes, det er en god idé at røre ved SU'en eller kontanthjælpen, altså at lave reformer af SU og kontanthjælp, så passer det ikke.

Altså, vi synes, at vi bliver nødt til at gøre noget ved kontanthjælpssystemet, og derfor er det godt, at man kan få én sagsbehandler igennem hele forløbet. Noget af det, folk bliver allermest kede af – og syge af i nogle tilfælde – er at blive kastebold rundt i systemet. Så derfor er det at have én sagsbehandler rigtig, rigtig godt.

Det at give nogle ekstra muligheder til enlige forsørgere, så de kan komme i uddannelse, er rigtig, rigtig godt. Det at opfordre unge til at få sig en uddannelse eller at komme i nyttejob efter 6 måneder er også godt. Man skal ikke være på kontanthjælp i længere tid ad gangen. Vi kan simpelt hen se, at man hænger fast der. Med hensyn til SU er der også rigtig mange gode elementer i det.

Jeg vil bare sige, at man ikke kan sige konstaterende, at SF ikke vil lave reformer, og hvis jeg får mulighed for det igen, vil jeg gerne

gå igennem alle de her punkter i vækstplanen, fordi jeg synes, der er rigtig, rigtig mange gode ting i regeringens vækstplan.

Kl. 16:34

Formanden:

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 16:34

Ulla Tørnæs (V):

Jamen det er rart at vide, at SF synes, at der er mange gode ting i regeringens plan. Det manglede da sådan set også bare.

Altså, nu sagde jeg ikke noget om, at jeg ikke tror, at SF gerne vil forhandle SU og kontanthjælp. Det, som jeg hæftede mig ved at ordføreren tidligere svarede hr. Jacob Jensen, var, at SF ikke syntes, det var en god idé at bruge provenuet fra de reformer, vi forhåbentlig bliver enige om på SU- og kontanthjælpsområdet, til at sænke selskabsskatten. Det bragte mig så til at spørge til en række af de øvrige elementer, der vedrører dansk erhvervsliv, i vækstplanen. Vi har jo foreslået, at vi laver en aftale om et byrdestop, så vi, når vi nu har været igennem de her ting og vi forhåbentlig når frem til en aftale, er sikre på, at vi får lavet et byrdestop, så erhvervslivet har sikkerhed for, at det, der er aftalt, holder, og at Enhedslisten ikke efterfølgende kommer rendende og lokker regeringen til at eliminere og måske ligefrem fjerne de positive elementer, som vi kunne aftale på plads, sådan som vi har oplevet det tidligere, bl.a. på skatteområdet. Det var såmænd bare derfor, jeg af nysgerrighed gerne ville spørge SF's ordfører om, hvordan SF så egentlig forholder sig til de enkelte elementer nu, hvor jeg kan forstå, at SF's ordfører ikke synes, at det er en god idé at bruge provenuet fra SU- og kontanthjælpsreform til en sænkning af selskabsskatten. Så er det da relevant at vide forud for et stort forhandlingsforløb, hvordan det forholder sig med de øvrige elementer.

Kl. 16:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:36

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Igen må jeg jo lige sige, at det provenu, der kommer fra kontanthjælpsreformen, jo skal bruges på at uddanne og vejlede de unge videre. Det er et lukket system. Så kommer der på sigt et arbejdsudbud, som går ind i det samlede system.

Vedrørende SU: De 800 mio. kr., vi har fundet, er på strukturelle ting, som de studerende selv har efterspurgt, og de 1,2 mio. kr. er på andre ting, herunder en anden type regulering. Men vi har ikke noget problem med at se de ting i en sammenhæng, på ingen måde. Og nu vil jeg gerne gå ned punktvis, når fru Ulla Tørnæs nu har bedt mig om det. Mere og bedre voksen-/efteruddannelse, 1 mia. kr.: fantastisk. Øget renovering af almene boliger og øvrige investeringer: fantastisk. Boligjobordning: synes vi også er rigtig, rigtig god. Man kan have nogle ideologiske diskussioner om det, men det virker rigtig godt og giver incitament til at få lavet nogle ting i sit hus eller i sin lejlighed.

Med hensyn til et byrdestop, så erhvervslivet ved, hvad de kan regne med, bliver jeg nødt til at sige: Undskyld, under den tidligere regering blev der indført 287 afgifter og skattestigninger. Det ved jeg ikke om man kan kalde stabilitet.

Kl. 16:37

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:37

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg må indrømme, at jeg bliver en lille smule forvirret, når jeg hører ordføreren oppe på talerstolen. Vi har en debat i dag, som handler om, at antallet af mennesker i den arbejdsdygtige alder, som er på overførselsindkomst, er eksploderet. Ordføreren taler om, at det er, fordi vi har nogle overførselsordninger osv. Det synes vi alle sammen er godt. Faktum er, at man ikke kan forklare den stigning, den kraftige stigning, der har været i antallet af mennesker på overførselsindkomst i den arbejdsdygtige alder, med, at der har været en befolkningstilvækst eller med noget som helst andet, end at det er et paradoks. Befolkningstilvæksten svarer ikke til stigningen i antallet af mennesker på overførselsindkomst. Det, at der er kommet kvinder ind på arbejdsmarkedet, svarer ikke til stigningen i antallet af mennesker på overførselsindkomst. Vi har en langt større andel af mennesker i den arbejdsdygtige alder på overførselsindkomst end de lande, som ligger omkring os, og det, jeg bliver forvirret over, er, at jeg fornemmer, at ordføreren ikke synes, at det er et problem, at så mange mennesker er på overførselsindkomst. Men så er ordføreren medlem af et parti, som har været imod, at man fjernede efterlønnen, og som har været imod, at man at man forkortede dagpengeperioden – begge dele noget, som mindsker antallet af mennesker, som er på overførselsindkomst. Så jeg har meget svært ved at finde hoved og hale i, hvad der er SF's politik. Skal vi nedbringe antallet af mennesker, som er på overførselsindkomst? Hvis ja, så skal der laves reformer.

Kl. 16:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:39

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Prøv at høre: Det handler om, at vi tager vores forpligtelse på os som samfund, som Folketing og som regering og får skabt nogle job. Så er det et individuelt ansvar: Hvis man kan, bidrager man til samfundet ved at tage det job. Det er derfor, vi skal have kigget på nogle af de ordninger, der er, og se, om ikke de kan gøres mere fleksible. Hvorfor skal det være enten eller? Hvis man kan arbejde et par timer om ugen, som beskæftigelsesministeren sagde, så er det bedre, for så har man en tilknytning til arbejdsmarkedet. Man bidrager, og der er noget fællesskab også i det.

Jeg vil ikke gå med på den galej, at alle overførselsindkomster er af det onde. Det er sådan noget neoliberalistisk noget, som Liberal Alliance kan holde for sig selv. Det er ikke et nederlag for et velfærdssamfund i SF's optik at have overførselsindkomster til folk, når de bliver gamle, når de bliver syge, når de er studerende, når de er gravide og har født børn. Det er ikke et nederlag.

Men vi skal kigge på de individuelle ordninger og se, om der er nogle steder, hvor vi kan give folk en hjælpende hånd til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, hvis det handler om fleksibilitet. Kan vi give enlige forsørgere en hjælpende hånd, hvis de er på kontanthjælp og gerne vil tilbage i uddannelsessystemet? Ja. Det er derfor, vi skal have servicetjek.

Kl. 16:40

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:40

Joachim B. Olsen (LA):

Det der med at fremstille Liberal Alliance, som om at vi vil afskaffe alle velfærdsgoder, er simpelt hen forkert – simpelt hen forkert.

Det, vi diskuterer i dag, er, at vi gennem de seneste 50 år har set en stigning i antallet af mennesker på overførselsindkomst, og det er en stigning, vi ikke kan forklare ud fra den faktiske udvikling ude i verden. For det er blevet lettere at klare sig selv, reallønnen er steget, og produktiviteten er steget.

Det har vel aldrig været meningen, at folk, der godt kunne klare sig selv, skulle være på overførselsindkomst. Jeg ved ikke, om SF har den opfattelse, at det er en god idé. Det var vel meningen fra start, at det kun skulle være mennesker, som ikke kunne klare sig selv, som skulle hjælpes af samfundet. Jeg ved ikke, om SF nogen sinde har været uenige i det. Det er i hvert fald det, Liberal Alliances synes.

Man kan så konkludere, at når efterlønnen f.eks. afskaffes, så betyder det faktisk, at folk er i arbejde. Altså at når man øger arbejdsudbuddet, så bliver folk ude på arbejdsmarkedet og arbejder. Det vil sige, at det er mennesker, der godt kunne arbejde.

Så må jeg bare spørge: Er det en god idé, at man har afskaffet efterlønnen? Er det en god idé, at man har forkortet dagpengeperioden? Det øger beskæftigelsen, og det er jo beviset på, at der er tale om, at det er nogle mennesker, der godt kunne klare sig selv.

Kl. 16:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:41

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Er det en god idé? Nej, og SF stemte ikke for det. Det er ikke vores politik. Vi mener, at det er et samfundsansvar og et politisk ansvar at skabe job. Ellers kan man ikke lægge det individuelle ansvar over på den enkelte person og sige: Du skal tage det job, der er til rådighed.

Det er jo der, hvor vi ser forskelligt på det, for hr. Joachim B. Olsen tror jo, at så længe man bare øger arbejdsudbuddet i det uendelige, så falder der job ned fra himlen. Sådan ser SF ikke på det, og det er jo der, hvor vi er meget forskellige.

Jeg vil sige til hr. Joachim B. Olsen, at jeg er helt enig i, at vi skal have kigget på, om folk kan komme ind på arbejdsmarkedet. Der er blevet lavet en kontanthjælpsreform og en førtids- og fleksreform og alle de ting, så folk kan få en hjælpende hånd, så de i højere grad kan blive selvforsørgende, men også opleve den glæde at gå på arbejde og få nogle kollegaer.

Men nu skal man heller ikke male fanden på væggen. Danmark har en erhvervsfrekvens, der er blandt de højeste i verden og tredje-højest i Europa. 2,75 mio. personer er beskæftiget i Danmark, og jeg vil meget gerne komme med et sidetal fra Økonomisk Redegørelse, hvis hr. Joachim B. Olsen ikke har læst den tekst, han selv har henvist til.

Kl. 16:43

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Jeg kan ikke se nogen ordfører for Enhedslisten. Er der noget, jeg har overset? Nej, det er der ikke. Så er det hr. Mike Legarth. Ham kan vi heller ikke se. Så er det søreme økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 16:43

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil først og fremmest gerne takke for debatten. Det er helt åbent, at det ikke er et spørgsmål, som vi kan afgøre med en forespørgselsdebat. Det er heller ikke et spørgsmål, der er opstået på baggrund af en meget, meget kort tidshorisont. Tværtimod må man jo sige, at forholdet mellem dem, der er på arbejdsmarkedet, og dem, der er på overførsel, afspejler en lang række forskellige ting. Som sagt indledningsvis i mit svar på forespørgslen afspejler det også den demografi, som vi har foran os, og dermed jo også det glædelige fak-

tum, at stadig flere bliver stadig ældre, en ting, man kommer til at sætte stadig større pris på – jeg kan se, at der bliver nikkert rundt omkring; det gælder store dele af Tinget, der i hvert fald kan samles om det.

Det, som til gengæld jo er væsentligt, og det, som også er tydeligt i debatten, er behovet for at handle. Der er brug for at gøre noget. Og så kan der selvfølgelig være forskellige ambitionsniveauer. Jeg synes selv, det er værd at hæfte sig ved, at skattereformen fra sidste sommer faktisk gør en forskel for rigtig mange mennesker i spændet mellem det at komme ind på arbejdsmarkedet i et lavtlønsjob og det at være på overførselsindkomst. Og det synes jeg er et rigtigt og et vigtigt skridt.

Det andet, som også er værd at tage med, er, at set fra regeringens side er det ikke kun den økonomiske tilskyndelse, der gør forskellen. Det er meget tydeligt i det forslag til en kontanthjælpsreform, som regeringen har fremlagt, at der både er en økonomisk tilskyndelse, sådan at dem, der kan, tager en uddannelse på de vilkår, der nu gælder for det, nemlig SU-vilkår, og at der for dem, der har mødt større forhindringer i tilværelsen og kan være i en udsat og sårbar position, er plads til at gøre det ekstra, der skal til, for at tage de skridt, så man kan komme hen til uddannelsessystemet. Og det hænger jo i virkeligheden sammen med et meget nøgternt syn på det samfund, som udvikler sig i de her år, nemlig et samfund, hvor der er stadig færre ufaglærte arbejdspladser. Derfor har vi i regeringen lagt til grund, at det måske er et dårligt svar at give nogle at sige: Ud på arbejdsmarkedet med dig – for enhver pris. For pludselig er man måske sidst i trediverne, og så er der langt færre af de ufaglærte job, så man måske er gået fra det ene til det andet til det tredje. Og så har man brug for at have det, som en ungdomsuddannelse eller en videregående uddannelse for den sags skyld giver i bagagen.

Derfor kan man i kontanthjælpsreformforslaget meget tydeligt se det dobbelte, at der for nogle jo selvfølgelig skal være en økonomisk tilskyndelse til at se at komme i gang, fordi man godt kan, mens der for andre skal være en vej hen til et uddannelsessystem, som selvfølgelig skal have den fleksibilitet at give plads til de mange forskellige mennesker, som skal have en ungdomsuddannelse. Og det synes jeg er et perspektiv, som er vigtigt i den her debat, altså at ja, der er nogle, der har brug for en økonomisk tilskyndelse til at komme ud på arbejdsmarkedet, men der er sandelig også nogle, der har brug for at blive ledt derhen med de mange muligheder, som vi foreslår i kontanthjælpsreformen. Det tror jeg er vigtigt at have med sig i det videre arbejde, altså at man bliver nødt til at se tingene i en helhed for at få det til at hænge sammen, når man vil diskutere, hvordan vi ikke kun får en finansiering af velfærd isoleret set i form af offentlige udgifter og offentlige løsninger af opgaver, men også hvordan vi får den velfærd, der ligger i at have et arbejde og kunne forsørge sig selv og bidrage til det fælles på den måde.

Kl. 16:47

Formanden:

Ville hr. Anders Samuelson have en kort bemærkning, eller var det afslutningen? En kort bemærkning, værsgo.

Kl. 16:47

Anders Samuelson (LA):

For at få løst problemet med for mange på overførselsindkomst – eller en delmængde af den problemstilling – er regeringen kommet med en vækstplan i tirsdags, som ifølge regeringen skal bidrage med øget beskæftigelse i den private sektor på 150.000 personer i 2020. Da den plan blev fremlagt, forstod jeg det sådan – og det vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte – at med de tiltag, man har foretaget, og med den vækstplan, man fremlagde, plus SU- og kontanthjælpsreform, så var det vejen til at nå de 150.000 personer i øget beskæftigelse i 2020. Er det rigtigt forstået?

Kl. 16:48

Formanden: Ministeren.

Kl. 16:48

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Når man ser på, hvad vi har gjort, tror jeg, man skal have den sammenligning i baghovedet, at vi jo så, hvad det meget voldsomme konjunkturtilbageslag betød, da krisen brændte igennem. Vi mistede langt, langt over 100.000 arbejdspladser i den private sektor. Det er det tal, man skal sammenholde det her med, for det er ikke kun politisk vilje, der skaber 150.000 nye job, kunne man sige. Det er et samspil mellem at ændre på strukturer ikke kun forstået som arbejdsudbud, men også strukturer forstået som de samlede vilkår for at drive en virksomhed og så selvfølgelig det at kunne gribe de bedre konjunkturer.

En af de ting, som vækker meget stor bekymring hos os, er jo risikoen for, at bedre konjunkturer slår et skarpt sving uden om Danmark, fordi vi har siddet på hænderne i stedet for at handle og gøre det attraktivt at drive virksomhed og dermed også at kunne gøre det på en konkurrencedygtig måde. Det er det tal, der skal sammenlignes med, og den tabel, som jeg tror spørgeren henviser til, er jo sådan set soleklar. På side 9 står de tal, som spørgeren efterlyser, herunder jo også konjunkturbidraget. Og det afspejler en pointe, som godt nok er lavtflyvende, men som jeg til gengæld er tilhænger af, nemlig at lige så vel som politikere ikke kan få al skylden for dårligdom, så kommer vi heller ikke til at tage al æren for fremgang.

Kl. 16:49

Formanden:

Hr. Anders Samuelson.

Kl. 16:49

Anders Samuelson (LA):

Nu var det faktisk ikke så meget side 9, som jeg var fokuseret på her. Mit spørgsmål gik i retning af, om vi ligesom havde set det, der skulle til for at komme på de 150.000. Der er jeg blevet forvirret efter at have læst side 28 i planen, for der står, at for at nå frem til de 150.000 nye beskæftigede i den private, så skal der komme bidrag til væksten frem mod 2020 på 20 mia. kr. fra reformer, der forbedrer vilkårene for det private erhvervsliv, 20 mia. kr. yderligere fra reformer, der øger uddannelsesniveaet, og så yderligere 12 mia. kr. fra reformer af den offentlige sektor.

Men når man så læser ned i teksten, ser man, at der står, at med de konkrete skatte- og afgiftsnedsættelser, som ligger i den her plan, understøtter man med de 6 mia. kr. af de 20 mia. kr. frem mod 2020. Der står, at det er et første markant skridt i »Vækstplan DK«. Men regeringen lægger op til en vedvarende og mere vidtgående tilgang, hvor der skal gennemføres yderligere tiltag i de kommende år.

Skal det forstås sådan, at det er for at komme fra de 6 mia. kr. og så op til de 20 mia. kr., altså at vi egentlig kun har set de 6 mia. kr. nu, og at vi faktisk mangler at få konkretiseret, hvor de sidste 14 mia. kr. skal komme fra?

Kl. 16:50

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:50

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Man skal netop lægge vægt på ordet isoleret, altså at lempelserne for erhvervslivet her isoleret set vil føre til en forøgelse af BNP på 6 mia. kr. Det, der er, synes jeg selv, meget afgørende i den her forbindelse, er, at vi her supplerer med en målsætning, der handler om vel-

stand, altså det, jeg tror vi i nogle debatter kalder: Skal vi ikke også have den samlede kage til at vokse i stedet for kun at diskutere fordelingen af en stadig mindre kage? Det supplerende mål supplerer jo dels holdbarhed som et, synes jeg, afgørende økonomisk mål, dels strukturel balance, som stadig væk er gældende målsætninger i den her planlægning.

Derudover kan man sige, at de lempelser og de investeringer i uddannelse og de offentlige investeringer, der er forslået i den her plan, alle sammen er fuldt finansierede. Derudover mener vi fra regeringens side, at der er mulighed for at arbejde inden for integration, sundhed, altså den type reformer, som kan synes blødere, for i hvert fald kan vores økonomiske modeller have lidt svært ved at genkende dem, og de kan faktisk øge velstanden mere, nemlig op til de samlet set 40 mia. kr.

Kl. 16:52

Formanden:

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet til ministeren. Så er det hr. Anders Samuelson som ordfører for forespørgerne for at afrunde debatten.

Kl. 16:52

(Ordfører for forespørgerne)

Anders Samuelson (LA):

Jeg vil gerne sige tusind tak for en interessant debat, en debat, som jeg synes var kendetegnet ved en fælles forståelse af, at det er et problem, når antallet af mennesker på overførselsindkomst kommer op og bliver et så højt tal, som vi ser på nuværende tidspunkt. Det er ikke et problem, at vi har ydelser til rådighed for folk, som har behov for dem. Jeg tror, at det lidt var en misforståelse, som SF's ordfører fik rodet sig ud i. Det er vi alle sammen enige om, også fra Liberal Alliances side, altså at de skal være der til folk, der har behov for dem. Men det er et problem, hvis vi har flere uden for arbejdsmarkedet end det antal, der egentlig ønsker at være på arbejdsmarkedet. Så skal vi gøre noget. Vi skal også gøre det på en sådan måde, at vi sikrer, at der er et incitament til at flytte sig fra at være uden for arbejdsmarkedet til at komme ind på arbejdsmarkedet.

Jeg er glad for, at vi i dag har kunnet samles om at være enige om, at her bliver vi nødt til stadig væk hele tiden at blive bedre. Det er oplagt, at vores samfundsøkonomi samlet set hænger sådan sammen, at vi har en offentlig sektor, som har en række udgifter, som vi er blevet enige om den skal have. Den skal så skaffe nogle penge til at finansiere det, altså inklusive folk, der er ansat i den offentlige sektor, veje, sygehuse, overførselsindkomst osv. De penge skal den offentlige sektor skaffe fra indtægter fra den private sektor. Hvordan skaffer den private sektor sig indtægter, som man kan beskatte og dermed få i den offentlige kasse? Det gør man ved at være god til at sælge sine produkter. Der, hvor vi politikere for ofte går galt i byen, er, når vi tror, at der er modsætninger mellem at lette skatten og så at øge muligheden for at betale de ting, som vi gerne vil have betalt. For når vi øger skatterne, får vi det sværere som erhvervsliv. Vores erhvervsliv får sværere ved at sælge deres produkter. Når de ikke kan sælge deres produkter, er der mindre at beskatte, og så er der færre i beskæftigelse. Så bliver der flere på overførselsindkomst, og så har vi en ond cirkel. Det er den, som vi skal have rettet op på.

Så runder vi lige til sidst vækstplanen. Der synes jeg at det i hvert fald nok er nødvendigt, at vi fra Liberal Alliances side vender tilbage med nogle uddybende spørgsmål, for jeg bliver en lille smule bekymret, jo mere jeg læser i den vækstplan, for, hvad der egentlig ligger i den, når det kommer til stykket. Jeg har over for den radikale ordfører peget på problemet med, at nettobidraget i forhold til beskæftigelseseffekt tilsyneladende kun er 1.500. Der står 9.000 i noten, og derfra skal så fratrækkes bidragene fra SU-reformen og fra kontanthjælpsreformen. Så er vi nede på 1.500. Resten kommer, hvilket egentlig også økonomi- og indenrigsministeren selv pegede

på, fra en forventning om en vækst på 2 pct. og reformer, man har lavet tidligere osv. osv.

Men det bliver faktisk lidt mere problematisk, når man så læser på side 26 og 28 og fremefter, for der står i hvert fald noget, som jeg synes man kan læse på en sådan måde, at regeringen egentlig kun med den pakke, som den har lavet her, har lavet et delvist bidrag i forhold til det, der er dens målsætning. Angående de 20 mia. kr., som skal komme via tiltag fra regeringen som bidrag til vækst, skriver regeringen selv, at det, den har lavet her, isoleret set kun kommer med de 6 mia. kr. Og så skriver man faktisk – det er derfor, at jeg ikke er helt sikker på, at jeg fik et helt præcist svar fra økonomi- og indenrigsministeren – i næste afsnit:

»Det er et første markant skridt i »Vækstplan DK«, men regeringen lægger op til en vedvarende og mere vidtgående tilgang, hvor der skal gennemføres yderligere tiltag i de kommende år. Disse tiltag vil blive konkretiseret løbende. Fælles for tiltagene er, at de vil sigte på en generel forbedring af erhvervslivets vilkår på tværs af brancher inden for fire centrale indsatsområder.«

Enten må det betyde, at der kommer yderligere tiltag, som kan forøge de 150.000 til et endnu højere tal, eller også betyder det, at de ting, som vi ikke har hørt om endnu, faktisk ikke er vedtaget endnu og ikke er konkretiseret endnu, og derfor er vi slet ikke oppe i nærheden af de 150.000 på nuværende tidspunkt, hvilket jo så stadig væk oven i købet bygger på en forventning om vækst.

Der underbygges, vil jeg bare lige understrege til sidst, af det, man læser på side 30, hvor det samme gør sig gældende i forhold til, at det jo fra regeringens side siges, at der skal komme et øget bidrag til væksten frem mod 2020 på 20 mia. kr. i form af reformer, der øger uddannelsesniveaue og beskæftigelsen. Der står der så i boks 2.6 på side 31, at eksempler på de her indsatsområder er en folkeskolereform. Jamen den har vi jo ikke vedtaget endnu. Det vil sige, at de 150.000 også bygger på en forudsætning om, at der kommer en folkeskolereform, som kan give et yderligere bidrag. Eller også har jeg misforstået, hvad der står i teksten. Jeg tror, at det måske er væsentligt, vi får det frem i lyset i de kommende dage, så vi finder ud af, hvor meget der egentlig er rigtigt omkring de 150.000 i forhold til, hvad der ligger og er vedtaget nu, og hvor meget vi må erkende, at man her for at nå op på de 150.000 i høj grad både bygger på rigtig mange dynamiske effekter, som man i de gode gamle dage ikke kunne tillade sig at bygge ind som en del af forudsætningerne, og tiltag, som vi faktisk ikke engang har fået vedtaget endnu i Folketinget.

Men afsluttende vil jeg sige tusind tak for en god debat.

Kl. 16:57

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Afstemningen om forslag til vedtagelse vil først finde sted tirsdag den 12. marts 2013.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) Forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren:

Kan ministeren oplyse, hvilke initiativer regeringen har tænkt at tage for at nedbringe det stadig stigende bureaukrati i den offentlige sektor, jf. bl.a. analyse foretaget af Danmarks Radio, som blev offentliggjort den 28. januar 2013, hvoraf det fremgår, at et stort flertal af kommunaldirektørerne vurderer, at der er

kommet mere bureaukrati inden for det seneste år, som kommunerne skal håndtere?

Af Jacob Jensen (V), Morten Marinus (DF), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF).

(Anmeldelse 07.02.2013. Fremme 19.02.2013).

Kl. 16:58

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, at afstemningerne om forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 12. marts 2013.

Jeg giver først ordet til hr. Jacob Jensen fra Venstre for begrundelse af forespørgslen.

Kl. 16:58

Begrundelse

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Man kan sige, at vi jo har nogle presserende forhandlinger andetsteds i huset, som i hvert fald nogle skal passe, så det skal vi også have respekt for, men jeg synes sådan set også, at temaet her om afbureaukratisering i den offentlige sektor egentlig passer meget godt ind i de diskussioner om vækst og øget beskæftigelse, som vi jo alle sammen kerer os om.

Det er sådan set også en af grundene til, at vi rejser den her forespørgselsdebat. Det er nemlig med afsæt i, at vi på det seneste har set et par analyser. Gallup lavede en for LO her i efteråret, hvor man kunne se, at omkring 40 pct. af alle offentligt ansatte vurderede, at der var kommet mere bureaukrati i og mere kontrol af deres arbejde. Danmarks Radio havde en analyse, som blev offentliggjort her i starten af året, i januar måned, hvor man havde været ude at spørge kommunernes kommunaldirektører, hvordan de oplevede det, og i hvert fald et meget stort flertal havde også den opfattelse, at bare inden for de seneste år var bureaukratiet for kommunerne vokset.

Det er selvfølgelig ret væsentligt, at vi får håndteret det i den forstand, at vi jo gerne skal bruge de skatte kroner, som der nu engang bliver opkrævet, så hensigtsmæssigt som muligt. Jeg tror ikke, at der er nogen her i Tinget – det antager jeg – der er imod at få mindsket bureaukratiet og gøre det mere smidigt og mere hensigtsmæssigt. Spørgsmålet er selvfølgelig bare, hvordan vi så gør det. Alle har jo igennem tiderne sagt, at man vil have afbureaukratisering, regelforenklaring osv., vi kender alle sammen ordene, men alligevel er det gået den anden vej år efter år, både under VK-regeringen og andre regeringer og også nu under den nye regering.

Derfor synes jeg, at det er passende, at vi får en diskussion om, hvad regeringen har tænkt sig at gøre ved det her, og vi vil selvfølgelig gerne bringe vores forslag ind i den diskussion, sådan at vi ligesom får sat en retning på og også gerne nogle mål for, hvor vi skal hen i forhold til at få afbureaukratiseret den offentlige sektor, så vi får mere tid til de offentligt ansatte, så de kan tage sig af de kerneopgaver, som deres faglighed egentlig tilsiger at de skal varetage, i stedet for at bruge for meget tid på passiv administration. Så det er begrundelsen for forespørgselsdebatten.

Kl. 17:00

Formanden:

Tak for begrundelsen. Så er det økonomi- og indenrigsministeren til besvarelse af forespørgslen.

Besvarelse

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er vel nærmest det, man kan kalde for en evergreen, for igennem de sidste fire årtier er der blevet holdt forespørgsler, sikkert også festtaler med en skål til slut, om afbureaukratisering, færre regler, mere rum, mens regelpressen jo er kørt uden ophold og antallet af regler er vokset og vokset og vokset.

Der er forskellige opgørelser over, hvor mange nye regler der er kommet til, og vi taler jo altså om en mængde, der kun er øget gennem fire årtier. En opgørelse lavet af Ugebladet A4 viser, at der siden begyndelsen af 1980'erne er produceret cirka 65.000 regler, cirkulærer, love og bekendtgørelser. Og så siger de, at politikere ikke laver noget! Altså, et eller andet får vi da fra hånden.

En anden opgørelse fra Aarhus Universitet viser, at der på folkeskoleområdet i perioden fra 1993 til 2010 er sket en stigning i den samlede regelmængde fra 212 regler til 351 regler. Det svarer til en regelvækst på 66 pct. – det kan med andre ord også holde forskere beskæftiget. På området for udsatte børn og unge er der i perioden fra 1992 til 2010 sket en regelvækst på 49 pct.

På begge områder udgør administrative procedurer og procesregler to tredjedele af de nye regler. Det beskæmmende er derfor ikke kun væksten i antallet af regler, men også at størstedelen af de tilkomne regler gennem mere end to årtier detailstyrer, hvordan opgaverne skal løses. Hvorfor er det så sådan? For det virker jo, som om der ikke rigtig er nogen, der vil det. Ikke desto mindre er det sådan, det er blevet.

En tidligere departementschef har sagt: Politik er regler og fordeling af penge, derfor er afbureaukratisering en død sild. Og der kan jeg jo så tilføje, at hvis det er rigtigt, må det jo så være sådan, at nu, hvor pengene er få, har vi kun reglerne tilbage.

Der er jo et gran af sandhed i citatet. En autopilot slår nogle gange til, når der laves politik. Vi vil ikke bare sætte mål; vi vil også kloge os på, hvordan de skal nås. Så bliver der lavet procesregler, fordi vi måske ikke helt har tilliden til, at kommunerne og deres medarbejdere helt præcist har fanget, hvad det er, vi gerne vil have. For det er ikke sådan, at når vi trykker på stikkontakten her på Slotsolmen, tændes lyset i alle 98 kommuner. De gør jo ikke altid, som vi tror. Nogle gange tænker de selv, og så gør de det, de mener indfrier målene. Og heldigvis for det.

Jeg tror sådan set, at mange ting lykkes, fordi kommunerne tilpasser sig den måde, som tingene nu engang er på, der, hvor de har det konkrete ansvar – i klasseværelset, hvor læreren er, på socialforvaltningen, hvor socialrådgiveren er. Der, hvor mennesker er, løser de problemerne. For pointen er jo den jordnære, at som udgangspunkt er kommunen og dens medarbejdere i samspillet med borgeren langt bedre til at finde de bedste lokale løsninger, end vi er på deres vegne.

Derfor må vi jo forsøge at reetablere eller måske lave en klar arbejdsdeling, hvor Folketing og regering sætter de overordnede rammer og mål, og hvor kommunerne opfylder målene inden for rammerne. Det kan vi gøre ved at basere den offentlige opgaveløsning på resultater frem for opfyldelsen af proceskrav. Det kan skabe rum til lige præcis det større faglige ansvar og den nytænkning i kommunerne, som vi har brug for, og som også blev nævnt i begrundelsen for forespørgslen. Hvordan, er vel så det oplagte spørgsmål at søge svar på.

Ja, jeg er meget ydmyg over for opgaven, for den er stor – den er meget, meget stor. For det at fjerne regler handler jo selvfølgelig om at fjerne konkrete regler, men det kræver jo meget mere end det. Historien viser jo meget klart, at det ikke er tilstrækkeligt at fjerne enkeltregler; det kræver en kulturændring i måden, vi styrer den offent-

lige sektor på. Og kulturændringer kræver et møjsommeligt og målrettet arbejde for at komme i stand både blandt politikere og selvfølgelig også blandt embedsmænd.

For selvfølgelig er der en vis tryghed i at lave regler. Så sker der i det mindste noget, så har vi gjort noget, så har vi handlet – men måske ikke i forhold til virkeligheden. Måske har vi glemt at kigge ud af de vinduer, der bringer lyset ind på Christiansborg. Sådan en kulturændring må bygge på tillid, på ledelse, på kvalitet, på faglighed i opgaveløsningen. Det betyder jo i praksis, at hvis kommunen ikke leverer resultater på baggrund af et regelsæt, skal vi ikke vedtage nye og endnu mere detaljerede regler. Så skal vi tænke, om vi kan få et andet samspil, om vi kan nå derhen ad en anden vej. Eksempelvis vil jeg gå i dialog med kommunerne og med medarbejderne – måske er der viden om en bedre metode.

Kl. 17:07

Kulturændringen indebærer jo også, at dårlige enkeltsager skal håndteres konkret og helst lokalt. Hvis der ikke er tale om et generelt problem, er det en sag for den pågældende kommune, for dens ledere og for dens medarbejdere. Der er ikke kun tale om et opgør med enkeltsagslovgivning, men også om det, som jeg synes man kan kalde nulfejlsillusionen.

Det kan ikke nytte noget at sætte et forskrækket ansigt op i nyhederne kl. 18.00, når der er sket en fejl. Vi må acceptere, at det sker, og vi må også have tillid til, at der bliver lært af dem, uanset om det er kommunen som helhed, nabokommunen eller medarbejderne. For selvfølgelig sker der fejl. Det gør der også, selv om vi tror det modsatte. Det, der er farligt, er selvfølgelig at lade som ingenting eller tro, at det ikke sker, i stedet for konkret at forsøge at løse det og tage stilling til sagen. Men vi kan ikke nøjes med et langt, sejt træk for at ændre kulturen.

Vi har iværksat en række konkrete initiativer. For det første har vi overvejet en ny metode til afbureaukratisering. Den skal der også være tryghed omkring, og derfor har vi givet den et bureaukratisk navn, så ingen bliver forskrækket – vi kalder den for et styringsefter-syn. Og det er lige præcis det, det er, for vi kigger efter styring. Hvordan styrer vi egentlig? Og styrer vi for meget?

Metoden indebærer, at vi ser på, om reglerne, de økonomiske tilskyndelser, de anbefalede metoder egentlig understøtter de mål, vi gerne vil opnå. Eller har vi i virkeligheden lagt lag på lag på lag af forskellige styringsmetoder, og så har målet fortonet sig? Ideen er at sikre, at der for det første er sammenhæng mellem de resultater, som vi ønsker; for det andet vores viden om, hvad der virker; og for det tredje reglerne på området. Regler, som ikke understøtter målene, skal afskaffes, og det vil sige, at hvis der ikke er et gyldigt bevis for, at udfyldelsen af et bestemt skema understøtter det ønskede mål, så skal skemaet sløjfes.

Vi er først begyndt med områderne for dagtilbud og beskæftigelse. Metoden anvendes desuden på områderne for udsatte voksne og voksne med handicap.

For det andet fjerner og forenkler vi løbende enkelte regler. Vi har i det forløbne halvandet år gennemført mindst 43 regelforenklinger inden for alt fra cirkustelte til brugerinformation. Der er intet, der er for småt eller for stort, for den sags skyld.

For det tredje har vi iværksat frikommuneforsøget, som er et godt eksempel på regeringens fokus på tillid, ledelse, faglighed og kvalitet. De ni udvalgte kommuner har fået adgang til at igangsætte over 215 forsøg, og formålet er at skabe en bedre service for borgerne, sikre bedre anvendelse af de ressourcer, vi har til rådighed, og at styrke det kommunale selvstyre. Virker forsøgene, vil vi udbrede dem til hele landet.

Nogle går meget op i antallet af regler; vi går mere op i kvaliteten af regler. Jeg synes, at det er en god pointe, at nogle regler erstatter andre regler og nogle regler forenkler gamle regler. Nye regler er altså ikke altid af det onde. Eksempelvis medfører gennemførelsen af

frikommuneforsøgene to nye love, en lovændring, udstedelse af fire bekendtgørelser – i alt 91 nye regler. Frihed fører også regler med sig. Men jeg er klar over, at selv når vi ændrer et regelsæt til det bedre, betyder det administration og papirarbejde i kommunen. Så måske skulle vi se på, om vi ikke kunne få sat regelændringerne lidt i system, så de sådan kom i bunker og ikke i en lind strøm.

Det kan måske godt virke sådan lidt blødt at tale om det der med tillid og handlerum og plads til at tage ansvar. Det er jo også blevet sådan et plusord, når vi taler om ledelse og styring. Men det er ikke blødt at tale om tillid og regelforenklaring, for med tillid følger ansvar, og med plads til faglighed følger pligt til faglighed. Vi fjerner procesregler, men står så meget fastere på de mål, som skal opnås. Derfor er det snarere en hård dagsorden og en forpligtende dagsorden end en blød. For så er der ingen procesregler, som man som medarbejder kan gemme sig bag.

For skolelæreren betyder metodefrihed frihed til at vælge den bedste metode til de børn, hun har ansvaret for. Det betyder ikke frihed til at bruge den samme metode år efter år, klasse efter klasse, hvis børnene ikke lærer at læse.

For kommunen kan det være en større opgave at stå på mål for resultaterne end at gennemføre processer. Det er eksempelvis lettere at slå et kryds i et skema efter tre opfølgende samtaler med en stofmisbruger end at sikre, at han forbliver stoffri.

Kl. 17:12

Tillid kan også være svært for os i regering og Folketing, for nogle gange er enkeltsagerne så hjertegribende og har så store menneskelige konsekvenser, at det er svært ikke at blande sig direkte og hurtigt. Tillid er en svær ting, når man måske ikke er helt enig i det, som kommunen bruger sit handlerum til – som eksempelvis i frikommuneforsøget, hvor forældre kan få mulighed for at passe børnene i en daginstitution i ydertimerne. Her må jeg trække på min tillid til, at kommunen har gennemtænkt konsekvenserne både for børn, pædagoger og forældre.

Tillid er også svært, når vi sætter penge af til et bestemt formål som f.eks. bedre normeringer i dagtilbud. Det kribler jo i fingrene for at lave en helt traditionel ansøgningspulje, når pengene har svært ved at finde vej til det formål, de er tiltænkt. Så skal vi drøfte sagen med KL igen og igen. Det er svært at vise tillid. Det er også svært ikke at sætte lighedstegn mellem politisk handlekraft og formulering af nye regler, men vi er i en situation, hvor vi er nødt til at få det meste ud af de ressourcer, vi har – og det gør vi ikke ved at læne os tilbage og sige: Når vi ikke har penge, har vi dog stadig reglerne. Tværtimod.

Vi får meget, meget mere ud af de ressourcer, vi har, uanset om det er pengene, eller om det er os som mennesker, politikere og medarbejdere og borgere, ved at gøre papirarbejdet så let som muligt og til gengæld gøre rummet for at vælge de bedste og de mest målrettede løsninger så stort som muligt. Så kan vi måske stikke en kæp i hjulet på regelpressen.

Kl. 17:13

Forhandling

Formanden:

Tak til ministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:13

(Ordfører for forespørgerne)

Jacob Jensen (V):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for ministerens besvarelse, som jeg sådan set syntes indeholdt rigtig mange gode ting, ikke bare rent retorisk, men sådan set også indholdsmæssigt, det skal man også hæfte sig ved. Det vigtige er selvfølgelig, at vi får fundet de midler,

der skal til for at knække kurven, og som jeg også startede med at sige i min begrundelse for forespørgslen, er det jo ikke sådan, at den ene regeringsfarve har de vises sten til den her løsning frem for den anden. Vi kan se, at det er år efter år, det er steget, og alle mener, det skal falde. Hvad gør vi så ved det?

Jeg tror, det er vigtigt, at vi også får systematiseret de her ting, og jeg er sådan set enig i det, ministeren siger, om, at man jo ikke skal gøre det op i antallet af regler, men at det selvfølgelig er konsekvensen af de enkelte regler, som er det afgørende, herunder også hvordan det bliver oplevet ude omkring af den enkelte offentligt ansatte, hvor indgribende det er i dagligdagen, og hvor snærende de her bånd er i forhold til at kunne udvikle sin faglige kunnen i den daglige løsning af opgaverne.

Vi vedkender os også fra Venstres side det ansvar, vi har haft, i forhold til den regelmængde og den stigende regelmængde, der har været i vores regeringstid. Man kan så måske sige lidt polemisk: Bare vi kunne komme tilbage til det niveau af bureaukrati, der var, da vi afleverede ministernøglerne, så var det da et skridt i den rigtige retning. Det er selvfølgelig sagt lidt med et glimt i øjet, men også med alvor, i den forstand at det jo ville betyde, at vi fik knækket kurven, så stigningen ikke fortsatte, men at vi faktisk gik den anden vej, og det er jo det, vi alle sammen efterspørger.

Jeg vil også sige det sådan, at man jo heller ikke efter vores vurdering bare skal have den tilgang, at alle regler er af det onde. Der er faktisk dokumentationskrav, som er vigtige i arbejdet. Det kan være på sundhedsområdet, hvor man faktisk har det som en ret central del ved treholdsskift på sygehuse og andre steder, hvor der bliver leveret oplysninger fra det ene hold til det næste, så man ved, hvad hinanden gør, og i det hele taget hvis man efterfølgende finder ud af, at nu er der altså noget, der skal rettes op, og hvad er der så sket i behandlingen? Så der er faktisk steder, hvor dokumentation er ganske fornødt, og der kunne også være steder, hvor man kunne overveje at intensivere den dokumentation.

Men man skal også passe på med, at det, som så bliver dokumenteret, skal være forståeligt, og at de regler, der er, også giver mening for dem, som skal leve efter reglerne. Det tror jeg også er en væsentlig del af det, når man oplever, at der er noget, der er stigende bureaukratisk, altså at man måske har svært ved at forstå, hvorfor man lige præcis skal udfylde det skema eller foretage den evaluering, eller hvad det nu måtte være for nogle krav, der bliver stillet til en fra centralt hold eller andetsteds, og at man måske ikke helt kan følge, hvad det er, der er grunden til det.

Kan man det, tror jeg sådan set også, der er rigtig mange offentligt ansatte, som egentlig godt kan leve med, at der bliver stillet nogle krav, for regler om dokumentation osv. kan jo også være styrende for, rammen for, hvad det er, man må bevæge sig inden for, og dermed også give en sikkerhed og en tryghed ved udførelsen af den opgave, som man nu engang er blevet ansat til at skulle løse. Så det synes jeg også vi skal have med.

Jeg tror så også – jeg hørte egentlig også ministeren sige det, og det vil jeg gerne kvittere for – at en af de vigtigste ting i den her diskussion er, at vi skal turde anerkende og sige højt, at vi ikke nødvendigvis behøver leve i en nulfejlskultur. Jeg kan henvise til bl.a. Københavns Kommunes kulturforvaltning, hvor man har indarbejdet det princip, at man helt åbenlyst siger, at det er o.k. at lave fejl, man skal bare vise fejlene, man skal kunne snakke om fejlene. Men det, der ikke er o.k., er at lave den samme fejl to gange eller flere gange. Så skal der selvfølgelig også være en konsekvens. Det tror jeg måske er en af måderne, man kan gøre det på, nemlig at man viser den til. Vi er alle sammen nogle, som kan begå fejl, og vi skal anerkende, at det kan ske, men vi skal så også kunne lære af de fejl efterfølgende.

Man kan også sige, at fordi der nu opstår en eller anden situation og man så som politiker får stukket en mikrofon op foran ansigtet,

hvor man skal svare på et spørgsmål fra en emsig journalist om, hvad man har tænkt sig at gøre ved det, så behøver automatreaktionen ikke nødvendigvis at være: Vi laver et indgreb, jeg tager fat i ministeren i morgen, og nu må hun eller han så tage sig lidt sammen og lave en ny paragraf om det her område. Det kan jo lige så godt være, at det er opgaveløseren, som har løst opgaven på en forkert måde, måske ikke har levet op til det ansvar, der er givet, og ikke nødvendigvis den eksisterende regel, der er noget galt med. Det synes jeg også man skal anerkende og have med.

Så der er mange elementer i det her, men jeg vil sige det sådan, at vi fra Venstres side og fra den borgerlige fløjs side synes, det er rigtig godt, at regeringen har taget det projekt med frikommunerne, som vi søsatte, med over i sit regeringsprogram. Det har vi også sagt tidligere, det anerkender vi, og vi har også stemt for de forslag, der har været. Men vi vil selvfølgelig også gerne have det omsat, og derfor er et af spørgsmålene til ministeren i dag selvfølgelig, hvornår hun forventer at vi kan begynde at lære af de erfaringer, som frikommunerne oplever og indhøster. Det så vi gerne at man kom i gang med, og dermed også at man satte lidt mere præcise mål for, hvad det så er for en retning, vi skal gå i.

Det vil jeg starte med at sige som indledning, og så vil jeg på vegne af os selv, nemlig Venstre, og Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at bureaukratiet i den offentlige sektor er stigende med stadig flere love og bekendtgørelser, som de ansatte i kommuner og regioner skal indrette sig efter.

Folketinget finder det nødvendigt med en hurtig indsats til at nedbringe bureaukratiet, således at de offentligt ansattes tid i højere grad kan gå til aktivt at servicere borgerne i stedet for passiv administration.

Folketinget opfordrer regeringen til hurtigst muligt at igangsætte tiltag, bl.a. med afsæt i de erfaringer, som »frikommunerne« indhøster, og endvidere at sætte klare mål for nedbringelsen af bureaukratiet i den offentlige sektor.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 43).

Kl. 17:19

Formanden:

Det af hr. Jacob Jensen oplæste forslag til vedtagelse fra fire partier indgår i de videre drøftelser.

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:19

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren. Og specielt vil jeg sige tak for, at ordføreren lige ud af posen anerkender et medansvar for, at problemet er vokset også i den tid, hvor ordføreren og ordførerens parti havde regeringsmagten.

Så det første spørgsmål går på, hvad Venstre, mens de sad med regeringsmagten, konkret har gjort for at reducere omfanget af bureaukrati og overflødig kontrol og overflødige regler. Er der nogen konkrete resultater, og hvis der ikke er det, hvad er så årsagen? Er det, fordi man ikke har gjort noget, eller fordi man er stødt ind i andre barrierer, der gjorde, at man ikke fik løst problemerne?

Kl. 17:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:20

Jacob Jensen (V):

Det synes jeg sådan set er et rigtig godt og relevant spørgsmål. Altså, vi forsøgte jo noget, som jeg også nævnte, og vi gjorde forskellige ting. Alle har jo ønsket, at bureaukrati- og regelmøllen skulle begrænses. Bl.a. derfor igangsatte vi her på det seneste i hvert fald netop frikommuneforsøget af den grund, og vi sagde: Kunne man ikke prøve inden for et afgrænset geografisk område at løse de her opgaver uden hensyntagen til de centralt fastsatte regler, der allerede er? Det var den ene del, og vi kvitterer for, at det er ført videre i det nye regeringsprogram. Og vi håber og kan allerede fornemme, at der udeomkring i kommunerne kommer nogle gode erfaringer, og dem skulle vi så også gerne have omsat til konkrete resultater.

Derudover har vi også arbejdet med udfordringsret, altså hvor man fra medarbejdernes side faktisk kunne udfordre de eksisterende regler forstået på den måde, at man så også netop lokalt kunne sige: Her er der nogle områder, hvor vi siger at vi godt vil prøve at løse det på en anderledes måde end den, som reglerne egentlig sætter op. Det har også været noget af det udeomkring, som har gjort, at folk har taget deres faglighed – og den stolthed, der ligger i det – mere alvorligt og dermed også har kunnet bringe den i spil frem for bare at skulle efterleve nogle måske til dels rigide centralt fastsatte regler.

Kl. 17:21

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:21

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg er godt klar over, at det er en stor opgave at ridse op, hvad man konkret har gjort igennem 10 år på det her område, og så samtidig måtte erkende, at problemet faktisk er blevet større. Så jeg vil spørge lidt mere konkret.

De offentligt ansatte, specielt dem i social- og sundhedsuddannelsessektoren, klager jo over, at det er nogle voldsomt øgede krav til det, der hedder dokumentation af, hvad de går og laver, der egentlig er det allerstørste problem. De bruger simpelt hen alt for meget tid på at dokumentere, hvad de går og laver. Jeg kan bare nævne nogle få eksempler, og jeg tror ordføreren kender dem: Socialrådgiverne har om tidsforbruget blandt socialrådgivere på en arbejdsdag opgjort, at der altså kun bliver 11 minutter pr. time til den borgernære service, hvis vi kan bruge det ord. Tilsvarende gælder det for sygeplejerskerne, der bruger mere end 1½ time på dokumentation om dagen – en stigning på 13 pct. Sådan tror jeg man vil kunne gå ned i alle grupper af offentligt ansatte og få de samme tal. Hvad er baggrunden? Er baggrunden de her krav om konkurrenceudsættelse i den offentlige sektor, som tvinger den offentlige sektor til hele tiden at dokumentere, måle og veje det, man går og gør? Er det der, problemet ligger?

Kl. 17:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:23

Jacob Jensen (V):

Nu var jeg lige så glad, for den første del af spørgerens spørgsmål var jeg sådan set positivt indstillet over for. Så kom der lige den sidste del om konkurrenceudsættelse, og så væltede bægeret. Nej, jeg mener, hvad jeg også nævnte i mit indlæg før, at der er dokumentationskrav, som er nødvendige, og som er en vigtig del af arbejdet. Nu nævner spørgeren så eksempelvis sygeplejersker, og jeg ved tilfældigvis, at sygeplejerskerne netop, som også spørgeren siger, bruger relativt meget tid på at dokumentere, men det er også nødvendigt, af

hensyn til at man har treholdsskift, af hensyn til patientsikkerheden, af hensyn til at man ikke får dobbeltmedicineret, og hvad der nu ellers ligger af forskellige ting. Så der er altså dokumentation, som er ret afgørende for, at den opgaveløsning og den kvalitet i opgaveløsningen også er så høj, som det nu kan lade sig gøre.

Men det er da omvendt også klart, og det tror jeg at vi skal tage noget af ansvaret for, at der altså også er andre i det her samfund, som påfører de offentligt ansatte regler og forskellige krav. Der er nemlig lokale, kommunale, regionale krav og måske krav helt ude på den enkelte institution, hvor lederen af forskellige årsager siger: Jamen vi vil gerne gøre det på den og den måde. Det beder man så de ansatte om at gøre. Så det er jo hele paletten rundt. Men vi kan jo selvfølgelig fra Folketingets side gøre noget ved at lave den rammestyring, der skal til, men undgå, at vi så påfører dem nogle ting, som de egentlig godt lokalt selv kunne håndtere.

Kl. 17:24

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Jan Johansen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 17:24

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

Tak. Jeg er ordfører i dag, fordi hr. Simon Kollerup ikke kunne være til stede. Men det gør jo ikke emnet mindre interessant, for vi er alle interesseret i at gøre det lettere for kommunerne og staten i det hele taget og i, at der ikke er noget bureaukrati.

Jeg vil da starte med at sige tak til oppositionen for at lægge op til den her debat om bureaukrati i den offentlige sektor. For vi har mange regler i den offentlige sektor. Det er regler, som er med til at skabe tryk om, hvad man som borger kan forvente, og på den måde er reglerne en vigtig del af det danske retssamfund, men regler skal også give mening. Derfor skal vi gøre alt for at undgå overflødig bureaukrati, overflødige dokumentationskrav og uhensigtsmæssig statsstyring. Det er en hæmsko for, at kommunerne og regionerne kan løse de opgaver, som de varetager efter de lokale behov.

Regeringen har allerede igangsat en række initiativer, der skal komme unødvendigt bureaukrati til livs og øge effektiviteten og kvaliteten i den offentlige sektor til gavn for borgerne. Vi har lagt op til en omfattende modernisering af den offentlige sektor, hvor målet er at erstatte uhensigtsmæssige regler og krav og få friere, men forpligtende rammer for kommuner og regioner. For Socialdemokraterne handler det i bund og grund om tillid – tillid til medarbejderne i staten, i regionerne og i kommunerne og til, at kommunerne aktivt, tillidsfuldt og i fællesskab vil samarbejde om løsninger på de problemer og udfordringer, som vi står over for. Vi skal med andre ord erstatte regler og kontrol med tillid og fokus på resultater til gavn for borgerne. For det er trods alt mere interessant, at den arbejdsløse unge murer kommer i arbejde, end at se på, hvor mange samtaler han egentlig har haft med sagsbehandleren.

Regeringen er allerede godt i gang. På det kommunale og regionale område har vi eksempelvis fjernet muligheden for at tvinge kommuner og regioner til at konkurrenceudsætte bestemte opgaver, fordi vi har tillid til, at kommunerne og regionerne ved, hvordan man får mest velfærd og sundhed til gavn for borgerne. Vi har afskaffet de kvalitetskontroller og udbudsstrategier, der holder kommunerne og regionerne i et bureaukratisk jerngreb. Med afskaffelsen har vi givet plads til, at kommunerne og regionerne nu kan fokusere på resultater frem for på proceskrav. Det giver plads til nytænkning, hvilket betyder, at den offentlige sektor hele tiden sørger for den mest effektive og kvalitetsbevidste løsning i stedet for at være låst fast på regler og krav.

Regeringens modernisering af den offentlige sektor er en langsigtet kulturforandring af den måde, som den offentlige sektor bliver

drevet på. Målet er at bevare kernevelfærden og sikre en høj kvalitet ved at gøre det på den smarteste måde. Vi er kommet derhen ved at benytte de tekniske muligheder og ved at få tillid, ledelse, faglighed og kvalitet til at gå hånd i hånd. Det er nøglen til et bedre og rigere samfund.

Jeg skal sige, at vi har et forslag til vedtagelse, som er aftalt mellem S, SF, Radikale Venstre og Enhedslisten. Det læser jeg lige op.

Forslag til vedtagelse

»Folketinget finder, at det er vigtigt at fastholde fokus på afbureaukratisering som et led i moderniseringen af den offentlige sektor.

Regler er ikke til for at belaste og skabe unødigt administration.

Regler er bl.a. til for at sætte fælles retning og skabe sikkerhed og tryghed.

Samtidig anerkender Folketinget, at det er den enkelte kommune og region, som bedst kan vurdere, hvordan en opgave skal løses lokalt.

Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at fremme en styring baseret på øget tillid og uden unødigt kontrol.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 44).

Kl. 17:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Forslaget indgår i de videre forhandlinger.

Der er et spørgsmål fra hr. Jacob Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 17:29

Jacob Jensen (V):

Tak. Og tak til ordføreren for nogle udmærkede bemærkninger. Jeg vil bare spørge om noget, for når vi nu har den her diskussion i dag, er det jo selvfølgelig heller ikke uden nogen grund. Vi har jo, som jeg også nævnte i min indledning, set et par forskellige analyser af bureaukratiet blandt dem, som arbejder med det – der var kommunaldirektørerne, og det var så Gallup, der for LO havde lavet en undersøgelse, der viste, at de offentligt ansatte mener, at der stadig væk er en stigning.

Er det en udvikling, som ordføreren sådan set anerkender, altså at der nu her, lad os sige halvandet år inde i den nye regerings periode, stadig væk er den udvikling? Vi kan jo selvfølgelig sige, at det ikke er noget, som vi bare lige fjerner med et fingerknips, fra den ene dag til den anden, men vi må vel på et eller andet tidspunkt kunne forvente, at nogle af de her udmærkede tiltag, man søsætter, så også begynder at virke.

Så jeg vil på den ene side spørge: Anerkender ordføreren, at det offentlige bureaukrati faktisk stadig er stigende? Og hvornår forventer ordføreren på den anden side at regeringens tiltag vil knække kurven?

Kl. 17:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:30

Jan Johansen (S):

Tak. Jamen der er jo ikke nogen tvivl om, at der bliver gjort meget for at begrænse bureaukratiet. Jeg ser da, at de tiltag med frikommunerne er et rigtig godt tiltag, som jeg glæder mig meget til at se nogle resultater af. Jeg har snakket med nogle af de borgmestre, som er med i forsøget, og de er rigtig glade for det. Og der er jo rigtig mange steder, hvor vi alle sammen kan gå ind og medvirke til at vi ikke får nye regler. Der er regeringen, men der er jo også oppositionen. Når den skal sætte sit fingeraftryk på noget lovgivning, kan den jo også være med til at tænke: Hov, skal vi nu ikke lige i fællesskab

prøve at finde ud af, at vi ikke skal lave flere regler, end det er nødvendigt?

Så hvis vi alle sammen arbejder sammen om de her ting i den her periode, samtidig med at vi har frikommuneforsøget, så tror jeg da faktisk, at vi kommer et godt stykke ad vejen – gerne et stykke ad vejen, så vi alle sammen arbejder efter det, nemlig at de får det lettere ude i kommunerne på de områder, hvor det er tungest.

Kl. 17:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:31

Jacob Jensen (V):

Jamen det tror jeg sådan set vi er enige om. Det er bare et spørgsmål om, hvilke midler vi så skal til at anvende. Jeg deler som sagt også glæden ved frikommuneforsøget, og jeg håber også, at vi netop snart ser de her resultater. Men vi er så, det kan jeg bare svare, modsat fra Venstres side helt med på, at vi gerne vil holde igen med lovmøllen. Vi skal ikke komme med flere forslag, end det er nødvendigt. Derfor har vi bl.a. også et forslag om et regelstop – det er godt nok ikke i forhold til den offentlige sektor i sådan specifik forstand – nemlig et forslag, der handler om et regelstop i forhold til små og mellemstore virksomheder, altså at man simpelt hen stopper det i en periode.

Kunne sådan en model være noget, som man i en eller anden forstand kunne overføre på den offentlige sektor og sige: Skal vi nu ikke lade den offentlige sektor defineret på en bestemt måde være i en rum tid? Vi har jo så også – det er i en lidt anden boldgade – forslået et byrdestop, altså at man ikke kommer med nye regler og nye skatter og afgifter.

Vi har jo i hvert fald nogle af de tanker inde i vores politikker på forskellige områder, og jeg kunne godt forestille mig, at det også kunne være noget, som man kunne udvikle til at kunne gælde måske inden for dele af den offentlige sektor. Var det noget, som det kunne friste Socialdemokratiet at kigge nærmere på? For så er vi klar til at snakke mere om det.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:33

Jan Johansen (S):

Jamen jeg synes da, vi skal tage alt det med som gode ideer og prøve at se på, hvad der kan lade sig gøre. Jeg synes bare, at vi i hverdagen herinde, alle sammen, hver gang en minister laver en lovgivning, hver gang et folketingsmedlem er med til at præge lovgivningen, skal tænke på: Hvordan forenkler vi de ting her? Det ville jo være en god idé, hvis der, hver gang vi kom med en ny lov, så var en anden lov, der blev afskaffet, altså en lov, der var der i forvejen; det ville være godt. Det kan nok ikke lade sig gøre – det ved vi – for der rejser sig jo, når man laver noget til lovgivning, tusind andre spørgsmål i forbindelse med den eksisterende lovgivning.

Men vi er i Socialdemokratiet helt klart villige til at gøre alt for at forenkle det for kommunerne derude, netop for at de får et bedre arbejdsværktøj, og så det kommer borgerne til gavn.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Marinus, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 17:33

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Tak for det.

Nu kom ministeren i sin indledning ind på, at det her jo var en god, gammel evergreen, og det er det også. I Dansk Folkeparti er vi også glade for evergreens, uanset om det drejer sig om de musikalske på Danmarks Radios P4, hvis de ellers ikke har flyttet dem til DAB, eller det drejer sig om en debat om afbureaukratisering i kommunerne eller i det offentlige i det hele taget.

Det er da også rigtigt, som vi har hørt i dag, at problemet har været stigende igennem alle tider. Man har snakket meget om det, og der er måske ikke gjort noget ved det. Og så alligevel, for vi har jo også været igennem processen med regelforenklinger, og den tror jeg måske også at vi skal tage op igen parallelt med frikommuneforsøgene. I Dansk Folkeparti er vi meget glade for, at frikommuneforsøgene er sat i gang. De der godt 200 forsøg venter vi os faktisk rigtig meget af, men vi kunne også godt tænke os at få processen bragt et skridt videre, f.eks. med regelforenklinger andre steder.

Vi havde jo for en måneds tid siden et ganske udmærket møde, Folketingets Kommunaludvalg og ministeren, ovre hos KL, og der talte vi om, at det måske kunne være hensigtsmæssigt, at Folketingets Kommunaludvalg mødtes med KL en gang imellem. Derfor vil jeg foreslå, at vi drøfter den slags ting i nærmeste fremtid. Det er meget vigtigt, at vi herinde på Christiansborg også får en fornemmelse af, hvad der egentlig foregår ude bag de her mure bag os og ude i det virkelige liv, som vi plejer at sige. Og selv om KL selvfølgelig også er bygget ind bag mure, har de alligevel fingeren på pulsen, når det drejer sig om regler og cirkulærer og bekendtgørelser, som måske er til hinder for det kommunale servicearbejde.

Det er svært for os herinde at forklare i en tid, hvor økonomien er knap, og hvor alle skal holde for, at ansatte inden for bl.a. plejesektoren må holde igen. De skal måske ligefrem være glade, hvis der ikke sker fyringer. Det ser vi jo desværre sker nogle steder. Så kan det være svært for os at forklare, hvorfor det er sådan, at det eneste sted i Region Midtjylland, hvor der er sket stigninger i antallet af beskæftigede, er det faktisk sket inden for administrationen. Det er altså bedre, at man får flyttet nogle penge fra administration over på det, som populært bliver kaldt varme hænder.

Men vi i Dansk Folkeparti ser i hvert fald frem til den videre debat, og så synes jeg, vi skal overveje, om vi ikke skulle holde nogle møder direkte med KL, både formandskabet og direktionen, så vi ikke kun får input fra ministerier, men også direkte ude fra kommunerne.

Kl. 17:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Vi går videre i rækken, det er fru Marlene Borst Hansen, Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 17:36

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Så blev det vist også i dag slået fast, at vi alle sammen på tværs af partier, men jeg tror sådan set også på tværs af stat, regioner og kommuner, gerne vil have mindre bureaukrati, og vi vil alle sammen gerne, at offentlige medarbejdere har tid til mere direkte borgerrelateret arbejde. Som hr. Finn Sørensen var inde på, har vi nok alle sammen hørt om og nok også alle sammen omtalt den her socialrådgiver, som bruger mellem 70 og 80 pct. af sin arbejdstid på at skrive og udfylde og dokumentere og kun mellem 20 og 30 pct. på direkte at møde borgeren.

Men når vi nu alle sammen har fokus på det og vi igen igen diskuterer det – det har vi gjort gennem mange år – hvorfor opleves det

så sådan, at der ikke sker noget? Tværtimod viser den her Danmarks Radio-undersøgelse, at en meget stor del af kommunaldirektørerne oplever, at der er kommet mere bureaukrati. Jeg kan huske, at jeg på et tidspunkt under den tidligere regering hørte Bertel Haarder, dengang han var undervisningsminister, sige på et KL-møde, at hvis man stødte på regler eller bureaukrati, som ikke gav mening, skulle man bare skrive til ham, så skulle han nok fjerne reglen, altså hvis han så også syntes, at den ikke gav mening. Jeg var med til som kommunalpolitiker at skrive til ham, og han fjernede også nogle regler.

Den her regering er også i gang med at fjerne en hel masse regler, men faktum er, at det ikke opleves sådan. Derfor har regeringen besluttet sig for det her såkaldte styringseftersyn, og det er noget, vi varmt bakker op i Radikale Venstre. I eftersynet, hvor man er startet med dagtilbud og beskæftigelsesområdet, er det målet, der er i fokus. Målet skal for alle medarbejdere stå soleklart. Det kan godt være, man ikke er enig i målet, men alle skal kunne målet for deres arbejde i søvne. Det kræver en anden tilgang, og det kræver en anden måde at arbejde på. Og det kræver, at vi har tillid til, at medarbejderne kan løfte ansvaret. I stedet for at sige til medarbejderne på jobcentrene, at kravene er, at de har afholdt så og så mange samtaler, at borgeren har været så og så mange gange i aktivering og arbejdsprøvning osv., så skulle man måske hellere sige, at medarbejderen skal hjælpe borgeren med at komme i arbejde. Målet skal i fokus.

Det er ikke noget, man gør over night. Vi vil heller aldrig få en offentlig sektor uden regler, og heldigvis for det. Men det er vigtigt, at vi nu kommer i gang med det, som ministeren kaldte en kulturændring, hvor vi har tillid til medarbejdernes faglighed og i langt højere grad arbejder efter målstyring.

Så vil jeg gerne som formand for Folketingets Kommunaludvalg gribe opfordringen fra hr. Morten Marinus. Jeg synes, det er en rigtig god idé, at Folketingets Kommunaludvalg tager det her emne op, diskuterer det med KL og netop får en bedre fornemmelse af, hvor det præcis er, at skoen trykker, så det vil jeg meget gerne tage initiativ til. I Radikale Venstre er vi faktisk i det hele taget glade for forespørgslen. Vi er glade for, at Folketinget har fokus på, hvordan vi styrer den offentlige sektor, og vi bakker op om den af S fremførte vedtagelsestekst.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 17:40

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren for fremlæggelsen. Jeg har bare den lille rettelser, at socialrådgiverne havde fundet ud af, at der kun var 11 pct. af deres arbejdstid tilbage til borgeren, om man så må sige.

Ordføreren bruger flere gange ordet tillid, og jeg tror, vi alle sammen er enige om, at det er nøglen, i hvert fald en meget vigtig nøgle, til at få nedbragt alt det her med bureaukrati og overflødig kontrol. Men tillid skal jo gå begge veje, og derfor var ordførerens parti og mit parti og de to andre regeringspartier jo forslagsstillere på et forslag i november 2009 om, at der blev oprettet et centralt, uafhængigt nævn til sikring af de offentligt ansattes ytringsfrihed.

En vigtig nøgle til forbedringer er jo, at de ansatte tør komme med deres forslag til forbedringer, og nogle gange kan det være kritik af ledelsen. Det kan man være forsigtig med, for ellers risikerer man måske at komme i unåde og blive fyret og den slags. Så et af formålene med det nævn var lige nøjagtig, at vi skulle have en bedre åben dialog i den offentlige sektor og sikre, at medarbejdernes gode ideer kom frem i lyset og blev brugt. Var det en vej at gå, sådan at vi kunne få noget mere tilid begge veje?

Kl. 17:41

Kl. 17:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren, værsgo.

Kl. 17:41

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg kan ikke stå her på Folketingets talerstol og være med til at ned-sætte et bestemt navn, men jeg er meget enig med hr. Finn Sørensen i, at det er vigtigt, at ansatte kan komme til orde. Som tidligere kommunalpolitikker ved jeg, hvor meget viden der er ude blandt medarbejderne, og at det er der, man helt konkret ved, hvad der er af regler. Det var sådan set også lidt derfor, jeg nævnte hr. Bertel Haarders tilgang, altså at medarbejdere netop kan melde ind, med hensyn til hvad det er for nogle regler, som de synes ikke fremmer deres arbejde, og som ikke er gavnlige og fremmer målet.

Jeg tror, at det er vigtigt, at man ikke kun ser på enkeltsager. Det er i hvert fald ikke en ting, som kan stå alene, og derfor kræver det den her vigtige kulturændring, som ministeren også talte om.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. En ny bemærkning fra hr. Finn Sørensen, værsgo.

Kl. 17:42

Finn Sørensen (EL):

Jeg prøvede skam heller ikke at afpresse ordføreren en accept af et forslag, som ikke sådan har været bragt frem som et konkret forslag i debatten her, men det var bare et forsøg på, at vi prøver at være lidt mere konkrete. Det er jo nemt nok, at vi en gang om året eller to stiller os op på talerstolen og siger, at tillid er nøglen. Men hvad kan vi gøre, for at den tillid går begge veje? Det var derfor, jeg ville høre ordføreren, om det var sådan en retning, vi kunne gå, altså at forbedre de offentligt ansattes ytringsfrihed. Og hvis ikke ordføreren lige vil hægte sig på et forslag, vi var enige om tidligere – måske skal der lige være tid til at genlæse det – vil jeg høre, om ordføreren så har nogle andre konkrete forslag til, hvordan vi kan fremme de offentligt ansattes kreativitet, simpelt hen, og frigøre mest mulig af deres tid til det, som de egentlig er ansat til.

Kl. 17:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:43

Marlene Borst Hansen (RV):

Altså, man kan sige, at lige nu kører frikommuneforsøget, og der må man sige at der faktisk er en ret stor kreativitet. Og som ministeren også nævnte, er der også en kreativitet, som vi måske ikke alle sammen sådan partimæssigt er helt enige om, i nogle af de her forslag. Der vælger vi at have tilliden til, at kommunerne får lov til at forsøge. Der kommer også inden længe en ny hjemmeside om modernisering af den offentlige sektor, hvis formål netop er at synliggøre, hvad der sker, så kommuner og medarbejdere kan blive inspireret af hinanden og inde på hjemmesiden kan være i dialog med andre kommuner og se, hvad de gør, og melde ind, hvad de selv gør i deres kommune.

Kl. 17:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er der korte bemærkninger fra hr. Jacob Jensen, Venstre, værsgo.

Jacob Jensen (V):

Tak. Jeg synes som hr. Finn Sørensen, at det er godt, at vi også bliver lidt konkrete, for sådan et emne som det her kan hurtigt blive lidt luftigt og indeholde forskellige floskler om, at vi gerne vil afbureaukratisering og tillid, uden at vi rigtig kommer spadestikket dybere. Så det synes jeg er fint at vi gør nu. Derfor vil jeg også godt stille ordføreren et spørgsmål, da vi stadig kan se den her udvikling med, at der kommer flere love og mere bureaukrati – sådan opleves det i hvert fald ud fra de undersøgelser, der er foretaget her på det seneste: Hvad er ordførerens tålmodighed, kan man vel sige, i forhold til, hvornår vi ser en kurve, der går den anden vej?

Hvis nu vi stiller den her forespørgsel igen om et års tid eksempelvis, er det så o.k., at man stadig væk kan se en tendens, der er stigende? Eller skulle vi gerne på det tidspunkt ud fra de undersøgelser, jeg refererer til – hvis de bliver gentaget – kunne se, at de offentligt ansatte oplever, at der faktisk er sket noget, som gør, at de føler, at det trods alt går i den anden retning, altså med færre regler og mindre bureaukrati i forhold til deres daglige arbejde, lad os sige et års tid fra nu?

Kl. 17:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 17:45

Marlene Borst Hansen (RV):

For det første er det jo et fælles ansvar for alle Folketingets partier, som er med til at vedtage nye love, så i den henseende har vi alle sammen et fælles ansvar. Det er meget vigtigt netop at tale om den her kulturændring. Jeg kan ikke garantere, at det ikke om et år opleves sådan i kommunerne, at der stadig væk er mange regler og meget bureaukrati. Det er et langt, sejt træk. Mange regeringer har forsøgt at fjerne enkeltregler, men vi tror ikke, at det alene er den vej, man skal gå. Man skal også gå den vej, men man skal først og fremmest have fat i kernen; man skal lave hele kulturen om, man skal have det her meget øgede fokus på målet og på, hvordan vi får opfyldt målet. Hvis vi giver den tillid, skaber det også meget større arbejds-glæde og meget større initiativ blandt de offentligt ansatte.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:46

Jacob Jensen (V):

Jeg er sådan set enig i, at vi skal have fokus på målet, men spørgsmålet er så bare, hvad målet er. Det er lidt det, vi også forsøger med vores vedtagelsestekst, altså netop beder om, at man så sætter et mere klart mål end bare at sige, at vi skal have større tillid, færre regler og mindre bureaukrati, for med al respekt kan vi alle sammen sige det. Men vi skal ligesom prøve mere præcist at definere, hvad det så er, vores mål er, og derfor prøvede jeg at spørge ind til målet for eksempelvis De Radikale, som jo bl.a. gik til valg på en tillidsreform, husker jeg i hvert fald.

Det, jeg kan referere til, er de her analyser, men der kan være andre, der har nogle andre analyser eller målinger, men nu refererer jeg til den, Danmarks Radio har lavet, og den, Gallup lavede for LO sidst på året i 2012. Det er bare for at få en fornemmelse af, hvad ambitionsniveauet er for regeringen og dermed også for Det Radikale Venstre om et eller to år. Det kan godt være, ordføreren fra De Radikale siger, at vi har et fælles ansvar, men det er dog trods alt regeringen, der har udspilsretten i den her sammenhæng.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 17:47

Marlene Borst Hansen (RV):

Det er i hvert fald vigtigt, at vi ikke har et enkelt mål på en eller anden procent, i forhold til hvor mange færre regler der skal være. Jeg synes, at ordføreren har meget ret i, at det i høj grad handler om det oplevede bureaukrati, i forhold til hvor meget frihed man har ude i kommunerne. Så det er klart, at målet på sigt skal være, at det opleves, at man har en større frihed til at udfylde sin faglighed som offentligt ansat, hvad enten man er socialrådgiver, folkeskolelærer eller kommunaldirektør.

Kl. 17:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 17:48

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak, og undskyld, at jeg var lidt længe om at komme herop.

Tak for forespørgslen. Jeg tror, at vi alle sammen sidder med lidt af en fornemmelse af, at det er blevet lidt bredt og lidt luftigt, og det skal jeg egentlig ikke sådan nødvendigvis kritisere forespørgslens tekst for, for det er jo et meget bredt og svært emne, men måske kunne vi overveje, næste gang vi skal diskutere det, at pille et enkelt emne ud og så være lidt mere konkrete, så vi kan få afprøvet hinanden på, hvad der er af reelle løsninger. Så jeg skal ikke kaste med sten, når jeg selv er et skrog, eller hvordan det er. Mit oplæg bliver heller ikke så fandens meget ...

Kl. 17:48

Kl. 17:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg må præcisere, at man ikke bruger den slags udtryk i Folketinget.

Kl. 17:49

Finn Sørensen (EL):

Ja, men jeg var jo klar over det med det samme, da det røg ud af munden på mig. Undskyld.

Det bliver nok heller ikke så meget mere konkret, men jeg vil da gerne prøve forsamlingen af i forhold til en lidt mere sådan politisk, principiel stillingtagen.

Vi har konstateret det her med, at de offentligt ansatte bruger alt for meget af deres tid på dokumentation og kontrol af deres arbejde. Vi mangler vel lige at nævne tidstyraniet blandt social- og sundhedsassistenter, som de selv har påpeget som et stort problem, for de føler simpelt hen, at de ikke kan udføre deres arbejde tilfredsstillende, fordi de skal bruge alt for stor en del af deres tid til at hænge i en klokkestreng og indimellem også bruge en masse tid på at dokumentere. Vi er efterhånden også nået til en nogenlunde fælles erkendelse af, at det er tosset, men hvorfor sker der så ikke noget?

Det er så her, at jeg mener – og Enhedslisten mener – at et af de grundlæggende problemer, når vi taler om det her, er, at man igenem mange, mange år har presset markeds-mæssige styringsinstrumenter ned over den offentlige sektors styringsinstrumenter, og at det er gennemsyret af mistillid til de offentligt ansatte, således at kravet om konkurrenceudsættelse faktisk er en vigtig årsag til den misere, vi diskuterer her.

Kravet om konkurrenceudsættelse fører os i den stik modsatte retning af det, vi skriver i begge forslag til vedtagelse, nemlig at vi skal have mindre bureaukrati og kontrol, fordi konkurrenceudsættel-

sen kræver, at alt bliver målt og vejjet og dokumenteret ned i mindste detalje, ellers kan man nemlig ikke benchmarke og outsource og udlicitere, for det skal være på sammenlignelige, klare økonomiske præmisser. Det går selvfølgelig helt galt dér, hvor man vil måle og veje og dokumentere ting, som ikke kan måles og vejes, såsom menneskelig omsorg, og det er jo nu engang først og fremmest det, som de mange hundredetusinde offentligt ansatte, specielt i social-, sundheds- og uddannelsessektoren, er ansat til.

Så hvis vi vil afskaffe eller i hvert fald begrænse bureaukrati og unødigt kontrol, skal vi starte med at begrænse kravet om markeds-gørelse af den offentlige sektor, både den markeds-gørelse, der ligger i indførelsen af bestemte ledelsesprincipper, og i kravet om udlicite-ring.

Når man ser på regeringens forslag til en vækstplan, er det de-sværre ikke den vej, det går. Der tales ganske vist om modernisering af den offentlige sektor og effektivisering og afbureaukratisering osv., men uden nærmere dokumentation skruer man jo kravet vold-somt i vejret fra de nuværende 5 mia. kr., der ligger i den gældende 2020-plan, til hele 12 mia. kr., uden at det konkretiseres, hvor disse penge skal komme fra.

Når man ser stikordene, lover det heller ikke særlig godt for, at der skulle være nye tider på vej i forhold til begrænsning af bureaukrati og overflødig kontrol. Det er jo stikord som resultatstyring, ændringer af arbejdstider og arbejdsforhold, dvs. ændring af visse regler, nemlig de overenskomstbestemte regler, som regeringen eller kommunerne jo ikke skal blande sig i direkte andet end som for-handlingspart, og det er stikord som økonomistyring og benchmar-king. Vi har endnu til gode at finde ud af, hvad der konkret ligger i det, og det kommer der nok debatter om, men jeg synes ikke, at det lyder, som om der er noget nytænkning på vej.

Spørgsmålet er så: Hvad skal vi sætte i stedet for den konkurrencestyring, som alle andre partier end Enhedslisten er så glade for? Ja, det er jo indlysende. Vi skal sætte tillid til de offentligt ansatte i stedet for, tillid til, at de har taget jobbet, fordi de gerne vil beskæftige sig med uddannelse, pleje og omsorg for andre mennesker, tillid til, at de gerne vil skabe en effektiv offentlig sektor, hvor borgerne får mest muligt for pengene, tillid til, at de godt tør pege på de steder, hvor der efter deres opfattelse måske bruges for mange ressourcer, og at de godt tør pege på ændrede arbejdsgange. Det eneste, der skal til, er selvfølgelig, at de offentligt ansatte får en tryghed for, at de ikke selv bliver arbejdsløse, hvis de kommer med sådan nogle for-slag, eller bliver fyret, fordi de siger noget, som ledelsen ikke er glad for.

Det er jo derfor, at jeg tidligere har nævnt og gerne vil gentage her, at vi bør starte med at gennemføre det, som de tre nuværende regeringspartier og Enhedslisten foreslog i november 2009. Det for-slag handlede nemlig om en sikring af de offentligt ansattes ytrings-frihed, og et af formålene var netop at udvikle metoder til at forbedre den åbne dialog.

Kl. 17:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning. Ordføreren skal lige gå tilbage igen. Der er lige en kort bemærkning.

Kl. 17:54

Jacob Jensen (V):

Vi kunne også have taget den hernede i mellemgangen, det skulle ikke skille os ad som sådan, men nu er det selvfølgelig en officiel for-handling. Nu ved jeg ikke, om det er sådan, at Enhedslistens ordfører har statistikken over, hvilke af Folketingets partier der er mest aktive i forhold til at fremsætte forslag til forskellige nye regler, og jeg har den heller ikke, skal jeg starte med at sige, men min maveførnem-melse siger mig, at Enhedslisten ikke ligger længst nede på listen. Jeg tror faktisk, at de ligger ret højt på listen.

Mit spørgsmål går sådan set i retning af det, som den socialdemokratiske ordfører var ude at lufte i sit indlæg. Jeg tror ikke han sagde, at det var sådan, Socialdemokraterne gør det, men det var dog nogle tanker, han havde, at hver gang man indfører en nye regel, skal man også samtidig forpligte sig til at fjerne en anden. Jeg siger ikke dermed, at det skal være én regel for én regel, men at det alligevel skal være et princip. Var det noget, som man måske kunne overveje i Enhedslisten, også når man i sagens natur fra Enhedslistens side er ret aktive med selv at fremsætte forskellige forslag, som skal bearbejdes her i salen?

Kl. 17:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 17:55

Finn Sørensen (EL):

Det kan godt kan være, at Enhedslisten har fremsat mange beslutningsforslag. Jeg skal ikke gøre mig klog på, om vi ligger øverst eller nederst i statistikken, men jeg tror godt, at jeg, selv om jeg ikke har siddet i det her Folketing så længe, tør sige, at Enhedslisten ikke har fremsat forslag, der øger bureaukratiet i den offentlige sektor eller øger unødigt kontrol med de offentligt ansatte eller stiller uhyrlige krav til dokumentation af, hvad den enkelte offentligt ansatte gør, så det kommer til at fylde alt for meget af den offentligt ansattes arbejdstid. Jeg er helt sikker på, at sådan nogle forslag har Enhedslisten ikke fremsat tidligere, men skulle ordføreren være i stand til at finde et enkelt eller to, der ikke helt lever op til det, jeg står og siger her, så vil jeg gerne kigge på det og finde ud af, hvor det gik galt.

Kl. 17:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:56

Jacob Jensen (V):

Det kan jeg sådan set ikke umiddelbart på stående fod, for jeg har ikke siddet og kigget efter, men det kan da godt være, at jeg kan, hvis jeg øver mig lidt, og det kan vi jo så vende tilbage til på et senere tidspunkt. Men jeg kvitterer for imødekommenheden.

Det var sådan set mere for ligesom at høre, hvor langt Enhedslisten så er klar til at gå, for jeg synes, at det er rigtigt, som hr. Finn Sørensen flere gange har pointeret, at debatten hurtigt kan blive for bred, og så kan vi alle sammen sige nogle pæne ord, og hvad kommer der så ud af det? Så lad os prøve at konkretisere det en lille smule med nogle af de ting, som forskellige ordførere har været inde på. Nu nævnte jeg så blot det, som Socialdemokraternes ordfører nævnte i en bemærkning som en strøtanke, uden at jeg forpligter ham på det. Men det var at have det som et princip, at man, hver gang man kommer med et nyt forslag om en ny regel af en eller anden karakter, som pålægger den offentlige ansatte noget eller gør noget for dennes dagligdag, så samtidig prøver at kigge på, om man så sammen med det tilsvarende skulle foreslå en anden regel fjernet.

Kl. 17:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 17:57

Finn Sørensen (EL):

Det kan hurtigt blive lidt mekanisk, men hvis vi kan lave en handel om, at hver gang vi laver en dansk regel, der skal forbedre de offentligt ansattes arbejdsvilkår til alles bedste, fordi vi frigør deres kreativitet, så fjerner vi mindst en, men for min skyld gerne ti regler, som skyldes EU-lovgivningen, så kan vi da nok lave en aftale om det.

Kl. 17:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Leif Mikkelsen, Liberal Alliance, som næste ordfører, værsgo.

Kl. 17:58

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. I sidste valgkamp lancerede Liberal Alliance som en af sine fire mærkesager større personlig frihed, altså færre regler og mindre bureaukati. Efter at jeg har siddet her i dag og lyttet til debatten, er jeg ret overbevist om, at den kan vi også bruge i næste valgkamp, uden at den vil opleves som værende slidt, desværre. Og det blev egentlig forstærket lidt af, at jeg hørte ministerens besvarelse af forespørgslen her, som egentlig i den første del bar lidt karakter af en minister, der på en eller anden måde har givet op over for maskinen, altså ruller hele historien ud om, hvor galt det egentlig var gået, hvor længe, og hvor mange nye regler der var kommet, og at selv om man ingen penge havde, stod man tilbage med reglerne. Og det, på trods af at der jo i regeringsgrundlaget, forhåbentlig ført med ministerens hånd, står, at der skal afbureaukratiseres.

Det kan vi så egentlig indsnævre i dag, for det her går meget målrettet på den offentlige sektor og dets bureaukati, selv om vores mærkesag jo i høj grad gik videre, altså til den personlige frihed og den måde, vi lever på som mennesker i det hele taget. Men det handler om det offentlige bureaukati, og alle vedkender sig ligesom et ansvar for, at den maskine ruller: Vi har alle et ansvar, og om ikke andet kan man altid kalde en minister i samråd på en enkeltsg, så skal enten oppositionen eller ministeren vise muskelkraft, og så får vi en ny regel og sådan. Det er jo en meget kendt øvelse her på Christiansborg.

Det opleves jo så desværre også sådan, for det kan vi jo læse i overskrifterne til den undersøgelse, der er refereret til, og som er fra januar i år, nemlig at kommunalpolitikere siger, at Christiansborg blander sig alt for meget, og at kommunaldirektører siger: »Vi drukner i bureaukati«. Så det er jo ligesom ikke lykkedes, heller ikke med den formulering i regeringsgrundlaget, at ændre på den opfattelse.

Jeg står ikke her i dag og skyder skylden på den nuværende regering, når nu historieføløbet er så langt, men hvordan vi så gør noget ved det, er jo et fælles ansvar. Derfor vil jeg gerne spørge lidt ind til ministerens forventninger eller visioner på hele området frikommuneforsøg. For hvis vi nu skal være konkrete, kan det jo være en vej ind i det, til virkelig alvorligt at få markeret, at der er større frihedsgrader. Større frihedsgrader betyder også færre regler, mindre bureaukati og en lettere gang på jord.

I dag skal frikommuner jo dokumentere og undersøge, og det er jo meget godt, fordi det er et forsøg, så vi kan se, om forsøget også lykkes. Men spørgsmålet er jo: Hvad er visionen og intentionen med det? Er målet det, vi kan se i dag, hvor frikommuner laver forsøg på at være mere frie? Er tanken, at hvis ikke der dukker resultater op, der taler imod det, så skal det så hurtigt som muligt omfatte alle kommuner? Er det ideen med det? Eller er det kun det, at man kan smykke sig med fjerene, fordi man har gennemført nogle forsøg? Vi savner en klar signalgivning om, hvad meningen er.

Nu er det jo kun på et antal områder, og er visionen, at volumen også kan udvides, at det kan blive noget, der omfatter flere, eller skal vi afvente det der bureaukratiske offentlige systems afdækning af, om det lykkes, inden man tør gå videre? Så har det en lang gang på jord, så tager det lang tid, og så bliver det stadig væk meget bureaukratisk og en langsommelig udvikling i den her afbureaukratiseringsproces.

Så hvis ministeren vil leve op til sine egne formuleringer i regeringsgrundlaget, vil det nok være ved at forcere den proces, få sig-

nalernet, at det nytter noget at køre forsøg med det, at man lynhurtigt vil analysere resultaterne, udvide det til resten af kommunerne i Danmark, og at man ønsker at få de forsøg udvidet, så der er flere emner og områder, der kommer ind i den pulje. Det kunne være en vej til, at vi kunne holde en forespørgsel om et par år, hvor vi havde et helt andet resultat, end vi har i dag, i stedet for at vi bare i dag står sådan og taler lidt i overskrifter. Jeg synes, vi skulle blive konkrete. Vejen er frikommuneforsøgene.

Kl. 18:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 18:02

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Det er jo en spændende debat, og jeg synes, at det måske til at starte med er på sin plads lige at huske på, at da vi sad i regering i blå blok, blev vi skoset meget for, at vi havde indført for mange regler og for meget bureaukrati. Det var nærmest en henrettelse af den offentlige sektor, vi havde ansvaret for. Nu kan vi så se, her hvor det er 1 år eller lidt mere, siden regeringen tiltrådte, at nu er bureaukratiet stadig stigende. Og det viser med al ønskelig tydelighed, hvor svært det er at håndtere det, og hvor svært det er at gøre det mindre. Men ikke desto mindre har vi jo en fast overbevisning om, at vi gerne vil medvirke til at minimere bureaukratiet, det vil si-ge, at der skal være færre regler, mindre administration.

Vi er i en tid, hvor der er færre penge til rådighed, og derfor gælder det selvfølgelig om, at vores embedsværk, vores administration, såvel i kommuner som i regioner og stat, bruger pengene på reelle ydelser i stedet for at bruge dem på bureaukrati.

Byrderne skal væk, vi skal fjerne de stopklodser, de barrierer, der er for, at vi kan bruge pengene på borgerne, og det er den opgave, jeg også forstår at ministeren har taget på sig. Det kræver prioritering, det kræver, at vi får skrællet alle de unødvendige metoder af, de unødvendige kontrol- og overvågningssystemer, der findes i det nuværende system. Frikommunerne og udfordringsretten er nogle rigtig gode tiltag, som kan være med til at blotlægge, hvor det er, der er nogle ting, der er fuldstændig overflødige, og hvor det er, vi har sølet systemet ind i administration og bureaukrati, så vi kan se på, hvor vi kan fjerne det.

Jeg er meget enig i den dagsorden, som andre har rejst, om, at så snart vi får best practice, som vi kalder det, altså når vi får lært, hvordan man kan gøre det her på en bedre måde, skal vi få det implementeret landsdækkende, sådan at vi så hurtigt som muligt får nye metoder og nye styringsværktøjer på banen i den offentlige sektor som helhed.

Men det er også et fælles ansvar, vi skal tage på os, for vi ser jo gang på gang, når en sag af den ene eller den anden art bliver belyst i medierne, at så står folketingspolitikkerne på Christiansborgs hovedtrappe og fortæller, at nu kræver de indgreb, nu kræver de, at der bliver indført nye love, nye regler, nye metoder i forbindelse med at få løst den enkelte problemstilling, i stedet for at have tillid til ledelsesansvaret. Så den må vi også tage på os. Og det er jo lidt det samme med ministrene. De til enhver tid siddende ministre bruger 90 pct. af deres tid på at beskytte sig mod angreb og forsvare sig, i stedet for at vi skaber et system, hvor ministrene, der skal drive vores land og sørge for så gode vilkår som muligt, altså at skabe en stærk konkurrenceevne osv., bruger hovedparten af tiden på det.

Så der må vi kigge lidt i spejlet og erkende, at den måde, vi nogle gange bruger ressourcerne på, er forkert – især med hensyn til det her. Så jeg synes, det har været en berigende debat, og jeg glæder mig til at følge den og medvirke til at få løst de udfordringer, vi har foran os.

Kl. 18:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det økonomi- og indenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 18:05

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Tak for det. I det her er der dels nogle konkrete spørgsmål, dels nogle principielle overvejelser.

Jeg tror, det afhænger meget af det enkelte frikommuneforsøg, hvornår vi kan lære af frikommuneforsøgene. For de er meget forskellige i deres tidsperspektiv: Hvornår kan man se effekter af det? Det går lige fra at lave en anderledes tilrettelæggelse i overgangen mellem mellemtrin og udskoling med større praksiselementer – der går immer væk et stykke tid, før man kan se resultaterne af det – til det, som er sket i Vejle, som vi oplever som noget meget positivt, nemlig at man har haft succes med at skabe en bedre forbindelse mellem en borger, som er ledig, og arbejdsmarkedet, ved at lægge nogle af proceskravene i skuffen. Vi regner også med, at det Carsten Koch-udvalg, som beskæftigelsesministeren har bedt om for at give beskæftigelsessystemet sådan en gang fransk vask og strygning – i hvert fald se, hvad der kan undværes – vil indgå i det, så vi hurtigt kan komme i gang med nogle af de dele, hvis det nu viser sig, at der både er positive frikommuneerfaringer, og at det virker åbenlyst i forhold til det øvrige.

Jeg synes også, det er en positiv ting, hvis der ud af forespørgselsdebatten i dag kan komme, at Kommunaludvalget – som på hr. Morten Marinus' opfordring har egentlige møder med KL for at få den direkte erfaringsudveksling om, hvordan Folketingets arbejde og måden at gøre tingene på egentlig er i forhold til det kommunale arbejde og det rum, man kan skabe – kan være med til at bygge den tillid op.

Jeg er sådan set enig i, at der er meget bureaukrati forbundet med udbud, som det blev nævnt af Enhedslistens ordfører. Det ses åbenlyst, når man ser det materiale, der blev lavet i forbindelse med det. Vi prøver at komme hen til, at man i højere grad kan udbyde en funktion, sådan at interessenter kan byde ind med, hvordan en ting kan gøres, i stedet for at det kommer til at handle om, hvordan man præcis og i hver detalje vil gøre det samme, som det har været gjort før. Så kunne man måske få nogle bedre løsninger, fordi man så kan få folk til at tænke med i, hvordan man får løst den her opgave.

Jeg vil i øvrigt gerne tilføje noget til opremsningen af kommunale opgaver og det, som er drivende for medarbejdere. For jeg tror, at det kan være et element i det at finde det meningsfuldt at være medarbejder i hjemmeplejen eller andre steder, at man også bidrager til, at borgerne i højere grad bliver selvhjulpne, altså at de kommer til at kunne selv. Det er en ting, som jeg synes man skal lægge til det at yde omsorg, altså at man også skal se, om man kan hjælpe borgeren til at kunne selv i højere grad.

Der kan diskuteres meget frem og tilbage om mulighederne for at bruge menneskelige og selvfølgelig også økonomiske ressourcer i den offentlige sektor. Vi tror, at mulighederne er større end de 5 mia. kr., vi anslog i »Danmark i arbejde«, og derfor har vi sat kravet op til 12 mia. kr. Det er jo penge, der, om jeg så må sige, bliver i systemet. De tages ikke ud for at blive brugt et andet sted i den offentlige sektor. Det er penge, som bliver i systemet. Og jeg synes, det er en god ambition at se på, om ting kan gøres på en bedre måde end i dag, med henblik på at flytte penge et andet sted hen. Jeg synes, det er en politisk forpligtelse altid at have blikket rettet mod, hvem der egentlig har behovet. Hvem har brug for, at vi er der for dem?

Jeg synes, det er en udfordring, når hr. Leif Mikkelsen siger, at det ikke er ambitiøst, for jeg har sådan set tænkt det stik modsatte, altså at det at se, om vi kan få fat i kulturen – den kultur, som er det, der er det egentligt regelskabende – synes jeg er den ambition, man

må have. For den eneste måde, hvorpå man for alvor kan få en kæp i hjulet på regelmaskinen, er ved også at ændre den kultur, som skaber de regler, og som gør, at det første svar på et kritisk spørgsmål er: Der må en regel til.

Når jeg følger op og bruger tid på det i min besvarelse af forespørgslen, er det fordi, jeg synes, det er en meget væsentlig politisk opgave, og det er en væsentlig opgave for identiteten som politiker, at man ikke kun ser sig selv som lovgiver – eller som regeludsteder og regelopfølger og regeldispensationsgiver, hvis det endelig skulle komme dertil – men også som en, der påvirker kulturen og måden, tingene bliver gjort på og forståelsen af, hvad det er for en rolle, vi har som borgere, og hvad vi kan være med til eller ej.

Hvis vi i højere grad tog den del af den politiske identitet på os, så tror jeg faktisk for alvor, at vi – ved siden af det helt konkrete med at tage enkeltregler ud – kunne flytte noget ved at se på, om opgaverne egentlig hænger sammen: Har vi egentlig en klar beskrivelse af målene med vores beskæftigelsesindsats og vores pasningsordninger, og har vi så den styring, der skal til, og det frirum, der skal til, for at det kan lade sig gøre at opfylde målene.

Sidst, men ikke mindst, er der spørgsmålet: Hvordan kan vi skubbe på frikommuneforsøgene?

Jeg glæder mig meget til den sidste behandling af frikommuneloven, som kommer nu her, fordi jeg tror, at alle partier har det sådan, at der er et eller andet, hvor man lige skal synke en enkelt gang.

Jeg har da i hvert fald hørt Dansk Folkeparti have holdninger til, om der må undervises på engelsk i de danske folkeskoler. Nu kommer der så f.eks. nogle, der siger: Jamen vi vil gerne undervise på engelsk. Altså ikke i dansk, for hvis man skal undervise i dansk, så må sproget være dansk. Men i de andre fag, vil man gerne kunne undervise på engelsk. Der skal selvfølgelig være mulighed for at følge undervisning på dansk, men her vil vi altså gerne undervise på engelsk.

Kl. 18:10

Jeg vil tro, at mange lige skal synke engang her og tænker: Åhr, er det nu, som det skal være? Men det kan være, at man får det, lige som jeg har haft det i forhold til tilkøbsydelse. Altså om det virkelig er en god idé, at kommunen her kan gå ud og konkurrere med private erhvervsdrivende på ryggen af den kommunale service. Og sådan tror jeg, at der i hvert parti er nogle ting, hvorom man vil tænke: Er det lige efter vores bog?

Men det giver friheden, og erfaringerne må jo vise, om det er den frihed, der skal til, ikke kun for at alle så senere hen skal gøre det på samme måde, men for at det måske kan blive noget, som man kan vælge at gøre, fordi det lige præcis er den frihed, som er forpligtende.

Jeg noterede mig med eftertanke det, som en af borgmestrene sagde, da jeg havde frikommunerne på besøg for en del uger siden, nemlig at noget af det krævende ved frikommuneforsøget er, at man som frikommune – når man sidder og drøfter ting, og nogen har fået en god idé – ikke længere som før kan sige, at det sikkert er forbudt. Det kan man ikke længere sige, men så kan man som frikommune sige: Hvis det er en god idé, så vil vi gerne gøre det, og se at få det testet af. Og det er måske i virkeligheden i den retning, der skal arbejdes, for det er et meget godt eksempel på det her med at tage ansvar for de opgaver, man har ansvaret for.

Kl. 18:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Der er et par korte bemærkninger. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 18:12

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ministeren. Ministeren var selv inde på den her »Vækstplan DK«, hvor der er et afsnit om den fortsatte udvikling af

den offentlige sektor, og hvor man jo ligesom skruer ambitionerne voldsomt været i vejret, i forhold til hvad der kan flyttes rundt på af milliarder – fra 5 mia. kr. i den nuværende plan til 12 mia. kr. i den, man lægger frem. I forhold til den nuværende 2020-plan lægger man lige mere end det dobbelte oveni.

Jeg vil gerne høre ministeren, om ministeren kan løfte sløret lidt mere for, hvordan man har tænkt sig at frigøre de her 12 mia. kr. Jeg vil også gerne have ministerens bemærkninger til nogle enkelte af de områder, der nævnes, og hvor der ligesom skal ske noget. Det er dem, jeg gerne vil spørge til.

Det drejer sig om tre punkter. Det ene er det, der hedder at gøre den offentlige sektor serviceminded. Hvad ligger der i det? Altså, er det, at man i højere grad skal drive den offentlige sektor som en stor koncern, der skal sælge varer, eller hvad? Så er der et punkt, der hedder at ændre på arbejdstidsregler og arbejdsforhold. Hvad forestiller ministeren sig der? Og det sidste punkt er afregulering.

Kl. 18:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 18:13

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Ja, hvad er det, der skal til?

Der er faktisk allerede gjort en hel del. Vi har ikke gjort status endnu, men bare med de første kommuneaftaler og det arbejde, som er gjort, også her i Folketinget, med digitalisering er vi kommet et stykke ad vejen.

Det at bruge teknologi på en anderledes måde hjælper også. Det at reorganisere arbejdet hjælper også, fordi den måde, som vi som mennesker organiserer os på, jo gør noget for, hvor mange ressourcer vi bruger. Hvor meget tid bruger vi selv, og hvor mange økonomiske ressourcer trækker vi?

Lad os se på de tre mål. Afbureaukratisering giver et stykke ad vejen sig selv, det er de ting, som vi har drøftet her i dag, både det konkrete med enkeltregler og det at se alle velfærdsområder efter i sømmene og få ryddet op i dem.

Vi skal se efter, om vi har fået overstyring. Det er i hvert fald den mistanke, som jeg godt kunne have, nemlig at vi har fået forskellige typer af styring lagt oven på hinanden, og så har det stået der, og ligesom med sådan en god lagkage kan man ikke rigtig længere se, hvad der er hvad: Hvad er økonomisk styring, hvad er regelstyring, hvad er detailstyring, hvad er planstyring, hvad er resultatstyring?

Sidst, men ikke mindst, skal vi se, hvad vi kan få ud af frikommuneforsøgene.

Hvis man ser på arbejdstidsregler, er det jo vigtigt ... undskyld!

Kl. 18:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Finn Sørensen, et nyt spørgsmål? Det er godt at trykke sig ind.

Kl. 18:15

Finn Sørensen (EL):

Ja, jeg vil nemlig gerne lige stille et spørgsmål, så ministeren kan få lejlighed til at svare på de tre konkrete punkter, jeg nævnte, altså det med at være serviceminded, det med arbejdstidsregler og det med afregulering. Hvad gemmer der sig mere konkret bag det?

Jeg vil også gerne høre lidt mere om de 12 mia. kr. Hvordan bliver de tryllet frem?

Kl. 18:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:15

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen de 12 mia. kr. bliver frem for alt ikke tryllet frem. Det er hårdt arbejde at gøre tingene på en anderledes måde, end man gør det i dag. Jeg tror, at alle har de diskussioner, vi har om de digitalisering, i baghovedet.

Afregulering er det, vi har talt om i dag.

Hvad angår arbejdstidsreglerne, drejer det sig om at se på, hvordan vi kan få større frihed i den måde, vi tilrettelægger arbejdet på. Skal vi fastholde, at vi har bestemte kategorier for bestemte ting? Eller vil vi gerne have tiden til rådighed til de forskellige ting, som skal gøres, f.eks. når det kommer til undervisning? Hvornår er man sammen med børnene? Hvornår forbereder man sig? Hvornår holder man møder med sine kolleger? Hvornår gør man noget helt fjerde?

Sidst, men ikke mindst, er der det med at være serviceminded. Jeg synes ikke, at der er noget som helst galt i at være en myndighed, som spørger: Hvordan kan vi hjælpe med, at I opfylder selvfulgelige krav til arbejdsmiljøet, til miljø i øvrigt, på en måde, sådan at vi gør det på den mest ubureaukratiske måde for jer?

Jeg tror sådan set godt, at vi kan komme dertil, hvor man kan være serviceorienteret og myndighed på samme tid. Og jeg tror, at det gør en kæmpe forskel, hvis man som virksomhedsejer eller opstarter, iværksætter, bliver mødt med respekt for det, man gerne vil, i stedet for med mistænksomhed.

Jeg oplever, at de fleste virksomheder meget gerne vil opfylde kravene, men jeg tror også, at de forventer at blive respekteret for den virksomhed, de driver.

Kl. 18:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jacob Jensen, Venstre, værsgo.

Kl. 18:16

Jacob Jensen (V):

Jeg vil sådan set bare spørge ministeren om de forskellige tiltag, som ministeren var inde på. Vi kan jo også komme med flere. Vi bidrager som sagt gerne til at få knækket kurven, som stadig væk er stigende. Men hvordan vil ministeren, kan man sige, gøre succesen eller resultaterne op? Er der en eller anden form for målbarhed? Eller hvad vil ministeren om, lad os sige 1 eller 2 år eller på et eller andet tidspunkt ud i fremtiden, gå ud at sige om her tiltag, man nu har sat i værk – frikommuneforsøg, styringseftersyn og forskellige andre ting? Hvordan vil ministeren vurdere, om de så har virket i tilstrækkelig grad? Jeg går ud fra, at Danmarks Radio og andre gode kræfter formodentlig vil lave nogle analyser igen. Er det sådan nogle analyser, som man så vil lægge til grund for at vurdere, om det stadig væk er for lidt eller for meget, eller hvordan det ser ud med det? Er der fra ministerens side nogen tanker om, hvordan hun har tænkt sig at gøre resultatet op om, lad os sige 2 år fra nu?

Kl. 18:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:17

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg har da stadig væk den forventning, at der vil være kommunal forskning, som vil se en række af de her ting igennem med den uafhængighed, der nu ligger i det. Som det blev nævnt af den radikale ordfører, tror jeg det var, åbner vi her omkring det kommunale topmøde en hjemmeside, som hedder modernisering nu, hvor vi vil begynde at fortælle om eksempler på, hvad det egentlig er, man gør rundtomkring, se på de konkrete resultater, altså de 43 regelforenklinger, som jeg allerede har nævnt, de 215 frikommuneforsøg, som

er nævnt, og resultaterne af styringseftersynene, og så selvfølgelig se på, hvad der er de bagvedliggende ideer. Hvad er planerne? Hvad er de forskellige strategier? For de er jo ikke nødvendigvis de samme. Digitalisering er én vej, arbejdstidsregler er en anden vej. Der er mange veje til så at sige det samme, nemlig at modernisere den offentlige sektor.

Det prøver vi at samle på en sådan måde, at man kan få syn for sagen. Jeg tror, at jeg ville være overambitiøs, hvis jeg mente, at jeg kunne sætte sådan et eller andet særligt tal, som samlede det hele, og så kunne man se, om det var fire eller syv om 2 år. Men jeg tror, at vi kan skabe en helt anderledes klarhed over, hvad det egentlig foregår, end vi har i dag.

Kl. 18:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 18:18

Jacob Jensen (V):

Jeg er sådan set med på og også enig med ministeren i, at man ikke bare kan sætte et tal på fire eller syv og så sammenligne det med det, for det her er jo komplekst, og som flere også har været inde på, er det jo også noget med, hvordan man fornemmer det, og hvordan man føler, at det påvirker ens dagligdag som offentligt ansat i det her tilfælde. Men der må alligevel være en eller form for vurdering af nogle delelementer eller andet, som gør, at man fra ministerens side om en rum tid kan sige, at de tiltag, man har sat i værk, kan man se har virket, og at det er noget, som de offentligt ansatte også vil anerkende har virket, i forhold til at der nu er mindre bureaukrati og større tillid.

Jeg er med på, at der ikke nødvendigvis vil være et magisk tal, som man kan stille op, og så er det hele omfattet. Men kunne man ikke forestille sig, at der var nogle andre elementer eller delelementer, eller hvad det måtte være, så ministeren kunne sige: Det er den her delmængde, som vi gerne vil holde op imod, hvordan det så ud for 2 år siden? Jeg tror ikke, at vi nødvendigvis skal lægge alle vores æg i kurven hos Danmarks Radio og deres analyse med at ringe rundt til 60 forskellige kommunaldirektører, men på en eller anden måde må vi da have hånd i hanke med, om det, vi har gjort, er nok, eller om vi skal gøre noget mere fremadrettet.

Kl. 18:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:19

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Grunden til, at jeg er lidt tilbageholdende med straks at springe til og sige, at lige præcis det eller det vil være nøgletal, er, at jeg tror, at der er en faktor, som handler om regelfølelsen, altså følelsen af at være omgivet af regler. Den tror jeg er konkret, f.eks. hvis der udstukket nye regler på et område, men jeg tror også, at den handler om den måde, som vi går til de forskellige områder på. For hvis vi hele tiden står og svinger pisken og siger, at folk ikke har fulgt det og det eller gjort det og det og ikke leveret på det og det, så tror jeg, at folk vil have en opfattelse af, at der godt nok er meget, de skal holde øje med. Hvis man modsat har haft en oplevelse af, at der sådan set bliver vist tillid til, at selv om der bliver taget proceskrav væk, er man stadig væk optaget af, om den ledige kommer i arbejde. Det tror jeg er det, der gør den egentlige forskel.

Så synes jeg, at vi skal vende tilbage til det med jævne mellemrum og også holde hinanden op på det, for et eller andet sted er det jo tankevækkende, når vel alle partier samles om at lave en ændring af den måde, hvorpå vi fører tilsyn med de steder, som børn, der ikke kan bo hos deres forældre, opholder sig. Og det synes jeg er helt rig-

tigt og ordentligt. Vi har ikke haft det før, og vi har brug for, at kvaliteten øges. Hvordan skal vi veje det op mod, at vi ændrer udbudsreglerne og giver et større rum for kommunerne til at have frihed dér?

Kl. 18:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Leif Mikkelsen, Liberal Alliance, kort bemærkning.

Kl. 18:21

Kl. 18:21

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Jeg vil gerne give fuld opbakning til, at det er den kultur, vi har skabt, der måske skal rokkes ved. Det er jo særlig interessant, når det er økonomi- og indenrigsministeren, der siger det, for det er jo det ministerium, der har ansvaret for kommunerne, den offentlige sektor, hvor det decentrale led forvalter 50 pct. af den offentlige økonomi. Så det er virkelig meget, der er på spil, og det er jo også det, der har affødt alle reglerne. Det er jo sikkerheden for, at også pengene bliver brugt helt derude, og man ved, hvem der er ansvarlig. Altså, man skal være sikker på, at man er dækket ind af regler, så man altid, uanset om man har gjort aldrig nok så meget forkert – kan slutte af med sige: Jamen vi har overholdt reglerne. Det er sådan den kultur, der måske er skabt, så det er jo lidt en fælles sag, om vi kan få noget mere, skal vi sige, tillid i arbejdsfæconerne. Og det skal måske starte her på Christiansborg. Det kan godt være, at det virkelig er ministeren, der har det helt store håndtag, fordi ministerens område netop er så stort.

Spørgsmålet er, hvordan vi kan få skabt det, sådan at det ikke er den gammelkendte kultur om, at en opposition hele tiden skal være på vagt med hensyn til, hvad det er, ministeren nu aftaler med regeringens støttepartier eller de bærende partier, og så kan vi klare os med spørgsmål. Så kan vi få skabt en mere åben struktur om hele lovgivningsarbejdet?

Kl. 18:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det er ministeren, værsgo.

Kl. 18:22

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg tror, det er meget centralt, det, som hr. Leif Mikkelsen tager fat i, nemlig hvordan vi overhovedet betragter det her område. Kan vi have et fællesskab om det og en forpligtelse over for det, eller synes vi, det er noget, som nogle må rode med, og så stiller vi heldigvis en masse spørgsmål?

Der er jo i sig selv det, at bare det at passe § 20-spørgsmåls møllen jo kan gøre, at der skabes regler, og der opretholdes regler, for kan man ellers svare? Og uanset hvem, der er i opposition og hvem der er i regering, kører der en § 20-spørgsmåls mølle, hvor det jo ikke bliver taget for gode varer, hvis vi svarer, at vi ikke har indsamlet information om noget. Så vil man sige: Nej, nej, nu må det undersøges, og nu må det gås efter i sømmene. Så i den forstand er det jo også den politiske kultur, der skal have et eftersyn.

Det andet er, at jeg håber, at det er i orden og legitimt at sige, at vi synes, der skal være orden i økonomien. Er der orden i økonomien, kan man også inden for det rum i virkeligheden have nogle frihedsgrader, som man ellers ikke ville have. For uanset hvordan vi vender og drejer det, skylder vi skatteyderne, at der er styr på, hvad de penge, som de først skal tjene og derefter indbetale til statskassen eller kommunekassen, bliver brugt til. Til gengæld tror jeg også, der er en forventning om, at de bliver brugt på en måde, som er fagligt kvalificeret, og hvor der bliver taget ansvar for det konkret. Derfor mener jeg godt at de to ting kan gå sammen.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Næste korte bemærkning, værsgo.

Kl. 18:23

Leif Mikkelsen (LA):

[Lydudfald] ... for at nedbringe. Derfor er spørgsmålet, hvis vi sådan skal arbejde videre i det spor og måske få skabt større tillid i systemet, så vi i mindre grad skal genere hinanden med regler og spørgsmål osv., om ministeren i lyset af den her forespørgselsdebat har gjort sig flere tanker. Nu har vi nævnt frikommuneforsøget, men har ministeren gjort sig flere tanker om, hvordan man kan forfølge regeringsgrundlagets signaler om det, og hvordan vi kan drive den proces, så det ikke er sådan, at rumlen så kører videre i morgen, præcis som den har gjort det længe, og så kan vi have en ny forespørgselsdebat om 1 år eller 2, og så kan vi konstatere det samme, og ministeren kan sikkert holde den samme tale om lovmaskinen og hele den der rummel, og vi andre kan stille de samme tåbelige spørgsmål. Så har man gjort sig overvejelser? Det er jo ministeren, der har udspillet og serveretten.

Kl. 18:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:24

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest vil jeg sådan til almindelig beroligelse sige, at der stadig væk vil blive vedtaget lovgivning her i Folketinget. Det bliver ikke en kulturrevolution, det bliver en kulturændring. For der vil være masser af områder, hvor tingene vil blive lavet om, og hvor vi forhåbentlig får bedre regler og måske også færre regler, når vi gør det. Det bør jo i hvert fald være ambitionen, og det kan enhver ordfører jo se til i sit respektive udvalg.

Det andet er, at jeg tror, at viden om, hvad der egentlig foregår, er helt afgørende, for så behøver vi ikke nødvendigvis at mødes i Folketingssalen om det, og det er jo derfor, vi har taget initiativ til at få lavet en hjemmeside, som netop kommer til at hedde »modernisering nu«, nemlig for at kunne samle både enkeltteksempler og eksempler på mere strukturelt indgribende forenklinger, for så kan alle følge med i, hvad der egentlig foregår, og der kan være en debat om, hvad det er, der sker. Det kan måske også være en debat, som netop inddrager de kommunale led, for det er jo ikke kun politikere her i salen, der har en rem af huden eller den kultur, det er også vores kolleger ude i regioner og kommunalbestyrelser. Og deres embedsfolk har nok også en idé eller to om, at man lige kunne udstikke en regel, når man nu var på vej med noget andet. Det er derfor, det er mere grundlæggende end som så, og derfor er det også et godt tema i et kommunalt valgår, hvordan man egentlig med de kommunalbestyrelsesmedlemmer, man vælger, vil sørge for, at der er plads til fagligheden og den konkrete ledelse på den enkelte institution.

Kl. 18:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Mike Legarth, Konservative, værsgo.

Kl. 18:26

Mike Legarth (KF):

Nu synes jeg jo, vi har haft en rigtig god debat, og at der er kommet rigtig mange gode forslag til, hvordan vi kan få knækket kurven. Jeg synes, at vi her under afslutningen, hvor ministeren skal runde af, skal passe lidt på, sådan at det ikke bliver for fluffy, og der ikke kommer til at ske noget konkret. Derfor vil jeg appellere til ministeren om selv at sætte en målsætning for, hvornår vi kontrollerer det

her næste gang, altså hvornår vi skal være nået til enighed om, at kurven er knækket. Så jeg vil anbefale, at ministeren sætter datoen inden for højst et år. Kunne jeg få et forslag?

Kl. 18:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:26

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen det er jo ikke noget supergodt tegn på den tillid, der bør være, når man afbureaukratiserer, at nu må ministeren også tage sig sammen og lade være med at være luftig, men sætte en dato, så vi kan få noget kontrol med, om det virker. Det er jo ikke sådan helt i forespørgslens ånd, vil jeg sige. Det er det specielt ikke set i lyset af, at det jo sådan set er ret konkret, at vi inden for de næste 4 uger går i luften med en hjemmeside, hvor man ved selvsyn kan konstatere, om der sker noget, eller om der ikke sker noget.

Jeg vil sådan set hellere have, at vi har en løbende diskussion, og at man følger med i, om der er noget at byde på, og om man som politiker selv lever op til de ambitioner, man har, end at der bliver stukket en dato ud for, at nu kigger vi væk og passer vores gøremål i øvrigt, og så om et år må ministeren stå til regnskab for, om der er sket dette eller hint. Det er måske i virkeligheden sådan en meget klassisk måde at drive politik på og ikke et led i den kulturændring, som jeg egentlig oplevede der var en sådan meget god basis for i dag.

Kl. 18:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Mike Legarth.

Kl. 18:28

Mike Legarth (KF):

Det er jeg jo altså lodret uenig i. For hvis der ikke bliver gjort noget inden for det her område, hvis der ikke bliver taget nogen konkrete initiativer, kommer det til at gå, ligesom det gik i den sidste samling, nemlig at alle talte godt om tingene, alle havde en mening om, at nu skulle vi have minimeret bureaukratiet, men når vi målte det, kunne vi se, at det var taget til. Det er altså også sket i den her ministers regeringstid.

Jeg må lige minde om forslaget til vedtagelse, og jeg læser kun de sidste tre linjer op:

»Folketinget opfordrer regeringen til hurtigst muligt at igangsætte tiltag, bl.a. med afsæt i de erfaringer, som »frikommunerne« indhøster, og endvidere at sætte klare mål for nedbringelsen af bureaukratiet i den offentlige sektor.«

Så det, jeg siger, og det, jeg appellerer til, er fuldstændig i tråd med det, vi i blå blok har fremsat i vores forslag til vedtagelse. Så jeg synes, at hvis vi skal komme nogen steder, og hvis vi vil knække den her kurve, er vi også nødt til at sætte nogle mål for os selv, og det synes jeg ikke har noget som helst at gøre med mistillid til, hvorvidt processen nok skal virke. Men jeg vil sige til ministeren: At henvise til en hjemmeside og tro, at det skulle løse problemet, tror jeg ikke virker. Så en dato, tak!

Kl. 18:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:29

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen jeg tror, der skete et eller andet med ordføreren. For jeg ved ikke, hvad det er, der er sket, siden ordføreren lige pludselig siger, at

viden ikke virker, at det bare er en hjemmeside. Ja, det er det, hvis det er et blankt stykke papir, der ikke virker.

Jeg har stor respekt for det arbejde, som bliver gjort rundtomkring i både ministerierne, kommunerne og enkeltinstitutioner med at komme af sted med det. Jeg har stor respekt for den omlægning af arbejdet, som kommunalbestyrelserne har ansvaret for – de nye skolestrukturer, de 43 regelforenklinger, som er gennemført, de 215 frikommuneforsøg, som er godkendt; de sidste kommer med i lovforslaget her i marts måned.

Det er det, som den konservative ordfører mener er ingenting. Det er luftigt, det er ukonkret, det er ikke noget særligt. Vi i blå blok vil have et tal. Var det det, der var ideen med den her forespørgsel, at blå blok vil have et tal? Det tegner ikke godt for arbejdet med at gøre færre regler til et fælles politisk projekt.

Kl. 18:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så er det hr. Jacob Jensen som ordfører for forespørgerne.

Kl. 18:30

(Ordfører for forespørgerne)

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Jeg synes også, vi sådan set langt hen ad vejen har haft en udmærket debat og egentlig også med flere forsøg på at gøre det mere konkret, end man måske kunne have forventet i en så bred diskussion som det, vi her har fat i. Jeg tror også, det er nødvendigt, hvis vi ved fælles indsats skal have knækket den kurve, hvor vi med de analyser, der ligger, kan se, at bureaukratiet i den offentlige sektor stadig er stigende til trods for forskellige meldinger og indsatser.

Jeg kvitterer for de ting, som også ministeren har været inde på, og de tiltag, som man vil igangsætte, bl.a. det her styringseftersyn, som jeg tror kan være meget spændende, og som jeg egentlig godt på et senere tidspunkt og måske i en anden sammenhæng vil spørge lidt ind til, så vi måske kan få det foldet lidt mere ud, i hvert fald i forhold til, hvad jeg ved om det. For jeg tror, det er godt, at man ligesom systematisk kan gå nogle områder igennem med en tættekam og sige, hvad virker, og hvad virker ikke, selvfølgelig under forudsætning af, at man får inddraget relevante aktører til det arbejde, men det antager jeg så man gør. Men det, man selvfølgelig kan sætte spørgsmålstegn ved, hvad angår den slags ting, herunder i øvrigt også det, som flere har været inde på omkring frikommuneforsøgene, er, hvem det er, der skal afgøre, om det er gode resultater eller dårlige resultater, der kommer ud af forskellige tiltag, for det er jo også mange gange en subjektiv vurdering og afgørelse. Jeg tror, de fleste regler, hvis ikke alle, i en eller anden forstand er blevet indført af velvillige politikere med forskellige formål, og så har der været et flertal for det, og så er det blevet godkendt. Når det så skal fjernes igen, skal der jo være nogle andre, der ud fra nogle kriterier, eller hvad ved jeg, skal tage stilling og sige, at det altså er nogle gode erfaringer, som Vejle Kommune, eller hvem det kan være, har indhøstet, og at man gerne vil omsætte det til generel lovgivning. Min bekymring er måske størst i forhold til den proces, og jeg håber og opfordrer til, at vi så også rent politisk her i salen bliver inddraget i det arbejde, for jeg håber ikke, det bare skal være nogle, sagt med al respekt igen, embedsfolk, der sidder i nogle forskellige stillinger og skal bedømme den del af det. Jeg tror, vi også politisk skal ind over for at sige: Det er de her resultater, vi gerne ser gennemført til konkret lovgivning.

Jeg hørte forskellige andre konkrete tiltag, jeg har nævnt det tidligere, bl.a. fra den socialdemokratiske ordførers side, som ikke vil binde sig op på forslaget, men alligevel luftede tanken om, at man kunne lave en eller anden forudsætning om, at man, hvis der indføres en ny regel, også samtidig skal prøve at pege på et andet sted, hvor en regel kunne fjernes. Dermed ikke være sagt, at en regel er,

om jeg så må sige, lige så god som en anden regel, altså en til en, men dog kunne det et eller andet sted måske være et princip, som kunne være med til at disciplinere os fra Folketingets side, altså hvis man hele tiden havde det for øje, hvilken påvirkning det har på den økonomiske del osv., som vi har med anden lovgivning, vi kigger på. Det kunne man måske også lægge ind som et kriterium, hver gang vi laver forskellige lovgivningstiltag, altså ikke nødvendigvis sådan helt juridisk forpligtende skal gøre det, men bare har det for øje og så måske prøver at komme med nogle forslag i den retning. Det synes jeg kunne være spændende.

Da vi sad i regering, gjorde vi jo nogle forskellige tiltag i den her boldgade. Vi satte et mål omkring, at vi skulle sænke bureaukratiet for virksomhederne med 25 pct. inden for en given periode. Der var så en måling, der blev brugt en anerkendt målingsmetode til det, og det kunne man selvfølgelig mene om, hvad man ville, altså om det var den rigtige måde, der blev målt på osv., men resultatet på bundlinjen var, at der var fokus på det, både i ministerierne og udeomkring i virksomhederne og organisationerne, man blev altså holdt op på, at der skulle ske noget.

Det er nok det, vi fra vores side af synes vi mangler lidt mere håndfast. Det er sådan set ikke en mistillid til, at ministeren ikke ønsker at levere, det tror jeg sådan set hun gør, ønsker i hvert fald, om hun så gør det konkret, må vi så se på et senere tidspunkt. Men det drejer sig om, at vi ligesom kan trække en streg i sandet og sige: O.k., nu er vi her, hvor skal vi være henne om et stykke tid, et år, to år? Igen er det ikke, fordi vi skal finde et tal, som så skal være lavere end et andet tal på et senere tidspunkt, men vi må på en eller anden måde kunne blive enige om, hvad det så er for en retning, hvem det er, vi skal spørge, om de føler, det her er blevet bedre eller dårligere, for vi skal jo på et eller andet tidspunkt evaluere de indsatser, der er blevet gjort her i Tinget, og dermed opføre, om vi skal gøre mere, eller om det bare skal køre stille og roligt som det, det nu engang er sat i værk til. Så det vil vi i hvert fald opfordre til, og det er også derfor, vi har formuleret vores forslag til vedtagelse på den måde, som vi selvfølgelig har.

Vi har også været inde over, at vi har foreslået et regelstop for små og mellemstore virksomheder. Det er igen rettet mod virksomhederne, men noget tilsvarende kunne man vel overveje at arbejde med inden for den offentlige sektor, måske på udvalgte områder, i en periode for at se, om det kunne give den stabilitet og ro. Jeg har i hvert fald hørt flere grupper, folkeskolelærere og andre, som siger: Lad os nu få ro i en periode, så vi kan udføre vores arbejde, uden at vi skal koncentrere os om nye regler og forordninger. Det synes jeg også er nogle ting, som vi bør overveje i forskellige sammenhænge.

Jeg vil gerne takke for debatten og synes sådan set også, vi er kommet et stykke ad vejen. Jeg vil kvittere for de tiltag, som ministeren har nævnt, kvittere for det fra andre ordføreres side, herunder også politiske modstandere, som vi normalt ikke ligger på linje med, men som alligevel også har forsøgt at konkretisere debatten her, og det tror jeg faktisk er ret afgørende for, at vi kan komme videre, så det ikke blot er skåltaler og andre vidtløftige bemærkninger, men at det altså også er konkrete mål, vi skal binde os selv op på i den kommende tid.

Kl. 18:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 12. marts 2013.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 51:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af varighedsbegrænsningen på sygedagpenge.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 17.01.2013).

Kl. 18:36

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:36

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Og tak til Enhedslisten for at rejse en helt relevant debat om sygedagpengområdet. Jeg skal selvfølgelig starte med at sige, at vi ikke kan støtte det fremsatte beslutningsforslag. Vi er godt i gang med politiske drøftelser med en række af Folketingets partier vedrørende den samlede sygedagpengelovgivning, og det er drøftelser, der foregår på en god og konstruktiv måde. Den vil vi selvfølgelig gerne fra regeringens side afvente, før vi tager diskussionen her i Folketingssalen.

Til det politiske indhold vil jeg sige, at vi fuldt ud deler Enhedslistens bekymring for de mennesker, der hvert år oplever at stå uden et forsørgelsesgrundlag, mens de fortsat er sygemeldte og endnu ikke kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Det er en problemstilling, vi har kendt i en årrække. Vi har bl.a. set, synes jeg, nogle rigtig, rigtig svære tilfælde med eksempelvis borgere, der fortsat er i behandling for en svær kræftsygdom, som pludselig oplever undervejs i behandlingen, at deres sygedagpenge stopper, at de står uden forsørgelse med den enorme usikkerhed, det giver. Jeg tror i øvrigt ikke, at man må undervurdere, hvor stor en usikkerhed det giver for mange af vores sygedagpengemodtagere, at man lever med den risiko, at ens sygedagpenge kan ophøre.

Så problemstillingen er relevant. Løsningen er i regeringens øjne, at vi kombinerer en ophævelse af varighedsbegrænsningen med en stærkere aktiv indsats end den, vi kender i dag. Lige så vigtigt det er at sikre, at vi har et ordentligt socialt sikkerhedsnet, at der er forsørgelsesgrundlag for vores sygemeldte, lige så vigtigt er det jo at understøtte, at mennesker kommer hurtigst muligt tilbage på arbejdsmarkedet, og derfor har vi foreslået fra regeringens side en model, hvor vi ophæver varighedsbegrænsningen på sygedagpenge og i stedet efter den 26. uge giver mennesker, der fortsat er sygemeldte, mulighed for at overgå til et ressourceforløb med en tværfaglig koordineret indsats.

Derudover er det regeringens forslag, at vi laver en ottende forlængelsesmulighed, der lægger sig oven på de syv forlængelsesmuligheder, der i dag gælder på sygedagpengområdet. Den ottende forlængelsesmulighed, vi foreslår, er målrettet de borgere, der har en livstruende sygdom, og hvor man ikke kan forlænges efter de eksisterende regler. Det gælder bl.a. på hjerte- og kræftområdet.

Så vi deler fuldt ud intentionen om at sikre de mennesker, der i dag står uden forsørgelsesgrundlag. Vi har fremlagt en model, vi synes er rigtig god, og jeg vil gerne afvente drøftelsen med de øvrige af Folketingets partier, inden vi tager diskussionen her i salen igen.

Kl. 18:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:39

Finn Sørensen (EL):

Tak til ministeren. Jeg har to spørgsmål.

Jeg forstår ikke rigtig, hvorfor det skal afvente drøftelser med de andre partier, for ministeren er vel bekendt med, at det forslag, vi fremsætter her, i sit indhold er fuldstændig identisk med et forslag, som ministerens parti og de to andre regeringspartier har fremsat sammen med Enhedslisten under den tidligere regering. Hele tre gange har vi fremsat forslag om at ophæve varighedsbegrænsningen på sygedagpenge. Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål går på, hvad der egentlig er indholdet i det forslag, som ministeren har fremsat her for nylig. For ministeren brugte ordene:

Vi vil kombinere en ophævelse af varighedsbegrænsningen på sygedagpengene med en tidlig indsats.

Men er det det, der ligger i ministerens for nylig fremsatte forslag, altså en ophævelse af varighedsbegrænsningen på sygedagpengene? For så har jeg da vist misforstået ministerens forslag, men hvis jeg har det, kan jeg jo risikere at gå hjem som en rigtig glad mand. Så det vil jeg gerne høre lidt mere om.

Kl. 18:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:40

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

I mine øjne følger det af helt almindelig, god både forhandlings- og forligstradition, at man selvfølgelig afventer resultatet af politiske forhandlinger, der pågår. Der er en allerede etableret forligskreds på sygedagpengområdet; den arbejder med det her område netop nu, og det skal selvfølgelig foregå på en ordentlig måde, både set med regeringens briller og også set med de øvrige forligspartiets regler, tror jeg.

Resultatet af de forhandlinger tør jeg ikke spå om; vi er just gået i gang, og der er masser af uafklarede spørgsmål, tror jeg, for en række partiers vedkommende. Men ikke desto mindre afventer vi selvfølgelig de forhandlinger og bruger vores energi der.

Hvad angår indholdet af vores forslag, vil jeg sige, at ja, det er en kombineret løsning, hvor vi lukker, kan man sige, det sorte hul, det er, at der er mennesker, der i dag står uden forsørgelse, selv om man fortsat er sygemeldt, og kombinerer det med en revurdering efter 26 uger og derefter en aktiv indsats.

Kl. 18:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 18:41

Finn Sørensen (EL):

Så forstår jeg, at de tre nuværende regeringspartier og Enhedslisten under den tidligere regering har været alt for uhøflige og utålmodige, når vi tre gange har fremsat forslag om det samme, som Enhedslisten foreslår her, nemlig at vi ophæver varighedsbegrænsningen for sygedagpengene, hvilket vi dengang var enige om under alle omstændigheder var nødvendigt.

Men jeg er nødt til at spørge ind til det igen, for ministeren brugte altså i det første indlæg vendingen:

Vi foreslår at ophæve varighedsbegrænsningen for sygedagpengene kombineret med en tidlig indsats.

Men sådan som jeg har læst ministerens oplæg, er det ikke en ophævelse af varighedsbegrænsningen på sygedagpengene, tværtimod forkortes sygedagpengeperioden fra 52 til 26 uger, og den ydelse, man derefter overgår til – medmindre man bliver omfattet af en af forlængelsesmulighederne – er ikke sygedagpenge, men en kontanthjælpssats. Der er vel forskel på sygedagpenge og kontanthjælp. Det mente vi i hvert fald før valget.

Kl. 18:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:43

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Vi har i en årrække ment, at det udgør et problem, at mennesker mister deres forsørgelse. Det mente vi før valget, og det mener vi efter valget. Og det ligger også til grund for regeringens regeringsgrundlag, at der skal findes en løsning på den udfordring.

Man kan være enig eller uenig i den model, men man bliver nødt til at anerkende, at der ligger et forslag fra regeringens hånd, og det forslag går ud på at løse den problemstilling, at der er sygemeldte, der i dag mister deres forsørgelsesgrundlag.

Vi foreslår ikke en blind ophævelse af varighedsbegrænsningen, vi foreslår en kløgtig model, synes vi selv, hvor vi løser den udfordring, at der i dag er mennesker, der står uden forsørgelse, samtidig med at vi igangsætter den nødvendige aktive indsats for vores borgere. Det er i vores øjne den rigtige måde at løse de problemstillinger på, der er på sygedagpengområdet. Det kan man så have forskellige holdninger til, men ikke desto mindre er jeg nu selv af den overbevisning, at de sygemeldte borgere, der i dag oplever, at deres sygedagpenge ophører, og at de ikke har noget at leve for, vil stå bedre med den model, der er fremlagt fra regeringens side.

Kl. 18:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Og så er det fru Ulla Tørnæs, Venstre. Værsgo.

Kl. 18:44

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Jeg kan godt forstå, at det er svært at være Enhedslisten, når man som regeringens parlamentariske grundlag og dermed regeringens flertal har så lidt indflydelse på regeringens politik, at man ligefrem er nødt til at udstille den manglende indflydelse ved at fremsætte et beslutningsforslag som det, vi har til behandling her. Men det er naturligvis al ære værd, at Enhedslisten på den måde forsøger at holde regeringen fast på de mange løfter, som den gav, ikke bare før valget, men jo også – som det er tilfældet her – i det regeringsgrundlag, som regeringspartierne udarbejdede, og som de i øvrigt var ret mange dage om at blive enige om.

I Venstre er vi ikke enige med Enhedslisten i, at det er en god idé at fjerne varighedsbegrænsningen i sygedagpengesystemet. Vi ønsker faktisk at fastholde et sygedagpengesystem, hvor man ikke risikerer at komme for langt væk fra arbejdsmarkedet. For som ministeren understregede, handler det jo om at sikre, at man, selv om man bliver ramt af sygdom, får mulighed for at fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet. Al erfaring siger nemlig, at det er den bedste måde, hvorpå man har mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Al erfaring viser jo netop, at jo længere tid man er væk fra arbejdsmarkedet, desto vanskeligere er det at komme tilbage.

Vi er godt tilfredse med varighedsbegrænsningen, men selvfølgelig også de forlængelsesmuligheder, der findes i dag. Og vi er faktisk optaget af at finde en løsning på det, man sådan kort fortalt kan kalde de livstruende sygdomme. Så vi er meget åbne over for den otte-ende forlængelsesmulighed, som ministeren også nævnte.

Som ministeren nævnte, foregår der jo i øjeblikket et forhandlingsforløb i Beskæftigelsesministeriet, så også af den grund kan Venstre ikke støtte Enhedslistens forslag her. Og jeg skal meddele, at Det Konservative Folkeparti, som ikke har mulighed for at være til stede, heller ikke kan støtte Enhedslistens forslag. Tak.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, værsgo

Kl. 18:46

Finn Sørensen (EL):

Tak. Og tak til ordføreren, fordi ordføreren trods alt ikke ville gå så vidt som til at håne Enhedslisten, fordi vi prøver at holde regeringen fast på det, den selv har skrevet i sit regeringsgrundlag, og som den lovede før valget. Så mange tak for det.

Vi taler jo om en ganske bestemt gruppe mennesker her. Det er efter ministeriets tal ca. 8.000 personer, der mister retten til sygedagpenge efter de gældende regler – 8.000 om året. Af den gruppe er der ca. 900, der kommer i arbejde – de er altså raske nok til at arbejde, tillykke til dem og heldigvis for det – men resten er ikke raske nok til at arbejde, og de er ifølge kommunernes vurdering heller ikke syge nok til at få tilkendt førtidspension. Det er jo den gruppe mennesker, vi hele tiden har villet tilgodese med det her forslag.

Så er det bare, jeg spørger: Synes ordføreren virkelig, at det er rimeligt, at mennesker skal gå voldsomt ned i indtægt, når de er i en situation, en uforskyldt situation, hvor de ikke er raske nok til at arbejde og heller ikke syge nok til at få tilkendt en førtidspension? Synes ordføreren virkelig, at det er rimeligt? Og hvorfor skulle en sådan ordning bringe disse mennesker nærmere arbejdsmarkedet? Det vil jeg gerne høre lidt om.

Kl. 18:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Ulla Tørnæs (V):

Vi ønsker at fastholde varighedsbegrænsningen i sygedagpengesystemet, fordi vi mener at kunne påvise, at det faktisk virker. I Sverige har man for nylig indført en varighedsbegrænsning, fordi man kunne se, at det havde en positiv effekt på sygdomsramte personers mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet i Danmark.

Jeg synes ikke, at det er rimeligt, vil jeg sige til hr. Finn Sørensen, at mennesker skal gå i et vakuum som det, hr. Finn Sørensen beskriver. Det er ikke rimeligt. Derfor har vi lavet en førtidspensionsreform, som gerne skulle medvirke til, at personer, som har en ressource, selvfølgelig får mulighed for at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Fleksjobreformen skulle gerne kunne rumme nogle af de personer, som hr. Finn Sørensen taler om. Det er i hvert fald Venstres mål.

Jeg synes ikke, at det er rimeligt at fastholde den gruppe af personer på sygedagpenge – det hjælper dem jo ikke. Der skal da en indsats til, så de får mulighed for at komme tilbage til arbejdsmarkedet.

Kl. 18:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Finn Sørensen, værsgo

Kl. 18:49

Finn Sørensen (EL):

Det kan vi kun være rørende enige om, og det er faktisk også beskrevet i de gældende regler om sygedagpenge, nemlig at det er kommunernes forpligtelse at foretage en tidlig helhedsorienteret indsats – det er de ord, der bliver brugt. Det er kommunernes forpligtelse. Men der er noget, der tyder på, at kommunerne ikke lever op til deres forpligtelser, siden man efter 26 uger kan risikere, at vi så har en gruppe mennesker, som falder ned i det hul, vi taler om. De er for syge til at få førtidspension, og de er ikke er raske nok til at arbejde.

Synes ordføreren virkelig, det er rimeligt, at kommunernes manglende efterlevelse af de klare regler, der er i sygedagpengeloven, skal gå ud over de mennesker, for det er jo det, der sker? Kommunerne er åbenbart ikke i stand til at hjælpe dem, men det får de mennesker så lov til at betale for med en voldsom indtægtsnedgang. Synes ordføreren virkelig, det er rimeligt?

Kl. 18:50

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:50

Ulla Tørnæs (V):

Jeg synes under ingen omstændigheder, at det er rimeligt at fastholde folk på varig forsørgelse. Det er bestemt ikke et mål for Venstre. Og netop derfor var vi meget optaget af at få lavet en reform af fleksjobordningen, som giver en tilskyndelse til at have en tilknytning til arbejdsmarkedet, alt efter hvilken arbejdsevne man rent faktisk har, altså hvad man har af muligheder for at have en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Så nej, vil jeg sige til hr. Finn Sørensen, jeg synes ikke, at det er rimeligt på nogen måde at fastholde folk på varig forsørgelse, hvad enten det er kontanthjælp eller, som vi diskuterer her, sygedagpenge. Det er ikke noget mål for Venstre, tværtimod.

Kl. 18:50

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 18:51

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak til fru Tørnæs. Jeg hørte fru Tørnæs sige, at varighedskravet virker, så det vil jeg godt spørge fru Tørnæs om. Varighedskravet har vi jo haft i en del år, og der er nogen, der falder ud og derfor ikke får sygedagpenge eller ryger på kontanthjælp og ikke får nogen forsørgelse. Er det ændret, efter at varighedskravet er indført i Danmark?

Kl. 18:51

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 18:51

Ulla Tørnæs (V):

Hold da op, det er godt nok et spørgsmål, jeg ikke lige har mulighed for at svare på. Mig bekendt har varighedsbegrænsningen eksisteret, ja, nu skal man passe på, når man siger altid, men i hvert fald lige så lang tid tilbage, som jeg har mulighed for at huske. Men det er et spørgsmål, som jeg faktisk vil opfordre hr. Jørgen Arbo-Bæhr til at stille til ministeren, da hun jo råder over embedsmændene, der er i stand til historisk at kunne se tilbage.

Men mig bekendt har der altid eksisteret en eller anden form for begrænsning i vores sygedagpengesystem, netop ud fra, at man ikke skal parkeres varigt på sygedagpenge, hvis man er ramt af en eller anden arbejdsnedsettelse. Så skal man jo have fundet en vej tilbage til arbejdsmarkedet, hvor man får mulighed for at bruge de ressourcer, som man har.

Kl. 18:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 18:52

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det kan måske være, at mit spørgsmål ikke var præcist. Mit spørgsmål går på dem, der er i dag er på sygedagpenge. De når varighedskravet, og så siger fru Tørnæs: Jamen så virker det jo. Hvordan?

Som udgangspunkt synes jeg, at der jo stadig væk er tusindvis af dem, der falder ud over grænsen. Kommer der flere i arbejde nu, end der gjorde før?

Jeg tror, vi skal tage udgangspunkt i, at der stadig væk er 7.000 mennesker, der falder ud og enten kommer på kontanthjælp eller ikke får nogen forsørgelse. Det handler jo om, at man går ned fra sygedagpenge til kontanthjælp, og det vil sige, at det er mellem 3.000 og 6.000 kr., man falder i indtægt om måneden.

Kl. 18:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 18:53

Ulla Tørnæs (V):

Nu er vores, synes jeg, udmærkede velfærdssamfund sådan indrettet, at kontanthjælpen er det nederste sikkerhedsnet, vi har i vores velfærdssamfund, og det er jo ikke meningen, at man skal blive hængende på sygedagpenge, hvis ikke man er berettiget til sygedagpenge. Så har man kontanthjælp, og hvis man ellers er berettiget til at få kontanthjælp, er det den forsørgelse, som samfundet stiller til rådighed. Så det er jo ikke sådan, at man ikke har nogen forsørgelse. Hvis ikke man er berettiget til at få kontanthjælp, er det, fordi man har andre forsørgelsesmuligheder. Det er sådan, vores velfærdssamfund er indrettet, og det synes jeg faktisk er udmærket. Det ønsker jeg ikke at ændre på.

Jeg kan ikke de statistiske tal for, hvor mange der gennem årene har været ramt af varighedsbegrænsningen. Jeg kan ikke udviklingen, det kan jeg ikke ryste ud af ærmet, og det beklager jeg meget, men igen er det sådan et faktuel spørgsmål, som jeg vil anbefale hr. Jørgen Arbo-Bæhr at stille til ministeren. Det har hun bedre muligheder for at kunne svare på, end jeg har.

Kl. 18:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 18:54

Christian Juhl (EL):

Det, der fik mig op, var sådan set ordførerens snak om, at vores mindsteniveau er kontanthjælpen. Det er jo ikke rigtigt. Vores mindsteniveau er uden forsørgelse, og der er faktisk helt op mod 60 pct. af dem, der søger om kontanthjælp, der ikke får noget. Så 0 kr. er det mindste niveau, vil jeg sige til fru Ulla Tørnæs.

Jeg vil gerne høre, om ordføreren tror, at mennesker bliver mere raske af at få frataget deres sygedagpenge, eller om der kunne være en chance for, at man blev hurtigere rask, hvis man ikke også havde økonomien at spekulere på, hvis man netop havde en nogenlunde forsørgelse, mens man er syg.

Kl. 18:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 18:54

Ulla Tørnæs (V):

Jeg forstår, at vi ikke deler opfattelsen af, hvordan det danske velfærdssamfund er indrettet. Jeg er af den klare overbevisning og opfattelse – og det er i øvrigt også Venstres politik, at det skal være sådan – at kontanthjælpen er det nederste forsørgelsesgrundlag, som vi har, altså det nederste forsørgelsesnet i vores fintmaskede velfærdssamfund. Præmissen for kontanthjælpen er, at man kan få kontanthjælp, hvis man er berettiget til at få kontanthjælp.

Hvis man ikke er berettiget til at få kontanthjælp, er det, fordi man har anden mulighed for forsørgelse. Det kan være gennem en

ægtefælle, eller det kan være, ved at man er formuende, altså at man har en formue. Det er præmissen for vores kontanthjælpssystem. Så når hr. Christian Juhl siger, at det ikke passer, at kontanthjælpen er det nederste sikkerhedsnet, fordi det nederste sikkerhedsnet er ingen forsørgelse, så er jeg uenig i den definition, bliver jeg nødt til at sige.

Kl. 18:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 18:56

Christian Juhl (EL):

Jamen det er jo ikke nemt at diskutere med nogle, der benægter fakta. Men jeg synes, fru Ulla Tørnæs skulle spørge nogle af de 60 pct., der søger om kontanthjælp, hvor lidt ingenting er. For det er 60 pct. af dem, der søger om kontanthjælp, der ingenting får.

Men jeg stillede egentlig et andet spørgsmål – jeg spurgte jo ikke om, om ordføreren syntes, vi var enige – nemlig spørgsmålet: Tror ordføreren, at mennesker bliver hurtigere raske af ingenting at have at leve for, end hvis man har sygedagpengene at leve for, sådan at man kan koncentrere sig om at blive rask, i stedet for at skulle bruge sin energi på at lede efter penge at leve for? Tror ordføreren ikke på, at hvis man har et nogenlunde forsørgelsesgrundlag, så bliver man hurtigere rask, end hvis det modsatte er tilfældet?

Kl. 18:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 18:56

Ulla Tørnæs (V):

Jeg bliver nødt til at holde fast i, at vi er fundamentalt uenige i, hvad kontanthjælpssystemet er for en størrelse. Jeg forstår på hr. Christian Juhl, at man ikke accepterer, at hvis man har anden forsørgelse, så er man ikke berettiget til kontanthjælp. Jeg vil gerne understrege, at det er en præmis for Venstre, at kontanthjælpssystemet hviler på, at det er det nederste sikkerhedsnet i det danske velfærdssamfund sådan at forstå, at hvis man ikke har anden forsørgelse, så er man berettiget til kontanthjælp. Det er faktisk ret afgørende, vil jeg sige til hr. Christian Juhl.

Med hensyn til om man bliver mere rask af ingenting at have, altså underforstået om man bliver mere rask af ikke længere at være berettiget til sygedagpenge, synes jeg, man kan konstatere, at det er afgørende vigtigt at fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet, selv om man er på sygedagpenge. Al erfaring viser faktisk, at det er vigtigt, at man har en tilknytning enten til sin arbejdsplads eller en eller anden form for tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er den bedste sikkerhed for, at man får mulighed for at vende tilbage. Og det kan jo være, det er i et fleksjob, at man vender tilbage.

Kl. 18:58

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Tak. Dermed sluttede de korte bemærkninger, og den næste ordfører er hr. Jens Joel fra Socialdemokraterne.

Kl. 18:58

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Tak til Enhedslisten for at rejse den her debat. Det har vi også gjort fra Socialdemokraternes og regeringens side.

For os Socialdemokrater er det afgørende vigtigt, at vi en gang for alle får gjort op med den situation, at syge mennesker, som det er i dag, kan ende uden forsørgelse. I dag har vi et system, hvor den sygemeldte kan miste sin indtægt, praktisk talt mens de ligger på operationsbordet, eller en situation, hvor depressionsramte og andre bli-

ver raskmeldte via en skrivebordsøvelse og mister deres indkomst, uanset at de ikke endnu er i stand til at tage et arbejde. Det er situationen i dag, og det *skal* der laves om på.

Derfor har regeringen præsenteret en samlet vision for en afskaffelse af sygedagpengebegrænsningen. Helt overordnet vil vores model betyde: for det første at ingen mister deres forsørgelsesgrundlag, mens de stadig væk er syge; for det andet at livstruende syge medborgere sikres sygedagpenge uden en tidsbegrænsning, og fremover skal man kort og godt koncentrere sig om at blive rask og ikke om, hvorvidt man mister sin indtægt; for det tredje vil regeringen sætte tidligere ind og målrette indsatsen til den enkelte borger, når man slås med mere komplekse problemer. Det handler både om, at vi skal sikre forsørgelse, og også om at sætte ind, så man bliver hjulpet hurtigere til at komme tilbage til arbejdsfællesskabet.

Derfor er det vores udspil, at der skal investeres i nogle bedre forløb for de sygemeldte, derfor skal vi simpelt hen have en højere ambition om at hjælpe de mennesker, som har brug for det, og derfor er det her heller ikke nogen spareøvelse. Faktisk kommer det forslag, som regeringen har fremlagt, til at koste i omegnen af 130-140 mio. kr. på den korte bane. Og der er hårdt brug for det. Rigtig mange af dem, som i dag styrer direkte mod varighedsbegrænsningen, er folk, der har komplekse, men også diffuse lidelser, har ondt i livet, lider af forskellige ting, som folk har svært ved at sætte navn på, og rigtig mange af dem bliver hverken raske eller lykkeligere af at gå rundt og vente på, at de mister forsørgelsen.

Det er ganske enkelt ikke godt nok, når vi hører om enkeltsager, hvor man lader den sygemeldte gå, indtil vedkommende næsten rammer begrænsningen, og pengene er ved at løbe ud. Det kan og skal vi gøre langt bedre.

Opsummerende kan jeg derfor sige, at vi er fuldstændig enige med Enhedslisten om, at vi skal have ændret den nuværende situation, hvor man kan ende i et sort hul uden en krone på lommen. Når vi alligevel ikke bare støtter det fremsatte beslutningsforslag, er det, fordi de sygemeldte også har andre problemer end forsørgelsen. Vi har brug for en samlet og gennemarbejdet løsning, der er i økonomisk balance, og som både sikrer sygedagpengesystemet uændret for de store, store flertal, 430.000, der hvert år bruger systemet, og som også gør en særlig indsats og hurtigere indsats for de 8.000-9.000, der lige nu har allersværest ved at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Det lægger regeringens reformforslag op til, og jeg synes, at vi skal sætte os ned om bordet og finde en holdbar løsning sammen.

Kl. 19:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:01

Finn Sørensen (EL):

Før valget var vi enige om, at en holdbar løsning var det forslag, som Enhedslisten har lagt frem her. Jeg vil gerne lige citere fra det beslutningsforslag, vi fremsatte den 17. december 2009. Efter at vi havde konstateret, at der selvfølgelig også skal ske den nødvendige opfølgning, skrev vi:

»Der er derfor under alle omstændigheder et presserende behov for at ophæve varighedsbegrænsningen for udbetaling af sygedagpenge.«

Hvad er der sket med vores ambitioner? Hvorfor er der ikke længere et presserende behov for at ophæve varighedsbegrænsningen for udbetaling af sygedagpenge?

Kl. 19:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:02

Jens Joel (S):

Der er stadig væk et presserende behov for at få gjort op med den situation, at man kan ende uden forsørgelse. Det er også det, regeringen lægger op til, men der er også et presserende behov for, at vi faktisk tilbyder folk noget andet og noget bedre lidt hurtigere, end vi gør i dag, i håbet om, at vi kan give folk en lettere vej til tilbage til arbejdsmarkedet. Det er sådan set ambitionen med det her, altså at man ikke bare skal parkeres, så man ender i en situation, hvor der går et år, og hvor man ikke rigtig har fået gjort noget ved det. Så står vedkommende med udsigt til at falde i et sort hul sådan rent økonomisk og er i den situation jo ikke blevet mere rask undervejs.

Kl. 19:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:02

Finn Sørensen (EL):

Jeg skal bare høre ordføreren, om ordføreren anerkender, at vi før valget havde en større ambition end den, ordføreren har nu, nemlig at hjælpe de 1.400, der helt mister forsørgelsen; at vi før valget havde en ambition om at hjælpe de ca. 7.000, der efter de nuværende regler mister sygedagpengene. Kan ordføreren ikke bare forklare mig, hvad der er sket med ambitionerne, hvorfor har man skruet ned for dem?

Kl. 19:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:03

Jens Joel (S):

Jeg er faktisk ikke enig med hr. Finn Sørensen i, at det er en mindre ambition at ville sikre, at folk ikke ender uden en krone på lommen, for vi har også en ambition om, hvad det er, vi tilbyder undervejs i forløbet. Det er jo derfor, at vi også i den her reform lægger op til, at man skal bruge det ressourceforløb, som sikrer, at det ikke er den sygemeldte, der skal løbe spidsrod mellem det ene og det andet og det tredje offentlige kontor og blive afvist alle steder, men at man fra det offentlige side også gør en helhedsindsats, som er tilpasset den enkelte. Og det er faktisk en ambition om at hjælpe den enkelte tilbage på arbejdsmarkedet hurtigere, og det synes jeg sådan set er en hævelse af ambitionsniveauet.

Kl. 19:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 19:04

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu siger ordføreren, at det handler om forsørgelse. Før i tiden fik man jo, når man var syg, sygedagpenge. Men med det nye forslag fra regeringen går folk efter ½ år ned på kontanthjælp. Er det ikke rigtigt, at det betyder, at der er i tusindvis af mennesker, der går ned med noget, der svarer til et sted mellem 3.000 og 6.000 kr. om måneden? Er det ikke rigtigt?

Kl. 19:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:04

Jens Joel (S):

Før i tiden kunne man jo miste sit forsørgelsesgrundlag og ingenting få, og sådan er det også nu. Det, som vi lægger op til, er, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr fuldstændig rigtigt siger, at man efter 26 uger vurderer det. Her vurderes det måske, at det, man har behov for, er at komme på et ressourceforløb. Så lad os bare tage det konkrete eksempel, at man er forsørger, og at man går fra sygedagpenge og over i et ressourceforløb. Så vil der efter skat være en forskel på 1.000 kr. om måneden. Men til gengæld for, at man har den lidt lavere ydelse i det halve år, kan man så se frem til, at ydelsen ikke stopper, når man rammer de 52 uger, hvilket man kan i dag.

Kl. 19:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 19:05

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg får ikke rigtig noget svar. For det er jo som udgangspunkt nu sådan, at du i de første 12 måneder får sygedagpenge, og det bliver nogle gange forlænget med 3 måneder. Men her siger regeringen så, at man efter ½ år går ned på kontanthjælp. Nå, hvad betyder det? Regeringen har jo regnet på det. På længere sigt tjener man ca. 100 mio. kr. om året på det. Hvem betaler de penge? Hvem er det, der skal betale de 100 mio. kr.? Er det ikke dem, der går ned fra sygedagpenge og over på kontanthjælp? Eller hvem skal betale det?

Kl. 19:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:06

Jens Joel (S):

Nej, man kan faktisk ikke sige, at det er dem, der går ned i ydelse, der skal det. For de penge, som vi formodentlig – forhåbentlig – kan sikre at det her på lang sigt sparer, er jo ikke penge, der kommer op af lommen hos dem, der ellers skulle have modtaget dem; det er penge, der kommer, fordi flere er på arbejdsmarkedet, og fordi flere faktisk kommer tilbage i arbejde. Så det er sådan set ikke det. Man kan sige, at vi flytter pengene fra ydelse til indsats; det synes jeg sådan set er en meget god måde at anskue det på. Jeg synes også, vi skal passe på med at idyllisere den situation, vi har på nuværende tidspunkt, hvor man kan blive raskmeldt henne ved skrivebordet, selv om man stadig væk er syg, men hvor man også kan ende i en situation, hvor man ingenting har. Der siger vi, at det faktisk er et udmærket bytte. Selv om man f.eks. som forsørger i et halvt år vil få 1.000 kr. mindre om måneden, er der til gengæld ikke nogen udløbsdato for dem.

Jeg tror, at rigtig mange mennesker vil have nemmere ved at koncentrere sig om at blive rask, hvis det er det perspektiv, de har, end hvis de kan se frem til, at de ender i et sort hul, uden en krone.

Kl. 19:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted.

Kl. 19:07

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Man kan sige meget om forslaget om afskaffelse af varighedsbegrænsningen af sygedagpenge. Det var det løfte, som regeringen har givet Enhedslisten. Sådan har jeg forstået det. De har aftalt med Enhedslisten, at varighedsbegrænsningen skulle afskaffes

i forbindelse med regeringsgrundlaget. Hvis jeg har forstået det rigtigt, har Enhedslisten fået et løfte om det. Jeg forstår godt, at Enhedslisten er lidt utilfreds med, at de skal agere stemmekvæg for en regering, der har givet dem et løfte, og når løftet skal opfyldes og statsministeren sidder på pinden, er regeringen egentlig ligeglad med Enhedslisten. Det må være en lidt sur fornemmelse for Enhedslisten, at regeringen løber fra det, den har lovet. Det er nok ikke den rigtige måde. Eller så har Enhedslisten ikke været god nok til at stille krav til regeringen, hvis de skulle have noget gennemført.

Men Dansk Folkeparti går ikke ind for at afskaffe varighedsbegrænsningen. Vi er ved at forhandle om nye sygedagpengeregler. Det er ikke en afskaffelse af varighedsbegrænsningen. Der er det for en lille gruppe, der kommer under den ottende forlængelsesmulighed. De kan få sygedagpenge ubegrænset. Men for dem, der kommer ind i ressourceforløbet, vil jeg ikke kalde det en afskaffelse af varighedsbegrænsningen. Man laver det om til en anden ydelse, kontanthjælpsydelse, der så ikke er ægtefælleafhængig. Det er det, der er lagt op til. Det kan man jo ikke sige er en afskaffelse af varighedsbegrænsningen. Jeg forstår godt, at Enhedslisten er lidt utilfreds med det, men Enhedslisten har jo ikke været konsekvent over for regeringen, hvis regeringen er løbet fra nogle løfter.

Men hvordan det nye system med sygedagpenge skal blive og udfærdiges er for tidligt at sige nu, når vi sidder og forhandler. Der kan nemt komme ændringer i det udspil, der er kommet fra regeringen. Vi skulle jo gerne se, om vi kunne komme frem til et nyt system. Der er lagt op til, at der bliver samlet op, så der ikke er nogen, der helt mister deres indkomst. Det er da positivt. Når man kigger på ressourceforløbet og på, om det skal løbe i det uendelige, må man sige, er det er noget, vi skal diskutere. Det er noget, vi i Dansk Folkeparti har foreslået. Det er noget med et ressourceforløb, de skal ind under, men vi havde ikke forestillet os, at det skulle være uendeligt. Hvordan det bliver, afhænger af forhandlingerne.

Når man kigger tilbage, ser man, at varighedsbegrænsningen blev indført i 1990 af den daværende radikale minister Aase Olesen – hun er her desværre ikke mere. Det blev indført dengang, og det var stort set et enstemmigt Folketing, der stemte for. Enhedslisten eksisterede ikke i 1991, det var alle mulige andre fraktioner, så vidt jeg husker. Jeg kan ikke lige huske, hvordan de stemte på det tidspunkt. Jeg kan ikke lige huske, hvornår Enhedslisten blev dannet, det må jeg sige. Det var stort set alle partier i Folketinget, der i 1990 stemte for, at varighedsbegrænsningen skulle indføres.

Der er sket mange ændringer siden, og i 00'erne har vi i Dansk Folkeparti fået indført fire forlængelsesmuligheder, der har hjulpet nogle af dem, der er på sygedagpenge i dag.

Et af de problemer, som vi også kan se, er, at man ude i kommunerne ikke tolker reglerne på samme måde, som vi gør herinde. Når vi har siddet og forhandlet noget på plads, har vi troet, at det var i orden. Så kommer det først igennem embedsmandsapparatet i ministeriet, så kommer der vejledning ud til kommunerne, så tolker de reglerne ude i kommunerne på en måde, og når der er kommet en ny vejledning, og de har tolket reglerne, kører de alligevel efter den gamle vejledning. Det sker nogle gange ude i kommunerne. Så kommer der en masse klagesager, og der skal vi selvfølgelig også se på at få stoppet alle de klagesager, så der ikke er nogen, der bliver frataget sygedagpenge, uden at der er hold i det. Der er mange, der får omstødt den afgørelse. Det skyldes jo, som jeg ser det, at kommunerne tolker det forkert efter den lovgivning, der er. Det er sådan noget, vi også skal se på her. Men det er som sagt endnu for tidligt at sige noget om, hvordan den nye lovgivning på området bliver. Men det må vi se under forhandlingerneovre i ministeriet.

Kl. 19:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en kort kommentar fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:12

Kl. 19:14

Finn Sørensen (EL):

Jamen for at hjælpe lidt på den historiske hukommelse kan jeg sige, at det var i 1994, Enhedslisten kom i Folketinget, så vi har alene af den grund ikke del i de ulykker, der er sket før.

Jeg vil sådan set allerhelst gerne høre ordførersens holdning til det forslag, vi har lagt frem, i stedet for alle mulige spekulationer om, hvordan Enhedslisten har det og ikke har det. Så kunne ordføreren ikke bare lige kort forklare, hvorfor ordføreren synes, at det er en god idé, at vi hvert år skal være i en situation, hvor 8.000 mennesker mister deres sygedagpenge, og hvoraf kun en meget lille del af dem er raske nok til at komme i arbejde. Resten er enten ikke syge nok til at få tilkendt førtidspension eller en anden nogenlunde stabil ydelse, eller også er de ikke raske nok til at komme i arbejde.

Er det rimeligt? Og hvorfor synes Dansk Folkeparti, at det er en rimelig situation at bringe mennesker i, at de helt uforskyldt skal gå drastisk ned i indtægt?

Kl. 19:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:13

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg synes egentlig, at jeg sagde, at vi ikke går ind for at afskaffe varighedsbegrænsningen.

Grunden til, at varighedsbegrænsningen i sin tid blev indført, var, at den indsats, der blev gjort over for dem, der var syge, stod stille. Der blev ikke lavet nogen indsats. I kommunerne blev folk bare placeret på sygedagpenge, og så kunne de egentlig gå der til tid og evig-hed.

Før 1990 var der nogle, der gik næsten resten af deres liv – det var næsten ved at være sådan – på sygedagpenge, fordi der ikke blev gjort en indsats. Derfor blev varighedsbegrænsningen indført. Det er måske også derfor, de har lavet varighedsbegrænsning i Sverige nu.

Det plejer altid at være sådan, at man henviser til Sverige og siger, at de godt kan få det til at fungere, for de har ingen varighedsbegrænsning. Der har de så nu. Man kan så ikke helt sammenligne det, for det er nogle andre regler, de har derovre.

Men det er simpelt hen sådan, at der skal være en tidsfrist for, hvornår indsatsen skal gøres. Derfor er det også fornuftigt at se på, hvordan man kan samle dem op. Det er også det, der bliver gjort i det forslag, der er lagt frem, og som vi sidder og forhandler om. Så må vi se, hvad det ender med, og hvad vi kan blive enige om.

Kl. 19:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:14

Finn Sørensen (EL):

Nu erkender ordføreren jo, at det sådan set er kommunernes skyld, at de mennesker kommer i den her situation. Så er det bare, at jeg spørger: Hvorfor er det rimeligt, at den gruppe mennesker, at den gruppe langtidssyge, der ikke har nogen alternativer, skal undgælde for, at kommunerne ikke lever op til det, der faktisk står i loven? For loven er ganske klar, hvad angår en tidlig opfølgning og en helhedsorienteret indsats.

Hvorfor skal disse mennesker undgælde for det med Dansk Folkepartis accept?

Kl. 19:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det har vi egentlig også spurgt om mange gange. Vi har spurgt om, hvorfor det er sådan, at kommunerne ikke kan leve op til loven og gøre den indsats, de skal. Det havde vi svært ved at få svar på under den tidligere regering. Men den her regering har også svært ved at forklare, hvorfor kommunerne agerer anderledes end det, der var tiltænkt.

Der er også noget med, at når lægekonsulenterne kommer ind over, sker der lige pludselig noget mystisk ude i kommunerne. Det er derfor, vi arbejder for at få lægekonsulenterne væk.

Det er også noget, vi skal se på her. For den aftale, der blev lavet i sin tid, om, at man skulle have lægekonsulenterne væk, er ikke gennemført på sygedagpengeområdet, men kun i forbindelse med førtidspensionsområdet, der er der sket nogle nogle ændringer. Så der er nok at tage fat på.

Kl. 19:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen. (*Bent Bøgsted (DF)*): Han har haft to. Han har haft to. Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:15

Christian Juhl (EL):

Der var en gang for nogle år siden, hvor hr. Bent Bøgsteds tidligere forbund skrev en bog, der hed: »Sygdom er ikke hver mands herre«. Det er sygdom jo objektivt set, men det viser sig, at folk, der laver hårdt fysisk arbejde, er mere syge end de rige i det her land. Det vil sige, at overklassen er mindre syg og har bedre muligheder for at undgå sygdom, end underklassen eller arbejderklassen har. Men hvis nu vi tager udgangspunkt i, at sygdom er hver mands herre, og at når først vi bliver ramt af den, er det nogle gange svært – i hvert fald er det svært at selvhelbrede, medmindre man er religiøs og den slags ting – så betyder det, at man står i en magtesløs situation og er overladt til kommunerne og til sygehusene.

Så vil jeg gerne spørge: Hvorfor straffer man de syge, hvis de er syge i lang tid, i stedet for at straffe det system, som måske er årsag til, at de ikke får en behandling, og som måske er årsag til, at de er blevet syge?

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:16

Bent Bøgsted (DF):

Se, det spurgte jeg egentlig også mig selv om, dengang jeg var syg, i 1990'erne engang, hvor jeg havde fået en skade. Der må jeg indrømme at der var manglende indsats fra, ja, det var dengang, det hed arbejdsformidlingen og socialcenteret i kommunen. Der var en manglende indsats der, det var i 1990'erne. Det var, mens jeg var ude på arbejdsmarkedet. Det er ikke så lang tid siden, så jeg har været ude, og jeg har også prøvet at være syg – modsat andre herinde i Folketinget, der aldrig har været ude på arbejdsmarkedet. Så på den måde ville jeg have sat pris på, at der havde været noget mere opfølgning. Der fik jeg egentlig bare lov til at gå, til jeg var rask nok. Der var ikke nogen indsats, og med den rigtige indsats kunne jeg være kommet tidligere tilbage på arbejdsmarkedet. Det var det, der manglede.

Derfor er det vigtigt med en rigtig indsats, og der var varighedsbegrænsningen jo med til at gøre – det skulle den have været i hvert fald – at kommunerne gik i gang noget tidligere. Det gjorde de ikke i 1990'erne, men det er de så kommet til senere. Men somme tider traf de nogle forkerte beslutninger.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Christian Juhl.

Christian Juhl (EL):

Jamen selv om kommunerne traf nogle forkerte beslutninger, kan det være, at sygdommen er langvarig. Jeg kan forstå, at vi er fuldstændig enige om, at det så er uretfærdigt at ramme de syge. Er konklusionen så ikke også, at de syge skal have sygedagpenge, så længe de reelt er syge eller venter på en behandling? Ellers er der jo ingen logik i det, som ordføreren fortæller os her.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Det er også derfor, der er lavet de her forlængelsesmuligheder. Det er den ottende forlængelsesmulighed, som regeringen er kommet med. Den ser udmærket ud, men den skal justeres på nogle områder, for det er svært gennemskueligt med en diagnoseliste. Det er svært for lægerne at afgøre det. Men det er fint nok, at man kan få sygedagpenge i noget længere tid, hvis man er ramt af en alvorlig sygdom.

Men så er der selvfølgelig en restgruppe, og det er der, hvor regeringens forslag er, at de ikke vil afskaffe varighedsbegrænsningen, men at de vil indføre en anden ydelse. Det er det, vi skal til at forhandle om, og hvad resultatet bliver af de forhandlinger, kan jeg selvfølgelig ikke sige noget om endnu.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Dermed sluttede spørgsmålene. Jeg siger tak til ordføreren, og den næste ordfører er fru Linda Kristiansen.

(Ordfører)

Linda Kristiansen (RV):

Hr. Nadeem Farooq er desværre blevet forhindret, så jeg har lovet lige at læse hans tale op:

Der er blevet talt og skrevet om regeringens politik, når det gælder sygedagpenge og varighedsbegrænsning. For nylig har regeringen spillet ud med en ny model for sygedagpenge. Det har afstedkommet en del debat, hvilket er naturligt. Regeringens holdning er klar: Regeringen vil afskaffe varighedsbegrænsningen på sygedagpenge, så ingen sygemeldte risikerer at stå helt uden forsørgelse. Samtidig skal sygemeldte have en hurtigere og bedre indsats end i dag. Det er udgangspunktet for en ny sygedagpengemodel.

I dag er der borgere, der mister deres sygedagpenge på grund af varighedsbegrænsningen, selv om de endnu ikke kan arbejde. Derfor skaber varighedsbegrænsning utryghed hos rigtig mange sygemeldte og ikke mindst deres familier. Denne utryghed berører langt flere borgere end dem, der ender med at falde for varighedsbegrænsningen. Regeringen vil fjerne utrygheden. Frem for at bekymre sig om økonomi skal sygemeldte i stedet bruge deres kræfter på at komme på benene og tilbage til arbejdsmarkedet.

Når det er sagt, er det også vitalt for regeringen, at vi finder en gennemtænkt og balanceret løsning på den fælles udfordring. Ingen bliver rask af at få sygedagpenge. Jeg mener, at vi med vores model adresserer begge forhold: hensynet til tryghed og hensynet til, at vi med en tidligere, tværfaglig og helhedsorienteret indsats kan hjælpe

Kl. 19:17 den syge tilbage på arbejdet. Radikale Venstre kan med disse bemærkninger ikke støtte beslutningsforslaget fra Enhedslisten.

Kl. 19:20

Kl. 19:17 **Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**

Der er ikke nogen, der har bedt om ordet, så jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Sanne Rubinke, SF.

Kl. 19:20

(Ordfører)

Sanne Rubinke (SF):

Fra SF's side er vi naturligvis også helt enige med forslagsstillerne om, at frykten for at stå uden forsørgelse ved udløbet af sygedagpengeperioden lægger et helt urimeligt pres på sygemeldte. Usikkerheden i sig selv kan være ødelæggende for den enkelte proces henimod at få det bedre og blive rask, og det beforder ikke en indholdsmæssigt positiv indsats, at både den syge og sagsbehandleren ofte tvinges til at fokusere fuldt ud på varigheden og på faldatoen.

Derfor er vi også meget tilfredse med, at regeringen i det netop fremsatte forslag til en ny sygedagpengemodel lægger op til at sikre alle forsørgelse, uanset hvor længe de er syge. Det er, synes vi, en meget stor ting, at absolut ingen sygemeldte mere skal komme ud for at stå helt uden forsørgelse. Vi lægger stor vægt på, at der i det samme udspil også er fokus på en forbedret støtte og hjælp til den sygemeldte – en indsats, der skal være tværfaglig og helhedsorienteret.

Vi ved, at den fremlagte model kritiseres for at operere med en nedsat ydelse til sygemeldte, som efter 26 uger ikke kan forlænges efter en af forlængelsesbestemmelserne. Den kritik forstår vi naturligvis godt, men det her er det muliges kunst, og vi vægter det altså højt, at der både er udsigt til en indholdsmæssigt mere individuel og helhedsorienteret hjælp, og at ingen mere skal frygte at komme til at stå helt uden forsørgelse. Så vi støtter ikke beslutningsforslaget her, som det ligger, men ser frem til, at vi måske kan opnå enighed om en ny sygedagpengemodel.

Kl. 19:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt ordfører, der har en kort bemærkning. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:22

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det her har før været diskuteret i Folketingssalen, senest i februar 2010 på baggrund af et beslutningsforslag, som ordføreren parti og Enhedslisten og De Radikale og Socialdemokraterne fremsatte. Dengang sagde SF's ordfører følgende:

»Det skal selvfølgelig være sådan, at man kan bevare sine sygedagpenge, indtil den dag hvor det er afklaret, om man kan fortsætte på arbejdsmarkedet på almindelige vilkår, om man skal have et fleksjob, eller om man skal have en førtidspension.«

Så er det bare jeg spørger ordføreren: Hvad er der i mellemtiden sket med SF's opfattelse af disse ting, siden man ikke længere mener det, der står der? For det, jeg lige har læst op, er jo i fuld overensstemmelse med det forslag, Enhedslisten har fremsat, og det, som står i regeringsgrundlaget. Så hvad er det for en ny ting, ny erkendelse, SF er nået til, siden man ikke længere står fast på det, man sagde dengang?

Kl. 19:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:23

Sanne Rubinke (SF):

Tak. Vi er i hvert fald nået ind i en ny virkelighed, om spørgeren vil, i forhold til at sige, at det er det muliges kunst, som jeg faktisk sagde før, og at vi er i en prioriteringsvirkelighed. Vi har valgt, som jeg også tidligere har hørt nogle af ordførerne fra regeringspartierne sige, i den her model at veksle noget ydelse med noget indsats. Vi har valgt at respektere, at vi har nogle begrænsede økonomiske rammer at bevæge os inden for. Det er det, der har ændret sig i vores virkelighed, siden vi var medforslagsstillere sidst.

Kl. 19:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:24

Finn Sørensen (EL):

Vil det sige, at de tre nuværende regeringspartier og Enhedslisten var fuldstændig økonomisk uansvarlige, da vi under den tidligere regering tre gange stillede forslag om at ophæve varighedsbegrænsningen for sygedagpenge?

Kl. 19:24

Sanne Rubinke (SF):

Vi var fuldstændig, havde jeg nær sagt, i hvert fald næsten alligevel uden reelt økonomisk ansvar, og måske havde vi også en manglende økonomisk indsigt i virkeligheden. Jeg vil sige, at vi i hvert fald på det tidspunkt jo ikke har vidst, hvad vi gerne ville lave af andre reformer med den her regering. Det hele hænger også sammen med, hvad vi gerne vil lave af andre reformer, og hvad vi i det hele taget som regeringspartier har af ambitioner for, hvad vi gerne vil lave nu. Der kommer sygedagpengereformen jo ind som et element af de her dele.

Vi har jo så altså valgt nu at gå med i og fremlægge en model, hvormed vi sikrer, at ingen mere står helt uden forsørgelse, og at man i øvrigt kvalificerer indsatsen og samarbejdet med sygemeldte. Det synes vi faktisk ikke er dårligt.

Kl. 19:25

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 19:25

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Først og fremmest hørte jeg ordføreren sige, at det er en ny virkelighed – en ny virkelighed for hvem? Og for det andet synes jeg, det er sjovt, at man skal gøre noget mere, for i sygedagpengeloven i dag står der, at man skal lave et helhedsorienteret tilskud til dem, der er på sygedagpenge. Hvad er forskellen på en helhedsorienteret plan og et ressourceforløb?

Kl. 19:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:26

Sanne Rubinke (SF):

Jeg kan jo bedst tale for mig selv og mit parti. Den nye virkelighed er indtrådt for os, i forhold til at vi har valgt at indgå i et regerings-samarbejde, i forhold til at vi har valgt at være med til at fremlægge adskillige reformer i det her forår og dermed også være med til at lave økonomiske prioriteringer.

Så vil jeg sige med hensyn til den helhedsorienterede indsats: Det er jo rigtigt, det står der også nu. Vi mener med den model, vi er med til at lægge frem nu, at man har mulighed for at gøre det på et

meget tidligere tidspunkt og faktisk også mere kvalificeret og med en sundhedsfaglig indsats ind over meget tidligere i en koordineret kommunal indsats. Det er i hvert fald nogle nye redskaber, vi giver kommunernes jobcentre eller sygedagpengeafdelinger.

Kl. 19:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 19:26

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Virkeligheden består altså i, at SF er kommet med i en regering; jeg synes ikke, det går så godt. Men hvad er forskellen på en helhedsorienteret plan og et ressourceforløb? En helhedsorienteret plan indebærer, at man kan have alle mennesker ind over, så som udgangspunkt er der vel ikke nogen forskel på det og et ressourceforløb. Så jeg synes ikke, man har gjort noget nyt, men derimod tager man nogle penge fra nogle folk.

Kl. 19:27

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:27

Sanne Rubinke (SF):

Tak. Selv om der står, at man laver en helhedsorienteret indsats, er det jo sådan i den nuværende indsats, at det i hvert fald i vid udstrækning er op til kommunerne at fortolke, hvad de i de enkelte tilfælde eller i den enkelte kommune lægger i at sige, at der skal være en helhedsorienteret indsats. I det udspil, der er lagt frem fra regeringens side nu, er man altså lidt tydeligere i at pinde ud, hvad man mener, når man siger tværfagligt. Og så er vi jo i øvrigt ikke færdige med at sætte alle de her småpunkter ind, og det er jo også til forhandling lige nu. Men der bliver det altså pinde lidt mere ud, hvad man i virkeligheden mener med det.

Tak for evalueringen af SF's regeringsdeltagelse – der evalueres fra mange sider i øjeblikket.

Kl. 19:28

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:28

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren sagde, at da SF var med til at fremsætte forslaget om at fjerne varighedsbegrænsningen på sygedagpenge, var det i en tid, hvor man var uden for økonomisk ansvar. Skal det så forstås på den måde, at det, man fremlagde dengang, var økonomisk uansvarligt?

Kl. 19:28

Sanne Rubinke (SF):

Jeg hørte ikke sidste del af spørgsmålet.

Kl. 19:28

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg spurgte: Skulle det forstås sådan, at det, man fremlagde dengang, var økonomisk uansvarligt, fordi ordføreren sagde, at da man fremlagde forslaget om at begrænse varigheden på sygedagpenge, var man uden for ansvar, man sad i opposition, man havde ikke det økonomiske ansvar?

Kl. 19:28

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:28

Kl. 19:31

Sanne Rubinke (SF):

Nej, det skal ikke forstås sådan, at det, vi fremlagde dengang, var uansvarligt, men det skal forstås sådan, at der er forskel på at være i opposition og regering, og der er forskel på, inden for hvilke rammer man kan fremsætte sine forslag. Der kan især være forskel på, hvilken samlet viden man kan have, i forhold til hvad der er muligt og ikke muligt, og det er mere forpligtende at fremsætte det som regeringsparti. Det er forskellen, men jeg tror ikke, at nogen fremlægger uansvarlige forslag i oppositionen. Det gjorde vi heller ikke.

Kl. 19:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Joachim B. Olsen? Nej, så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 19:29

Christian Juhl (EL):

Hvis det er på grund af en ny virkelighed, at SF ikke længere synes de her ting, kunne jeg godt tænke mig at høre, hvorfor man så ikke fik skrevet ind i regeringsgrundlaget, at det var den nye virkelighed? For regeringsgrundlaget skulle jo sådan set beskrive den nye virkelighed. Der står jo noget helt andet, der er meget tættere på det her forslag.

Kl. 19:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:29

Sanne Rubinke (SF):

Jeg var ikke med til at skrive regeringsgrundlaget, men jeg kunne forestille mig, at vi også har fået flere ambitioner på nogle områder, siden vi skrev regeringsgrundlaget sammen, på den måde at forstå, at man så også stadig væk er inde at prioritere. Så kan vi jo også altid slås om ord. Jeg mener, at der står i regeringsgrundlaget, at vi vil afskaffe varigheden på sygedagpenge. Nogle tolker det her som afskaffelse af varigheden på sygedagpenge. Sådan ville jeg ikke selv udtrykke det, men jeg vælger så at udtrykke det på den måde, at vi sikrer alle en forsørgelse, så længe de er syge eller sygemeldte.

Kl. 19:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:30

Christian Juhl (EL):

Nu tror jeg da ikke, at det er så svært. Det skal i hvert fald være en meget akademisk diskussion, hvis man siger afskaffe og så begynder at diskutere, hvad det mon betyder. Afskaffe er jo at afskaffe. Men det tror jeg ikke at vi kommer ret meget længere med, og jeg kan forstå, at først har man en SF-holdning, så går man ind og laver en regeringsgrundlagsholdning. Så var det heller ikke godt nok til prioritering, og så går man ned og laver et tredje niveau. Det er jo nok derfor, at der er så mange, der spørger, hvad regeringen egentlig vil, og jeg synes da, at det ville være rigtig godt, hvis vi kunne hjælpes ad med at gøre det skarpere, fordi jeg ville være rigtig, rigtig trist, hvis regeringen sætter det hele til på den slags øvelser.

Men en af regeringsparterne, som vi hørte før og af høflighedsgrunde ikke gik hårdt til, fordi hun holdt talen på en andens vegne, sagde på De Radikales vegne: »Ingen bliver rask af at modtage sygedagpengene«. Man kunne næsten forledes til at tro, at den sætning betyder, at så skal man lade være med at give sygedagpenge. Hvad siger SF's ordfører til sådan en sætning: »Ingen bliver rask af at modtage sygedagpengene«?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:31

Sanne Rubinke (SF):

Jeg har i virkeligheden ikke lyst til at kommentere, hvad den radikale ordfører sagde. Hvis vi snakker om udsagnet, »Ingen bliver raske af at modtage sygedagpengene«, vil jeg sige, at det er der jo ikke nogen, der gør. Der er jo heller ikke nogen, der bliver rask af at blive frataget dagpenge. Det er jo sådan set det, der er hele miseren, og det, vi forsøger at rette op på nu, nemlig at der jo ikke er nogen, der bliver rask af, at man stopper deres forsørgelse. Det er jo så det, vi forsøger at rette op på nu ved at sige, at nu giver vi i hvert fald mennesker en mulighed for at være forsørget, så længe de er syge, og vi giver mennesker en bedre mulighed for at få hjælp til at blive raske, fordi vi også styrker indsatsen. Det er vores ambition med det her forslag.

Kl. 19:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Den næste ordfører er hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:32

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg kan godt forstå, hvis Enhedslisten er en lille smule forvirret. Fjernelsen af varighedsbegrænsningen på sygedagpenge var et klokkeklart løfte før valget, og det stod i regeringsgrundlaget. Men vi har trods alt fået uddybet, hvorfor det ikke kan holdes. Det kan vi jo så forstå skyldes, at man nu har fået et økonomisk ansvar, og det muliggør ikke, at man kan fjerne den varighedsbegrænsning, som man ellers havde sagt man ville fjerne.

Det synes vi i Liberal Alliance er rigtig, rigtig fornuftigt. Det synes vi bl.a., fordi man sparer nogle penge, men det er sådan set den mindst vigtige grund. Den vigtigste grund er, at en fjernelse af varighedsbegrænsningen på sygedagpenge vil medføre, at flere mennesker vil blive på offentlig forsørgelse. Det tværministerielle udvalg, som er sat til at kulegrave det her område, er kommet frem til, at mellem 2.500 og 3.500 mennesker ville forblive på offentlig forsørgelse, hvis man fjernede varighedsbegrænsningen på sygedagpenge.

Det primære mål må jo være at bringe folk tilbage på arbejdsmarkedet. Et system, der fastholder mennesker på offentlig forsørgelse, som vi jo i øvrigt ved gør mennesker mere syge, er ikke et system, som hjælper mennesker – tværtimod. Så derfor synes vi, at det forslag, der er fremsat her, er et rigtig dårligt forslag. Vi vil godt kvitte-re for, at regeringen har brudt det løfte, som den gav. Det synes vi er rigtig fornuftigt, ikke mindst fordi det, hvis man havde gennemført det, ville have medført, at flere mennesker var forblevet på offentlig forsørgelse. Det kan *de* ikke være tjent med. Tak.

Kl. 19:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:35

Finn Sørensen (EL):

Så hr. Joachim B. Olsen mener, at de er bedre tjent med at miste sygedagpengene. Det kan jeg forstå på det. Det vil jeg gerne have ordføreren til at forholde sig til. Hvis det nu skulle gå så galt, som ministeriet frygter, nemlig at en ophævelse af varighedsbegrænsningen vil medføre, at der kommer lidt flere mennesker på sygedagpenge i lidt længere tid, altså hvis det skulle ske – hvad der er jo ikke er no-

gen ønsker, allermindst de mennesker, der er i den situation – vil hr. Joachim B. Olsen så medgive, at så skyldes det hovedsagelig, at kommunerne ikke løfter det ansvar, de skal i henhold til sygedagpengeloven, nemlig at sørge for en tidlig og helhedsorienteret indsats, sådan at man får hjulpet mennesker, lang tid før de kommer i den situation?

Kl. 19:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:36

Joachim B. Olsen (LA):

Det, som erfaringerne viser, og det, de siger, når man spørger ude i jobcentrene, ude i kommunerne, hvorfor den her varighedsbegrænsning på sygedagpenge virker, er, at det, at der er en grænse for, hvor lang tid man kan være på sygedagpenge, faktisk betyder, at folk har en egeninteresse i at tage initiativ til, at de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Jeg kan citere Lars Bostholm, som er arbejdsmarkedschef i Guldborgsund Kommune, som har været en af de kommuner, som har haft meget succes med at få folk tilbage på arbejdsmarkedet, når de har været på sygedagpenge. Han siger:

»... varighedsbegrænsningen har den effekt, at borgeren får en enorm stor egeninteresse i at samarbejde med os om hurtigst muligt at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Derfor kunne jeg godt frygte, at hvis varighedsbegrænsningen fjernes, så vil det alt andet lige forlænge sygemeldingen og gøre det sværere for os, at få borgeren klar igen. Det element, at sygedagpenge er midlertidige, det bruger vi meget i vores informationsarbejde, når et sygedagpengeforløb starter, og det har en betydning ...«.

Kl. 19:37

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:37

Finn Sørensen (EL):

Jeg kan forstå på hr. Joachim B. Olsen, at ordføreren så ikke mener, at det er kommunernes skyld, hvis folk er på sygedagpenge i meget lang tid, men at det er disse menneskers egen skyld, og at de i virkeligheden ikke er rigtig syge, og at det er derfor, det virker på den måde, at hvis vi nu tager sygedagpengene fra dem, så kommer de i arbejde. Det må være konklusionen, for det må jo være en af de to forklaringer, der gælder. Enten er det kommunernes sagsbehandling og sundhedssystemets manglende evne til at afklare folk i en fart, eller også er det de menneskers skyld. Altså, en af forklaringerne må jo være den, som hr. Joachim B. Olsen mener er den rigtige. Hvad er det så for en af dem? Jeg går ud fra, at det er den sidste.

Kl. 19:38

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:38

Joachim B. Olsen (LA):

Nej, det er det sådan set ikke. Jeg køber ikke præmissen. Jeg tror, at det er helt berettiget at sige, at den måde, man har indrettet systemet på nu, ikke er fuldstændig hensigtsmæssig. Det forhandler vi jo så lige nu om at ændre ved at indføre de her ressourceforløb. Det vil forhåbentlig i sig selv have en effekt, og det vil medvirke til at løse nogle af de problemer, som hr. Finn Sørensen beskriver her.

Men, og det er så den anden side af det, det har så også en effekt, at der er en varighedsbegrænsning på sygedagpenge. Det kan skyldes mange ting, tror jeg, men for nogle mennesker, som er syge og står en svær situation, hvor det kræver en stor indsats at vende tilba-

ge, kan det, at der også er en stopklods for, hvor lang tid man være på sygedagpenge, gøre, at de vender hurtigere tilbage og får det skub, der gør, at nu vender de altså tilbage til arbejdsmarkedet.

Kl. 19:39

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 19:39

Christian Juhl (EL):

Hvis nu man vil lave et system med tryghed i, og man siger, at vi laver et ressourceforløb, det hjælper nok, bedre sygehuse, det hjælper nok, ordentlige sagsbehandlinger i kommunen, det hjælper nok, helhedsorientering, det hjælper nok, og det så ikke hjælper, hvorfor i alverden er det så de syge, der hver gang skal tage risikoen? Hvorfor er det ikke det offentlige, der tager risikoen i stedet for? Det er dog vanvittigt, at et menneske, der er blevet sygt og måske risikerer helbredet eller livet, er det, der skal tage risikoen ved ikke at kunne få nogle penge.

Kl. 19:39

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:39

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes sådan set, at det offentlige tager vældig store risici i dag. Vi har i dag et velfærdssamfund, hvor vi bruger flere penge på at have folk på offentlig forsørgelse, end man gør i de omkringliggende velfærdssamfund. Det er jo i sig selv en enorm risiko at tage på sig. Det udfordrer vores økonomiske vækst, det udfordrer vores mulighed for at skabe job, så der også er job, som folk kan vende tilbage til på arbejdsmarkedet. Så jeg synes, at det offentlige måske mere end i noget andet land påtager sig en vældig stor risiko.

Kl. 19:40

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:40

Christian Juhl (EL):

Ja, nu begynder vi at snakke forebyggelse, og jeg er fuldstændig enig i, at vi har lavet så vanvittigt et samfund, at man faktisk systematisk ødelægger og nedslider og gør folk syge. Det er den måde, vi producerer på i Danmark. Det er fuldstændig vanvittigt.

Men når så folk først er syge, hvorfor i alverden er det så den, som ikke kan gøre noget selv og uden skyld er kommet i en situation, som er ved at tage livet af vedkommende eller ved at ødelægge hans eller hendes helbred, hvorfor skal de pågældende så tage ansvar der? Hvorfor skal vi så ikke i fællesskab sige: Det dækker vi ind, så længe du er syg, og når du så er rask igen, har du en pligt. Det er dog mærkeligt at sige: Du skal selv have en pligt til at blive rask. Det kan man da ikke forlange af folk, der er blevet syge, og som ikke kan gøre noget ved det.

Kl. 19:41

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:41

Joachim B. Olsen (LA):

Det er måske, fordi det ikke helt hænger sådan sammen, som hr. Christian Juhl beskriver det. Det, man kan konstatere, er, at når der er den her varighedsbegrænsning, så betyder det faktisk, at en ret stor andel vender tilbage til arbejdsmarkedet. Det er ikke det samme som at sige, at de ikke var så syge alligevel, det er måske mere et

udtryk for, at det her faktisk er ret komplekst, og at det, at der er et incitament til at blive fastholdt i overførselsindkomstsyste-
met, gør, at nogle mennesker ikke får det skub, som gør, at de rent faktisk fin-
der de ressourcer, som de havde, og som gjorde, at de faktisk godt
kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet. Det er uhensigtsmæssigt,
mest af alt for de mennesker, hvis man har et system, hvor man fast-
holder dem på overførselsindkomst, for det bliver mennesker ikke
mere raske af.

Kl. 19:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 19:42

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når jeg hører hr. Joachim B. Olsen, kommer jeg til at tænke på, om
spørgsmålet er, om folk er sygemeldte, fordi de syge eller noget an-
det. Det andet, som hr. Joachim B. Olsen siger, er nemlig: Overfø-
rselsindkomster er der for mange af.

Så spørger jeg hr. Joachim B. Olsen: Er der flere på sygedagpen-
ge, end der er syge i Danmark?

Kl. 19:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:42

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo et lidt underligt spørgsmål, for det er jo komplekst. Det tror
jeg vi alle sammen vedkender os det er. Det, vi sådan kan konstatere
overordnet set, er den historiske udvikling, nemlig at når vi herinde
har lempet på adgangskravene til at komme på forskellige forsørgel-
sesordninger, når vi har øget kompensationsgraden, altså givet flere
penge på de her overførselsindkomster, så kan vi se en direkte korre-
lation, der viser, at der så også er kommet flere mennesker på de her
ordninger. Det er fuldstændig empirisk bevist.

Så der er altså en sammenhæng mellem, at man lempet på ad-
gangskravene til noget og gør det mere økonomisk attraktivt at være
der, og at det tiltrækker mennesker. Det er ikke det samme som at
sige, at der er folk, der ikke er reelt syge, og som ikke skal have
hjælp. Men der er altså den her balance, som vi i meget høj grad er
nødt til at tage hensyn til, mener jeg, specielt for de menneskers
skyld.

Kl. 19:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 19:43

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes for det første, at det er sjovt, når hr. Joachim B. Olsen si-
ger, at man har lempet på kravene til folk, der får sygedagpenge. For
det andet siger han, at man giver mere i tilskud til folk. Jeg skal bare
have hr. Joachim B. Olsen til at forklare mig: Er sygedagpengene
mere værd i dag, at de var for 2 eller for 5 år siden? Eller er de ikke
også blev beskåret ligesom alle mulige andre overførselsindkomster,
altså ligesom arbejdsløshedsdagpenge og pensioner? Så som ud-
gangspunkt forstår jeg simpelt hen ikke det, som hr. Joachim B. Ol-
sen siger.

Så siger han, at det er komplekst. Er det komplekst, om folk er
syge eller ej?

Kl. 19:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Joachim B. Olsen (LA):

Ja, det om, at folk er syge, er komplekst. Forskellige diagnoser er
komplekse. Der kan være mange grunde til, at folk havner i syge-
dagpengesystemet. Det kan også være nogle sociale forhold, der gør,
at de ender i sygedagpengesystemet. Så det her er enormt komplekst.
Jeg synes faktisk, det er Enhedslisten, der prøver at gøre det her
ukompliceret – det er det på ingen måde.

Så blev der vist spurgt, om det er blevet mere attraktivt at være
på overførselsindkomst. Man kan i hvert fald konstatere, at når man
ser på udviklingen i de reale, disponible indkomster over de sidste
år, så må man sige, at man har en højere levestandard i dag, altså at
man kan købe flere varer i dag, når man er på overførselsindkomst,
end man kunne for f.eks. 10 år siden. Så det er blevet mere attraktivt,
ja.

Kl. 19:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Han har spurgt to gange, vi har kontrolleret det. Så er det ordføreren
for forslagsstillerne. (*Munterhed*).

Kl. 19:46

(Ordfører for forslagsstillerne)

Finn Sørensen (EL):

Det forslag, vi har fremsat her, er i sit indhold identisk med et for-
slag, vi hele tre gange fremsatte under den tidligere regering, men
dengang sammen med de tre nuværende regeringspartier. Vi var
dengang enige om, at det er urimeligt, at mennesker skal miste deres
sygedagpenge, hvis de stadig væk er syge og deres situation er uaf-
klaret. Vi var enige om, at økonomisk utryghed i sig selv kan være
en meget væsentlig barriere for at blive rask, og vi var enige om, og
jeg citerer fra vores beslutningsforslag: Der er behov for både bedre
opfølgning og ophævelse af varighedsbegrænsningen. Citat slut. Det
sagde vi i en erkendelse af, at ophævelse af varighedsbegrænsningen
ikke løser problemet i sig selv, der skal en øget indsats til i kommu-
nerne i form af tidlig indsats og helhedsorienteret sagsbehandling.
Jeg citerer igen fra vores beslutningsforslag fra dengang: Der er der-
for under alle omstændigheder et presserende behov for at ophæve
varighedsbegrænsningen for udbetaling af sygedagpenge. Citat slut.

Vælgerne handlede derfor i god tro, da de ved valget i 2011
stemte på et af de fire partier, der stod samlet om dette forslag, i for-
ventning om, at løftet ville blive indfriet. Vælgerne blev også glade,
og det gjorde Enhedslisten også, da vi så regeringsgrundlaget. Under
overskriften »Færre mennesker skal leve i fattigdom« står der, og jeg
citerer: Regeringen vil afskaffe varighedsbegrænsningen på syge-
dagpenge, i stedet vil regeringen styrke den aktive indsats. Citat slut.

Det var og er ikke til at misforstå. Men så begyndte vores bekym-
ringer, for forslaget var ikke med i regeringens forslag til finanslov,
og det lykkedes heller ikke at få det med. Begrundelsen var, at det
skulle gøres ordentligt. I februar 2012 blev sagen sendt i et tværmi-
nisterielt udvalg, der skulle komme med en indstilling inden som-
merferien, altså sommerferien 2012. Imens fortsatte medierne med at
bringe det ene eksempel efter det andet på mennesker, der blev frata-
get sygedagpenge, selv om de ikke var raske nok til at vende tilbage
til arbejdet, men heller ikke syge nok til at blive tilkendt førtidspen-
sion. Det har drejet sig om ca. 20 personer om dagen, hvoraf de fle-
ste enten blev sat ned på kontanthjælp eller helt mistede forsørgel-
sesgrundlaget på grund af kontanthjælpsreglerne. Det betyder altså,
at ca. 8.000 mennesker helt unødigt er kommet i denne situation på
grund af regeringens tøven i denne sag. Det var ikke sket, hvis rege-
ringen med det samme havde benyttet sig af sit flertal sammen med
Enhedslisten for at indfri et klokkeklart valgløfte.

Det havde jo så været værd at vente på, hvis valgløftet rent fak-
tisk var blevet indfriet, men skuffelsen var stor blandt vælgere, patie-

ntforeninger og hos Enhedslisten, da regeringen omsider meldte ud her i begyndelsen af februar. Der var og er ikke tale om en indfrielse af valgløftet, tværtimod vil regeringen stramme op, så varighedsbegrænsningen sættes ned fra 52 til 26 uger, hvorefter den stadig sygemeldte overgår til kontanthjælp dog uden ægtefællemødrebetaling. Det svarer til et indtægtsstab på et sted mellem godt 3.000 kr. og knap 7.000 kr. om måneden. Det holdt lidt hårdt her i debatten, men det lykkedes da at få den socialdemokratiske ordfører til at indrømme, at det i virkeligheden handler om at flytte penge fra ydelserne og over til den tidlige indsats, som ordføreren sagde. Nu kan man godt pludselig acceptere, hvad vi ikke ville acceptere før valget, nemlig at det er de langtidssyge, der kommer til at betale regningen for, at kommunerne og sundhedssystemet ikke sørger for at leve op til sygedagpengelovens krav om en tidlig og helhedsorienteret indsats og derfor er alt for længe om at få afklaret de langtidssyge, så de hurtigst muligt kan hjælpes tilbage på arbejde eller blive visiteret til førtidspension.

Det står desværre klart, at vi ikke kan få flertal for vores forslag her i dag, og regeringspartierne afviser at indfri et klokkeklart valgløfte, på trods af at det eneste nye er, at de netop er blevet regeringspartier, og at de har overtaget VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand, som der står i regeringsgrundlaget. Det eneste sådanne rigtig gode ved den her debat var SF's ordførers store ærlighed; ordføreren indrømmede jo, at der nu er en ny virkelighed, at der nu er en økonomisk prioritering, og, må jeg tilføje, når vi ser, hvad regeringen i øvrigt har fremsat af planer siden hen, en ny virkelighed, der handler om, at der skal være luft til skattelettelser til aktionærerne i de største og mest velpolstrede virksomheder i det her land. Det er bare for småligt, ikke mindst når man ser på, at der er tale om en beskeden udgift sammenlignet med de beløb, regeringen har tænkt sig at bruge på at lempe selskabsskatten og andre skatter og afgifter, der først og fremmest kommer nogle af de rigeste her i landet til gode.

Regeringen vil nu indlede forhandlinger med Folketingets partier om regeringens udspil til ændring af sygedagpengereglerne. Disse forhandlinger møder Enhedslisten selvfølgelig op til, hvis vi bliver inviteret, med det formål at forbedre de nuværende regler, men vi håber selvfølgelig, at ministeren vil nå til den erkendelse, at det bedste ville være at leve op til det, man har lovet vælgerne og selv har skrevet i regeringsgrundlaget.

Kl. 19:51

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:51

Joachim B. Olsen (LA):

Når vi nu har en så frygtelig regering, som ikke lever op til de valgløfter, den har givet, hvorfor vælter man den så ikke bare? Jeg mener, det er den ene brokhistorie efter den anden, hver eneste dag. Der er ikke nogen grænser for, hvor usolidariske de er, og – nu citerer jeg – jeg tror endda, fru Johanne Schmidt-Nielsen har sagt, at de piser på vælgerne og de svageste, og hvad man nu har sagt. Ja, det er et citat, jeg undskylder.

Hvis det er så frygteligt, så vælt den dog. Jeg mener, man har ikke engang styrken til at løfte hånden og trykke på den røde knap for de svages skyld, som man jo siger. Så vis dog noget mod. Vis, at det ikke bare er floskler og alt muligt andet, at man faktisk tør gøre noget, men det mod har man måske ikke i Enhedslisten, når det kommer til stykket.

Kl. 19:52

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Ordføreren.

Kl. 19:52

Finn Sørensen (EL):

En af grundene til, at vi ikke ligefrem opsøger den situation, hr. Joachim B. Olsen prøver at beskrive, er måske, at vi har siddet og lyttet til hr. Joachim B. Olsen flere gange i den her sal, når talen er faldet på, hvad vi skal gøre for mennesker, der er i en svær situation, langtidssyge f.eks. Vi har lige hørt hr. Joachim B. Olsen stå og afvise vores forslag, fordi han har en helt anden filosofi. Og noget af det, vi måske lige overvejer, og som gør, at vi ikke bare lige opsøger den situation, som hr. Joachim B. Olsen så indtrængende opfordrer os til, kunne jo være en vis frygt for, at hr. Joachim B. Olsen og de andre borgerlige partier får endnu mere magt ved et kommende folketingsvalg, end de har nu, og end de havde før.

Kl. 19:53

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:53

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo simpelt hen for tyndt, det er simpelt hen for tyndt. Jamen helt ærligt, man har en regering, som man er utilfreds med på stort set alle områder. De sænker skatten, de sænker endda selskabsskatten, de vil ikke leve op til de valgløfter, som de har givet vælgerne osv., og det, der så afholder Enhedslisten fra at trykke på den røde knap, er, at man er bange for, at der kommer noget, der er værre.

O.k., hvad er det for en incitamentsstruktur, man så sætter op? Hvad tror Enhedslisten der sker om forhåbentlig mange år, når der kommer en ny socialdemokratisk regering? Måske sker det aldrig, det kan være, de forsvinder inden da. Men hvis det nu skulle ske, har man så bare lært det, de har lært i Socialdemokratiet: Vi kan bare føre den politik, vi har lyst til, for Enhedslisten gør præcis, hvad vi siger. De brokker sig lidt, der kommer lidt overskrifter i medierne, men de spiller jo med.

Der er ingen konsekvens.

Kl. 19:54

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Ordføreren.

Kl. 19:54

Finn Sørensen (EL):

Der er selvfølgelig klart en konsekvens, der er nemlig den konsekvens, at vi lever op til vores valgløfter. Og vores valgløfter er, at vi kæmper for forbedringer for almindelige mennesker, og at vi stemmer imod de forringelser, der bliver lagt frem. Det er den politik, som vi arbejder efter, og hvis den politik medfører, at regeringen kommer i en situation, hvor den ikke kan samle flertal for et forslag, fordi Enhedslisten stemmer imod det, så er det regeringens valg, hvilken konsekvens den vil drage af det, og så kender vi jo nogle parlamentariske spilleregler.

Men når vi ikke opsøger situationen – det kan være, regeringen gør det, hvad ved vi om det? – så er det jo, fordi det ikke handler om at frygte noget som helst. Det handler bare om at kunne huske en lille smule tilbage på den anden side af det sidste folketingsvalg, og så vil det jo stå lysende klart, at Enhedslisten vil få langt mindre indflydelse i et Folketing, hvor hr. Joachim B. Olsen har en bestemmende indflydelse, end vi har med den nuværende sammensætning af Folketinget.

Kl. 19:56

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 19:56

Kl. 19:59

Bent Bøgsted (DF):

Man fristes jo til at sige, at Enhedslisten har et godt kendskab til ord-sprog. Der er et ordsprog, der siger: »Tomme tønder buldrer mest«. Det må man jo erkende er noget af det, vi hører fra hr. Finn Sørensen. Der er en masse trusler over for regeringen, men der er ingen konsekvenser, som hr. Joachim B. Olsen også siger. Så er der det her med, at det jo kunne være, at der kom en borgerlig regering til. Jamen altså, hr. Finn Sørensen står jo og klager over, at den nuværende regering fører blå politik; der har aldrig før været ført så blå en politik som nu. Det har der været nogle citater om – det var så nok ikke hr. Finn Sørensen, der sagde det – men der er alligevel ingen konsekvenser. Så kommer der noget med, at det jo kunne være, at regeringen kom med et forslag, som Enhedslisten stemte imod.

Den dag det sker, tror jeg nok at jeg vil give en omgang, altså hvis Enhedslisten stemmer imod et forslag fra regeringen, og som betyder, at regeringen må gå af.

Kl. 19:57

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Ordføreren.

Kl. 19:57

Finn Sørensen (EL):

Jamen så tror jeg da, at hr. Bent Bøgsted, hvis man kigger på de planer, der bliver lagt frem, måske kan begynde at spare op, medmindre det lykkes regeringen – hvad der jo klart bliver inviteret til – at lave økonomisk politik sammen med partiet Venstre og sammen med højre side i salen. Og hvis man laver de aftaler der, har vi jo ikke nogen mulighed for at påvirke det.

Så jeg ved ikke, hvad det er for trusler, hr. Bent Bøgsted har hørt i min tale. Jeg har sådan set bare ridset op, hvad Enhedslistens princip for arbejdet i Folketinget er, og det er, at vi arbejder for at forbedre almindelige menneskers vilkår, og det er de forbedringer, vi kan skaffe et flertal for sammen med regeringspartierne. For vi har endnu ikke været ude for, at vi har kunnet gøre det sammen med hr. Bent Bøgsteds parti, på nær en enkelt undtagelse, nemlig i forhold til en kortvarig forlængelse af dagpengeperioden. Men ellers går Dansk Folkeparti jo, som det også sker i dag, imod, når vi kommer med et forslag, der kunne forbedre vilkårene for langtidssyge.

Så jeg har såmænd bare ridset op, hvad Enhedslistens principper er for arbejdet i Folketinget. Og dem følger vi, og dem kender regeringen udmærket.

Kl. 19:58

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Så er det hr. Bent Bøgsted.

Kl. 19:58

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg synes jo, at hr. Finn Sørensen bevæger sig ud i noget, der er sådan lidt uholdbart. Så siger hr. Finn Sørensen, at den dag kan komme, hvor de her forslag bliver gennemført. Nej, det er da klart; hvis regeringen gennemfører dem med de borgerlige partier, er det en gratis omgang for hr. Finn Sørensen at sige, at nu stemmer Enhedslisten imod, og så kan regeringen lære det. Det er jo en gratis omgang. Jeg tror nok, vi er nogle stykker, der godt ville give den omgang, hvis det sker, at hr. Finn Sørensen stemmer imod et forslag, som bringer regeringen i mindretal. Men det sker aldrig; det vil aldrig komme til at ske, i hvert fald ikke i den her samling eller på den side af et valg.

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Ordføreren.

Kl. 19:59

Finn Sørensen (EL):

Hvis det ikke sker, er der jo to mulige årsager til det. Den ene årsag kan være, at regeringen laver et forlig med hr. Bent Bøgsteds parti og de andre borgerlige partier, og den anden årsag kan være, at regeringen laver et forlig med Enhedslisten. Vi vil selvfølgelig foretrække det sidste, for så er der nogle muligheder for, at vi kan få nogle forbedringer igennem for almindelige mennesker i det her land. Det er faktisk også lykkedes. Det er ikke lykkedes i et sådant omfang, at vi har kunnet drømme om at nedtone den kritik, vi har af regeringens generelle økonomiske politik – eller lægge låg på den – en politik, som vi på det seneste har set et rigtig skrækkeligt eksempel på, nemlig med den såkaldte Vækstplan DK. Men det er det princip, som Enhedslisten arbejder efter. Og dér er vores opgave i Folketinget selvfølgelig at prøve, om vi kan overbevise regeringen om, at den skal lave nogle forlig med Enhedslisten til gavn for almindelige mennesker i det her land, ligesom med det forslag, som vi her har fremsat, men som hr. Bent Bøgsteds parti jo er enig med regeringen om at afvise.

Kl. 20:00

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg foreslår, at forslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget.

Op igen, hr. Finn Sørensen. Fru Ulla Tørnæs har bedt om ordet.

Kl. 20:00

Ulla Tørnæs (V):

Jamen jeg kan sådan set godt forstå, hvis hr. Finn Sørensen er lidt bedrøvet sådan en aften. For det må da være trist sådan at skulle agere stemmekvæg for en regering, hvis politik man ikke deler opfattelsen af – at være en sådan regerings parlamentariske grundlag.

Det, som jeg tror mine kollegaer fisker lidt efter, og som jeg også vil prøve at spørge hr. Finn Sørensen om, er, hvor grænsen går. Er det en ultimativ støtte til regeringen, sådan en blankocheck, som Enhedslisten har udstedt? Man har lavet en aftale om at kunne fremsætte det her forslag, vel vidende at det ikke har en kinamands chance for at blive vedtaget. Så sidder man til forhandlinger, og der får man heller ikke noget som helst gennemført, fordi regeringen jo ved, at hr. Finn Sørensen, jævnfør hvad hr. Finn Sørensen også har sagt her i aften, under ingen omstændigheder kunne finde på at vælte regeringen.

Er det sådan, det forholder sig, vil jeg spørge hr. Finn Sørensen om.

Kl. 20:01

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Ordføreren.

Kl. 20:01

Finn Sørensen (EL):

Jeg tror, at ordføreren er kommet i sit digteriske hjørne. Altså, hvornår har jeg sagt, at vi under ingen omstændigheder kunne finde på at vælte regeringen, hvis fru Ulla Tørnæs med det mener, at Enhedslisten under ingen omstændigheder vil bringe regeringen i mindretal? Det har jeg ikke givet udtryk for. Tværtimod har jeg jo klart sagt, at der selvfølgelig kan ske det, at regeringen ikke kan samle flertal for et forslag, fordi både Enhedslisten og den borgerlige side stemmer imod. Så der er ikke så meget nyt i det.

Hvis vi endelig skal tale om bedrøvelse, går den jo allermest på, at fru Ulla Tørnæs fuldstændig iskoldt siger, at det er helt i orden, at mennesker kan miste deres sygedagpenge, selv om de er langtidssyge og ikke raske nok til at komme tilbage i arbejde, men heller ikke så syge, at de kan få tilkendt førtidspension. Det fik vi jo klart et indtryk af, det blev udtrykt. Det er sådan noget, man kan blive bedrøvet over, når det samtidig bliver pakket ind i en masse ord om omsorg for syge mennesker, og hvad ved jeg.

Kl. 20:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 20:02

Ulla Tørnæs (V):

Det digteriske hjørne? Jeg var ikke klar over, at jeg havde sådan et, men tak for det.

Hr. Finn Sørensen kan på ingen måde fortænke os i at være en lille smule optaget af, hvor Enhedslistens grænse går. Her har vi så et eksempel på, at Enhedslisten jo absolut ingen indflydelse har. Man er oven i købet nødt til at vise for fuldstændig åbent tæppe, at man ikke har haft tilstrækkelig indflydelse på regeringen til, at man kunne få gennemført det, der blev aftalt før valget, og som man fik aftalt blev en del af regeringsgrundlaget.

Jeg synes da, det må være trist for hr. Finn Sørensen ligefrem at skulle vise for åbent tæppe, at man ikke har nogen indflydelse overhovedet på regeringens politik. Derfor spørger jeg bare undrende: Hvor går grænsen for, hvor meget hr. Finn Sørensen skal udstille sin manglende indflydelse på regeringens politik?

Kl. 20:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:03

Finn Sørensen (EL):

Nu kan ordføreren jo sætte sig ned og læse finanslovaftalerne for 2012 og 2013. Så vil hun jo kunne se, at Enhedslisten faktisk har haft en hel del indflydelse på regeringens politik og har lavet nogle udmærkede aftaler, bl.a. på et punkt, som fru Ulla Tørnæs jo var inkarneret modstander af, da fru Ulla Tørnæs var beskæftigelsesminister. Det drejer sig om indsatsen mod social dumping.

Jeg kan godt forstå, at ordføreren er voldsomt optaget af, hvor Enhedslistens grænse går, for så kunne det jo blive nemmere at spille det spil, man gerne vil spille for at komme tilbage til regeringsmagten. Men så enkelt går det altså ikke.

Kl. 20:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg siger tak til ordføreren.

Jeg foreslår, at beslutningsforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 55:

Forslag til folkebeslutning om, at efterlønsbidrag og fleksydelsesbidrag udbetalt på gunstige vilkår i perioden fra den 2. april

2012 til den 1. oktober 2012 ikke må have indflydelse på beregning af kontanthjælp.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.

(Fremsættelse 29.01.2013).

Kl. 20:04

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 20:05

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Enhedslisten har rejst det her spørgsmål over for mig og dermed regeringen flere gange, så det er ikke første gang, vi tager den her drøftelse om, hvorvidt der skal ske fradrag i kontanthjælp for personer, der har ansøgt om kontanthjælp, efter de har fået udbetalt deres efterlønsbidrag på særlig gunstige vilkår i udbetalingsvinduet i 2012.

Enhedslistens beslutningsforslag om, at den kontante og skattefri udbetaling af efterlønsbidraget ikke skal have betydning for beregning af kontanthjælp uanset udbetalingsstidspunktet, vil betyde, at der skal ske ændring i lovgivningen med tilbagevirkende kraft, da udbetalingsvinduet jo, som det nok også er Enhedslisten bekendt, er lukket pr. 1. oktober 2012.

Det er en betingelse, at personer var kontanthjælpsmodtagere samtidig med udbetalingen af efterlønsbidraget, for at kommunen skal se bort fra den kontante og skattefri udbetaling af efterlønsbidraget. Det lå til grund for den politiske aftale, og det er Enhedslisten oplyst om.

For personer, der har fået udbetalt deres efterlønsbidrag inden overgangen til kontanthjælp, gælder de almindelige formueregler i kontanthjælpssystemet. De regler har baggrund i den lovgivning, der udmønter og udmøntede aftalen om en senere tilbagetrækning fra maj 2011 og fremgår af en bekendtgørelse. Derfor kræver en ændring af reglerne tilslutning fra forligspartierne bag aftalen om senere tilbagetrækning.

De gældende regler er baseret på samme model, som blev brugt ved udbetaling af Den Særlige Pensionsopsparing, og når jeg nævner den i sammenhængen, er det selvfølgelig også for at understrege, at der er tale om en særlig undtagelse til hovedreglen om, at kommunen ikke kan yde kontanthjælp, hvis personen har formue, der kan dække det økonomiske behov, for de formueregler, der gælder i kontanthjælpssystemet, følger selvfølgelig af, at kontanthjælpen er at betragte som det underste økonomiske sikkerhedsnet og derfor også er sekundær til andre forsørgelsesmuligheder, herunder formue.

Jeg synes, det er vigtigt at pege på, at en vedtagelse af beslutningsforslaget, som foreslås af Enhedslisten, vil betyde, at formue, der hidrører fra den kontante og skattefri udbetaling af efterlønsbidraget, altid vil være undtaget fra at skulle dække en persons økonomiske behov, indtil vedkommende måtte forlade arbejdsmarkedet. Derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget her. Det er meddelt Enhedslisten ad flere omgange.

Kl. 20:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:07

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo fuldstændig rigtigt, når ministeren siger, at hun har sagt det adskillige gange, men bare som udgangspunkt: Hvor står det henne i loven? Eller står det i den bekendtgørelse eller vejledning, der blev udgivet, lige efter at loven var vedtaget?

Der står intet om det. Der står derimod, at det, man får udbetalt af ens indbetalte efterløn, ikke modregnes i kontanthjælpen. Så kom der en ny bekendtgørelse den 6. marts, hvor der lige pludselig var et ord, og det var *samtidig*. Jeg skal bare spørge ministeren: Er det måske sådan, at der kan være noget forvirring omkring det ved vejledningen over for medlemmerne fra a-kassernes side, fordi der er et ord, der er ændret, nemlig samtidig? Er det godt nok?

Kl. 20:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 20:08

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg vil starte med at slå fast, at der altid skal vejledes korrekt, og den her del af reglerne fremgår af den bekendtgørelse, som man skal vejlede ud fra i a-kasserne.

Kl. 20:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:09

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg skal bare spørge en gang mere. Hvor står det henne i loven? Og hvor står det i bekendtgørelsen eller vejledningen, der blev udgivet lige efter? Det var det, som a-kasserne skulle rette sig efter indtil den 6. marts.

Jeg kan bare komme med et konkret eksempel. Der var en kvinde i Svendborg, et FOA-medlem, som holdt op, hun var på sygedagpenge, og den 1. maj udløb hendes sygedagpenge, og kommunen tog sygedagpengene fra hende. Det var den 1. maj 2012. I starten af april havde hun fået udbetalt sit indbetalte efterlønsbidrag. Det vil sige, at hvis hun havde været vejledt efter den nye bekendtgørelse af 6. marts i stedet for efter den tidligere bekendtgørelse og vejledning, havde det ikke ført til, at hun mistede sine 66.000 kr., som hun havde indbetalt til efterlønnen. Er det retfærdigt?

Kl. 20:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 20:10

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg kan af gode grunde ikke gå ind i en enkeltsag. Jeg kan bare understrege, at a-kasserne skal vejlede korrekt. Det er ikke til diskussion, det er ikke et fleksibelt instrument, det er ikke noget, der kan gradbøjes. Der skal vejledes korrekt.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg har en grundlæggende tiltro til vores a-kasser og til, at der vejledes, som der skal, men er der tilfælde, hvor det ikke er tilfældet, skal man selvfølgelig klage over det. Det kan ikke diskuteres, der skal vejledes korrekt.

Kl. 20:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:10

Christian Juhl (EL):

Jeg vil bare høre, om ministeren kan bekræfte, at der undervejs i de her diskussioner har været en situation, hvor ministeren selv sagde, at det her forløb bestemt ikke var hensigtsmæssigt, altså den måde loven, vejledningen, bekendtgørelsen var blevet lavet på, og at det ikke så forbandet godt ud. Nu bruger jeg min egne ord, for sådan nogle ord bruger ministeren sikkert ikke.

Kl. 20:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det gør vi heller ikke i Folketinget. Ministeren.

Kl. 20:11

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det, jeg skal forholde mig til, hvad angår Enhedslistens beslutningsforslag, er, om der skal ændres i lovgivningen, og om det skal foregå med tilbagevirkende kraft. Det er vi ikke enige med Enhedslisten i. Og så kan jeg samtidig slå fast, at a-kasser altid skal vejlede korrekt.

Det er rigtigt, at jeg har drøftet sagen her med Enhedslisten, og det siger sig selv, at hvis der er nogle, der er kommet i klemme, fordi der ikke er vejledt korrekt, eller fordi der har været usikkerhed om den præcise ordlyd, er det selvfølgelig dybt ulykkeligt, hvis det har ramt nogle borgere. Men det ændrer ikke på, at vi ikke ønsker at støtte beslutningsforslaget her, og at der i øvrigt kom en bekendtgørelse, inden det der såkaldte vindue blev åbnet op i april, hvori det fremgår, at der selvfølgelig er tale om en kontanthjælp, der udbetales samtidig.

Kl. 20:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Har hr. Christian Juhl et ønske om at stille et nyt spørgsmål? Ja, værsgo.

Kl. 20:12

Christian Juhl (EL):

Jamen er det ikke sådan, at hvis nu et ministerium laver noget, som ikke er hensigtsmæssigt – hvis nu jeg er sådan lidt stor i slaget, kan jeg kalde det lovsjuskert – vil det så ikke være mest hensigtsmæssigt at sige: Jamen så svarer vi selvfølgelig for det her fra Folketingets eller fra ministeriets side. Retssikkerheden lider da en smule overlast, hvis det er sådan, at man, fordi man laver tingene sjusket, så der er nogle, der kommer i klemme kan sige: Ah, formelt set er der vist alligevel muligheden for det. For man har skullet vejlede, indtil den nye vejledning kom.

Der er masser af mennesker, der har fået vejledning, inden den nye vejledning kom, ergo er der jo ingen a-kasse i denne verden, der kan sige, at nu skal den da lige huske at vejlede om igen alle steder. Derfor mener jeg, at når der har været lovsjusk, som jeg vil kalde det, så skal det være ministeren, der står inde for at hjælpe dem, der er kommet i klemme.

Kl. 20:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 20:13

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, men ligegyldigt hvordan man vender og drejer det, skal a-kasserne selvfølgelig vejlede ud fra det, der er lovens ord, hvad ofte udmøntes i en bekendtgørelse. Det har også været tilfældet i den her sag. Det er altid ulykkeligt, hvis der er borgere, der bliver vejledt på et forkert grundlag, og det skal alle efterstræbe ikke sker.

Men det, vi bliver bedt om at svare på, hvad angår det her beslutningsforslag, er, om vi vil lovgive med tilbagevirkende kraft på et spørgsmål, som jeg må forstå allerede var håndteret af den oprindelige forligskreds, nemlig om der for en kontanthjælpsmodtager, der vil komme til at modtage kontanthjælp samtidig, vil være en undtagelse fra hovedreglen.

Bare for at understrege det nok en gang: Der skal altid vejledes korrekt.

Kl. 20:14

Kl. 20:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere spørgsmål. Fru Ulla Tørnæs som ordfører for Venstre.

Kl. 20:14

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Jeg kan gøre det ganske kort, for i Venstre er vi fuldstændig enige i regeringens afvisning af Enhedslistens forslag. Jeg synes faktisk, at ministeren i sin afvisning af Enhedslistens forslag gav en glimrende begrundelse for, hvorfor regeringen ikke kan støtte Enhedslistens forslag, og Venstres synspunkter er nøjagtig de samme.

Jeg skal i øvrigt meddele, at Det Konservative Folkeparti ikke har mulighed for at være til stede, men de afviser ligeledes beslutningsforslaget. Tak.

Kl. 20:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er lige en kort bemærkning fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:14

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan godt forstå Venstres ordfører, for afskaffelsen af efterlønnen var jo en mærkesag for Venstre.

Men som udgangspunkt vil jeg prøve at spørge ordføreren: Hvor står det henne i aftalen, eller hvor står det henne i loven, at man ikke kunne få udbetalt kontanthjælp uden modregning af indbetalt efterløn, selv om man fik kontanthjælp bare en måned senere?

Kl. 20:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:15

Ulla Tørnæs (V):

Jeg hørte faktisk ministeren her fra Folketingets talerstol understrege, at der naturligvis skal vejledes korrekt. Det er et synspunkt, jeg deler fuldt ud. Jeg hørte også ministeren sige, at hvis der har været en upræcis eller måske ligefrem fejlagtig vejledning, er det naturligvis beklageligt. Og som lovgiver her i Folketinget udsteder jeg hverken vejledninger eller bekendtgørelser, det gør ministeren, men jeg skal som lovgiver og dermed medansvarlig for den lov, der er grundlaget for de vejledninger, som ministeren har udstedt, være den første til at beklage, hvis der har været kritisable sagsgange undervejs. Det mener jeg er det mindste, man kan gøre. Men jeg vil gerne understrege, at vejledninger, cirkulærer, bekendtgørelser er ministerens ansvar, det er ikke Folketingets ansvar.

Kl. 20:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:16

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så har jeg et følgespørgsmål, for som udgangspunkt er der udgivet en bekendtgørelse og vejledning i december, lige efter at loven blev vedtaget. Der står der intet om, at man ikke kunne få udbetalt kontanthjælp, hvis man havde fået udbetalt sit indbetalte efterlønsbidrag.

Så kom der det ord. Jeg vil godt spørge fru Ulla Tørnæs: Hvor kommer det ene ord fra? Kommer det fra loven eller fra aftalen? Står det ord, der handler om samtidighed, i loven, eller stod det i aftalen?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:17

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil gerne understrege, at jeg er en varm tilhænger af tredelingen af magten. Det er en magtfordeling, som jeg ønsker at holde fast i. Folketinget er lovgiver. Regeringen er den udøvende magt. I denne sammenhæng er alle vejledninger, cirkulærer og bekendtgørelser ministerens ansvar. Det er selve loven, der er Folketingets ansvar, og det er der, jeg har et medansvar, så det spørgsmål, hr. Jørgen Arbo-Bæhr netop har stillet mig, er et spørgsmål, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr må stille ministeren.

Nu forstår jeg, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr ikke var tilfreds med det svar, hr. Jørgen Arbo-Bæhr fik fra ministeren, men det er ikke en begrundelse for at stille det til mig, for det er ikke mit område. Det er ministerens ansvar, og det er ministeren, der må svare på det spørgsmål, og ikke mig som lovgiver.

Kl. 20:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:18

Christian Juhl (EL):

Jeg synes, det lyder som sådan noget, hvor man kan sige, at der er en håndvask over i hjørnet, og den kan man jo bruge, hvis man vil vaske hænder.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ikke fejl i ministeriet bør medføre, at det ikke er borgeren, der skal hænge på fejlen, men at det er ministeriet, der skal hænge på fejlen. Hvis man laver lovsjusk, hvis man ikke sørger for, at den beslutning, der tages her i Folketinget, udmøntes, sådan som den er besluttet, er det så ikke ministerens ansvar også at sørge for, at man så retter det – også i forhold til de økonomiske konsekvenser, det har fået for borgere undervejs?

Kl. 20:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:18

Ulla Tørnæs (V):

Jeg forstod på ministerens svar, at der ikke var sket fejl, men at der måske var nogle formuleringer, der skulle præciseres. Jeg vil gerne understrege, at det ikke er mit ansvar, jeg forsøger blot at fortolke ministerens svar til Enhedslisten. Og fordi Enhedslisten ikke er tilfreds med det svar, ministeren gav, er det ikke ensbetydende med, at Enhedslisten kan stille mig til ansvar for cirkulærer og andet, der udstedes under ministeransvar fra Beskæftigelsesministeriets side.

Jeg forsøger blot at fortolke ministerens svar til Enhedslisten og intet andet, det vil jeg gerne understrege. Og jeg forstod på ministeren, at der ikke var sket fejl, men at der måske var nogle ting, der efterfølgende skulle præciseres i en vejledning. Og det har jeg faktisk respekt for at ministeren så har sørget for blev bragt i orden.

Når alt det her så er sagt, synes jeg, det er vigtigt at holde fast i hovedreglen for, hvornår man er berettiget til kontanthjælp. Og det er jo det, der er hele grundlaget for, at der var behov for at lave den præcisering, altså fordi der tilsyneladende blev vejledt på en anden måde i nogle enkelte situationer.

Kl. 20:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jan Johansen fra Socialdemokraterne.

Kl. 20:20

Kl. 20:23

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

Tak for det. Efterlønsordningen er som bekendt blevet ændret. Ændringen skete i foråret 2011. Med den aftale blev det besluttet, at personer, der havde indbetalt efterlønsbidrag eller fleksydelsesbidrag, skulle have mulighed for at få bidraget udbetalt på gunstigere vilkår end normalt i en 6-måneders-periode i 2012. Reglerne om udbetalingen indebar, at udbetalingen i den periode ikke skulle anses som en formue ved beregning af kontanthjælpen, hvis udbetalingen fandt sted til en arbejdsløs person, der samtidig modtog kontanthjælp.

Jeg synes personligt, at det var et godt forslag, der friholdt de mennesker, som var på kontanthjælp, i de 6 måneder. Så i realiteten må vi sige, at hvis det beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremsat, skulle føres ud i livet, ville det gøre, at de resten af deres tid, hvis de kom på kontanthjælp, egentlig kunne påpege, at de havde en formue i form af efterlønsbidraget, som de havde fået udbetalt.

Så derfor støtter Socialdemokratiet ministerens indstilling, så vi kan således ikke støtte forslaget. Og det er Socialdemokratiets indstilling.

Kl. 20:21

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt spørger. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:21

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu kender jeg jo hr. Jan Johansen, og han ved noget om virkeligheden. Som udgangspunkt tror jeg at hr. Jan Johansen godt forstod vores forslag, og jeg hører bare hr. Jan Johansen sige, at det er for tid og evighed. Så derfor vil jeg spørge hr. Jan Johansen: Hvad nu hvis vi i stedet for at fremsætte det her forslag så fremsætter et forslag om at, man kan få det udbetalt, ½ år efter at man er gået på kontanthjælp? Hvor skal vi sætte grænsen for, at man kan få sin efterlønsudbetaling, uden at den bliver modregnet i kontanthjælpen?

Kl. 20:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:22

Jan Johansen (S):

Jeg henholder mig til det, som står i lovgivningen, og som ministeren har redegjort for. Det er kørt efter lovgivningen. De spørgsmål, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr har stillet nu, er de samme, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr har stillet til ministeren, og derfor siger jeg, at det, som ministeren har redegjort for, også er det, jeg står for.

Kl. 20:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:22

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu synes jeg jo, at hr. Jan Johansen bevæger sig lidt væk fra virkeligheden. Jeg tror, at hr. Jan Johansen har set det samme brev, som jeg har fået fra FOA, og de synes, at det er ærgerligt. En af deres medlemmer fik nemlig sin efterløn udbetalt i starten af april 2012. Hun var på sygedagpenge, sygedagpengene ophørte, og så ville hun få kontanthjælp fra den 1. maj, dvs. mindre end en måned efter. Syntes hr. Jan Johansen, at det er retfærdigt?

Jan Johansen (S):

Jeg må sige, at enkeltsager, som jeg ikke kender til, vil jeg helst ikke gå ind og svare på. Jeg kan sige, at det, der ligger, jo er, at der var en 6-måneders-periode i 2012, hvor man, hvis man søgte om at få sin efterløn udbetalt, kunne få den udbetalt uden at blive modregnet i sin kontanthjælp. Det synes jeg var en rigtig god ordning.

Kl. 20:23

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti.

Kl. 20:23

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Jeg synes, det er berettiget, at Enhedslisten har fremsat det her beslutningsforslag, for der var, dengang det med udbetalingen af efterlønsbidraget blive lavet, en hel del tvivl, og der blev også stillet spørgsmål. Jeg fik svar på et par spørgsmål, nr. 5 og 6 af 16. november 2011, hvor det fremgår:

»Når efterlønsbidragene er udbetalt til ansøgeren, indgår beløbet i ansøgerens formue. Det bemærkes i den sammenhæng, at der ved udmøntningen af tilbagetrækningsreformen med hjemmel i den eksisterende bemyndigelsesbestemmelse i § 15 i lov om aktiv socialpolitik vil blive fastsat regler, hvorefter kommunen skal se bort fra formue, som hidrører fra en ekstraordinær udbetaling af indbetalte efterlønsbidrag på gunstigere vilkår. For personer, der modtager kontanthjælp, og som benytter muligheden for at få indbetalte efterlønsbidrag udbetalt på de gunstigere vilkår i 2012, vil dette betyde, at disse udbetalinger af efterlønsbidrag ikke får indflydelse på beregningen af kontanthjælp.«

Det er jo en del af den aftale, der er, for sådan et svar fra ministeren er selvfølgelig også bindende. Jeg går jo ud fra, at sådan et svar vil indgå i kommunernes vurdering, og at de lever op til det. Hvis ikke kommunen, i den beregning den laver, lever op til det, som ministeren har skrevet, så er der vel grundlag for, at de berørte personer kan rejse en sag imod kommunens tolkning af reglerne.

Jeg skal ikke gøre mig klog på de tilfælde, der har været. Jeg kan godt huske, at vi har fået henvendelser vedrørende den sag der, og jeg ved også, at jeg i hvert fald har snakket med nogle andre, der var i samme situation, hvor kommunen, når de har lavet beregning af kontanthjælp, har set bort fra det, og så har man fået beløbet udbetalt, som man har brugt til at betale regninger med med det samme. Men hvis man lader det stå på kontoen, så siger svaret fra ministeren jo, at så indgår det i den formue, man har, og så har vi pludselig en helt anden situation. Det er der, hvor vi kan sige, at man ikke kan få det udbetalt og så bare lade det stå, så man kan bruge det på et senere tidspunkt.

Jeg kender i hvert fald nogle stykker, der har fået det udbetalt og så har brugt det til at betale med, så snart de har fået det udbetalt, og der har kommunen ikke gjort regres eller fratrækt dem kontanthjælpen. Så det er åbenbart sådan lidt et spørgsmål om, hvordan kommunerne agerer i den her forbindelse.

Men man kan altså gå ind og se det, hvis kommunerne ikke har levet op til det, som står i vejledningen. Sådan nogle spørgsmål og svar vejer jo også tungt, det er også noget, de skal rette sig efter, når ministeren har skrevet det. Og retter de sig ikke efter det, kan den enkelte selvfølgelig lægge sag an og sige, at det er uberettiget. Men man kan ikke lade pengene stå i lang tid, som hr. Jan Johansen også var inde på.

Ellers støtter jeg det, som ministeren har sagt, og kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:27 jeg ikke i stand til at tolke de juridiske aspekter i, og det siger hr. Jørgen Arbo-Bæhr jo at han heller ikke er.

Kl. 20:30

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo sent på aftenen, så det er svært at forstå, hvad hr. Bent Bøgsted siger. Er det ikke rigtigt, at de spørgsmål, hr. Bent Bøgsted har stillet, og de svar, han har fået, bekræfter vores forslag i forhold til det, der står i den nye bekendtgørelse, som blev udgivet den 6. marts, dvs. mindre end 1 måned før udbetalingen af efterlønsbidrag trådte i kraft?

Kl. 20:27 **Fjerde næstformand** (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet her. Hr. Nadeem Farooq som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 20:30

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Enhedslisten foreslår, at efterlønsbidrag og fleksydelsesbidrag udbetalt på gunstige vilkår i udbetalingsvinduet i 2012 ikke må have indflydelse på beregning af kontanthjælp. Lad det være sagt med det samme: Radikale Venstre kan ikke støtte nærværende beslutningsforslag.

Jeg vil gerne pointere, at der er tale om en særlig undtagelse fra hovedreglen, og denne regel tilsiger, at kommunen ikke kan yde kontanthjælp, hvis en person har formue, der kan dække det økonomiske behov. Den generelle formueregulering er en følge af, at kontanthjælpen så at sige er sidste skanse i det økonomiske sikkerhedsnet.

Jeg vil også i pointeringen henlede opmærksomheden på, at en vedtagelse af beslutningsforslaget vil bevirke, at formue, der stammer fra kontant- eller skattefrie udbetalinger af efterlønsbidrag, altid ville være undtaget fra at skulle dække en persons økonomiske behov.

Så samlet set kan Radikale Venstre ikke støtte nærværende beslutningsforslag.

Kl. 20:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:31

Bent Bøgsted (DF):

Jo, men jeg går jo ud fra, at ministerens folk også har taget højde for de svar, som ministeren har givet på spørgsmål. Det skal de jo, når de laver en vejledning. Det går jeg ud fra. Jeg skal ikke lige gøre mig klog på den enkeltes situation, hvordan og hvorledes det er, men det må jo være en juridisk vurdering, at der er en jurist, der vurderer, hvordan situationen er i forhold til vejledningen og i forhold til de svar, som ministeren har givet på nogle spørgsmål. Jeg er ikke juridisk uddannet, så jeg vil ikke gå ind i, hvordan det bliver vurderet.

Men det må være sådan, at hvis der er nogen, der føler, at de er blevet klemte, så må de jo få en jurist at se på sammenhængen, en, der måske ved lidt mere om det og kan tolke lidt på det, i forhold til hvad kommunens folk gør. For uanset hvad må de jo leve op til det, som står i loven, og de svar, som ministeren har givet.

Kl. 20:28

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:28

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er heller ikke jurist. Det her er et spørgsmål om politik, så jeg vil gerne spørge hr. Bent Bøgsted, som også kender den historie fra Svendborg: Er det uretfærdigt, eller er det retfærdigt, når hun ikke kan få udbetalt sin kontanthjælp, fordi hun mindre end 1 måned før har fået udbetalt sit efterlønsbidrag i stedet for bare at få det udbetalt 1 måned senere? Så havde hun haft de penge, som hun kunne gøre brug af, og som hun selv har indbetalt til efterløn.

Kl. 20:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:29

Bent Bøgsted (DF):

Altså, hvis hun har fået udbetalt efterlønsbidraget, før hun søger om kontanthjælp, og det står på kontoen, så indgår det som en del af hendes formue. Det er også det, der står i det her svar. Kommunen må ikke bruge det i forbindelse med beregning af den kontanthjælp, man så får udbetalt. Det må ikke indgå som en af faktorerne i forbindelse med beregningen af kontanthjælp. Men når hun har fået det udbetalt, før hun får kontanthjælp, er det jo, det er gået ind på hendes konto, og så står det som en formue.

Det er sådan, jeg tolker det, men jeg er stadig væk ikke jurist, og så må hr. Jørgen Arbo-Bæhr få en jurist til at se på det i stedet for. Jeg er jo kun politiker og regner med, at der er nogle jurister, der kan tolke de vejledninger, der er blevet sendt ud fra ministeriet. Dem er

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan godt forstå De Radikale. De er jo også modstandere af efterlønnen. Jeg har et enkelt spørgsmål. Det her er jo en undtagelse i forhold til kontanthjælp. Hvorfor har man vedtaget en undtagelse med hensyn til formuen? Hvorfor har man vedtaget en undtagelse, når efterlønsbidraget bliver udbetalt?

Kl. 20:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:32

Nadeem Farooq (RV):

Jeg vil gerne først og fremmest pointere, at Det Radikale Venstre naturligvis ikke er imod efterlønsordningen. Vi har ønsket en fornuftig omlægning og reformering af ordningen. Derudover har jeg også forklaret, hvorfor vi mener at man ikke kan gøre, som Enhedslisten siger. Desuden vil der også være tale om forskelsbehandling, og det er vi imod.

Kl. 20:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:32

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen den radikale ordfører svarer ikke på mit spørgsmål. Man har vedtaget en undtagelse i forhold til alle mulige andre regler om kontanthjælp, nemlig, at hvis man er på kontanthjælp og får udbetalt sit efterlønsbidrag, har det ikke nogen indflydelse på udbetaling af kontanthjælp. Hvorfor har man lavet sådan en undtagelse? Der må jo være en grund til det.

Kl. 20:33

Kl. 20:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 20:33

Kl. 20:36

Nadeem Farooq (RV):

Jeg har netop fortalt, at en vedtagelse af beslutningsforslaget vil bevirke, at en formue, der stammer fra kontant og skattefri udbetaling af efterlønsbidrag, altid vil være undtaget fra at skulle dække en persons økonomiske behov.

Derudover mener jeg faktisk, at der vil være tale om forskelsbehandling i forhold til, hvornår de tidsmæssigt har skullet ansøge om det her, og det mener jeg ikke er rimeligt. Så samlet set kan vi ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

Kl. 20:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Sanne Rubinke fra SF.

Kl. 20:33

(Ordfører)

Sanne Rubinke (SF):

Jeg og SF forstår glimrende baggrunden for det her forslag. Det er altid svært at se stiltiende på, at mennesker kommer i klemme i regler. Også vi har hørt om mennesker, som er blevet meget overrasket over at være i en situation, hvor de ansøgte om kontanthjælp og fik den besked, at de først kunne få beregnet en ydelse, når de havde spist formuen op, også formue, som hidrørte fra udbetaling af efterløns- og fleksydelsesbidrag, som aktuelt stod på deres konto.

Vi ser sådan på det, at vi må erkende, at det jo desværre ikke er altid, de præcise grænser, der sættes for at være omfattet eller ej af en særlig ordning, opleves rimelige af alle, især naturligvis ikke af dem, som ikke når inden for ordningens grænser. Det er jo netop det, vi taler om her, altså en særlig gunstig ordning, hvor der undtages fra kontanthjælpsreglernes almindelige bestemmelser om formue i en ganske særlig situation.

Imidlertid ser vi også sådan på det, at reglerne er ret klare, og at de jo i øvrigt følger samme model, som blev brugt i forbindelse med udbetaling af SP-midlerne. Endvidere har jeg fået oplyst, at en ændring af reglerne i virkeligheden også vil kræve tilslutning fra forligspartierne bag tilbagetrækningsaftalen, hvilke jeg jo også må indrømme jeg ikke anser for en reel mulighed.

SF støtter altså ikke forslaget aktuelt.

Kl. 20:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr med en kort bemærkning.

Kl. 20:35

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er rart at høre SF's ordfører, for som udgangspunkt siger hun, at vi har ret. Så jeg skal bare spørge, om det er sådan, at folk kan forstå det, uanset om de er blevet vejledt. I starten af 2012 blev de vejledt efter den gamle bekendtgørelse og den gamle vejledning. Så kommer der en ny bekendtgørelse den 6. marts, hvor der er indført spørgsmålet om samtidighed. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Er det omfattet af forliget? Jeg tror, fru Ulla Tørnæs er tættere på virkeligheden, for det er jo om den udøvende del, og når en bekendtgørelse bliver ændret i løbet af perioden, så er det jo ministerens ansvar. Så det kan man sagtens gøre uden om forliget.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Sanne Rubinke (SF):

Den sidste del af spørgsmålet vil jeg rigtig gerne overlade til ministeren at svare på, for det er jeg simpelt hen ikke i stand til at svare på.

Til den første del af spørgsmålet vil jeg sige, at jeg har udtrykt mig uklart, hvis jeg har sagt, at jeg er fuldstændig enig med Enhedslisten. Det, jeg forsøgte at sige, var, at jeg fuldstændig forstår baggrunden for forslaget, og at det er svært at se på de her situationer, hvor mennesker føler, at de er kommet i klemme imellem reglerne.

Når det er sagt, vil jeg sige, at som jeg har fået det oplyst, kom bekendtgørelsen i marts, og indtil da var der nogle vejledninger, som jeg forstår nogle synes har været uklare, mens andre siger: Nej, de var ikke uklare, og alle, der skulle administrere de regler, vidste, at man i øvrigt fulgte samme model som for udbetaling af SP-midlerne. Det er de oplysninger, jeg støtter mig til.

Kl. 20:37

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:37

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan jo godt forstå, at ordføreren ikke har læst alle bekendtgørelser eller vejledninger, så derfor vil jeg citere fra den vejledning, der blev udgivet den 28. december, og deri står:

»... kommunen skal se bort fra formue, som hidrører fra en ekstraordinær udbetaling af indbetalte efterlønsbidrag på gunstigere vilkår.«

For personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp, og som benytter muligheden for at få indbetalte efterlønsbidrag udbetalt i perioden april til oktober 2012, betyder dette, at disse udbetalinger af efterlønsbidrag ikke får indflydelse på beregning af kontanthjælp eller starthjælp.

Det er klar tale. Så er det bare blevet ændret i løbet af marts måned. Kan ordføreren ikke forstå, at der kan være en stor del af medlemmerne, som står og skal søge om kontanthjælp, og som ikke forstår, at de ikke er blevet vejledt om igen efter den 6. marts, for så kunne de have fået udbetalt efterlønsbidraget bare en måned senere, og så havde de haft de penge udover kontanthjælpen?

Kl. 20:38

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:38

Sanne Rubinke (SF):

Jeg forstår glimrende, at man kan ærgre sig over og være blevet overrasket over, at man ikke falder inden for en bestemt regels grænse. Jeg hørte det, der blev læst op, som om der blev sagt: »... personer, som modtager«.

Så vidt jeg forstår det, er det her måske i virkeligheden en del af kernen i fortolkningsstriden. Vi har valgt at sige, at det jo altså betyder, at det er personer, som modtager kontanthjælp i den situation, hvor de får udbetalt efterløns- eller fleksydelsesbidrag.

Jeg vil også uden i øvrigt at forsvare, at nogen er blevet fejlagtigt vejledt osv., sige, at der, hvor man administrerer de her regler, ved man jo godt, at man i virkeligheden skal vente på bekendtgørelsen og ikke kan administrere efter vejledninger. Så det formoder jeg at man også har vidst i den her situation.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er det hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 20:39

Kl. 20:39

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg har egentlig ikke så meget at tilføje ud over det, som flere af ordførerne har sagt. Jeg synes, at det her er et beslutningsforslag, som tager lidt karakter af sagsbehandling herinde i Folketinget.

Selvfølgelig har Enhedslisten en pointe, hvis det er sådan, at der er blevet vedtaget en lovgivning, som gør, at mennesker er blevet forskelsbehandlet. Hvis mennesker er blevet forskelsbehandlet på baggrund af en lov, som er vedtaget inde i Folketinget, hvis folk ikke er blevet behandlet ens, så er det selvfølgelig et problem.

Men jeg synes, at det her rettelig er noget, som tilhører ministeren, og som ministeren må svare på. Derfor finder jeg det en lille smule underligt, at det bliver fremsat som et beslutningsforslag i Folketinget. Tak.

Kl. 20:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:41

(Ordfører for forslagsstillerne)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak for debatten. Jeg synes, at den debat viser noget om, at der er noget, som folk ikke har forstået. Det handler om en del mennesker, der har fået udbetalt deres efterlønsbidrag. Det er folk, som har sparet op hele deres liv for at gå på efterløn. Så skete der noget i deres liv. Derfor kunne de ikke gå på efterløn, og derfor skulle de have udbetalt deres indbetalte efterlønsbidrag. Som udgangspunkt er det i virkeligheden nogle af dem, der har det sværest her i livet. Det er nogle, der ikke har ret mange penge. Man havde mulighed for at få en skattefri udbetaling af efterlønsbidraget. Så lavede man en undtagelse. Hvorfor lavede man en undtagelse? Det var, fordi man gerne ville sige, at de folk, der havde indbetalt efterlønsbidrag, ikke skulle plukkes i hoved og røv.

Kl. 20:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg må bede ordføreren om at anvende et andet udtryk.

Kl. 20:42

(Ordfører for forslagsstillerne)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Undskyld, undskyld. Som udgangspunkt vil jeg starte med at sige til ministeren, at hun, også når vi taler om dette lille forslag, lægger den nederste del af sin ryg i klaskehøjde. Hun har alle muligheder for at markere sig som en del af et socialt flertal her i Folketinget, og det svarer er svaret nej.

Når vi tænker tilbage, husker vi, at ministeren først loyalt har lavet det lovforslag, som udmøntede det angreb på efterlønnen, som de borgerlige og ikke mindst de ultrablå Radikale havde aftalt før valget. Herefter har hun klappet hælene sammen. Gennem bekendtgørelser og vejledninger har hun ført en efterlønspolitik, som hun tidligere var lodret imod. Som om det ikke var nok, har hun skærpet angrebet på nogle af de svageste.

I forlængelse af efterlønsindgrebet fik dem, der har indbetalt år efter år, dog lov til at få deres indbetalinger tilbage skattefrit. Gennem bekendtgørelser og vejledninger, som dels i december 2011,

dels i februar 2012 blev sendt til brug i a-kassernes rådgivning af deres medlemmer, blev det slået fast, at kommunen skal se bort fra formue, som hidrører fra en ekstraordinær udbetaling af indbetalte efterlønsbidrag på gunstige vilkår. Det betyder altså, at kommunen skal se bort fra formue. For personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp, og som benytter muligheden for at få indbetalte efterlønsbidrag udbetalt i perioden april til oktober 2012, betyder det, at disse udbetalinger af efterlønsbidrag ikke får indflydelse på beregningen af kontanthjælp eller starthjælp.

Men så udgav Arbejdsmarkedsstyrelsen en ny bekendtgørelse den 6. marts 2012 om kapitalpensioner. Her slås det fast, at formuen får indflydelse på kontanthjælpen, hvis personen er kontanthjælpsmodtager – og så kommer ordet – *samtidig* med at personen får udbetalt efterløn og fleksydelsesbidrag.

Jeg synes faktisk, at man skal være en form for sprogpasser for at forstå det lille ord samtidig. Det er faktisk første gang, at man overhovedet ser formuleringen samtidig i bekendtgørelser og vejledninger om dette emne. Samtidig med at de modtager kontanthjælp, er den formulering, der har været afgørende for, at personer, der har fået udbetalt efterlønsbidrag, før de søgte kontanthjælp, er blevet afvist.

I de tilfælde, som Enhedslisten har kendskab til, har det i virkeligheden været alvorligt og langvarigt syge mennesker, der har fået udbetalt efterlønsbidraget, da de modtog sygedagpenge, og som blev henvist til kontanthjælp, da kommunen efterfølgende standsede sygedagpengene. Med andre ord snakker vi om langtidssygemeldte, som desværre i første omgang blev ramt af, at regeringen ikke opfyldte sine løfter i regeringsgrundlaget om at afskaffe varighedsbegrænsningen. Men oven i hatten får nogle af dem et slag i ansigtet, når de tror, at de kan bruge deres egne penge, når de har fået udbetalt deres efterlønsbidrag.

Et konkret eksempel er et sygemeldt FOA-medlem, som mistede retten til sygedagpenge den 1. maj 2012. Hun havde hævet efterlønsbidraget og fået det udbetalt i starten af april ud fra en overbevisning om, at udbetalt efterlønsbidrag ikke ville blive modregnet i kontanthjælpen. Hvis hun havde ventet med at hæve efterlønsbidraget til den 1. maj, ville der ikke være sket nogen modregning i kontanthjælpen. Hvis hun havde vidst dette, havde hun selvfølgelig ventet med at hæve bidraget.

Min konklusion er, at såvel ministeren som de andre ordførere burde prøve at stoppe op og sige til sig selv: Er det retfærdigt? Der er tale om langtidssyge eller andre, som ikke har for mange penge, og som har sparet sammen til at gå på efterløn, men har været ude for en hændelse, så de måske bliver tvunget til at hæve deres egne indbetalte penge til efterløn. Men resultatet står i modsætning til hensigten med efterlønsindgrebet, for nogle af dem bliver frataget muligheden for at få kontanthjælp, fordi de har hævet deres egne penge. Det er svært at forstå, også for dem selv.

Jeg vil opfordre til at prøve at forstå, at hvis man stemmer for dette forslag, er det det eneste retfærdige. Så man skal tænke sig godt om.

Kl. 20:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at beslutningsforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om jobgaranti.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.02.2013).

Kl. 20:50

Kl. 20:46

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Forhandlingen er åbnet. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 20:46

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil først og fremmest gerne sige meget klart, at regeringen fuldt ud deler Enhedslistens bekymring for de mennesker, der står i den meget alvorlige situation, at de i en længere periode har været ramt af ledighed, som er blevet til langtidsledighed, og for nogles vedkommende står over for, at deres dagpengere snart ophører. Vi har en helt reel udfordring på dagpengeområdet, og derfor har det været magtpåliggende for os igennem en længere periode at gøre, hvad vi kan, og igangsætte en række initiativer for at afhjælpe de problemer, vi står over for.

Jeg tror, det er vigtigt altid at huske på, at mange af de mennesker, der står over for, at deres dagpengere kan ophøre her i første halvår af 2013, jo ofte er mennesker, der har gået på arbejde i mange år. De har passeret deres ting, de er blevet hårdt ramt af den økonomiske krise, og på grund af dagpengereformen og den valgte indfasning deraf står de pludselig over for det meget svære, at deres dagpengere risikerer at ophøre. Det er der al mulig grund til at have fokus på fra alles side. Det har der også været fra regeringens side, og det vil der fortsat være. Jeg er ikke mindst glad for den uddannelsesordning, vi har aftalt med Enhedslisten, som gør, at de borgere, hvis dagpengere ophører her i første halvår 2013, får mulighed for at gå i gang med uddannelse, samtidig med at de er sikret forsørgelse.

Derudover har vi jo taget en række forskellige initiativer i beskæftigelsespolitikken, og sidst men ikke mindst har regeringen netop fremlagt en større pakke for at sikre vækst og skabelse af flere private arbejdspladser i Danmark. Og ligegyldigt hvordan man vender og drejer det, er det bedste svar på arbejdsløshed jo, at vi i fællesskab som samfund bliver bedre til at skabe, fastholde og udvikle arbejdspladser i vores samfund – ikke mindst i den private sektor, som skal være vækstmotoren.

Det er den vej, regeringen ønsker at gå, og derfor stemmer vi også nej til beslutningsforslaget her, som jeg synes på lange stræk modarbejder det ønske, vi har om et arbejdsmarked, der er reelt. Forslaget her vil jo de facto betyde en evig dagpengeperiode, og det er vi fra Socialdemokratiets side og fra regeringens side imod. Det har vi i øvrigt været imod igennem rigtig mange år, for vi mener, at ret og pligt er det fundament, vores beskæftigelsespolitik og arbejdsmarkedspolitik skal stå på. Og det er klart, at det, at der er en øvre grænse for, hvor lang tid man kan være på dagpenge, også er en central del af vores dagpengesystem.

Ligegyldigt hvad man måtte mene om den 2-årige dagpengeperiode – til den er holdningerne som bekendt forskellige – så synes jeg, den vigtigste opgave, der står foran os, ud over jobskabelse er at sikre en beskæftigelsespolitik, der er i stand til at understøtte, at mennesker kommer hurtigt i arbejde. For det at fastholde mennesker i årevis – år efter år – på dagpenge er hverken løsningen på de lediges problemer eller svaret på Danmarks udfordringer.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt, der vil stille spørgsmål, nemlig hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 20:50

Joachim B. Olsen (LA):

Ministeren sagde, at man – nu også senest med vækstpakken – tager nogle initiativer til at skabe job og beskæftigelse, og det vil jeg gerne kvittere oprigtigt for, det er virkelig ment fra hjertet; det synes jeg er rigtig godt. Et af de initiativer, man tager, er, at man sænker selskabsskatten. Det har jo ikke altid været Socialdemokratiets politik at gøre det, men det har man så valgt at gøre nu, og det synes jeg er rigtig fornuftigt. Kan ministeren redegøre for, hvorfor man har valgt at tage netop det initiativ at sænke selskabsskatten? Hvad er det, der har gjort, at man har ændret holdning, og at man nu synes, det faktisk er en rigtig fornuftig idé i forhold til at få sikret vækst i Danmark?

Kl. 20:51

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 20:51

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg mener, det er helt indiskutabelt, at vi står over for rigtig store udfordringer både på vores arbejdsmarked, og hvad angår dansk erhvervsliv. Vi er ikke noget, hvis ikke der er private arbejdspladser i det her samfund. Med det kolossale tab af arbejdspladser, der har været op igennem krisen med en for ringe konkurrenceevne og med en for lav produktivitet, er det helt afgørende, at vi understøtter sund virksomheder og dermed også arbejdspladser i et tilstrækkeligt omfang.

Jeg tror også, man må sige, at det på mange måder har taget længere tid at få vristet Danmark fri af krisen, end mange først havde forventet. Derfor er der behov for en ekstraordinær indsats, og det er det, der er resultatet, når vi fremlægger en samlet plan for vækst og arbejdspladser i Danmark. I den plan bruger vi en række af de forskellige værktøjer, som der peges på fra forskellige sider, for at understøtte et erhvervsklima og dermed arbejdspladser i Danmark. Deri indgår også selskabsskattelettelser, det er helt korrekt, og det gør også afgiftslettelser og en fremrykning af investeringer, bl.a. boligrenoveringer.

Så det er altså en samlet pakke, og det er på det, man skal vurdere det, synes jeg.

Kl. 20:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:52

Christian Juhl (EL):

Arbejdsministerens kollega, finansministeren, kaldte akutjob en fuld og dækkende løsning, da vi forhandlede den i efteråret. Efter de første måneder, hvor den har fungeret, her i 2013, er det så arbejdsministerens opfattelse, at den stadig væk er en fuld og dækkende løsning, eller har det nogen sinde været arbejdsministerens holdning?

Det andet er, hvis nu mennesker gør deres pligt, står til rådighed, søger arbejde, deltager i aktivering, uddanner sig og alle de der ting, har man så ikke en ret over for denne pligt, f.eks. at man så også har ret til at fortsætte på dagpenge, indtil samfundet kan hjælpe en med at få det stykke arbejde, der er umuligt at finde?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg må præcisere, at ministeren er beskæftigelsesminister. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 20:53

Kl. 20:53

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen ret og pligt hænger for mig uløseligt sammen. Jo, man har ret til at blive behandlet ordentligt, man har ret til at møde en beskæftigelsespolitik, som fremmer ens mulighed for at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet. Har man for få kompetencer og forældet uddannelse eller slet ingen, skal beskæftigelsespolitikken selvfølgelig søge at understøtte, at man får kompetencer, at man får et stærkere fundament at stå på, i stedet for, som der har været eksempler på, at spilde lediges tid. Så jo, man har ret til at blive behandlet ordentligt, det er grundlaget for vores velfærdssamfund, det bør også være grundlaget for alt, hvad vi foretager os i beskæftigelsespolitikken.

Men nej, selvfølgelig har man ikke ret til dagpenge i så lange perioder som det, hr. Christian Juhl lægger op til. Dagpengene er en relativt høj ydelse i forhold til andre overførselsindkomster, og den skal kompensere for en manglende løn i tilfælde af ledighed, men nej, selvfølgelig skal den ikke være ubegrænset. Risikoen ved det er jo, at nogle hænger fast i langtidsledighed, hvad jeg personlig betragter som noget af det allermest alvorlige, når man er ledig.

Kl. 20:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Christian Juhl.

Kl. 20:54

Christian Juhl (EL):

Jeg beklager over for formanden, at vi bruger andre udtryk, når arbejdsministeren og jeg taler sammen. Det gør vi nu engang, og det må formanden finde sig i.

Valgkampen var arbejdsministeren og jeg sammen om. Der sagde vi: Fjern dagpengeforringelserne. Hvor langt synes arbejdsministeren vi er nået med det fælles mål, vi satte os i den valgkamp? Jeg går ud fra, at når vi sagde, at dagpengeforringelserne skulle fjernes, betød det bl.a., at vi mindst skulle tilbage til de gamle ordninger, som jo var indført af Socialdemokratiet.

Når arbejdsministeren så siger, at vi har en relativt høj ydelse, er vi så ikke enige om, at værdien af den systematisk er faldet de sidste 15 år, sådan at forskellen mellem løn og understøttelse er øget over i hvert fald 15 år, måske over en længere periode?

Kl. 20:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 20:55

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Vi har jo efterhånden haft den her diskussion af temmelig mange omgange. Det er jo både sikkert og vist, at Socialdemokratiet og dermed det parti, jeg repræsenterer, stemte imod ændringerne på dagpengeområdet før valget. Det gjorde vi, fordi vi syntes, det var en besynderlig måde at svare på krisens udfordringer på, at der blev foretaget en halvering af dagpengeperioden.

Så når vi frem til folketingsvalget i 2011. Danskerne sammensatte et Folketing, som både indeholdt et nyt politisk flertal, en ny regering og en meget, meget stor opbakning til de partier, som bl.a. lavede og stod bag de nye regler på dagpengeområdet. Den virkelighed i Folketinget anerkender og respekterer og overholder vi selvfølgelig fra regeringens side.

Under alle omstændigheder – ligegyldigt hvad man måtte mene om dagpengereformen i 2010 – synes jeg, at den vigtigste opgave er at sikre en beskæftigelsespolitik, som får mennesker i arbejde. Og jeg tror, at det også set med de arbejdsløses briller er vigtigere, at mennesker kommer hurtigt i arbejde, end at man med det her beslutningsforslag vil få muligheden for at være på dagpenge resten af sit liv.

Kl. 20:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 20:57

Finn Sørensen (EL):

Der er vel ikke nogen, der ønsker, at de arbejdsløse skal være på dagpenge resten af deres liv, og det ønsker Enhedslisten heller ikke. Vores forslag går i al sin enkelthed bare ud på, at hvis samfundet ikke kan tilbyde mennesker et arbejde, er det rimeligt, at de får den understøttelse, de selv har bidraget til som a-kasseforsikret, og det er såmænd bare det princip, jeg gerne vil have ministeren til at forholde sig til, altså om ikke det er et ganske rimeligt princip.

Kl. 20:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 20:57

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Men det er jo ikke det, der står i beslutningsforslaget. Jeg vil i øvrigt gerne understrege, at lige så væsentligt det er at tage et politisk ansvar for at understøtte, at der skabes private arbejdspladser i Danmark, lige så vigtigt er det jo, at den enkelte, der er ramt af arbejdsløshed, påtager sig et ansvar for at bringe sig ud af den situation, hvis det overhovedet kan lade sig gøre. Den går begge veje.

I beslutningsforslaget står der jo, at hvis ikke man er i stand til at finde et arbejde eller i øvrigt komme i beskæftigelse, hvad metoder man end måtte tage i brug, skal man være garanteret dagpenge på ubestemt tid, og det er vi imod. Det er der i øvrigt ikke noget som helst nyt i vi er imod, det er i mine øjne en konsekvens af at have et dagpengesystem, som vi kender det i Danmark, altså at der selvfølgelig er en tidsmæssig begrænsning. Det har været Socialdemokratiets holdning i rigtig, rigtig mange år, og det er selvfølgelig også den her regerings holdning.

Kl. 20:58

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 20:58

Finn Sørensen (EL):

Jamen altså, jeg synes ikke, at ministeren læser det her forslag, sådan som det faktisk er skrevet:

»Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovgivning med ikrafttræden senest den 1. juli 2013, der sikrer, at ledige garanteres tilbud om ordinært arbejde inden for de sidste 13 uger af dagpengeperioden af en varighed, der sikrer genoptjening af en ny dagpengeperiode.«

Det er jo det, der er forslaget, og det er derfor, forslaget hedder »Forslag til folketingsbeslutning om en jobgaranti«. Så står der:

»Hvis dette ikke er muligt, modtager den ledige dagpenge, frem til han eller hun får tilbudt arbejde.«

Det er det, forslaget går ud på, og i den rigtige rækkefølge er det altså, at vi gerne vil give de ledige et arbejde, og at de skal have et tilbud om et ordinært arbejde. Og hvis vi ikke kan give dem det, så skal de jo have de dagpenge, som de selv har bidraget til gennem de-

res a-kasseforsikring, som skulle være den tryghed, de havde, hvis de blev arbejdsløse.

Så nu synes jeg, at ministeren skal forholde sig til forslaget, sådan som det er skruet sammen. Tak.

Kl. 20:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 20:59

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det er lige præcis det, ministeren gør, for der var da ikke noget, jeg ville ønske mere, end at alle vores arbejdsløse kunne komme i arbejde. Jeg er heller ikke et sekund i tvivl om, at langt hovedparten af de mennesker, der går ledige i Danmark, drømmer om, håber på og arbejder for at komme i arbejde hurtigst muligt. Men der er bare en grundlæggende forkert præmis for Enhedslistens beslutningsforslag.

Det er jo ikke sådan, at samfundet kan sørge for, at der er fuld beskæftigelse. Vi lever ikke i en planøkonomi – og jeg tror ikke, der er ret mange af os, der ønsker at leve i en planøkonomi, ej heller i det danske Folketing – og det betyder selvfølgelig, at det at kunne opnå adgang til beskæftigelse indgår som en del af vores arbejdsmarked. Vi kan bruge beskæftigelsespolitikken til at understøtte, at mennesker når derhen, og at forudsætningerne for, at man kan indtræde på arbejdsmarkedet er bedst mulige. Vi kan med den økonomiske politik understøtte det erhvervsklima, der er, og ad den vej understøtte, at der skabes flere arbejdspladser. Men samfundet kan ikke sikre en jobgaranti i det danske samfund. Og jeg vil endnu en gang ikke anbefale, at der er ubegrænset adgang til dagpenge i det danske samfund; det har Socialdemokratiet i øvrigt ikke ment i en årrække.

Kl. 21:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Vi siger tak til ministeren. Fru Ulla Tørnæs som ordfører for Venstre.

Kl. 21:01

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er her faktisk på vegne af Venstres ordfører, hr. Hans Andersen, som er forhindret i at være her, og jeg skal på hans vegne sige følgende:

Med B 59 foreslår Enhedslisten at garantere ledige tilbud om et ordinært arbejde inden for de sidste 13 uger af dagpengeperioden. Arbejdet skal være af den varighed, der sikrer genoptjening af en ny 2-årig dagpengeperiode. Man skal have arbejdet minimum 1.934 timer inden for de sidste 3 år for at forblive på dagpenge. Hvis det er umuligt at finde et passende arbejde til den ledige, vil han eller hun få dagpenge, indtil personen er blevet tilbudt et arbejde.

Forslaget er en kortsigtet løsning. Den gavner ikke de ledige. Det vil være en bjørnetjeneste, der fastholder den arbejdsløse i dagpengesystemet. Det fremgår ikke af forslaget, hvor finansieringen skal komme fra, og heller ikke, hvilke job der skal tilbydes den arbejdsløse. Det fremgår kun, at den ledige skal tilbydes arbejde, der skal tage hensyn til den arbejdsløses kvalifikationer og interesser.

Såfremt Enhedslisten mener, at jobbene skal trykkes frem i den offentlige sektor, vil jobgarantiordningen kunne fortrænge job, der normalt var blevet opslået. Det vil blot øremærke en specifik samfundsgruppe, der så at sige får en forlomme i jobkøen. Desuden er den offentlige sektor i forvejen stor. Vi har i Danmark for få på det private arbejdsmarked i forhold til det offentlige. Jobgaranti vil udløse en udvidelse af antallet af offentligt ansatte.

Der er ingen tvivl om, at det er sværere at finde job nu, end det var for 5 år siden, men der er trods alt utrolig mange jobåbninger på

det danske arbejdsmarked. Hver eneste dag får 2.000 mennesker nyt job i Danmark. Jobgaranti gavner ikke det frie arbejdsmarked. Derudover mener vi i Venstre, at det skal være op til den enkelte arbejdsgiver at ansætte dem, de mener er mest kvalificerede til jobbet. Denne uholdbare og kortsigtede løsning vil desuden tvinge virksomheder til at finde på stillinger, der umiddelbart er unødvendige.

Afsluttende vil jeg opsummere, at Venstre ikke støtter B 59. Det handler om, at fremtidens job skal etableres af virksomheder. Vi kan fra Folketingets side bidrage til at forbedre vilkårene for virksomhederne i Danmark. Det er vejen frem i modsætning til Enhedslistens statsfinansierede job.

Så skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at de afviser forslaget på lige fod. Tak.

Kl. 21:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er et par spørgsmål. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 21:03

Finn Sørensen (EL):

Tak. Og tak til ordføreren. Nu siger forslaget jo ikke noget om statsfinansierede job, og ordføreren ved jo udmærket godt, at Enhedslisten har en lang række forslag, der vil øge beskæftigelsen i den private sektor. Det skal jeg så ikke bruge tid på nu.

Men jeg skal bare spørge ordføreren, om ordføreren er enig i, at hvis det nu skulle gå så galt, at den ledige er på arbejdsløshedsdagpenge i lang tid, så skyldes det ifølge det her forslag, at vi ikke har været i stand til at tilbyde vedkommende et ordinært job. Er ordføreren enig i, at det er det, forslaget betyder?

Kl. 21:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:04

Ulla Tørnæs (V):

Sådan som vi læser forslaget, handler det om at sikre, at man som ledig kan blive i dagpengesystemet, og det er vi ikke tilhængere af. Man laver så at sige en karrusel forstået på den måde, at man laver et kunstigt job. Og hvis ikke den ledige får dette kunstige job, kan vedkommende forblive i dagpengesystemet. Det er ikke en måde, som vi mener på nogen måde tjener den enkelte lediges interesse eller for den sags skyld det danske samfunds interesser.

Kl. 21:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 21:05

Finn Sørensen (EL):

Jeg tror, ordføreren gør sig stor umage for at indlæse nogle ting i forslaget, som ikke står der. Der står ikke noget om kunstige job.

Forslaget går ud på, at den ledige skal have tilbudt et ordinært job. Og derfor må det vel være sådan, at hvis den ledige er på arbejdsløshedsdagpenge i meget lang tid, så er det, fordi vi ikke som samfund, som offentlige virksomheder eller private virksomheder har været i stand til at tilbyde den ledige et job, altså er der ikke tale om, at vi fastholder den ledige på arbejdsløshedsdagpenge.

Jeg vil bede ordføreren om at forholde sig til, hvad der står i forslaget. Er det ikke rigtigt, som jeg siger, at hvis de ledige er på dagpenge i lang tid, så er det, fordi de ikke er blevet tilbudt et ordinært job? For hvis de bliver det, bortfalder retten til dagpenge. I den situation skal de jo tage jobbet.

Kl. 21:05

Kl. 21:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 21:05

Ulla Tørnæs (V):

Vi er fundamentalt uenige i den måde, Enhedslisten ønsker at indrette det danske samfund og dermed også det danske arbejdsmarked på. Vi ønsker, at man frit som arbejdsgiver skal kunne ansætte den arbejdskraft, som man har brug for. Vi er tilhængere af, at man også inden for den offentlige sektor selv vælger, hvem man ønsker at ansætte. Det må og skal være en leder i den offentlige sektor, der bestemmer, hvem man ansætter, og man må tage udgangspunkt i, at man ønsker den bedst kvalificerede til de opgaver, der skal løses, uanset om det er i den private eller i den offentlige sektor.

Derfor er vi ikke tilhænger af, at man på den her måde forlods skal reservere job til ledige, og hvis ikke disse job findes da at lade den ledige forblive i dagpengesystemet – altså at give en uendelig garanti for, at hvis ikke den ledige finder et job, så kan vedkommende forblive på dagpenge. Det mener vi ikke er vejen frem, og det mener vi slet ikke er den måde, hvorpå vi løser det problem, som vi tidligere på dagen diskuterede, nemlig spørgsmålet om, hvordan vi sikrer, at vi har den arbejdskraft og den arbejdsressource, som vi har brug for i det danske samfund, altså med andre ord hvordan vi får udvidet arbejdsstyrken i det danske samfund.

Kl. 21:07

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 21:07

Christian Juhl (EL):

Hvis nu der står følgende i grundloven – lad os bare sige, at der gør det:

»Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for at arbejde på vilkår, der betrykker hans tilværelse«.

Hvis det står i grundloven, er det så noget, vi skal prøve at arbejde efter herinde, eller kan man bare sige, det er sådan en vidtløftig idé, som man ikke behøver tage alvorligt? Og kunne man så med samme ret sige, at arbejdsgiverens ret til selv at bestemme, hvem han ansætter og afskediger, heller ikke er noget, vi tager særlig alvorligt? Jeg vil gerne høre, hvor seriøst Venstres ordfører tager f.eks. grundloven.

Kl. 21:07

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 21:07

Ulla Tørnæs (V):

Jamen den tager jeg faktisk umådelig seriøst. Og det går jeg ud fra at alle her i Folketinget gør, al den stund at det første, vi foretog os, da vi satte vores ben her som folkevalgte, var at skrive under på, at vi ville overholde grundloven. Jeg ser absolut intet grundlovssstridigt i den politik, som et flertal her i det danske Folketing har stået for i årtier. Så jeg ved ikke rigtig, hvor hr. Christian Juhl vil hen med sin reference til grundlovens bestemmelser, som så nydeligt blev oplæst her.

Kl. 21:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Christian Juhl.

Christian Juhl (EL):

Så kan det vist ikke nytte at læse den op igen, men jeg kan sige, det er § 75, så kan ordføreren selv gå hjem og repetere den. Men der står jo rent faktisk, at vi skal arbejde for, at alle borgere har ret til stykke arbejde, så de kan forsørge sig selv.

Derfor er det jo vigtigt at diskutere både ret og pligt og ikke kun diskutere pligt og pligt for de arbejdsløse. Det vil sige, at de arbejdsløse har en ret og en pligt og arbejdsmarkedet har en ret og en pligt. De arbejdsløse skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet – det er vi enige om, og det behøver vi ikke engang at diskutere, kan jeg høre. Men arbejdsmarkedet skal også stå til rådighed for de arbejdsløse. Det står der jo i grundloven, og det er derfor, vi nævner det. Hvis vi ikke vi træffer den her beslutning eller en lignende beslutning, så sker der det, at arbejdsmarkedet fastholder den ledige uden for arbejdsmarkedet, hvis det passer arbejdsmarkedet, og det duer jo ikke.

Derfor vil vi med det her forslag sikre, at de arbejdsløse mindst hvert andet år kommer ud og får sig et stykke ordinært arbejde, altså en garanti for, at de kommer ud og får et stykke ordinært arbejde. Er det ikke fornuftigt, at arbejdsløse mindst hvert andet år kommer ud og får et stykke arbejde?

Kl. 21:09

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 21:09

Ulla Tørnæs (V):

Jeg synes, at de ledige skal have et job. Jeg ønsker under ingen omstændigheder at fastholde ledige hverken på kontanthjælp eller i dagpengesystemet – absolut ikke.

Venstres politik er, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og at man i øvrigt skal sige ja til de tilbud, man får om job. Vi synes, det er et paradoks, at vi har 160.000 ledige, og at vi alligevel gang på gang kan høre om arbejdsgivere, der ikke har kunnet ansætte arbejdskraft, ikke har kunnet få den arbejdskraft, de efterspørger, og derfor er nødsaget til at ansætte udenlandsk arbejdskraft.

Vi har over 50.000 udenlandske arbejdstagere i det danske samfund. De er sådan set velkomne, men jeg synes, det er et paradoks, at vi samtidig har 130.000 arbejdsmarkedsparate, som er enten på kontanthjælp eller dagpenge. Det er et paradoks, som jeg håber vi får taget hul på at løse med den kontanthjælpsreform, som regeringen har indbudt til forhandlinger om.

Kl. 21:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Leif Lahn Jensen fra Socialdemokratiet.

Kl. 21:11

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Forslaget fra Enhedslisten er jo sådan set sympatisk. Man vil sikre alle et job, og kan de ikke få det, kan de få dagpenge, indtil de kommer i arbejde.

Vi er helt enige i, at de mange mennesker, der bliver ramt af arbejdsløshed, står i en meget svær situation, og vi skal selvfølgelig hjælpe dem alt det, vi kan. Det er netop derfor, at regeringen hele tiden har fokus på at skaffe arbejdspladser og lave gode indsatser for de arbejdsløse. Vi har styrket jobskabelsen gennem massive offentlige investeringer i bl.a. supersygehuse, store trafikinvesteringer i jernbanenettet og grøn omstilling. De offentlige investeringer nåede omkring 43 mia. kr. sidste år, og det er det højeste niveau i 30 år.

Vores allerstørste udfordring lige nu er at sætte gang i væksten. Derfor har regeringen præsenteret et vækstudspil, der understøtter stærke og konkurrencedygtige virksomheder, for det er dem, der skal skabe arbejdspladser til de mange mennesker, der i dag står uden arbejde.

En forbedring af rammevilkårene for de danske virksomheder kan imidlertid ikke stå alene. Den nødvendige arbejdskraft skal også være til rådighed og have de kompetencer, som erhvervslivet efterspørger. Derfor er der brug for en aktiv arbejdsmarkedspolitik, der hjælper de arbejdsløse videre. Alt for mange hænger i dag fast i passiv forsørgelse. Det er en ulykke for den enkelte, det er dyrt for fællesskabet, og det er hverken progressivt eller solidarisk. Vi ønsker en arbejdsmarkedspolitik, der i langt højere grad end i dag tager udgangspunkt i den enkelte, og som formår at hjælpe den enkelte menneske med at dygtiggøre sig og komme styrket videre i job eller uddannelse. Uanset om vi taler om kontanthjælp, arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge, må systemerne ikke fastholde mennesker.

Vi kan ikke indrette systemer, sådan at f.eks. kontanthjælp eller sygedagpenge bliver en sliske hen mod permanent udstødelse af arbejdsmarkedet, og vi har bl.a. derfor for nylig fremlagt reformudspil på sygedagpengesområdet og kontanthjælpsområdet. Vi ønsker et system, der både hjælper og stiller krav til de arbejdsløse, og som ansvarliggør den enkelte. Jeg tror, at noget af det mest frustrerende er, hvis man ikke har oplevelsen af at stå ved roret i sit eget liv, og jeg tror såmænd også, at det gælder arbejdsløse. Derfor skal vi hjælpe de arbejdsløse, men ejerskabet for den enkeltes ledighedsforløb skal være hos den enkelte.

Med Enhedslistens forslag om jobgaranti lægger man ansvaret for at komme i arbejde over på det offentlige. Det mener vi ikke er den rigtige vej at gå. Det offentlige skal selvfølgelig sikre rammerne for jobskabelse og hjælp, der understøtter de arbejdsløses vej tilbage i job, men vi skal ikke garantere hver enkelt et job. Samtidig betyder forslaget reelt, at det vil være umuligt at opbruge dagpengereetten. Vi mener ikke, at løsningen på den aktuelle arbejdsløshedssituation er en uendelig dagpengeperiode. Det er vigtigt at holde fast i, at ansvaret for at komme i arbejde først og fremmest er den enkeltes. Det er der ikke noget nyt i, heller ikke for et parti, der baserer arbejdsmarkedspolitikken på princippet om ret og pligt, for med retten til hjælp følger pligten til selv at tage ansvar for at komme ind på arbejdsmarkedet og bidrage til fællesskabet, hvis man kan. Og når jeg siger, hvis man kan, skal dem, der ikke kan, selvfølgelig hjælpes i forhold til uddannelse, støttes, og hvad ved jeg. Det er netop den røde tråd i vores reformer – i kontanthjælpsreformen og indsatsen for dem, der falder ud af dagpengesystemet – at vi giver dem alle de muligheder, vi overhovedet kan.

Sagt med andre ord er en jobgaranti ikke den rigtige vej at gå, og Socialdemokraterne kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 21:14

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 21:14

Christian Juhl (EL):

Socialdemokratiets ordfører sagde, at ansvaret her bliver kastet over på det offentlige, og at det bliver umuligt at opbruge dagpengereetten. Der er jo ikke et ord i det her forslag om at ændre på dagpengereetten; der står bare, at man skal hjælpes til et job af mindst 1 års varighed, hver gang man har måttet tåle at skulle gå arbejdsløs i 2 år. Hvis man først gør den pligt, at man nøjes med dagpengene og går 2 år og gør alt det, man skal, er det så ikke en rimelig ret, når man er færdig med den periode, at få mindst 1 års ordinært arbejde? Det er vel det, der er målet med alt det arbejde, vi laver.

Er det nu Socialdemokratiets nye politik, at man individualiserer opgaverne, sådan at det er den enkeltes opgave at finde et arbejde?

Det hørte jeg ordføreren sige. Det vil sige, at man skubber det fælles ansvar over på den enkelte arbejdsløse og siger: Du er skyldig, du har selv ansvaret. Er det socialdemokratisk politik?

Kl. 21:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 21:15

Leif Lahn Jensen (S):

Det er da ikke et spørgsmål om at være skyldig i at være arbejdsløs. Det er da et spørgsmål om, at der er et menneske, der har mistet et arbejde, og mennesker gør da alt, hvad de kan – det er der rigtig mange mennesker der gør – for at skaffe sig et arbejde. Og hvis ikke de kan det, skal vi da hjælpe dem alt det, vi kan, så det er da ikke noget med at være skyldig. Men det ville da klæde Enhedslisten at læse deres eget forslag. Nu skal jeg citere:

»... at ledige garanteres tilbud om ordinært arbejde inden for de sidste 13 uger af dagpengeperioden af en varighed, der sikrer genoptjening af en ny dagpengeperiode. Hvis dette ikke er muligt, modtager den ledige dagpenge, frem til han eller hun får tilbudt arbejde.«

Hvad nu hvis man ikke får tilbudt arbejde i 8 år, i 10 år, i 12 år, i 15 år, i 17 år, i 21 år? Hvad så? Skal man så have dagpenge i 21 år? Det er det, der står i Enhedslistens forslag, det er sådan, jeg læser det. Og det er ikke den politik, jeg ønsker, det er ikke den politik, mit parti, Socialdemokratiet, ønsker, men det er det, som Enhedslisten foreslår med det her forslag, uanset om Enhedslisten vil være ved det eller ej.

Kl. 21:17

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 21:17

Christian Juhl (EL):

Jeg vil sige, at hvis vi har så elendig en regering i et land – det kunne jo ske, vi har i hvert fald haft det de sidste 10 år, hvis vi går lidt tilbage – at man ikke kan sikre arbejde til folk, så bør det vel være sådan, at folk kan føle en vis trykthed alligevel. Det er vel politikerne, der skal skabe økonomien i samfundet og sørge for, at det fungerer, så der er nogle job. Det var derfor, jeg læste grundlovens paragraf op, for ifølge den har vi jo en forpligtelse til at skabe arbejde til alle.

Hvis ikke man kan skaffe 1 års arbejde til ledige, når de har gået ledig i 2 år, sådan at man mindst efter 2 år sikrer, at de er ude i arbejde, er det så ikke et dårligt samfund, en dårlig regering, et dårligt Folketing? Det synes jeg da er et meget beskedent krav at stille, så ledige kan sige: O.k., så kan vi tåle at gå ledig i 2 år, men senest det tredje år får vi så 1 års arbejde. Eller er det virkelig sådan, at Socialdemokratiet nu har sagt, at de accepterer dagpengeforringelserne fra 2010, og at det skal køre, som det nu kører?

Kl. 21:18

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 21:18

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg tror ikke, der er mange, der kan klandre os for, at vi ikke har forsøgt at skaffe en masse arbejdspladser i den tid, vi har været i regering, at vi ikke har forsøgt at lave en god vækst og skabe en udvikling, og at vi ikke også har forsøgt at lave nogle gode reformer for at få de her mennesker i gang. Selvfølgelig skal vi sørge for at give dem alle de muligheder, de kan få, for at få et arbejde.

Jeg er bare ikke enig med Enhedslisten, der med det her forslag sådan set ønsker, at de ledige kan være på dagpenge i det uendelige.

Det er jeg ikke enig i. Det er ikke det rigtige for den enkelte; det er ikke rigtigt for den enkelte at blive fastholdt på dagpenge eller blive fastholdt på en passiv ydelse. Det er rigtigt for den enkelte, at vi sammen med den enkelte gør alt, hvad vi kan, for at få vedkommende i gang, i stedet for at man med et forslag som det her siger til den enkelte: Hvis ikke du får tilbudt et job, kan du blive på dagpenge i al evighed. Det er ikke rigtigt, og det er fuldstændig imod det, vi står for.

Kl. 21:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere spørgsmål, så jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti.

Kl. 21:19

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Jeg må indrømme, at vi i Dansk Folkeparti synes, at det her er et lidt mærkeligt forslag at komme med. Det må være i afmagt over det, som Enhedslisten har oplevet med regeringen, hvor Enhedslisten har fundet ud af, at de egentlig bare bliver brugt som stemmekvæg og ikke rigtig kan få noget igennem, for Enhedslisten kunne ikke få dagpengeperioden skruet tilbage til 4 år. Der var jo en hel del, der før valget snakkede om, at man nu skulle tilbage til en 4-årig dagpengeperiode, og Enhedslisten havde troet på, at den hellige grav var vel forvaret. Men Enhedslisten fik det ikke igennem i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og dengang, hvor regeringsgrundlaget blev lavet, formåede man ikke at lægge pres på regeringen. Enhedslisten kommer så her med et forslag, som går ud på, at man skal tilbydes et arbejde, når der er 13 uger tilbage af dagpengeperioden.

Det er ligesom i det gamle Sovjet, og som det er i Kina i dag. I Kina bliver alle tilbudt arbejde til 1 dollar om dagen eller noget i den stil, og så er de ude som gadefejere, eller hvad ved jeg. I Sovjet arbejdede de alle sammen i et kollektiv. De var sikre på at have arbejde. Det betød ingenting, hvor meget man lavede, for man havde et arbejde. Hvor stort udbyttet var, betød heller ingenting. Det samfund spillede fallit. I Kina har de også erkendt, at det ikke dur, og derfor har de lukket op for kapitalen. Det betyder, at de i Kina i dag har flere millionærer, end der er befolkning i USA.

Jeg ved ikke lige, hvad det er for et system, Enhedslisten har tænkt sig at indføre i Danmark, med at man skal tilbydes et arbejde, når der er 13 uger tilbage. Man kan tage det roligt; man behøver egentlig ikke selv være aktiv, men kan bare vente, til der er 13 uger tilbage, og så kommer staten og tilbyder en et job, og så kan man gå 1 år. Man kan så gå 2 år igen, indtil der er 13 uger tilbage, og så kommer staten atter og tilbyder en et job. Hvis man ikke får et job, vil Enhedslisten, som hr. Leif Lahn Jensen sagde, have, at man kan få dagpenge i det uendelige. Det er ikke et system, Dansk Folkeparti ønsker, og derfor kan vi heller ikke støtte det her forslag.

Kl. 21:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Nadeem Farooq, Radikale Venstre. (*Christian Juhl markerer for en kort bemærkning*).

Undskyld, vil ordføreren komme herop igen. (*Bent Bøgsted: Ja, det er godt med lidt motion!*).

Kl. 21:21

Christian Juhl (EL):

Jeg erkender, at det er sent.

Jeg drømmer om et samfund, hvor alle har ret til et stykke arbejde, så man kan forsørge sig selv. Det synes jeg ville være et godt samfund. Det er ikke engang et ideelt samfund, men det er et godt

samfund. Men hvis jeg nu ikke kan få det, og hvis jeg heller ikke kan få en 4-årig dagpengegaranti ad gangen, så må jeg jo sige: O.k., så nøjes vi med den 2-årige dagpengeperiode. Er det så et urimeligt ønske eller et urimeligt krav, at man hvert tredje år har ret til et arbejde, og at det samfund, man lever i, sørger for, at man får det arbejde? Er det for Dansk Folkeparti noget helt utopisk, at man i hvert fald mindst hvert tredje år arbejder, og at man så højst går ledig 2 år ad gangen?

Kl. 21:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:22

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er da i hvert fald utopisk, hvis vi skal indrette et system, hvor man kan tage det roligt i hele dagpengeperioden, fordi staten på et eller andet tidspunkt kommer og tilbyder en et job, så man kan genoptjene dagpengeretten. Det er utopisk. Jeg synes, det er godt at have et samfund, hvor der er masser af arbejdsmuligheder; det har vi ikke haft her på grund af en krise, der har været der, og vi ved, at der altid er nogle, der går ledige, fordi der er jobskifte og den slags. Men det, der skal arbejdes med, er jo det at skabe arbejdspladser.

Man må jo sige, hvis man kigger på det, der er blevet lavet i forbindelse med finansloven, at det egentlig må have været en nedtur for Enhedslisten. Her har Enhedslisten jo, så vidt jeg husker – nu har jeg selvfølgelig ikke sådan låst mig helt fast på det – været med til at lægge nogle afgifter på, som regeringen nu er i gang med at afskaffe igen i forbindelse med vækstpakken. Altså, hvor Enhedslisten mente at noget kunne være med til at skabe arbejdspladser, kommer regeringen så med noget andet, som de nu mener skaber arbejdspladser, imod Enhedslistens opfattelse.

Kl. 21:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg må bede ordføreren om at overholde taletiden.

Hr. Christian Juhl.

Kl. 21:24

Christian Juhl (EL):

Tak. Hvis nu en arbejdsløs har gjort alt, hvad han kunne for at skaffe sig et arbejde – han har uddannet sig, han har stået til rådighed, han er gået til al mulig mere eller mindre tåbelig aktivering og har gjort det, han har pligt til; han har søgt 700 job i de 2 år – men hvis det så alligevel ikke lykkes, og hvis samfundet ikke kan skaffe ham et stykke arbejde mindst hvert tredje år, er det så rimeligt, at det er den arbejdsløse, der skal betale prisen for, at der er nogle politikere, der ikke kan sørge for at lede det her land, sådan at der er et arbejde til alle? Er det rimeligt, at det er den arbejdsløse, der skal have en overnakken, hvis det ikke lykkes, når han eller hun gør alt, hvad samfundet siger til ham eller hende at man skal? Er det en rimelig fordeling af ret og pligt efter Dansk Folkepartis mening?

Kl. 21:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 21:24

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, det i de situationer er rimeligt, at jobcentrene gør, hvad de kan, for at hjælpe vedkommende til at få et job. Det er i den forbindelse også rimeligt, at der ude i jobcentrene er jobkonsulenter – det kan også være i a-kasserne – som tager hånd om den enkelte dagpengemodtager og siger: Ved du hvad, vi kan godt se, at du er ved at være i knibe her; vi skal nok gøre, hvad vi kan, for at hjælpe dig til

at få et job. De kan tage kontakt til nogle virksomheder og finde ud af, om der er mulighed for at få et job, og så kan de tilbyde den enkelte et job, og så skal den enkelte selvfølgelig tage det job. Men vi ved også godt i dag, at situationen er sådan, at hvis man går på den højeste dagpengesats, har man ikke lyst til at tage et job, der kun giver ret til den mindste dagpengesats. Det er også sådan noget, der spiller ind. Og så har jeg ikke mere taletid.

Kl. 21:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Nadeem Farooq, Radikale Venstre.

Kl. 21:26

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Enhedslisten ønsker, at Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovgivning med ikrafttræden senest den 1. juli 2013, der sikrer, at ledige garanteres tilbud om ordinært arbejde inden for de sidste 13 uger af dagpengeperioden af en varighed, der sikrer genoptjening af en ny dagpengeperiode. Hvis dette ikke er muligt, modtager den ledige dagpenge, frem til han eller hun får tilbudt arbejde.

Lad mig sige det med det samme: I Radikale Venstre deler vi bekymringen for den gruppe af vores medborgere, som enten har opbrugt eller står til at opbruge deres dagpengeret. Det skal slås meget klart fast. Det er en situation, som vi skal tage alvorligt både i Det Radikale Venstre og i regeringen, og det gør vi også. Det er også derfor, vi har handlet på det. Vi har hele tiden, konstant, vurderet situationen – det er en alvorlig situation – og nøje tilrettelagt initiativer, som kan medvirke til at løse udfordringerne.

Der må vi også bare sige, at vi er udfordret i Danmark. Dansk økonomi står over for kolossale udfordringer. Der er dog lyspunkter, og et af lyspunkterne er, at det danske arbejdsmarked, selv om det selvfølgelig er udfordret, faktisk fungerer. Der er en høj grad af jobomsætning hvert eneste år, og langtidsledigheden er heldigvis ikke så høj, som man kunne frygte, i forhold til hvor hårdt vi er blevet ramt af den økonomiske krise i øvrigt. Så der er lyspunkter – og arbejdsmarkedet er et af dem – men ikke for den gruppe af borgere, som netop er i den situation, at de står til at have opbrugt deres dagpengeret.

Der har vi så handlet fra regeringens side. Ud over at have taget en række håndholdte initiativer såsom akutpakke og akutjob samt seniorjob og uddannelsesordning og derudover også at have øget indsatsen i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløshed er regeringen meget ambitiøst og passioneret, vil jeg sige, slået ind på en reformkurs. Formålet er at skabe ny vækst, høj beskæftigelse og en sund samfundsøkonomi. Det arbejder vi på, men det er selvfølgelig under meget vanskelige betingelser. Det er i bund og grund den bedste socialpolitik, vi kan føre, for vi mener, at velfærd også handler om at kunne få sig et job på arbejdsmarkedet.

At gennemføre reformer er også den bedste måde at sikre, at flest muligt ledige kommer i arbejde. Det er vigtigt både af hensyn til den enkeltes muligheder i tilværelsen og af hensyn til velfærdssamfundet som sådan. Derfor vil vi arbejde mod arbejdsløshed, og vi vil især bekæmpe langtidsledighed og arbejde for øget beskæftigelse. Vi har gennemført en kickstart, en skattereform, en energiaftale, reformer på en lang række områder såsom førtidspension og fleksjob og derudover initieret klimainvesteringer og en udviklingspakke, og jeg kunne blive ved, og jeg kunne blive ved. Og senest er vi så kommet på banen med en ny og meget ambitiøs vækstplan for Danmark.

Så man kan sige, at Radikale og Enhedslisten på lange strækninger deler den samme målsætning, nemlig at få flere inkluderet i vores arbejdsfællesskaber. Vi har bare forskellige måder, hvorpå vi vil nå den samme målsætning.

Kl. 21:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 21:30

Christian Juhl (EL):

Nu tror jeg, at Det Radikale Venstres ordfører fortalte sig. Han sagde noget om, at vi snakkede om socialpolitik. Jeg nøjes med at snakke om arbejdsmarkedspolitik i den her sammenhæng, og dagpengene hører efter min mening til arbejdsmarkedspolitik og er en af velfærdssamfundets tryghedsskabende elementer både for arbejdsgiverne og for de arbejdsløse.

Hvad nu, hvis vi ikke kan give de ledige et job mindst hvert tredje år? Hvis de ledige mindst hvert tredje år kunne få tilknytning til en arbejdsplads og dermed en genvej til et arbejde, ville det i princippet egentlig være bedre end 4 års dagpenge og så ud. Men hvis ikke det lykkes, så får de selvfølgelig 2 års dagpenge og 1 års ret til arbejde, ligesom det er i dag og efter de samme regler. Det siger sig selv.

Hvis et samfund ikke kan give den garanti, er det så ikke efter Radikales opfattelse et meget, meget dårligt fungerende samfund?

Kl. 21:31

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:31

Nadeem Farooq (RV):

Nu var jeg lige netop slået ind på en kurs, hvor jeg udtrykte et vist sammenfald mellem Enhedslistens og Radikale Venstres holdning til, hvad det er, vi gerne vil opnå. Men her får vi så alligevel udstillet, at der er forskel. For jeg mener jo modsat Enhedslisten, at det, der er opgaven, er at sikre de bedste rammer for, at vores medborgere kan komme i job, og så har vi så en arbejdsmarkedspolitik, som skal understøtte, at folk kommer i arbejde. Vi skal føre en erhvervs- politik. Vi skal gøre en lang række ting. Men det her med at intervenere så meget, som spørgeren lægger op til, er Radikale Venstre ikke enig i.

Kl. 21:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 21:32

Christian Juhl (EL):

Det forstår jeg på den måde, at Radikale Venstre gerne vil give de arbejdsløse pligterne, men at de reelt ikke tør give dem rettighederne. Jeg forstår det sådan, at Radikale Venstre ikke har tillid til deres egen politik. Hvis de havde det, skulle det være en overkommelig opgave hvert tredje år at sikre et job til ledige.

Det vil sige, at når De Radikale går og snakker fint om den ambitiøse – nu kan jeg ikke huske det fine ord, der også er for det – politik, er det alligevel med en stor usikkerhed om, om den nu slår til. For hvis det nu mislykkes, tænker de, så tør vi søreme ikke give de arbejdsløse den garanti, at de hvert tredje år nok skal få sig et job og komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Er det ikke en slap regering, der ikke tør give en garanti for den politik, de er ved at gennemføre, og er det ikke manglende tillid til egen politik, der egentlig skinner igennem med den her kommentar?

Kl. 21:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:33

Nadeem Farooq (RV):

Det er jeg meget uenig i. Det er svært at spå især om fremtiden. Vores politik og især reformpolitikken er den helt rigtige, men vi må også bare erkende, at det, som vi er blevet ramt af, nemlig det finansielle jordskælv i 2008, trækker tråde helt frem til i dag, og at det er på en negativ måde. 2012 blev ikke det år, vi havde håbet på. Så vi er fortsat ramt af den økonomiske krise. Derfor må vi insistere på at fortsætte med at holde reformkursen.

Men jeg mener ikke, der er tale om mistillid, det har vi hverken til vores politik eller de ledige. Det handler netop om at gøre det, som er det rigtige, i stedet for blot at forsøge at hjælpe de ledige på den måde, som Enhedslisten gerne vil, men som faktisk undergraver de lediges muligheder på længere sigt, hvis ikke der er fokus nok på permanent jobskabelse.

Kl. 21:34

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det fru Sanne Rubinke, SF.

Kl. 21:34

(Ordfører)

Sanne Rubinke (SF):

Trods megen sympati for intentionen og at vi i SF bestemt godt kunne dele drømmen om en jobgaranti, må jeg sige, at vi ikke anser den form for jobgaranti, som er i det her forslag, for realistisk. Vi er altså meget enige om målet, men vi er ikke med på det her middel.

Til gengæld anser vi det som realistisk fortsat at arbejde for at sikre alle ledige et job, og det vil jeg garantere at vi vil arbejde sammen med alle gode kræfter om. Det er dybt ulukkeligt, at vi er i en situation med alt for mange ledige, og endnu mere ulukkeligt, at nogle ledige står til at miste deres understøttelse, hvis der ikke meget hurtigt findes jobmuligheder til dem. Det tager vi meget alvorligt. Heldigvis tages der løbende initiativer fra regeringen og Folketinget for at skabe arbejdspladser i Danmark og dermed også job til de ledige, som det her forslag sigter på at hjælpe.

Dagpengeperiodens længde kan og bør efter min mening også løbende diskuteres. SF var imod en nedsættelse af dagpengeperioden til 2 år. Der findes, så vidt jeg kan konstatere, stadig ikke et flertal i Folketinget for en ændring af den, uanset hvad vi så måtte mene.

Offentlige investeringer med renoveringer af skoler og plejeboliger og øvrige forsømte bygninger, veje, jernbanestrækninger – den radikale ordfører nævnte lige før en lang række tiltag, som den nuværende regering og et flertal i Folketinget har besluttet at putte penge i – er alt sammen for at bidrage til at skabe job. Vi vil altså meget gerne arbejde for at sikre job til alle, men nogen garanti for job mener jeg ikke at vi kan udstede her og nu.

Fra SF's side kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 21:35

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 21:36

Christian Juhl (EL):

Alt det der med, at vi skal sætte job i gang og sørge for, at der kommer gang i alle mulige ting, sådan at der bliver skabt arbejdspladser, er vi jo enige i. Det er der ingen grund til at snakke om.

Men hvis nu vores politik mislykkes, er det sikkerhedsnet, som de ledige har i dag, så efter SF's mening godt nok? Er 2 års dagpenge og 1 års genoptjening nok, eller hvor ligger SF's visioner for det her samfund? Uanset at man sidder i en regering, kan man jo godt have nogle drømme og visioner, som man ikke bare holder hemmelige. Man kunne jo i hvert fald prøve at fortælle os det, så skal jeg nok

lade være med at fortælle det ude i den vide verden. Men kunne ordføreren løfte lidt af sløret for, hvilken vej SF mener vi skal på dagpengeområdet, hvis nu det ikke lykkes at skaffe job til alle?

Kl. 21:36

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Så er det ordføreren.

Kl. 21:36

Sanne Rubinke (SF):

Som jeg sagde før, forsøger jeg også at forholde mig sådan realistisk og pragmatisk til det, for jeg ikke kan konstatere, at der er noget flertal i Folketinget i øjeblikket for at ændre på de nuværende dagpenge-regler. Derfor har vi besluttet, at vi så bruger krudtet på at være med til at skabe de her job, fordi for os går projektet altså ud på at sikre, at alle, der kan arbejde, er i arbejde.

Så er vi fuldstændig enige i, at man selvfølgelig også skal adressere den udfordring, der handler om at tage sig ordentligt af folk, som er ledige. Det arbejder vi også løbende på, men jeg kan jo ikke stå her og sige nu, at vi vil lave en anden dagpengeperiode osv., for det er simpelt hen ikke realistisk. Så det ville jo være helt tosset at stå og love det. Som jeg også sagde, er det jo noget, som vi mener at man løbende skal diskutere og forholde sig til, fordi vi som Folketing og som samfund har en forpligtelse til først og fremmest at sikre alle job og dernæst at sikre alle, der ikke kan få job, forsøgelse.

Kl. 21:38

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 21:38

Christian Juhl (EL):

Tak til SF's ordfører for, at vi i hvert fald er enige om, at grundlovens § 75 er gældende, og at vi skal sikre job til alle. Men hvis nu vores politik ikke lykkes, skulle vi så ikke også prøve at sige til folk, at hvis vi kunne skabe et flertal efter næste valg, ville vi gerne gøre det og det. Jeg er nemlig personligt bange for, at en af grundene til, at det går ad helvede til i øjeblikket ... (*Fjerde næstformand (Anne Baastруп):* Jeg bliver nødt til at bede ordføreren ikke bande), det går skidt i øjeblikket med regeringens opbakning i befolkningen, er, at befolkningen ikke rigtig kan få øje på det, som f.eks. SF kunne begejstre folk med i hvert fald så sent som for et par år siden.

Derfor tror jeg, at det er godt en gang imellem ikke alene at sige det, som regeringen kan blive enige om, men også at sige, at hvis vi får flertallet, vil vi i øvrigt arbejde ad den og den vej. Det synes jeg ikke er nogen dårlig ting at gøre. Det har ikke noget med noget verdensfjernt at gøre, for det eksisterede jo engang. Der vil jeg høre, om ikke SF har nogen drøm om at skabe bare en lille smule forbedring af de 2 år på dagpenge og et helt års genoptjening, f.eks. en mellemting mellem det og så de gamle regler. Det kunne jo være en jobgaranti.

Kl. 21:39

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Ordføreren.

Kl. 21:39

Sanne Rubinke (SF):

Der var jo en grund til, at vi i sin tid ikke gik ind for nedskæringen af dagpengerechten til de 2 år. Det tror jeg for så vidt ikke har ændret sig.

Ellers vil jeg sige, at vi nu forholder os til det regeringsprojekt, vi sammen med De Radikale og Socialdemokraterne har gang i, og hvad vi kunne finde på at sige vi vil, når vi engang ikke mere er en del af et regeringssamarbejde, synes jeg vi venter med at sige. Men i

øvrigt har spørgeren da fuldstændig ret i, at vi da ikke agter at holde hemmeligt, hvad der er SF's politik på det her område. SF's politik på det her område er, som jeg sagde før, først og fremmest at sikre alle job og dernæst at sikre alle forsørgelse. Det kan jo så være fleksibelt over tid, hvordan vi mener man bedst gør det.

Kl. 21:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 21:40

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Inden jeg forholder mig til det konkrete i forslaget, vil jeg sige, at jeg synes, det er en lille smule useriøst at fremsætte et forslag, der har med dagpengeperioden at gøre, uden at komme med nogen beregninger på, hvad det vil koste, hvad det vil betyde for arbejdsudbuddet og for beskæftigelsen osv. Det kommer man ikke med.

I stedet kommer man med det her forslag, som ikke kan beskrives som andet end et halvkommunistisk, planøkonomisk forslag. Hvis det blev ført ud i livet ville det smadre det danske arbejdsmarked fuldstændig og temmelig sikkert medføre, at tusindvis af danskere ville blive fastholdt på dagpenge og offentlig forsørgelse. Det er lidt svært at tage det her helt seriøst.

Når man ser på dagpengeperioden i Danmark, ses det, at den – selv om vi har diskuteret den – stadig væk er den mest lukrative dagpengeperiode i Nordvesteuropa. I Danmark er det sådan, at man – også efter, at optjeningskravet er blevet opstrammet – forholdsvis nemt kan komme på dagpenge. I Danmark skal man have været i arbejde i 52 uger inden for de seneste 3 år. Det vil sige, at man skal have arbejdet i 33 pct. af referenceperioden for at kunne genoptjene sin dagpengerebet. Det er bedre end i alle andre lande omkring os. I England skal man f.eks. have været i arbejde i 50 pct. af referenceperioden for at kunne genoptjene sin dagpengerebet. Sådan er det også i Tyskland og i Sverige. I Holland er det i hele 72 pct. af referenceperioden.

Selve længden af dagpengeperioden i Danmark, altså de to år, er også længere end i alle andre lande omkring os. I England er den 26 uger, og det er den også i Tyskland. Den kan så forlænges, hvis man opfylder nogle bestemte krav, men man kan aldrig komme op på 2 år. I Sverige er den 15 måneder. Vi har altså også en lang dagpengeperiode i Danmark. I Holland er den på 3 måneder, og så kan den forlænges med 1 måned for hvert år, man har været i arbejde. Det vil sige, at der i Holland kræves 21 års arbejde for at komme op på en 2-årig dagpengeperiode.

Også kompensationsgraden i Danmark er meget høj. Hvis man, før man kommer på dagpenge, har haft en indkomst på 75 pct. af gennemsnitsindkomsten, bliver man i Danmark og Holland kompenseret, så man får en dagpengesats, der ligger på 75 pct. af ens tidligere indkomst. I Sverige og Tyskland er det 60 pct., og i Storbritannien er det kun 50 pct.

Så vi har allerede et meget gavmildt og lukrativt dagpengesystem i Danmark. Jeg er ret sikker på, at man også vil komme til at lave reformer af dagpengeperioden igen inden for en overskuelig fremtid – måske inden for de næste 10 år. Vi vil skulle lave en ny reform, og der vil dagpengeperioden ikke blive forlænget.

Set også i det lys rammer det her forslag simpelt hen forbi skiven, og det er et udtryk for en eller anden virkelighedsopfattelse, som ikke deles af ret mange mennesker eller ret mange partier, selv om vi er uenige om mange ting.

Derfor kan vi selvfølgelig ikke tilslutte os det her beslutningsfor-slag.

Kl. 21:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 21:44

Christian Juhl (EL):

Når nu vi accepterer forudsætningen for det her forslag, altså en dagpengeperiode på 2 år og 1 års genoptjening – når det nu er præmissen og der ikke røres ved det – og når nu forslaget går på at få mennesker i arbejde mindst hvert tredje år og gerne tidligere, så man mindst hvert tredje år har ret til at komme ud og få berøring med arbejdsmarkedet og udføre et ordinært stykke arbejde, er der så tale om uendelige dagpenge? Der er dagpenge i 2 år, og så er der arbejde i 1 år. Er det ikke bedre, end at folk går 2 år på dagpenge, og i øjeblikket et halvt år på uddannelsesyndelse og så på kontanthjælp? Hvad mener hr. Joachim B. Olsen er bedst af de to muligheder – altså højst 2 år på dagpenge og så arbejde i 1 år eller dagpenge, uddannelsesyndelse og kontanthjælp?

Kl. 21:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 21:45

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det er jo heller ikke alternativet, som det bliver sat op af hr. Christian Juhl. Derfor er præmissen jo helt forkert. Dagpengeperioden og dens længde og også kompensationsgraden og optjeningskravet spiller en stor rolle for, hvor mange job der er i samfundet. Man kan ikke skille de to ting ad. En kortere dagpengeperiode betyder en højere beskæftigelse, fordi det medfører et højere arbejdsudbud. Vi ved, at der er en direkte sammenhæng mellem at øge arbejdsstyrken og beskæftigelsen. Man kan ikke se de to ting isoleret.

I øvrigt kan man sige, at det med, hvordan man kan sikre, at folk får et job, er en præmis, som er helt skør, for det er jo ikke os herinde, der skal sikre arbejde til folk. Vi skal sikre nogle rammevilkår, der gør, at der bliver skabt nogle job ude i den virkelige verden. Så præmissen for forslaget er forkert og ude af trit med virkeligheden.

Kl. 21:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 21:46

Christian Juhl (EL):

Det er tredje gang så.

Kl. 21:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det er kun anden gang. Ordføreren må godt spørge en gang til.

(*Christian Juhl* (EL): Nej). Nå, så siger jeg tak til hr. Joachim B. Olsen, og så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstilleren, hr. Christian Juhl.

Kl. 21:47

(Ordfører for forslagsstillerne)

Christian Juhl (EL):

Tak. Krisen har sikret en situation, hvor der er mindst 200.000, der ikke har et stykke arbejde, men som både kunne og gerne ville have det. Hvordan stiller vi så arbejdsmarkedet til rådighed for de her ledige? Det er det spørgsmål, vi stiller her. Vi vil gerne have en garanti for, at man mindst hvert tredje år kommer ud og får sig et stykke arbejde. Det synes vi ikke er nogen utopisk tanke, og det burde være en selvfølgelig i et moderne samfund som vores, at arbejdsmarkedet

er til rådighed for os mindst en gang hvert tredje år. Det kalder vi en jobgaranti.

Vi har set, at det er radikalt anderledes, end hvad den borgerlige regering vil, som jo vil halvere dagpengene og har gjort det og fordoblet genoptjeningsperioden og i forvejen har lagt en masse begrænsninger på de arbejdsløse. Det er tilsyneladende også radikalt anderledes end svaret fra den nuværende regering, som jo fastholder de borgerliges forringelser på dagpengeområdet – de forringelser, som SF og Socialdemokratiet fandt usympatiske og det, der er meget værre, da de blev fremlagt. Regeringen fastholder og underdriver hele tiden det problem, der er, nemlig at rigtig mange mennesker på grund af dagpengeperiodens halvering og genoptjeningsperiodens forhøjelse står til at miste dagpengeretten. Tusinde har allerede gjort det, og andre gør det hver eneste måned.

I 2012 opnåede Enhedslisten ved finanslovforhandlingerne at udsætte indfasningen af den 2-årige dagpengeperiode med et halvt år. Det var ikke nogen løsning på problemet, men en udskydelse af det. Man kan sige, at vi ikke skiftede slangen på cyklen, der var punkteret, næh, vi lappede den. Og regeringens svar på det uløste, men udsudte problem var i efteråret 2012 at formindske det ved at sige, at det kun var mellem 7.000 og 12.000, der ville miste dagpengeretten i første halvår af 2013, og at det var for øvrigt sikkert som en naturlov, at rigtig mange af de arbejdsløse ville finde sig et arbejde, når de stod over for at ryge ud af dagpengesystemet. Således har en socialdemokratisk ledet regering nu tilsluttet sig det reaktionære borgerlige synspunkt, at de ledige mestendels er dovne og nasser på det generøse danske dagpengesystem. Det ligger under overfladen gang på gang, når vi diskuterer det, og jeg synes, det er ubehageligt, at det ligger der.

Vi fik jo lavet en finanslov alligevel, og der kom en ny ordning ind, nemlig lap nr. 2 på slangen, det, der hedder akutjob. Det skulle være en hel og dækkende løsning på problemet, sagde en af de ledende ministre. Hvordan er det så gået? Er de ledige blevet pisket til at finde et job ved udsigten til udfald af dagpengesystemet? Øjensynlig ikke. Allerede i januar måtte regeringen revidere sit skøn over, hvor mange der ville ryge ud af dagpengesystemet i første halvår af 2013. Nu var det ikke 7.000-12.000, nu var det 17.000-23.000, altså mere end dobbelt så mange, som regeringen troede i efteråret. Det er jo egentlig mærkeligt, når regeringen i alle spørgsmål fastholder, at et øget udbud af arbejdskraft og så arbejdsløshed af sig selv skaber flere job.

Hvordan er det så gået med akutjobbene? Ja, der er opslået rigtig mange job, men der er flere problemer. Det mest oplagte er, at det generelt slet ikke er de langtidsledige, der får dem. Ifølge A4's undersøgelse i slutningen af januar er det under hvert femte akutjob, der rent faktisk besættes af ledige. Helt grelt er det inden for det offentlige, hvor der er slået tusinde af job op – det er langt, langt flere end blandt de private arbejdsgivere, der ikke har opfyldt deres love-kvotering – men kun 17 pct. af jobbene besættes rent faktisk af dem, der er ved at miste deres dagpenge. Så meget for finanslovens fulde og hele løsning.

Derudover kan vi konstatere, at der langt fra er match mellem de akutjob, der opslås, og de brancher, hvor arbejdsløsheden er højst. F.eks. er der opslået 1.371 akutjob til 142 langtidsledige sygeplejersker, altså 1.371 akutjob til sygeplejersker, og der er 142 langtidsledige sygeplejersker. Omvendt er kun 5 pct. af de opslåede job henvendt til ufaglærte, som er den gruppe, der udgør langt den største del af dem, der har brug for job. Ergo er der problemer i systemet, og konsekvensen af, at akutjobpakken kun er en meget begrænset løsning, vil formentlig i sidste ende være, at mange tusinde fortsat vil falde ud af dagpengesystemet. Ifølge AK-Samvirke røg 5.270 mennesker ud af det og mistede deres dagpengeret i januar måned, og sandsynligvis må regeringen endnu en gang revidere deres prognoser om et tal på 17.000-23.000.

Så længe regeringen ikke målrettet skaber job, men snakker om, at de gerne vil det, står de ledige til rådighed for arbejdsmarkedet uden at få en chance for at få et job. Derfor ville det klæde regeringen at turde at give en garanti. Det kunne også underbygge troen på, at deres planer havde et reelt indhold. Det er derfor, vi foreslår en jobgaranti, så alle arbejdsløse mindst hvert tredje år har ret til at få tilknytning til arbejdsmarkedet og ikke ender ude, hvor man har meget, meget svært ved at komme tilbage. Derved vil der også være sammenhæng mellem partiernes ord og handlinger og sammenhæng mellem ret og pligt. Jeg forstår, at det er regeringens eller i hvert fald arbejdsministerens slogan, og jeg vil gerne opfordre til, at begrebet ret også får et reelt indhold for arbejdsløse, altså at man har en ret, når man gør sin pligt. Og hvis ikke man får et job, og hvis ikke politikken slår til, så må det jo være dem, der udfører og gennemfører politikken, som giver garantien for, at man så ikke ryger durk ned igennem systemet.

Det er ganske almindelig gammeldags socialdemokratisk politik at få ret og pligt til at hænge sammen, så derfor forstår jeg slet ikke snakken. Nu har jeg hverken været i Kina eller Sovjetunionen og arbejde, så jeg forstår slet ikke snakken om planøkonomi, og hvad ved jeg. Det er ganske almindelig velfærdspolitik udviklet gennem generationer af arbejderbevægelsen, og det synes jeg vi skal holde fast i, og derfor opfordrer jeg selvfølgelig Folketingets partier til at stemme for vores forslag om jobgaranti.

Kl. 21:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er dermed sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Der er ingen, der gør indsigelse, og det er hermed vedtaget.

Kl. 21:54

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 1. marts 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 21:54).